

అజ్ఞత్తరనికాయే

అట్టకనిపాత-టీకా

౧. పఠమపఞ్ణాసకం

౧. మేత్తావగ్గో

౧. మేత్తాసుత్తవణ్ణనా

౧. అట్టకనిపాతస్య పఠమే వడ్డీతాయాతి భావనాపారిపూరివసేన పరిబ్రూహితాయ. పునప్పునం కతాయాతి భావనాయ బహులీకరణేన అపరాపరం పవత్తితాయ. యుత్తయానసదిసకతాయాతి యథా యుత్తఆజ్ఞాయానం ఛేకేన సారథినా అధిట్టితం యథారుచి పవత్తితి, ఏవం యథారుచి పవత్తారహతం గమితాయ. పతిట్టానట్టేనాతి సబ్బసమ్మత్తిఅధిట్టానట్టేన. పచ్చపట్టితాయాతి భావనాబహులీకరేహి పతి పతి ఉపట్టితాయ అవిజహితాయ. సమంతతో చితాయాతి సబ్బభాగేన భావనానురూపం చయం గమితాయ. తేనాహ “ఉపచితాయా”తి. సుట్టు సమారద్ధాయాతి అతివియ సమ్మదేవ నిబ్బత్తిగతాయ.

యో చ మేత్తం భావయతీతిఆదీసు యో కోచి గహట్టో వా పబ్బజితో వా. మేత్తంతి మేత్తార్ఘానం.

అప్పమాణంతి భావనావసేన ఆరమ్మణవసేన చ అప్పమాణం. అసుభభావనాదయో వియ హి ఆరమ్మణే ఏకదేసగ్గహణం అకత్వా అనవసేసఫరణవసేన అనోధిసో ఫరణవసేన చ, అప్పమాణారమ్మణతాయ పగుణభావనావసేన చ అప్పమాణం. తనూ సంయోజనా హోస్తీతి మేత్తం పాదకం కత్వా సమ్మసిత్వా హేటిమే అరియమగ్గే అధిగచ్ఛంతస్య సుఖేనేవ పటిఘసంయోజనాదయో పహీయమానా తనూ హోస్తీతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో.

ఏవం కిలేసప్పహానఞ్చ నిబ్బానాధిగమఞ్చ మేత్తాభావనాయ సిఖాప్పత్తమానిసంసం దస్సేత్వా ఇదాని అఞ్ఞోపి ఆనిసంసే దస్సేతుం “ఏకమ్మి చే”తిఆది వుత్తం. తత్థ అదుట్టచిత్తోతి మేత్తాబలేన సుట్టు విక్ఖమ్మితబ్యాపాదతాయ బ్యాపాదేన అదూసితచిత్తో. మేత్తాయతీతి హితఫరణవసేన మేత్తం కరోతి. కుసలీతి అతిసయేన కుసలవా మహాపుఞ్ఞో, పటిఘాదిఅనత్థవిగమేన ఖేమీ. సబ్బే చ పాణేతి చ-సద్దో బ్యతిరోకో. మనసానుకమ్మీతి చిత్తేన అనుకమ్మన్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - ఏకసత్తవిసయాపి తావ మేత్తా మహాకుసలరాసి, సబ్బే పన పాణే అత్తనో పుత్తం వియ హితఫరణేన మనసా అనుకమ్మన్తో పహుకం పహుం అనప్పకం అపరియంతం చతుసట్టిమహాకప్పేపి అత్తనో విపాకప్పబంతం పవత్తేతుం సమత్తం ఉళారం పుఞ్ఞం అరియో పరిసుద్ధచిత్తో పుగ్గలోవ కరోతి నిప్పాదేతీతి. సత్తభరితంతి సత్తేహి అవిరళం, ఆకిణ్ణమనుస్సంతి అత్తో.

సజ్జహవత్థానీతి (సం. ని. టీ. ౧.౧.౧౨౦) లోకస్స సజ్జణ్ణనకారణాని. నిప్పన్నసస్సతో నవ భాగే కస్సకస్స దత్వా రణ్ణం ఏకభాగగ్గహణం దసమభాగగ్గహణం. ఏవం కస్సకా హట్టతుట్టా సస్సాని సమ్మాదేన్నీతి ఆహ “సస్ససమ్మాదనే మేధావితాతి అత్తో”తి. తతో ఓరభాగే కిర ఛభాగగ్గహణం జాతం. ఛమాసికన్తి ఛన్నం ఛన్నం మాసానం పహోనకం. పాసేతీతి పాసగతే వియ కరోతి. వాచాయ పియం వాచాపియం, తస్స కమ్మం వాచాపేయ్యం. సబ్బసో రట్టస్స ఇద్ధాదిభావతో ఖేమం. నిరబ్బుదం చోరియాభావతో. ఇద్ధజ్ఞో రట్టం అచోరియం. “నిరగ్గళ”న్తి వుచ్చతి అపారుతఘరభావతో.

ఉద్ధంములకం కత్వాతి ఉమ్ములం కత్వా. ద్వీహి పరియజ్ఞోహితి మహాయజ్ఞాస్స పుబ్బభాగే పచ్చా చ పవత్తేతప్పేహి ద్వీహి పరివారయజ్ఞోహి. సత్త...పే... భీసనస్సాతి సత్తనవుతాధికానం పఞ్చన్నం పసుసతానం మారణేన భేరవస్స పాపభీరుకానం భయావహస్స. తథా హి వదన్తి -

“ఛసతాని నియుజ్జన్తి, పసూనం మజ్జిమే హని;

అస్సమేధస్స యజ్ఞాస్స, ఊనాని పసూహి తీహి”తి. (సం. ని. టీ. ౧.౧.౧౨౦; అ. ని. టీ. ౨.౪.౩౯);

సమ్మన్తి యుగచ్ఛిద్ధే పక్ఖిపితబ్బదణ్ణకం. పాసన్తీతి ఖిపన్తి. సంహరిమేహితి సకటేహి వహితప్పేహి. పుబ్బే కిర ఏకో రాజా సమ్మాపాసం యజన్తో సరస్సతినదితీరే పథవియా వివరే దిన్నే నిముగ్గోయేవ అహోసి. అన్ధబాలబ్రాహ్మణా గతానుగతిగతా “అయం తస్స సగ్గగమనమగ్గో”తి సజ్ఞాయ తత్త సమ్మాపాసం యజ్ఞం పట్టపేన్తి. తేన వుత్తం “నిముగ్గోకాసతో పఘతీ”తి . అయూపో అప్పకదివసో యాగో, సయూపో బహుదివసం సాధేయ్యో సత్తయాగో. మన్తపదాభిసజ్జతానం సప్పిమధూనం “వాజ”మితి సమజ్ఞా. హిరజ్ఞాసువణ్ణగోమహింసాది సత్తరసకదక్షిణస్స. సారగబ్బకోట్టాగారాదీసు నట్టి ఏత్త అగ్గళాతి నిరగ్గళో. తత్త కిర యజ్ఞో అత్తనో సాపతేయ్యం అనవసేసతో అనిగూహిత్వా నియ్యాతీయతి.

చన్దప్పభాతి (ఇతివు. అట్ట. ౨౭) చన్దిమస్సేవ పభాయ. తారాగణావ సబ్బేతి యథా సబ్బేపి తారాగణా చన్దిమసోభాయ సోళసిమ్మి కలం న్నాగ్గన్తి, ఏవం తే అస్సమేధాదయో యజ్ఞా మేత్తస్స చిత్తస్స వుత్తలక్ఖణేన సుభావితస్స సోళసిమ్మి కలం నానుభవన్తి, న పాపుణన్తి, న్నాగ్గన్తీతి అత్తో.

ఇదాని అపరేపి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికే మేత్తాభావనాయ ఆనిసంసే దస్సేతుం “యో న హన్తీ”తిఆది వుత్తం. తత్త యోతి మేత్తాబ్రహ్మవిహారభావనానుయుత్తో పుగ్గలో. న హన్తీతి తేనేవ మేత్తాభావనానుభావేన దూరవిక్ఖమ్భితబ్యాపాదతాయ న కఞ్చి సత్తం హింసతి, లేడ్డుదణ్ణాదీహి న విబాధతి వా. న ఘాతేతీతి పరం సమాదపేత్వా న సత్తే మారాపేతి న విబాధాపేతి చ. న జినాతీతి సారమ్భవిగ్గాహికకథాదివసేన న కఞ్చి జినాతి సారమ్భస్సేవ అభావతో, జానికరణవసేన వా అట్టకరణాదినా న కఞ్చి జినాతి. తేనాహ “న అత్తనా పరస్స జానిం కరోతీ”తి. న జాపయేతి పరేహి పయోజేత్వా పరేసమ్మి ధనజానిం న కారాపేయ్య. తేనాహ “న పరేన పరస్స జానిం కారేతీ”తి. మేత్తాయ వా అంసో అవిహారనట్టేన అవయవభూతోతి మేత్తంసో.

మేత్తాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౪. పజ్ఞాసుత్తాదివణ్ణనా

౨-౪. దుతియే ఆదిబ్రహ్మచరియికాయాతి ఆదిబ్రహ్మచరియమేవ ఆదిబ్రహ్మచరియికా. తేనాహ “మగ్గబ్రహ్మచరియస్స ఆదిభూతాయా”తి. అరియోతి నిద్దోసో పరిసుద్ధో. తుణ్ణీభావో న తిత్తియానం మూగబ్బతగహణం వియ అపరిసుద్ధోతి అరియో తుణ్ణీభావో. చతుత్థజ్ఞానన్తి ఉక్కుట్టనిద్దేసేనేతం వుత్తం, పరమజ్ఞానాదీనిపి అరియో తుణ్ణీభావోత్వేవ సజ్ఞం గచ్ఛన్తి. జానన్తి ఇదం కమ్మసాధనన్తి ఆహ “జానితబ్బకం జానాతీ”తి. యథా వా ఏకచ్ఛో విపరీతం గణ్ఠన్తో జానన్తోపి న జానాతి, పస్సన్తోపి న పస్సతి, న ఏవమయం. అయం పన జానన్తో జానాతి, పస్సన్తో పస్సతీతి ఏవమేత్థ దట్టబ్బో. తతియాదీని సువిజ్ఞోయ్యాని.

పజ్ఞాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పరమలోకధమ్మసుత్తవణ్ణనా

౩. పజ్ఞామే లోకస్స ధమ్మాతి సత్తలోకస్స అవస్సంభావిధమ్మా. తేనాహ “ఏతేహి ముత్తా నామ నత్తి”తిఆది. ఘాసచ్ఛాదనాదీనం లద్ధి లాభో, తాని ఏవ వా లద్ధబ్బతో లాభో, తదభావో అలాభో, లాభగ్గహణేన చేత్థ తచ్చిసయో అనురోధో గహితో, అలాభగ్గహణేన విరోధో. యస్మా లోహితే సతి తదుపఘాతవసేన పుట్టో వియ అనురోధో లద్ధావసరో ఏవ హోతి, తస్మా వుత్తం “లాభే ఆగతే అలాభో ఆగతోయేవా”తి. ఏస నయో యసాదీసుపి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

పరమలోకధమ్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౮. దుతియలోకధమ్మసుత్తాదివణ్ణనా

౬-౮. ఛట్టే అధికం పయసతి పయుజ్జతి ఏతేనాతి అధిప్పయాసో, సవిసేసం ఇతికత్తబ్బకిరియా. తేనాహ “అధికప్పయోగో”తి. సత్తమట్టమేసు నత్తి వత్తబ్బం.

దుతియలోకధమ్మసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నన్దసుత్తవణ్ణనా

౯. నవమే దువిధా కులపుత్తా జాతికులపుత్తా ఆచారకులపుత్తా చ. తత్థ “తేన ఖో పన సమయేన రట్టపాలో కులపుత్తో తస్మింయేవ ధుల్లకోట్టికే అగ్గకులికస్స పుత్తో”తి (మ. ని. ౨.౨౯౪) ఏవం ఆగతా ఉచ్ఛాకులపుత్తా జాతికులపుత్తా. “సద్ధాయేతే కులపుత్తా అగారస్మా అనగారియం పబ్బజితా”తి (మ. ని. ౩.౭౮) ఏవం ఆగతా పన యత్థ కత్థచి కులే పసుతాపి ఆచారకులపుత్తా నామ. ఇథ పన ఉచ్ఛాకులప్పసుతతం సన్ధాయ “కులపుత్తోతి, భిక్ఖవే, నన్దం సమ్మా వదమానో వదేయ్యా”తి భగవతా వుత్తన్తి ఆహ “జాతికులపుత్తో”తి. ఉభోహిపి పన కారణేహ తస్స కులపుత్తభావోయేవ. సేసమేత్థ ఉత్తానమేవ.

నన్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కారణవసుత్తవణ్ణనా

౧౦. దసమే పటిచరతీతి పటిచ్చాదనవసేన చరతి పవత్తతి. పటిచ్చాదనట్టో ఏవ వా చరతి-సద్దో అనేకత్తతా ధాతూనన్తి ఆహ “పటిచ్చాదేతీ”తి. అశ్శోనాశ్శాన్తి పన పటిచ్చాదనాకారదస్సనన్తి ఆహ “అశ్శోన కారణేనా”తిఆది. తత్త అశ్శాం కారణం వచనం వాతి యం చోదకేన చుదితకస్స దోసవిభావనం కారణం, వచనం వా వుత్తం, తం తతో అశ్శోనేవ కారణేన, వచనేన వా పటిచ్చాదేతి. కారణేనాతి చోదనాయ అమూలాయ అమూలికభావదీపనియా యుత్తియా వా. వచనేనాతి తదత్థబోధకేన వచనేన. “కో ఆపన్నో”తిఆదినా చోదనం విస్సజ్జేత్వావ విక్ఖేపాపజ్జనం అశ్శోనాశ్శాం పటిచరణం. బహిద్ధా కథాపనామనా నామ “ఇత్థన్నామం ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తి వుత్తే - “పాటలిపుత్తం గతోమ్మి”తిఆదినా చోదనం విస్సజ్జేత్వాతి అయమేవ విసేసో. యో హి “ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తి వుత్తో “కో ఆపన్నో, కిం ఆపన్నో, కిస్మిం ఆపన్నా, కం భణధ, కిం భణధా”తి వా వదతి, “ఏవరూపం కిశ్చ తయా దిట్ట”న్తి వుత్తే “న సుణామీ”తి సోతం వా ఉపనేతి, అయం అశ్శోనాశ్శాం పటిచరతి నామ. యో పన “ఇత్థన్నామం నామ ఆపత్తిం ఆపన్నోసీ”తి పుట్టో “పాటలిపుత్తం గతోమ్మి”తి వత్వా పున “న తవ పాటలిపుత్తగమనం పుచ్చామ, ఆపత్తిం పుచ్చామా”తి వుత్తే తతో “రాజగహం గతోమ్మి. రాజగహం వా యాహి బ్రాహ్మణగహం వా, ఆపత్తిం ఆపన్నోసీతి. తం తత్త మే సూకరమంసం లద్ధ”న్తిఆదీని వదతి, అయం బహిద్ధా కథం అపనామేతి నామ . సమణకచవరోతి సమణవేసధారణేన సమణప్పతిరూపకతాయ సమణానం కచవరభూతం.

కారణవం (సు. ని. అట్ట. ౨.౨౮౩-౨౮౪) నిద్ధమథాతి విపన్నసీలతాయ కచవరభూతం పుగ్గలం కచవరమివ అనపేక్షా అపనేధ. కసమ్మం అపకస్సథాతి కసమ్మభూతశ్చ నం ఖత్తియాదీనం మజ్జగతం పభిన్నపగ్గరితకుట్టం చణ్ణాలం వియ అపకడ్డధ. కిం కారణం? సజ్ఞారామో నామ సీలవంతానం కతో, న దుస్సీలానం. యతో ఏతదేవ సన్ధాయాహ “తతో పలాపే వాహేధ, అస్సమణే సమణమానినే”తి. యథా పలాపా అన్తోసారరహితా అతణ్ణలా బహి ధుసేన వీహి వియ దిస్సన్తి, ఏవం పాపభిక్షా అన్తో సీలరహితాపి బహి కాసావాదిపరిక్షారేన భిక్షా వియ దిస్సన్తి, తస్మా “పలాపా”తి వుచ్చన్తి. తే పలాపే వాహేధ ఓపునధ విధమధ, పరమత్థతో అస్సమణే సమణవేసమత్తేన సమణమానినే. కప్పయవ్హోతి కప్పేధ, కరోధాతి వుత్తం హోతి. పతిస్సతాతి సప్పతిస్సా. వట్టదుక్ఖస్స అన్తం కరిస్సధ, పరినిబ్బానం పాపుణిస్సథాతి అట్థో.

కారణవసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

మేత్తావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. మహావగ్గో

౧. వేరజ్ఞాసుత్తవణ్ణనా

౧౧. దుతియస్స పఠమే వేరజ్ఞాయం విహరతీతి (పాఠా. అట్ట. ౧.౧) ఏత్థ వేరజ్ఞాతి తస్స నగరస్సేతం అధివచనం, తస్సం వేరజ్ఞాయం. సమీపత్తే భుమ్మవచనం. నళేరుపుచిమన్దమూలేతి ఏత్థ నళేరు నామ యక్ఖో. పుచిమన్దోతి నిమ్బరుక్ఖో. మూలన్తి సమీపం. అయక్ఖో మూల-సద్ధో “మూలాని ఉద్ధరేయ్య అన్తమసో ఉసీరనాళిమత్తానిపీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౧౯౮) మూలమూలే దిస్సతి. “లోభో అకుసలమూల”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౦౮; పరి. ౩౨౩) అసాధారణహేతుమ్మి. “యావ మజ్జన్తికే కాలే ఛాయా ఫరతి, నివాతే పణ్ణాని పతన్తి, ఏత్తావతా రుక్ఖమూల”న్తిఆదీసు (పాఠా. ౪౯౪) సమీపే. ఇథ పన సమీపే అధిప్పేతో, తస్మా నళేరుయక్ఖేన అధిగహితస్స పుచిమన్దస్స సమీపేతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. సో కిర పుచిమన్దో రమణీయో పాసాదికో అనేకేసం రుక్ఖానం ఆధిపచ్ఛం వియ కురుమానో తస్స నగరస్స అవిదూరే గమనాగమనసమ్మన్నే రానే అహోసి. అథ భగవా వేరజ్ఞం గన్త్యా పతిరూపే రానే విహరన్తో తస్స రుక్ఖస్స సమీపే హేట్టాభాగే విహాసి. తేన వుత్తం “వేరజ్ఞాయం విహరతి నళేరుపుచిమన్దమూలే”తి.

పచ్చుట్టానం (సారత్థ. టీ. ౧.౨) నామ ఆసనా వుట్టానన్తి ఆహ “నాసనా వుట్టాతీ”తి. నిసిన్నాసనతో న వుట్టహాతీతి అత్తో. ఏత్థ చ జిణ్ణే...పే.... వయోఅనుప్పత్తేతి ఉపయోగవచనం ఆసనా వుట్టానకిరియాపేక్షం న హోతి. తస్మా “జిణ్ణే...పే.... వయోఅనుప్పత్తే దిస్సా”తి అజ్ఞాహరం కత్వా అత్తో వేదితబ్బో. అథ వా పచ్చుగ్గమనకిరియాపేక్షం ఉపయోగవచనం, తస్మా న పచ్చుట్టాతీతి ఉట్టాయ పచ్చుగ్గమనం న కరోతీతి అత్తో వేదితబ్బో. పచ్చుగ్గమనమ్మి హి పచ్చుట్టానన్తి వుచ్చతి. వుత్తజ్ఞోతం “ఆచరియం పన దూరతోవ దిస్సా పచ్చుట్టాయ పచ్చుగ్గమనకరణం పచ్చుట్టానం నామా”తి. నాసనా వుట్టాతీతి ఇమినా పన పచ్చుగ్గమనాభావస్స ఉపలక్షణమత్తం దస్సీతన్తి దట్టబ్బం. విభావనే నామ అత్తేతి పకతివిభావనసజ్ఞాతే అత్తే. న అభివాదేతి వాతి న అభివాదేతబ్బన్తి వా సల్లక్ఖేతీతి వుత్తం హోతి.

తం అజ్ఞాణన్తి “అయం మమ అభివాదనాదీని కాతుం అరహరూపో న హోతీ”తి అజాననవసేన పవత్తం అజ్ఞాణం. ఓలోకేన్తోతి “దుక్ఖం ఖో అగారవో విహరతి అప్పతిస్సో, కిం ను ఖో అహం సమణం వా బ్రాహ్మణం వా సక్కరేయ్యం గరుం కరేయ్య”న్తిఆదిసుత్తవసేనేవ (అ. ని. ౪.౨౧) జాణచక్ఖనా ఓలోకేన్తో. నిపచ్చకారాహన్తి పణిపాతారహం. సమ్మతిజాతోతి ముహుత్తజాతో, జాతసమనన్తరమేవాతి వుత్తం హోతి. ఉత్తరేన ముఖోతి ఉత్తరదిసాభిముఖో. “సత్తపదవీతిహారేన గన్త్యా సకలం దససహస్సిలోకధాతుం ఓలోకేసి”న్తి ఇదం -

“ధమ్మతా ఏసా, భిక్ఖవే, సమ్మతిజాతో బోధిసత్తో సమేహి పాదేహి పతిట్టహిత్యా ఉత్తరాభిముఖో

సత్తపదవీతిహారేన గచ్ఛతి, సేతమ్మి ఛత్తే అనుధారియమానే సబ్బా దిసా విలోకేతి, ఆసభిజ్ఞా వాచం భాసతీ”తి (దీ.

ని. ౨.౩౧) -

ఏవం పాళియం సత్తపదవీతిహారుపరి రితస్స వియ సబ్బాదిసానులోకనస్స కథితత్తా వుత్తం, న పనేతం ఏవం దట్టబ్బం సత్తపదవీతిహారతో పగేవ దిసావిలోకనస్స కతత్తా. మహాసత్తో హి మనుస్సానం హత్థతో ముచ్చిత్యా పురత్తిమం దిసం

ఓలోకేసి, అనేకాని చక్కవాళసహస్సాని ఏకభణాని అహీసుం. తత్త దేవమనుస్సా గన్ధమాలాదీహి పూజయమానా,
 “మహాపురిస, ఇథ తుమ్మేహి సదినోపి నత్తి, కుతో ఉత్తరితరో”తి ఆహంసు. ఏవం చతస్సో దిసా, చతస్సో అనుదిసా, హేట్టా,
 ఉపరీతి దసపి దిసా అనువిలోకత్వా అత్తనో సదిసం అదిస్సా “అయం ఉత్తరదిసా”తి సత్తపదవీతిహారేన అగమాసీతి
 వేదితబ్బా. ఓలోకేసిన్తి మమ పుణ్ణానుభావేన లోకవివరణపాటిహారియే జాతే పణ్ణాయమానం దససహస్సిలోకధాతుం
 మంసచక్కునావ ఓలోకేసిన్తి అత్తో.

మహాపురిసోతి జాతిగోత్తకులప్పదేసాదివసేన మహస్తపురిసో. అగ్గోతి గుణేహి సబ్బప్పధానో. జేట్తోతి గుణవసేనేవ
 సబ్బేసం వుద్ధతమో, గుణేహి మహల్లకతమోతి వుత్తం హోతి. సేట్తోతి గుణవసేనేవ సబ్బేసం పసత్తతమో. అత్తతో పన
 పచ్చిమాని ద్వే పురిమస్సేవ వేవచనానీతి వేదితబ్బం. తయాతి నిస్సక్కే కరణవచనం. ఉత్తరితరోతి అధికతరో.
 పతిమానేసీతి పూజేసి. ఆసభిన్తి ఉత్తమం. మయ్యం అభివాదనాదిరహో పుగ్గలోతి మయ్యం అభివాదనాదికిరియాయ అరహో
 అనుచ్చవికో పుగ్గలో. నిచ్చసాపేక్షతాయ పనేత్త సమాసో దట్టబ్బో. తథాగతాతి తథాగతతో, తథాగతస్స సన్తికాతి వుత్తం
 హోతి. ఏవరూపన్తి అభివాదనాదిసభావం. పరిపాకసిథిలబన్ధనన్తి పరిపాకేన సిథిలబన్ధనం.

తం వచనన్తి “నాహం తం బ్రాహ్మణా”తిఆదివచనం. “నాహం అరసరూపో, మాదిసా వా అరసరూపా”తి వుత్తే బ్రాహ్మణో
 ధద్ధో భవేయ్య. తేన వుత్తం “చిత్తముదుభావజననత్త”న్తి.

కతమో పన నోతి పరియాయాపేక్షో పుల్లిజ్జనిద్దేసో, కతమో నో పరియాయోతి అత్తో? జాతివసేనాతి
 ఖత్తియాదిజాతివసేన. ఉపపత్తివసేనాతి దేవేసు ఉపపత్తివసేన. సేట్టసమ్మతానమ్మీతి అపి-సద్దేన పగేవ అసేట్టసమ్మతానన్తి
 దస్సేతి. అభినన్దనానన్తి సప్పీతికతణ్ణావసేన పమోదమానానం. రజ్జనానన్తి బలవరాగవసేన రజ్జనానం. రూపపరిభోగేన
 ఉప్పన్నతణ్ణాసమ్మయుత్తసోమనస్సవేదనా రూపతో నిబ్బత్తిత్వా హదయతప్పనతో అమ్మరసాదయో వియ రూపరసాతి
 వుచ్చన్తి. ఆవిశ్చాన్తీతి ఆకడ్డన్తి. వత్థారమ్మణాదిసామగ్గియన్తి వత్తుఆరమ్మణాదికారణసామగ్గియం. అనుక్ఖిపన్తోతి
 అత్తుక్కంసనవసేన కథితే బ్రాహ్మణస్స అసప్పాయభావతో అత్తానం అనుక్ఖిపన్తో అనుక్కంసన్తో.

ఏతస్మిం పనత్తే కరణే సామివచనన్తి “జహితా”తి ఏతస్మిం అత్తే తథాగతస్సాతి కరణే సామివచనం, తథాగతేన జహితాతి
 అత్తో. మూలన్తి భవమూలం. “తాలవత్తుకతా”తి వత్తబ్బే “ఓట్టముఖో”తిఆదీసు వియ మజ్జేపదలోపం కత్వా అ-కారశ్చ
 దీఘం కత్వా “తాలావత్తుకతా”తి వుత్తన్తి ఆహ “తాలవత్తు వియ నేసం వత్తు కతన్తి తాలావత్తుకతా”తి. తత్త తాలస్స వత్తు
 తాలవత్తు. యథా ఆరామస్స వత్తుభూతపుబ్బో పదేసో ఆరామస్స అభావే “ఆరామవత్తు”తి వుచ్చతి, ఏవం తాలస్స
 పతిట్టితోకాసో సమూలం ఉద్ధరితే తాలే పదేసమత్తే రితే తాలస్స వత్తుభూతపుబ్బత్తా “తాలవత్తు”తి వుచ్చతి. నేసన్తి
 రూపరసాదీనం. కథం పన తాలవత్తు వియ నేసం వత్తు కతన్తి ఆహ “యథా హి”తిఆది. రూపాదిపరిభోగేన
 ఉప్పన్నతణ్ణాయుత్తసోమనస్సవేదనాసజ్ఞాతరూపరసాదీనం చిత్తసన్తానస్స అధిట్టానభావతో వుత్తం “తేసం పుబ్బే
 ఉప్పన్నపుబ్బభావేన వత్తుమత్తే చిత్తసన్తానే కతే”తి. తత్త పుబ్బేతి పురే, సరాగకాలేతి వుత్తం హోతి. తాలావత్తుకతాతి
 వుచ్చన్తీతి తాలవత్తు వియ అత్తనో వత్తుస్స కతత్తా రూపరసాదయో “తాలావత్తుకతా”తి వుచ్చన్తి. ఏతేన పహీనకిలేసానం
 పున ఉప్పత్తియా అభావో దస్సితో.

అవిరుల్లిధమ్మతాతి అవిరుల్లిసభావతాయ. మత్తకచ్చిన్నో తాలో పత్తఫలాదీనం అవత్తుభూతో తాలావత్తూతి ఆహ
 “మత్తకచ్చిన్నతాలో వియ కతా”తి. ఏతేన “తాలావత్తు వియ కతాతి తాలావత్తుకతా”తి అయం విగ్గహో దస్సితో. ఏత్త పన
 “అవత్తుభూతో తాలో వియ కతాతి అవత్తుతాలకతా”తి వత్తబ్బే విసేసనస్స పరనిపాతం కత్వా “తాలావత్తుకతా”తి వుత్తన్తి
 దట్టబ్బం. ఇమినా పనత్తేన ఇదం దస్సేతి - రూపరసాదివచనేన విపాకధమ్మధమ్మా హుత్వా పుట్టే ఉప్పన్నకుసలాకుసలా
 ధమ్మా గహితా, తే ఉప్పన్నాపి మత్తకసదిసానం తణ్ణావిజ్ఞానం మగ్గసత్తేన చిన్నత్తా ఆయతిం తాలపత్తసదిసే విపాకక్ఖన్ఠే
 నిబ్బత్తేతుం అసమత్థా జాతా, తస్మా తాలావత్తు వియ కతాతి తాలావత్తుకతా రూపరసాదయోతి . ఇమస్మిం అత్తే
 “అభినన్దనాన”న్తి ఇమినా పదేన కుసలసోమనస్సమ్మి సజ్జహితన్తి వదన్తి. అనభావం కతాతి ఏత్త అను-సద్దో పచ్చాసద్దేన
 సమానత్తోతి ఆహ “యథా నేసం పచ్చాభావో న హోతీ”తిఆది.

యశ్చ ఖో త్వం సన్ధాయ వదేసి, సో పరియాయో న హోతీతి యం వన్దనాదిసామగ్గిరసాభావసజ్ఞాతం కారణం
 అరసరూపతాయ వదేసి, తం కారణం న హోతి, న విజ్ఞతీతి అత్తో. నను చాయం బ్రాహ్మణో యం
 వన్దనాదిసామగ్గిరసాభావసజ్ఞాతపరియాయం సన్ధాయ “అరసరూపో భవం గోతమో”తి ఆహ, “సో పరియాయో నత్తీ”తి వుత్తే
 వన్దనాదీని భగవా కరోతీతి ఆపజ్ఞతీతి ఇమం అనిట్టప్పసజ్ఞం దస్సేన్తో ఆహ “నను చా”తిఆది.

సబ్బపరియాయేసూతి సబ్బవారేసు. సన్ధాయభాసితమత్తన్తి యం సన్ధాయ బ్రాహ్మణో “నిబ్బోగో భవం
 గోతమో”తిఆదిమాహ. భగవా చ యం సన్ధాయ నిబ్బోగతాదిం అత్తని అనుజానాతి, తం సన్ధాయభాసితమత్తం.
 ఛన్దరాగపరిభోగోతి ఛన్దరాగవసేన పరిభోగో. అపరం పరియాయన్తి అజ్ఞం కారణం.

కులసముదాచారకమ్మన్తి కులాచారసజ్ఞాతం కమ్మం, కులచారితన్తి అత్తో. అకిరియన్తి అకరణభావం . “అనేకవిహితానం
 పాపకానం అకుసలానం ధమ్మాన”న్తి సామజ్ఞవచనేపి పారిసేసజాయతో వుత్తావసేసా అకుసలధమ్మా గహితబ్బాతి ఆహ
 “రపేత్వా తే ధమ్మే”తిఆది, తే యథావుత్తకాయదుచ్చరితాదికే అకుసలధమ్మే రపేత్వాతి అత్తో. అనేకవిహితాతి
 అనేకప్పకారా.

అయం లోకతన్తీతి అయం వుడ్డానం అభివాదనాదికిరియలక్ఖణా లోకప్పవేణీ. అనాగామిబ్రహ్మీనం అలజ్ఞారాదీసు
 అనాగామిభిక్షూనశ్చ చీవరాదీసు నికన్తివసేన రాగుప్పత్తి హోతీతి అనాగామిమగ్గేన పశ్చాకామగుణికరాగస్సేవ పహానం
 వేదితబ్బన్తి ఆహ “పశ్చాకామగుణికరాగస్సా”తి. రూపాదీసు పశ్చాసు కామగుణేసు వత్తుకామకోట్టాసేసు ఉప్పజ్జమానో
 రాగో “పశ్చాకామగుణికరాగో”తి వేదితబ్బో. కోట్టాసవచనో హేత్థ గుణ-సద్దో “వయోగుణా అనుపుబ్బం జహన్తీ”తిఆదీసు (సం.
 ని. ౧.౪) వియ. అకుసలచిత్తద్వయసమ్మయుత్తస్సాతి దోమనస్ససహగతచిత్తద్వయసమ్మయుత్తస్స. మోహస్స
 సబ్బాకుసలసాధారణత్తా ఆహ “సబ్బాకుసలసమ్భవస్సా”తి. అవసేసానన్తి సక్కాయదిట్ఠిఆదీనం.

జిగుచ్చతి మజ్ఞోతి అహమభిజాతో రూపవా పజ్ఞవా కథం నామ అజ్ఞోసం అభివాదనాదిం కరేయన్తి జిగుచ్చతి వియ,
 జిగుచ్చతీతి వా సల్లక్ఖేమి. అకుసలధమ్మే జిగుచ్చమానో తేసం సమగ్గిభావమ్మి జిగుచ్చతీతి వుత్తం “అకుసలానం
 ధమ్మానం సమాపత్తియా జిగుచ్చతీ”తి. సమాపత్తితి ఏతస్సేవ వేవచనం సమాపజ్ఞనా సమగ్గిభావోతి. మణ్ణనజాతికోతి
 మణ్ణనకసభావో, మణ్ణనకసీలోతి అత్తో. జేగుచ్చిత్తన్తి జిగుచ్చనసీలతం.

లోకజేటకకమ్మని లోకజేటకానం కత్తబ్బకమ్మం, లోకే వా సేటసమ్మతం కమ్మం. తత్రాతి తేసు ద్వీసుపి అర్థవికప్పేసు. పదాభిహితో అర్థో పదర్థో, బృజ్జనర్థోతి వుత్తం హోతి. వినయం వా అరహతీతి ఏత్థ వినయనం వినయో, నిగ్గణ్ణనన్తి అర్థో. తేనాహ “నిగ్గహం అరహతీతి వుత్తం హోతి”తి. నను చ పరమం వుత్తేసు ద్వీసుపి అర్థవికప్పేసు సకత్తే అరహత్తే చ తద్ధితపచ్చయో సద్ధలక్ఖణతో దిస్సతి, న పన “వినయాయ ధమ్మం దేసేతీ”తి ఇమస్మిం అర్థే. తస్మా కథమేత్థ తద్ధితపచ్చయోతి ఆహ “విచిత్రా హి తద్ధితవుత్తీ”తి. విచిత్రతా చేత్థ లోకప్పమాణతో వేదితబ్బా. తథా హి యస్మిం యస్మిం అర్థే తద్ధితప్పయోగో లోకస్స, తత్త తత్త తద్ధితవుత్తి లోకతో సిద్ధాతి విచిత్రా తద్ధితవుత్తి, తస్మా యథా “మా సద్ధమకాసీ”తి వదన్తో “మాసద్ధికో”తి వుచ్చతి, ఏవం వినయాయ ధమ్మం దేసేతీతి వేనయికోతి వుచ్చతీతి అధిప్పాయో.

కపణపురిసోతి గుణవిరహితతాయ దీనమనుసోన్. బృజ్జనాని అవిచారేత్వాతి తిస్సదత్తాదిసద్దేసు వియ “ఇమస్మిం అర్థే అయం నామ పచ్చయో”తి ఏవం బృజ్జనవిచారం అకత్వా, అనిప్పన్నపాటిపదికవసేనాతి వుత్తం హోతి.

“దేవలోకగబ్బసమ్మత్తియా”తి వత్వాపి రపేత్వా భుమ్మదేవే సేసదేవేసు గబ్బగ్గహణస్స అభావతో పటిసన్ధియేవేత్థ గబ్బసమ్మత్తితి వేదితబ్బాతి వుత్తమేవత్థం వివరిత్వా దస్సేన్తో ఆహ “దేవలోకపటిసన్ధిపటిలాభాయ సంవత్తతీ”తి. అస్సాతి అభివాదనాదిసామీచికమ్మస్స. మాతుకుచ్చిస్మిం పటిసన్ధిగ్గహణే దోసం దస్సేన్తోతి మాతితో అపరిసుద్ధభావం దస్సేన్తో, అక్కోసితుకామస్స దాసియా పుత్తేతి దాసికుచ్చిమ్మి నిబ్బత్తభావే దోసం దస్సేత్వా అక్కోసనం వియ భగవతో మాతుకుచ్చిస్మిం పటిసన్ధిగ్గహణే దోసం దస్సేత్వా అక్కోసన్తోపి ఏవమాహాతి అధిప్పాయో. గబ్బతోతి దేవలోకపటిసన్ధితో. తేనేవాహ “అభబ్బో దేవలోకూపపత్తిం పాపుణీతున్తి అధిప్పాయో”తి. “హీనో వా గబ్బో అస్సాతి అపగబ్బో”తి ఇమస్స విగ్గహస్స ఏకేన పరియాయేన అధిప్పాయం దస్సేన్తో ఆహ “దేవలోకగబ్బపరిబాహిరత్తా ఆయతిం హీనగబ్బపటిలాభభాగీ”తి. ఇతి-సద్ధో హేతుఅర్థో. యస్మా ఆయతిమ్మి హీనగబ్బపటిలాభభాగీ, తస్మా హీనో వా గబ్బో అస్సాతి అపగబ్బోతి అధిప్పాయో. పున తస్సేవ విగ్గహస్స “కోధవసేన...పే... దస్సేన్తో”తి హేత్థా వుత్తనయస్స అనురూపం కత్వా అధిప్పాయం దస్సేన్తో ఆహ “హీనో వాస్స మాతుకుచ్చిస్మిం గబ్బవాసో అహోసీతి అధిప్పాయో”తి. గబ్బ-సద్ధో అర్థి మాతుకుచ్చిపరియాయో “గబ్బే వసతి మాణవో”తిఆదీసు (జా. గ.౧౫.౩౬౩) వియ. అర్థి మాతుకుచ్చిస్మిం నిబ్బత్తసత్తపరియాయో “అన్తమసో గబ్బపాతనం ఉపాదాయ”తిఆదీసు (మహావ. ౧౨౯) వియ. తత్త మాతుకుచ్చిపరియాయం గహేత్వా అర్థం దస్సేన్తో ఆహ “అనాగతే గబ్బసేయ్యా”తి. గబ్బే సేయ్యా గబ్బసేయ్యా. అనుత్తరేన మగ్గేనాతి అగ్గమగ్గేన. కమ్మకిలేసానం మగ్గేన విహతత్తా ఆహ “విహతకారణత్తా”తి. ఇతరా తిస్సోపీతి అణ్ణజసంసేదజఙ్ఘపపాతికా. ఏత్థ చ యదిపి “అపగబ్బో”తి ఇమస్స అనురూపతో గబ్బసేయ్యా ఏవ వత్తబ్బా, పసఙ్గతో పన లబ్బమానం సబ్బమ్మి వత్తుం వట్టతీతి పునబ్బవాభినిబ్బత్తిపి వుత్తాతి వేదితబ్బా.

ఇదాని సత్తపరియాయస్స గబ్బ-సద్ధస్స వసేన విగ్గహనానత్తం దస్సేన్తో ఆహ “అపిచా”తిఆది. ఇమస్మిం పన వికప్పే గబ్బసేయ్యా పునబ్బవాభినిబ్బత్తితి ఉభయమ్మి గబ్బసేయ్యవసేనేవ వుత్తన్తిపి వదన్తి. నను చ “ఆయతిం గబ్బసేయ్యా పహీనా”తి వుత్తత్తా గబ్బస్స సేయ్యా ఏవ పహీనా, న పన గబ్బోతి ఆపఙ్ఘతీతి ఆహ “యథా చా”తిఆది. అథ “అభినిబ్బత్తి”తి ఏత్తకమేవ అవత్వా పునబ్బవగ్గహణం కిమత్తన్తి ఆహ “అభినిబ్బత్తి చ నామా”తిఆది. అపునబ్బవభూతాతి ఖణే ఖణే ఉప్పజ్జమానానం ధమ్మానం అభినిబ్బత్తి.

ధమ్మధాతుని ఏత్థ ధమ్మ అనవసేసే ధారేతి యథావతో ఉపధారేతీతి ధమ్మధాతు, ధమ్మానం యథాసభావతో అవబుజ్జనసభావో, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సేతం అధివచనం. **పటివిజ్ఞిత్వా**తి సచ్చికత్వా, పటిలభిత్వాతి అత్తో, పటిలాభహేతూతి వుత్తం హోతి. **దేసనావిలాసప్పత్తో హోతీ**తి రుచివసేన పరివత్తేత్వా దస్సేతుం సమత్తతా దేసనావిలాసో, తం పత్తో అధిగతేతి అత్తో. కరుణావిప్పారన్ని సబ్బసత్తేసు మహాకరుణాయ ఫరణం. తాదిలక్ఖణమేవ పున ఉపమాయ విభావేత్వా దస్సేన్తో ఆహ “**పథవీసమచిత్తత**”న్తి. యథా పథవీ సుచిలసుచినిక్ఖేపచ్చేదనభేదనాదీసు న వికమ్పతి, అనురోధవిరోధం న పాపుణాతి, ఏవం ఇట్థానిట్థేసు లాభాలాభాదీసు అనురోధవిరోధప్పహనతో అవికమ్పితచిత్తతాయ పథవీసమచిత్తతన్తి అత్తో. **అకుప్పధమ్మత**న్తి ఏత్థ అకుప్పధమ్మో నామ ఫలసమాపత్తీతి కేచి వదన్తి. “పరేసు పన అక్కోసన్తేసుపి అత్తనో పథవీసమచిత్తతాయ అకుప్పనసభావతన్తి ఏవమేత్థ అత్తో గహేతబ్బో”తి అమ్మాకం ఖన్తి. జరాయ అనుసటన్తి జరాయ పలివేరితం. బ్రాహ్మణస్స వుద్ధతాయ ఆసన్నవృత్తిమరణన్తి సమ్భావనవసేన “**అజ్జ మరిత్వా**”తిఆది వుత్తం. “**మహన్తేన ఖో పన ఉస్సాహేనా**”తి సాధు ఖో పన తథారూపానం అరహతం దస్సనం హోతీ”తి ఏవం సజ్ఞాతమహుస్సాహేన. **అప్పటిసమం పురేజాతభావ**న్తి అనజ్ఞాసాధారణం పురేజాతభావం. నత్తి ఏతస్స పటిసమోతి **అప్పటిసమో**, పురేజాతభావో.

పక్ఖే విధునన్తాతి పత్తే చాలేన్తా. **నిక్ఖమన్తానన్తి** నిద్ధారణే సామివచనం, నిక్ఖన్తేసూతి అత్తో.

సో జేట్తో ఇతి అస్స వచనీయోతి యో పరమతరం అణ్ణకోసతో నిక్ఖన్తో కుక్కుటపోతకో, **సో జేట్తో**తి వచనీయో అస్స, భవేయ్యాతి అత్తో. **సమ్మటిపాదేన్తో**తి సంసన్దేన్తో. తిభూమపరియాపన్నాపి సత్తా అవిజ్ఞాకోసస్స అన్తో పవిట్టా తత్త తత్త అప్పహీనాయ అవిజ్ఞాయ వేరితత్తాతి ఆహ “**అవిజ్ఞాకోసస్స అన్తో పవిట్టేసు సత్తేసూ**”తి అణ్ణకోసన్తి బీజకపాలం. **లోకసన్నివాసే**తి లోకోయేవ సజ్గమ్మ సమాగమ్మ నివాసనట్టేన **లోకసన్నివాసో**, సత్తనికాయో. **సమ్మాసమ్మోధి**న్తి ఏత్థ సమ్మాతి అవిపరీతత్తో, సం-సద్దో సామన్తి ఇమమత్థం దీపేతి. తస్మా సమ్మా అవిపరీతేనాకారేన సయమేవ చత్తారి సద్ధాని బుజ్జతి పటివిజ్ఞతీతి **సమ్మాసమ్మోధీ**తి మగ్గో వుచ్చతి. తేనాహ “**సమ్మా సామణ్చ బోధి**”న్తి, సమ్మా సయమేవ చ బుజ్జనకన్తి అత్తో. **సమ్మా**తి వా పసత్తవచనో, సం-సద్దో సున్దరవచనోతి ఆహ “**అథ వా పసత్తం సున్దరణ్చ బోధి**”న్తి.

అసబ్బగుణదాయకత్తాతి సబ్బగుణానం అదాయకత్తా. సబ్బగుణే న దదాతీతి హి **అసబ్బగుణదాయకో** , అసమత్తసమానోయం గమకత్తా యథా “**అసూరియపస్సాని ముఖానీ**”తి. **తిస్సో విజ్ఞా**తి ఉపనిస్సయవతో సహేవ అరహత్తఫలేన **తిస్సో విజ్ఞా** దేతి. నను చేత్థ తీసు విజ్ఞాసు ఆసవక్ఖయజ్ఞాణస్స మగ్గపరియాపన్నత్తా కథమేతం యుజ్జతి “**మగ్గో తిస్సో విజ్ఞా దేతీ**”తి? నాయం దోసో. సతిపి ఆసవక్ఖయజ్ఞాణస్స మగ్గపరియాపన్నభావే అట్టజ్జికే మగ్గే సతి మగ్గజ్ఞాణేన సద్ధిం **తిస్సో విజ్ఞా** పరిపుణ్ణా హోన్తీతి “**మగ్గో తిస్సో విజ్ఞా దేతీ**”తి వుచ్చతి. **థ అభిజ్ఞా**తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. **సావకపారమిజ్ఞా**న్తి అగ్గసావకేహి పటిలభితబ్బమేవ లోకియలోకుత్తరజ్ఞాణం. **పచ్చేకబోధిజ్ఞా**న్తి ఏత్థాపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో. **అబ్బజ్ఞాసి**న్తి జానిం. జాననణ్చ న అనుస్సవాదివసేనాతి ఆహ “**పటివిజ్ఞి**”న్తి, పచ్చక్ఖమకాసిన్తి అత్తో. పటివేధోపి న దూరే రితస్స లక్ఖణప్పటివేధో వియాతి ఆహ “**పత్తోష్ఠీ**”తి, పాపుణిన్తి అత్తో. పాపుణనణ్చ న సయం గన్తాతి ఆహ “**అధిగతోష్ఠీ**”తి, సన్తానే ఉప్పాదనవసేన పటిలభిన్తి అత్తో.

ఓపమ్మసమ్మటిపాదనన్తి ఓపమ్మత్తస్స ఉపమేయ్యేన సమ్మదేవ పటిపాదనం. **అత్తేనా**తి ఉపమేయ్యత్తేన. యథా కుక్కుటియా అణ్ణేసు తివిధకిరియాకరణం కుక్కుటచ్చాపకానం అణ్ణకోసతో నిక్ఖమనస్స మూలకారణం, ఏవం **బోధిసత్తభూత**స్స భగవతో తివిధానుపస్సనాకరణం అవిజ్ఞణ్ణకోసతో నిక్ఖమనస్స మూలకారణన్తి ఆహ “**యథా హి తస్సా**

కుక్కుటియా...పే.... తివిధానుపస్సనాకరణ”ని. “సన్తానే”తి వుత్తత్తా అణ్ణసదిసతా సన్తానస్స, బహి నిక్ఖంతకుక్కుటచ్చాపకసదిసతా బుద్ధగుణానం, బుద్ధగుణాతి చ అత్థతో బుద్ధోయేవ “తథాగతస్స ఖో ఏతం, వాసేట, అధివచనం ధమ్మకాయో ఇతిపీ”తి వచనతో. అవిజ్జణ్ణకోసస్స తనుభావోతి బలవవిపస్సనావసేన అవిజ్జణ్ణకోసస్స తనుభావో, పటిద్ధాదనసామజ్ఞోన చ అవిజ్ఞాయ అణ్ణకోసదిసతా. ముదుభూతస్సపి ఖరభావాపత్తి హోతీతి తన్నివత్తనత్థం “ధద్ధఖరభావో”తి వుత్తం. తిక్ఖఖరవిప్పసన్నసూరభావోతి ఏత్థ పరిగ్గయ్యమానేసు సజ్ఞారేసు విపస్సనాశాణస్స సమాధిన్ద్రియవసేన సుఖానుప్పవేసో తిక్ఖతా, అనుపవిసిత్వాపి సత్తిన్ద్రియవసేన అనతిక్కమనతో అకుణ్ణతా ఖరభావో. తిక్ఖోపి హి ఏకచ్ఛో సరో లక్ఖం పత్వా కుణ్ణో హోతి, న తథా ఇదం. సతిపి ఖరభావే సుఖుమప్పవత్తివసేన కిలేససముదాచారసజ్ఞోభరహితతాయ సద్ధిన్ద్రియవసేన పసన్నభావో, సతిపి పసన్నభావే అన్తరా అనేసక్కిత్వా కిలేసపచ్చత్తికానం సుట్టు అభిభవనతో వీరియిన్ద్రియవసేన సూరభావో వేదితబ్బో. ఏవమిమేహి పకారేహి సజ్ఞారుపేక్ఖాశాణమేవ గహితన్తి దట్టబ్బం. విపస్సనాశాణస్స పరిణామకాలోతి విపస్సనాయ వుట్టానగామినిభావాపత్తి. తదా చ సా మగ్గశాణగబ్బం ధారేన్తి వియ హోతీతి ఆహ “గబ్బగ్గహణకాలో”తి. గబ్బం గణ్ణాపేత్వాతి సజ్ఞారుపేక్ఖాయ అనన్తరం సిఖాప్పత్తఅనులోమవిపస్సనావసేన మగ్గవిజాయనత్థం గబ్బం గణ్ణాపేత్వా. అభిజ్ఞాపక్ఖేతి లోకియాభిజ్ఞాపక్ఖే. లోకుత్తరాభిజ్ఞా హి అవిజ్జణ్ణకోసం పదాలితా. పోత్థకేసు పన కత్థచి “ధాభిజ్ఞాపక్ఖే”తి లిఖన్తి, సో అపారోతి వేదితబ్బో.

జేట్టో సేట్టోతి వుద్ధతమత్తా జేట్టో, సబ్బగుణేహి ఉత్తమత్తా పసత్తతమోతి సేట్టో.

ఇదాని “ఆరద్ధం ఖో పన మే, బ్రాహ్మణ, వీరియ”నిఆదికాయ దేసనాయ అనుసన్ధిం దస్సేన్తో ఆహ “ఏవం భగవా”తిఆది. తత్త పుబ్బభాగతో పభుతీతి భావనాయ పుబ్బభాగీయవీరియారమ్భాదితో పట్టాయ. ముట్టస్సతినాతి వినట్టస్సతినా, సతివిరహితేనాతి అత్తో. సారద్ధకాయేనాతి సదరధకాయేన. బోధిమణ్ణేతి బోధిసజ్ఞాతస్స శాణస్స మణ్ణభావప్పత్తే రానే. బోధీతి హి పజ్ఞా వుచ్చతి. సా ఏత్థ మణ్ణా పసన్నా జాతాతి సో పదేసో “బోధిమణ్ణో”తి పజ్ఞాతో. పగ్గహితన్తి ఆరమ్భం సిధిలం అకత్వా దళ్లపరక్కమసజ్ఞాతుస్సహనభావేన గహితం. తేనాహ “అసిధిలప్పవత్తిత”ని. అసల్లీనన్తి అసజ్కచితం కోసజ్జవసేన సజ్కోచం అనాపన్నం. ఉపట్టితాతి ఓగాహనసజ్ఞాతేన అపిలాపనభావేన ఆరమ్మణం ఉపగన్త్వా రితా. తేనాహ “ఆరమ్మణాభిముఖీభావేనా”తి. సమ్మోసస్స విద్ధంసనవసేన పవత్తియా న సమ్మూట్టాతి అసమ్మూట్టా. కిణ్చోపి చిత్తప్పస్సద్ధివసేన చిత్తమేవ పస్సద్ధం, కాయప్పస్సద్ధివసేనవ చ కాయో పస్సద్ధో హోతి , తథాపి యస్మా కాయప్పస్సద్ధి ఉప్పజ్జమానా చిత్తప్పస్సద్ధియా సహేవ ఉప్పజ్జతి, న వినా, తస్మా వుత్తం “కాయచిత్తప్పస్సద్ధివసేనా”తి. కాయప్పస్సద్ధియా ఉభయేసమ్మి కాయానం పస్సమ్మనావహత్తా వుత్తం “రూపకాయోపి పస్సద్ధోయేవ హోతీ”తి.

సో చ ఖోతి సో చ ఖో కాయో. విగతదరథోతి విగతకిలేసదరథో. నామకాయే హి విగతదరథే రూపకాయోపి వూపసన్తదరథపరిళాహో హోతి. సమ్మా ఆహితన్తి నానారమ్మణేసు విధావనసజ్ఞాతం విక్లేపం విచ్చిన్దిత్వా ఏకస్మిన్యేవ ఆరమ్మణే అవిక్లేత్తభావాపాదనేన సమ్మదేవ ఆహితం రపితం. తేనాహ “సుట్టు రపిత”నిఆది. చిత్తస్స అనేకగ్గభావో విక్లేపవసేన చచ్చాలతా, సా సతి ఏకగ్గతాయ న హోతీతి ఆహ “ఏకగ్గం అచలం నిప్పన్తన”ని. ఏత్తావతాతి “ఆరద్ధం ఖో పనా”తిఆదినా వీరియసతిపస్సద్ధిసమాధీనం కిచ్చసిద్ధిదస్సనేన. నను చ సద్ధాపజ్ఞానమ్మి కిచ్చసిద్ధి రూనస్స పుబ్బభాగప్పటిపదాయ ఇచ్చితబ్బాతి? సచ్చం, సా పన నానన్తరికభావేన అవుత్తసిద్ధాతి న గహితా. అసతి హి సద్ధాయ

వీరియారమ్భాదీనం అసమ్భవోయేవ, పజ్ఞాపరిగ్రహే చ నేనం అసతి శాయారమ్భాదిభావో న సీయా, తథా అసత్తీనాసమ్మోసతాదయో వీరియాదీనన్తి అసత్తీనతాదిగ్రహణేనేవేత్త పజ్ఞాకిచ్చసిద్ధి గహితాతి దట్టబ్బం. యూనభావనాయం వా సమాధికిచ్చం అధికం ఇచ్చితబ్బన్తి దస్సేతుం సమాధిపరియోసానావ యూనస్స పుబ్బభాగప్పటిపదా కథితాతి దట్టబ్బం.

అతీతభవే ఖన్ధా తప్పటిబద్ధాని నామగోతాని చ సబ్బం పుట్టేనివాసంత్యేవ గహితన్తి ఆహ “కిం విదితం కరోతి? పుట్టేనివాస”న్తి. మోహో పటిచ్చాదకట్టేన తమో వియ తమోతి ఆహ “స్వేవ మోహో”తి. ఓభాసకరణట్టేనాతి కాతబ్బతో కరణం. ఓభాసోవ కరణం ఓభాసకరణం. అత్తనో పచ్చయేహి ఓభాసభావేన నిబ్బత్తేతబ్బట్టేనాతి అత్తో. సేసం పసంసావచనన్తి పటిపక్ఖవిధమనపవత్తివిసేసానం బోధనతో వుత్తం. అవిజ్ఞా విహితాతి ఏతేన విజ్ఞాననట్టేన విజ్ఞాతి అయమ్మి అత్తో దీపితోతి దట్టబ్బం. “కస్మా? యస్మా విజ్ఞా ఉప్పన్నా”తి ఏతేన విజ్ఞాపటిపక్ఖా అవిజ్ఞా. పటిపక్ఖతా చస్సా పహతబ్బభావేన విజ్ఞాయ చ పహాయకభావేనాతి దస్సేతి. ఏస నయో ఇతరస్మిమ్మి పదద్వయేతి ఇమినా “తమో విహతో వినట్టో. కస్మా? యస్మా ఆలోకో ఉప్పన్నో”తి ఇమమత్తం అతిదిసతి. కిలేసానం ఆతాపనపరితాపనట్టేన వీరియం ఆతాపోతి ఆహ “వీరియాతాపేన ఆతాపినో”తి, వీరియవతోతి అత్తో. పేసితత్తస్సాతి యథాదిప్పేతత్తసిద్ధిం పతి విస్సట్టచిత్తస్స. యథా అప్పమత్తస్స ఆతాపినో పహితత్తస్స విహరతోతి అజ్ఞాస్సపి కస్సచి మాదిసస్సాతి అధిప్పాయో. పథానానుయోగస్సాతి సమ్మప్పధానమనుయుత్తస్స.

పచ్చవేక్షణజ్ఞాణపరిగ్రహితన్తి న పరమదుతియజ్ఞాణద్వయాధిగమం వియ కేవలన్తి అధిప్పాయో. దస్సేన్తోతి నిగమనవసేన దస్సేన్తో. సరూపతో హి పుట్టే దస్సితమేవాతి.

తిక్ఖత్తుం జాతోతి ఇమినా పన ఇదం దస్సేతి - “అహం, బ్రాహ్మణ, పరమవిజ్ఞాయ జాతోయేవ పురేజాతస్స సహజాతస్స వా అభావతో సబ్బేసం వుద్ధో మహల్లకో, కిమజ్ఞం పన తీహి విజ్ఞాహి తిక్ఖత్తుం జాతో”తి. పుట్టేనివాసజ్ఞాణేన అతీతంసజ్ఞాణన్తి అతీతారమ్మణసభాగతాయ తబ్బావిభావతో చ పుట్టేనివాసజ్ఞాణేన అతీతంసజ్ఞాణం పకాసేత్వాతి యోజేతబ్బం. తత్త అతీతంసజ్ఞాణన్తి అతీతక్ఖన్దాయతనధాతుసజ్ఞాతే అతీతే కోట్టాసే అప్పటిహతజ్ఞాణం. దిబ్బచక్ఖుజ్ఞాణస్స పచ్చప్పన్నారమ్మణత్తా యథాకమ్మాపగజ్ఞాణస్స అనాగతంసజ్ఞాణస్స చ దిబ్బచక్ఖువసేనేవ ఇజ్ఞనతో దిబ్బచక్ఖునో పరిభణ్ణజ్ఞాణత్తా దిబ్బచక్ఖుష్ఠియేవ చ రితస్స చేతోపరియజ్ఞాణసిద్ధితో వుత్తం “దిబ్బచక్ఖునా పచ్చప్పన్నానాగతంసజ్ఞాణ”న్తి. తత్త దిబ్బచక్ఖునాతి సపరిభణ్ణేన దిబ్బచక్ఖుజ్ఞాణేన. పచ్చప్పన్నంనో చ అనాగతంనో చ పచ్చప్పన్నానాగతంసం, తత్త జ్ఞాణం పచ్చప్పన్నానాగతంసజ్ఞాణం. ఆసవక్ఖయజ్ఞాణాధిగమేనేవ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స వియ సేసాసాధారణఛజ్ఞాణదసబలజ్ఞాణఆవేణికబుద్ధధమ్మాదీనమ్మి అనజ్ఞాసాధారణానం బుద్ధగుణానం ఇజ్ఞనతో వుత్తం “ఆసవక్ఖయేన సకలలోకియలోకుత్తరగుణ”న్తి. తేనాహ “సబ్బేపి సబ్బజ్ఞాగుణే పకాసేత్వా”తి.

పీతివిప్పారపరిపుణ్ణగత్తచిత్తోతి పీతిఫరణేన పరిపుణ్ణకాయచిత్తో. అజ్ఞాణన్తి అజ్ఞాణస్సాతి అత్తో. ధి-సద్దయోగతో హి సామిఅత్తే ఏతం ఉపయోగవచనం. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

వేరజ్ఞాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. దుతియే సన్ధాగారం (మ. ని. అట్ట. ౧.౨౨; సం. ని. అట్ట. ౩.౪.౨౪౩) నామ ఏకా మహాసాలావ.

ఉయ్యోగకాలాదీసు హి రాజానో తత్త రత్వా “ఏత్తకా పురతో గచ్చన్తు, ఏత్తకా పచ్చా”తిఆదినా తత్త నిసీదిత్వా సన్ధం కరోన్తి, మరియుదం బన్ధన్తి, తస్మా తం రానం “సన్ధాగార”న్తి వుచ్చతి. ఉయ్యోగట్టానతో చ ఆగన్త్వా యావ గేహే గోమయపరిభణ్ణాదివసేన పటిజగ్గనం కరోన్తి, తావ ఏకం ద్వే దివసే తే రాజానో తత్త సన్ధమ్భన్తీతిపి సన్ధాగారం. తేసం రాజానం సహ అత్థానుసాసనం అగారన్తిపి సన్ధాగారం. గణరాజానో హి తే, తస్మా ఉప్పన్నం కీచ్చం ఏకస్స వసేన న సిజ్ఞతి, సబ్బేసం ఛన్దో లద్ధుం వట్టతి, తస్మా సబ్బే తత్త సన్నిపతిత్వా అనుసాసన్తి. తేన వుత్తం “సహ అత్థానుసాసనం అగార”న్తి. యస్మా వా తత్త సన్నిపతిత్వా “ఇమస్మిం కాలే కసితుం వట్టతి, ఇమస్మిం కాలే వపితు”న్తిఆదినా నయేన ఘరావాసకిచ్చాని సమ్మన్తయన్తి, తస్మా చిద్ధావచిద్ధం ఘరావాసం సన్ధరన్తీతిపి సన్ధాగారం.

పుత్తదారధనాదిఉపకరణపరిచ్ఛాగో పారమియో. అత్తనో అగ్గపరిచ్ఛాగో ఉపపారమియో. అత్తనోవ జీవితపరిచ్ఛాగో పరమత్తపారమియో. శాతీనం అత్తచరియా శాతత్తచరియా. లోకస్స అత్తచరియా లోకత్తచరియా. కమ్మస్సకతశాణవసేన అనవజ్ఞకమ్మాయతనసిప్పాయతనవిజ్ఞాట్టానపరిచయవసేన ఖన్ధాయతనాదిపరిచయవసేన లక్ఖణత్తయతీరణవసేన చ శాణచారో బుద్ధచరియా. అగ్గనయనధనరజ్జపుత్తదారపరిజ్ఞాగవసేన పశ్చా మహాపరిచ్ఛాగే పరిచ్చజన్తేన. సతిపి మహాపరిచ్ఛాగానం దానపారమిభావే పరిచ్ఛాగవిసేససభావదస్సనత్తశ్చోవ సుదుక్కరభావదస్సనత్తశ్చ పశ్చామహాపరిచ్ఛాగానం విసుం గహణం, తతోయేవ చ అగ్గపరిచ్ఛాగతో విసుం నయనపరిచ్ఛాగగ్గహణం. పరిచ్ఛాగభావసామజ్ఞోపి ధనరజ్జపరిచ్ఛాగతో పుత్తదారపరిచ్ఛాగగ్గహణశ్చ విసుం కతం. పబ్బజ్జావ సబ్బేవో.

సత్తసు అనుపస్సనాసూతి అనిచ్ఛానుపస్సనా, దుక్ఖానుపస్సనా, అనత్తానుపస్సనా, నిబ్బిదానుపస్సనా, విరాగానుపస్సనా, నిరోధానుపస్సనా, పటినిస్సగ్గానుపస్సనాతి ఇమాసు సత్తసు అనుపస్సనాసు.

అనువిచ్చకారన్తి అవేచ్చకరణం. ద్వీహి కారణేహి అనియ్యానికసాసనే రితా అత్తనో సావకత్తం ఉపగతే పగ్గణ్ణన్తి, తాని దస్సేతుం “కస్మా”తిఆది వుత్తం.

అనుపుబ్బిం కథన్తి (దీ. ని. టీ. ౨.౭౦-౭౬) అనుపుబ్బం కథేతబ్బకథం. కా పన సాతి? దానాదికథా. తత్త దానకథా తావ పచురజనేసుపి పవత్తియా సబ్బసత్తసాధారణత్తా సుకరత్తా సీలే పతిట్టానస్స ఉపాయభావతో చ ఆదితో కథితా. పరిచ్ఛాగసీలో హి పుగ్గలో పరిగ్గహవత్థాసు నిస్సజ్గభావతో సుఖేనేవ సీలాని సమాదియతి, తత్త చ సుప్పతిట్టితో హోతి. సీలేన దాయకప్పటిగ్గాహకవిసుద్ధితో పరానుగ్గహం వత్వా పరపీళానివత్తివచనతో కిరియాధమ్మం వత్వా అకిరియాధమ్మవచనతో, భోగసమ్మత్తిహేతుం వత్వా భవసమ్మత్తిహేతువచనతో చ దానకథానన్తరం సీలకథా కథితా. “తశ్చ సీలం వట్టనిస్సితం, అయం భవసమ్మత్తి తస్స ఫల”న్తి దస్సనత్తం. “ఇమేహి చ దానసీలమయేహి పణీతపణీతతరాదిభేదభిన్నేహి పుణ్ణాకిరియవత్థాహి ఏతా చాతుమహారాజికాదీసు పణీతపణీతతరాదిభేదభిన్నా అపరిమేయ్యా దిబ్బభోగసమ్మత్తియో లద్ధబ్బా”తి దస్సనత్తం తదనన్తరం సగ్గకథా. “స్వాయం సగ్గో రాగాదీహి ఉపక్కిలిట్టో, సబ్బథానుపక్కిలిట్టో అరియమగ్గో”తి దస్సనత్తం సగ్గానన్తరం మగ్గో, మగ్గశ్చ కథేన్తేన తదధిగమూపాయసన్ధస్సనత్తం సగ్గపరియాపన్నాపి పగేవ ఇతరే సబ్బేపి కామా నామ బహ్వదీనవా అనిచ్ఛా అద్ధువా విపరిణామధమ్మాతి కామానం ఆదీనవో. “హీనా గమ్మా పోదుజ్జనికా అనరియా అనత్తసంహితా”తి తేసం ఓకారో లామకభావో. సబ్బేపి భవా కిలేసానం

వత్తుభూతాతి తత్త సంకిలేసో. సబ్బసో సంకిలేసవిప్పముత్తం నిబ్బానన్తి నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసో చ కథేతబ్బోతి అయమత్తో మగ్గన్తి ఏత్త ఇతి-సద్దేన ఆది-అత్తేన దీపితోతి వేదితబ్బం.

సుఖానం నిదానన్తి దిట్టధమ్మికానం సమ్మరాయికానం నిబ్బానుపసంహితానజ్ఞాతి సబ్బేసమ్మి సుఖానం కారణం. యజ్ఞో కిజ్ఞో లోకే భోగసుఖం నామ, తం సబ్బం దానాధీనన్తి పాకటోయమత్తో. యం పన ఝూనవిపస్సనామగ్గఫలనిబ్బానప్పటిసంయుత్తం సుఖం, తస్సపి దానం ఉపనిస్సయపచ్చయో హోతియేవ . సమ్మత్తీనం మూలన్తి యా ఇమా లోకే పదేసరజ్జసిరిస్సరియసత్తరతనసముజ్జలచక్కువత్తిసమ్మదాతి ఏవంపభేదా మానుసికా సమ్మత్తియో, యా చ చాతుమహారాజికాదిగతా దిబ్బసమ్మత్తియో, యా వా పనజ్ఞాపి సమ్మత్తియో , తాసం సబ్బాసం ఇదం మూలకారణం. భోగానన్తి భుజ్జితబ్బట్టేన “భోగో”తి లద్ధనామానం పియమనాపియరూపాదీనం తన్నిస్సయానం వా ఉపభోగసుఖానం పతిట్టా నిచ్చలాధిట్టానతాయ. వినమగతస్సాతి బ్యసనప్పత్తస్స. తాణన్తి రక్ఖా, తతో పరిపాలనతో. లేణన్తి బ్యసనేహి పరిపాతియమానస్స ఓలీయనప్పదేసో. గతీతి గత్తబ్బట్టానం. పరాయణన్తి పటిసరణం. అవస్సయోతి వినిపతితుం అదేన్తో నిస్సయో. ఆరమ్మణన్తి ఓలుబ్బారమ్మణం.

రతనమయసీహాసనసదిసన్తి సబ్బరతనమయసత్తజ్జమహాసీహాసనసదిసం. ఏవం హిస్స మహగ్గం హుత్వా సబ్బసో వినిపతితుం అప్పదానట్టో దీపితో హోతి. మహాపథవీసదిసం గతగతట్టానే పతిట్టానస్స లభాపనతో. యథా దుబ్బలస్స పురిసస్స ఆలమ్మనరజ్జ ఉత్తిట్టతో తిట్టతో చ ఉపత్థమ్మో, ఏవం దానం సత్తానం సమ్మత్తిభవే ఉపపత్తియా రితియా చ పచ్చయోతి ఆహ “ఆలమ్మనట్టేన ఆలమ్మనరజ్జసదిస”న్తి. దుక్ఖనిర్థరణట్టేనాతి దుగ్గతిదుక్ఖట్టాననిర్థరణట్టేన. సమస్సాసనట్టేనాతి లోభమచ్చరియాదిపటిసత్తుపద్దవతో సమస్సాసనట్టేన. భయపరిత్తాణట్టేనాతి దాలిద్దియభయతో పరిపాలనట్టేన. మచ్ఛేరమలాదీహీతి మచ్ఛేరలోభదోసమదఇస్సామిచ్చాదిట్టివిచికిచ్చాదిచిత్తమలేహి. అనుపలిత్తట్టేనాతి అనుపక్కిలిట్టతాయ. తేసన్తి మచ్ఛేరమలాదీనం. తేసం ఏవ దురాసదట్టేన. అసన్తాసనట్టేనాతి సన్తాసహేతుఅభావేన. యో హి దాయకో దానపతి, సో సమ్మతిపి న కుతోచి సన్తసతి, పగేవ ఆయతిం. బలవన్తట్టేనాతి మహాబలవతాయ. దాయకో హి దానపతి సమ్మతి పక్ఖబలేన బలవా హోతి, ఆయతిం పన కాయబలాదీహిపి. అభిమగ్గలసమ్మతట్టేనాతి “వడ్డికారణ”న్తి అభిసమ్మతభావేన. విపత్తిభవతో సమ్మత్తిభవూపనయనం భేమన్తభూమిసమ్మాపనం.

ఇదాని మహాబోధిచరియభావేనపి దానగుణం దస్సేతుం “దానం నామేత”న్తిఆది వుత్తం. తత్త అత్తానం నియ్యాతేన్తేనాతి ఏతేన “దానఫలం సమ్మదేవ పస్సన్తా మహాపురిసా అత్తనో జీవితమ్మి పరిచ్చజన్తి, తస్మా కో నామ విజ్ఞాజాతికో బాహిరే వత్తుస్మిం పగేవ సజ్గం కరేయ్యా”తి ఓవాదం దేతి. ఇదాని యా లోకియా లోకుత్తరా చ ఉక్కుంసగతా సమ్మత్తియో, తా సబ్బా దానతోయేవ పవత్తన్తితి దస్సేన్తో “దానజ్ఞో”తిఆదిమాహ. తత్త సక్కుమారబ్రహ్మసమ్మత్తియో అత్తహితాయ ఏవ, చక్కువత్తిసమ్మత్తి పన అత్తహితాయ పరహితాయ చాతి దస్సేతుం సా తాసం పరతో చక్కువత్తిసమ్మత్తి వుత్తా. ఏతా లోకియా, ఇమా పన లోకుత్తరాతి దస్సేతుం “సావకపారమిజాణ”న్తిఆది వుత్తం. తాసుపి ఉక్కుట్టుక్కుట్టతరుక్కుట్టతమతం దస్సేతుం కమేన జాణత్తయం వుత్తం. తేసం పన దానస్స పచ్చయభావో హేట్టా వుత్తోయేవ. ఏతేనేవ తస్స బ్రహ్మసమ్మత్తియాపి పచ్చయభావో దీపితోతి వేదితబ్బో.

దానజ్ఞా నామ దక్ఖిణేయ్యేసు హితజ్ఞాసయేన పూజనజ్ఞాసయేన వా అత్తనో సన్తకస్స పరేసం పరిచ్చజనం, తస్మా దాయకో పురిసపుగ్గలో పరే హన్తి, పరేసం వా సన్తకం హరతీతి అట్టానమేతన్తి ఆహ “దానం దేన్తో సీలం సమాదాతుం

సక్యోతి”తి. సీలాలజ్ఞారసదిసో అలజ్ఞారో నత్తి సోభావిసేసావహత్తా సీలస్స. సీలపుష్పసదిసం పుష్పం నత్తితి ఏడ్థాపి ఏసేవ నయో. సీలగన్ధసదిసో గన్ధో నత్తితి ఏత్థ “చన్దనం తగరం వాపీ”తిఆదికా (ధ. ప. ౧౨) గాథా – “గన్ధో ఇసీనం చిరదిక్షితానం, కాయా చుతో గచ్ఛతి మాలుతేనా”తిఆదికా (జా. ౨.౧౭.౧౨) జాతకగాథాయో చ ఆహరిత్వా వత్తబ్బా. సీలజ్ఞో సత్తానం ఆభరణఞ్చోప అలజ్ఞారో చ గన్ధవిలేపనఞ్చ పరస్స దస్సనీయభావావహఞ్చ. తేనాహ “సీలాలజ్ఞారేన హీ”తిఆది.

అయం సగ్గో లబ్భతీతి ఇదం మజ్జిమేహి ఆరద్ధం సీలం సన్ధాయాహ. తేనేవాహ సక్యో దేవరాజా –

“హీనేన బ్రహ్మచరియేన, ఖత్తియే ఉపపజ్జతి;

మజ్జిమేన చ దేవత్తం, ఉత్తమేన విసుజ్జతీ”తి. (జా. ౧.౮.౭౨);

ఇట్టోతి సుఖో. కన్తోతి కమనీయో. మనాపోతి మనవడ్డనకో. తం పన తస్స ఇట్టాదిభావం దస్సేతుం “నిచ్చమేత్థ కీళా”తిఆది వుత్తం.

దోసోతి అనిచ్చతాదినా అప్పస్సాదాదినా చ దూసితభావో, యతో తే విజ్ఞానం చిత్తం నారాధేన్తి. అథ వా ఆదీనం వాతి పవత్తతీతి ఆదీనవో, పరమకపణతా. తథా చ కామా యథాతథం పచ్చవేక్షణానం పచ్చుపతిట్టన్తి. లామకభావోతి అసేట్టహి సేవితబ్బో, సేట్టహి న సేవితబ్బో నిహీనభావో. సంకిలిస్సనన్తి విబాధకతా ఉపతాపకతా చ.

నేక్షమ్మే ఆనిసంసన్తి ఏత్థ “యత్తకా కామేసు ఆదీనవా, తప్పటిపక్షతో తత్తకా నేక్షమ్మే ఆనిసంసా. అపిచ నేక్షమ్మం నామేతం అసమ్మాధం అసంకిలిట్టం, నిక్షన్తం కామేహి, నిక్షన్తం కామసంజ్ఞాయ, నిక్షన్తం కామవితక్కేహి, నిక్షన్తం కామపరిళాహేహి, నిక్షన్తం బ్యాపాదసంజ్ఞాయా”తిఆదినా నయేన నేక్షమ్మే ఆనిసంసే పకాసేసి. పబ్బజ్ఞాయం ఝానాదీసు చ గుణే విభావేసి వణ్ణేసి. కల్లచిత్తన్తి కమ్మనియచిత్తం హేట్థా పవత్తితదేసనాయ అస్సద్ధియాదీనం చిత్తదోసానం విగతత్తా ఉపరి దేసనాయ భాజనభావూపగమేన కమ్మక్షమచిత్తం. అట్టకథాయం పన యస్మా అస్సద్ధియాదయో చిత్తస్స రోగభూతా, తదా తే విగతా, తస్మా ఆహ “అరోగచిత్త”న్తి. దిట్టిమానాదికిలేసవిగమేన ముదుచిత్తం. కామచ్చన్దాదివిగమేన వినీవరణచిత్తం. సమ్మాపటిపత్తియం ఉళారపీతిపామోజ్జయోగేన ఉదగ్గచిత్తం. తత్థ సద్ధాసమ్మత్తియా పసన్నచిత్తం. యదా భగవా అజ్ఞాసీతి సమ్మన్దో. అథ వా కల్లచిత్తన్తి కామచ్చన్దవిగమేన అరోగచిత్తం. ముదుచిత్తన్తి బ్యాపాదవిగమేన మేత్తావసేన అకరినచిత్తం. వినీవరణచిత్తన్తి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చవిగమేన అవిక్షేపతో తేన అపిహితచిత్తం. ఉదగ్గచిత్తన్తి ధిసమిద్ధవిగమేన సమ్మగ్గహితవసేన అలీనచిత్తం. పసన్నచిత్తన్తి విచికిచ్చావిగమేన సమ్మాపటిపత్తియం అధిముత్తచిత్తన్తి ఏవమేత్థ సేసపదానం అట్టో వేదితబ్బో.

సేయ్యథాపీతిఆదినా ఉపమావసేన సీహస్స కిలేసప్పహానం అరియమగ్గుప్పాదనఞ్చ దస్సేతి. అపగతకాళకన్తి విగతకాళకం. సమ్మదేవాతి సుట్టుదేవ. రజనన్తి నీలపీతలోహితాదిరజ్జజాతం. పటిగ్గణ్ణేయ్యాతి గణ్ణేయ్య, పభస్సరం భవేయ్య. తస్మింయేవ ఆసనేతి తస్సంయేవ నిసంజ్ఞాయం. ఏతేనస్స లహువిపస్సకతా తిక్షపజ్ఞతా సుఖప్పటిపదఖిప్పాభిజ్ఞతా చ దస్సితా హోతి. విరజన్తి అపాయగమనీయరాగరజాదీనం విగమేన విరజం. అనవసేసదిట్టివిచికిచ్చామలాపగమేన వీతమలం. పఠమమగ్గవజ్జకిలేసరజాభావేన వా విరజం. పఞ్చవిధదుస్సీల్యమలవిగమేన వీతమలం. తస్స ఉప్పత్తిఅకారదస్సనత్తన్తి కస్మా వుత్తం? నను మగ్గజాణం అసంజ్ఞతధమ్మారమ్మణన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “తజ్ఞో”తిఆది. తత్థ పటివిజ్ఞన్తి అసమ్మోహప్పటివేధవసేన పటివిజ్ఞన్తం. తేనాహ “కిచ్చవసేనా”తి. తత్తిదం ఉపమాసంసన్దనం – వత్తం వియ

చిత్రం, వత్తస్స ఆగస్తుకమలేహి కిలిట్టభావో వియ చిత్తస్స రాగాదిమలేహి సంకిలిట్టభావో, ధోవనసిలాతలం వియ అనుపుబ్బీకథా, ఉదకం వియ సద్ధా, ఉదకేన తేమేత్వా ఊసగోమయధారికఖారేహి కాళకే సమ్మద్దిత్వా వత్తస్స ధోవనప్పయోగో వియ సద్ధాసినేహీన తేమేత్వా తేమేత్వా సతిసమాధిపజ్ఞాహి దోసే సిథిలే కత్వా సుతాదివిధినా చిత్తస్స సోధనే వీరియారమ్మో. తేన పయోగేన వత్తే కాళకాపగమో వియ వీరియారమ్మేన కిలేసవిక్ఖమ్మనం, రఙ్గజాతం వియ అరియమగ్గో, తేన సుద్ధవత్తస్స పభస్సరభావో వియ విక్ఖమ్మితకిలేసస్స చిత్తస్స మగ్గేన పరియోదపనన్తి.

“దిట్టధమ్మో”తి వత్వా దస్సనం నామ ఇంద్రదస్సనతో అజ్ఞామ్మి అట్టితి తన్నివత్తనత్తం “పత్తధమ్మో”తి వుత్తం. పత్తి నామ ఇంద్రసమ్మత్తితో అజ్ఞాపి విజ్ఞతీతి తతో విసేసనత్తం “విదితధమ్మో”తి వుత్తం. సా పనేసా విదితధమ్మతా ధమ్మేసు ఏకదేసేనపి హోతీతి నిప్పదేసతో విదితభావం దస్సేతుం. “పరియోగాళ్లధమ్మో”తి వుత్తం. తేనస్స సచ్చాభిసమ్మోధంయేవ దీపేతి. మగ్గఇంద్రాణ్ణో ఏకాభిసమయవసేన పరిజ్ఞాదికిచ్చం సాధేంతం నిప్పదేసేన చతుసచ్చధమ్మం సమంతతో ఓగాళ్లం నామ హోతి. తేనాహ “దిట్టో అరియసచ్చధమ్మో ఏతేనాతి దిట్టధమ్మో”తి. తిణ్ణా విచికిచ్చాతి సప్పటిభయకన్తారసదిసా సోళసవత్తుకా అట్టవత్తుకా చ తిణ్ణా నిత్తిణ్ణా విచికిచ్చా. విగతా కథంకథాతి పవత్తిఆదీసు “ఏవం ను ఖో, న ను ఖో”తి ఏవం పవత్తికా విగతా సముచ్చిన్నా కథంకథా. సారజ్జకరానం పాపధమ్మానం పహీనత్తా తప్పటిపక్ఖేసు సీలాదిగుణేసు పతిట్టితత్తా వేసారజ్జం విసారదభావం వేయ్యత్తియం పత్తో. అత్తనా ఏవ పచ్చక్ఖతో దిట్టత్తా న పరం పచ్చేతి, న చస్స పరో పచ్చేతబ్బో అట్టితి అపరప్పచ్చయో.

ఉద్దిసిత్వా కతన్తి అత్తానం ఉద్దిసిత్వా మారణవసేన కతం నిబ్బత్తితం మంసం. పటిచ్చకమ్మన్తి ఏత్త కమ్మ-సద్ధో కమ్మసాధనో అతీతకాలికో చాతి ఆహ “అత్తానం పటిచ్చకత”న్తి. నిమిత్తకమ్మస్సేతం అధివచనం “పటిచ్చ కమ్మం పుసంతీ”తిఆదీసు (జా. ౧.౪.౭౦) వియ. నిమిత్తకమ్మస్సాతి నిమిత్తభావేన లద్ధబ్బకమ్మస్స. కరణవసేన పటిచ్చకమ్మం ఏత్త అట్టితి మంసం పటిచ్చకమ్మం యథా బుద్ధి బుద్ధం. తం ఏతస్స అట్టితి బుద్ధో. సేసమేత్త ఉత్తానమేవ.

సీహసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩-౪. అస్సాజానీయసుత్తాదివణ్ణనా

౧౩-౧౪. తతియే సారేయ్యానీతి సరత్తాని. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. తాని పనస్స సారేయ్యాదీని కాయచిత్తుజకతాపటిపక్ఖభూతా లోభసహగతచిత్తుప్పాదస్స పవత్తిఆకారవిసేసా. తత్త యస్స కిస్మి ఇచ్చిదేవ రానే రాతుకామస్స సతో యం రానం మనుస్సానం సప్పటిభయం, పురతో గత్వా తథేవ సప్పటిభయట్టానేవ రస్సామీతి న హోతి, వజ్ఞానాధిప్పాయభావతో రాతుకామట్టానేయేవ నిఖాతత్తమ్మో వియ చత్తారో పాదే నిచ్చాలేత్వా తిట్టతి, అయం సతో నామ, ఇమస్స సారేయ్యస్స పాకటకరణం. తథా యస్స కిస్మి ఇచ్చిదేవ రానే నివత్తిత్వా ఖన్ధగతం పాతేతుకామస్స సతో యం రానం మనుస్సానం సప్పటిభయం, పురతో గత్వా తథేవ పాతేస్సామీతి న హోతి, పాతేతుకామట్టానేయేవ నివత్తిత్వా పాతేతి, అయం కూటో నామ. యస్స కాలేన వామతో, కాలేన దక్ఖిణతో, కాలేన ఉజ్జమగ్గేనేవ చ గన్తుకామస్స సతో యం రానం మనుస్సానం సప్పటిభయం, పురతో గత్వా తథేవ ఏవం కరిస్సామీతి న హోతి, యదిచ్చకం గన్తుకామట్టానేయేవ కాలేన వామతో, కాలేన దక్ఖిణతో, కాలేన ఉజ్జమగ్గం గచ్చతి, తథా లేణ్ణం వా పస్సావం వా విస్సజ్జేతుకామస్స ఇదం రానం సుసమ్మట్టం ఆకిణ్ణమనుస్సం రమణీయం. ఇమస్మిం రానే ఏవరూపం కాతుం న యుత్తం, పురతో గత్వా పటిచ్చన్నట్టానే

కరిస్సామీతి న హోతి, తత్తేవ కరోతి, అయం జిష్టా నామ. యస్య పన కిస్మిన్ శ్చ రానే మగ్గా ఉక్యమ్మ నివత్తిత్వా పటిమగ్గం ఆరోహితుకామస్య సతో యం రానం మనుస్సానం సప్పటిభయం, పురతో గత్వా తత్తేవ ఏవం కరిస్సామీతి న హోతి, పటిమగ్గం ఆరోహితుకామట్టానేయేవ మగ్గా ఉక్యమ్మ నివత్తిత్వా పటిమగ్గం ఆరోహతి, అయం వజ్జీ నామ. ఇతి ఇమం చతుబ్బిధమ్మి కిరియం సన్ధాయేతం వుత్తం “యాని భో పనస్య తాని సాథేయ్యాని...పే.... ఆవికత్తా హోతీ”తి. చతుత్తే నత్తి వత్తబ్బం.

అస్సాజానీయసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౫-౮. మలసుత్తాదివణ్ణనా

౧౫-౧౮. పఞ్చమే (ధ. ప. అట్ట. ౨.౨౪౧) యా కాచి పరియత్తి వా సిప్పం వా యస్మా అసజ్ఞాయంతస్య అననుయుజ్ఞాంతస్య వినస్సతి, నిరంతరం వా న ఉపట్టతి, తస్మా “అసజ్ఞాయమలా మన్తా”తి వుత్తం. యస్మా పన ఘరావాసం వసంతస్య ఉట్టాయుట్టాయ జిణ్ణప్పటిసఙ్ఖరణాదీని అకరోంతస్య ఘరం నామ వినస్సతి, తస్మా “అనుట్టానమలా ఘరా”తి వుత్తం. యస్మా గిహిస్య వా పబ్బజితస్య వా కోసజ్జవసేన సరీరప్పజగ్గనం వా పరిక్ఖారప్పటిజగ్గనం వా అకరోంతస్య కాయో దుబ్బణ్ణో హోతి, తస్మా “మలం వణ్ణస్య కోసజ్జ”న్తి వుత్తం. యస్మా పన గావో రక్ఖంతస్య పమాదవసేన నిద్దాయంతస్య వా కీళంతస్య వా తా గావో అతిత్థపక్ఖంతనాదీహి వా వాళమిగచోరాదిఉపద్ధవేన వా పరేసం సాలిక్ఖేత్తాదీని ఓతరిత్వా ఖాదనవసేన వా వినాసమాపజ్జన్తి, సయమ్మి దణ్డం వా పరిభాసం వా పాపుణాతి, పబ్బజితం వా పన ఛద్దారాదీని అరక్ఖంతం పమాదవసేన కిలేసా ఓతరిత్వా సాసనా చావేన్తి, తస్మా “పమాదో రక్ఖతో మల”న్తి వుత్తం. సో హిస్య వినాసావహేన మలట్టానియత్తా మలం.

దుచ్చరితన్తి అతిచారో. అతిచారినిజ్ఞో ఇత్థిం సామికోపి గేహో నీహరతి, మాతాపితూనం సన్తికం గతమ్మి “త్వం కులస్య అఙ్గారభూతా, అక్ఖిహిపి న దట్టబ్బా”తి తం మాతాపితరోపి నీహరన్తి, సా అనాథా విచరన్తి మహాదుక్ఖం పాపుణాతి. తేనస్సా దుచ్చరితం “మల”న్తి వుత్తం. దదతోతి దాయకస్య. యస్య హి ఖేత్తకసనకాలే “ఇమస్మిం ఖేత్తే సమ్మన్నే సలకభత్తాదీని దస్సామీ”తి చిన్తేత్వాపి నిప్పన్నే సస్సే మచ్ఛేరం ఉప్పజ్జిత్వా చాగచిత్తం నివారేతి, సో మచ్ఛేరవసేన చాగచిత్తే అవిరుహన్తే మనుస్ససమ్మత్తి, దిబ్బసమ్మత్తి, నిబ్బానసమ్మత్తీతి తిస్సో సమ్మత్తియో న లభతి. తేన వుత్తం “మచ్ఛేరం దదతో మల”న్తి. అజ్ఞోసుపి ఏవరూపేసు ఏసేవ నయో. పాపకా ధమ్మాతి అకుసలా ధమ్మా. తే పన ఇథలోకే పరలోకే చ మలమేవ. తతోతి హేట్టా వుత్తమలతో. మలతరన్తి అతిరేకమలం. ఛట్టాదీని ఉత్తానత్తానేవ.

మలసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పహారాదసుత్తవణ్ణనా

౧౯. నవమే (ఉదా. అట్ట. ౪౫; సారత్థ. టీ. చూళవగ్గ ౩.౩౮౪) అసురాతి దేవా వియ న సురన్తి న కీళన్తి న విరోచన్తీతి అసురా. సురా నామ దేవా, తేసం పటిపక్ఖాతి వా అసురా, వేపచిత్తిపహారాదాయో . తేసం భవనం సినేరుస్య హేట్టాభాగే. తే తత్త పవిసన్తా నిక్ఖమన్తా సినేరుపాదే మణ్ణపాదీని నిమ్మినిత్వా కీళన్తా అభిరమన్తి. సా తత్త తేసం అభిరతి. ఇమే గుణే దిస్సాతి ఆహ “యే దిస్సా దిస్సా అసురా మహాసముద్ధే అభిరమన్తీ”తి.

యస్మా లోకియా జమ్బుదీపో, హిమవా తత్త పతిష్ఠితసముద్దహపబ్బతా తప్పభవా నదియోతి ఏతేసు యం యం న మనుస్సగోచరం, తత్త సయం సమ్మాళ్లా అజ్ఞోపి సమ్మోహయన్తి, తస్మా తత్త సమ్మోహవిధమనత్తం “అయం తావ జమ్బుదీపో”తిఆది ఆరద్ధం. దససహస్సయోజనపరిమాణో ఆయామతో విత్థారతో చాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “తత్తా”తిఆది. ఉదకేన అజ్ఞోత్థతో తదుపభోగిసత్తానం పుణ్ణక్ఖయేన. సున్దరదస్సనం కూటన్తి సుదస్సనకూటం, యం లోకే “హిమకూట”న్తి వుచ్చతి. మూలగన్తో కాలానుసారియాది. సారగన్తో చన్దనాది. ఫేగ్గుగన్తో సలలాది. తచగన్తో లవణాది. పపటికాగన్తో కపిత్థాది. రసగన్తో సజ్జలసాది. పత్తగన్తో తమాలహిరివేరాది. పుప్పగన్తో నాగకుసుమాది. ఫలగన్తో జాతిఫలాది. గన్ధగన్తో సబ్బేసం గన్ధానం గన్తో. “సబ్బాని పుథులతో పజ్ఞాస యోజనాని, ఆయామతో పన ఉబ్బేధతో వియ ద్వియోజనసతానేవా”తి వదన్తి.

మనోహరసిలాతలానీతి రతనమయత్తా మనుజ్ఞాసోపానసిలాతలాని. సుపటియత్తానీతి తదుపభోగిసత్తానం సాధారణకమ్మునావ సుట్టు పటియత్తాని సుసణ్ఠితాని హోన్తి. మచ్చకచ్చపాదీని ఉదకం మలం కరోన్తి, తదభావతో ఫలికసదిసనిమ్మలోదకాని. తిరియతో దీఘం ఉగ్గతకూటన్తి “తిరచ్ఛానపబ్బత”న్తి ఆహ. పురిమాని నామగోత్తానీతి ఏత్త నదీ నిన్నగాతిఆదికం గోత్తం, గజ్ఞో యమునాతిఆదికం నామం.

సవమానాతి సన్దమానా. పూరత్తన్తి పుణ్ణభావో. మసారగల్లం “చిత్తఫలిక”న్తిపి వదన్తి. మహతం భూతానన్తి మహన్తానం సత్తానం. తిమీ తిమిగ్గలా తిమితిమిగ్గలాతి తిసో మచ్చజాతియో. తిమిం గిలనసమత్తా తిమిగ్గలా. తిమిగ్గా తిమిగ్గలగ్గా గిలనసమత్తా తిమితిమిగ్గలాతి వదన్తి.

మమ సావకాతి సోతాపన్నాదికే అరియపుగ్గలే సన్ధాయ వదతి. న సంవసతీతి ఉపోసథకమ్మాదివసేన సంవాసం న కరోతి. ఉక్ఖిపతీతి అపసేతి. విముత్తిరసోతి కిలేసేహి విముచ్చనరసో. సబ్బా హి సాసనసమ్మత్తి యావదేవ అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తస్స విముత్తిఅత్థా.

రతనానీతి రతిజననట్టేన రతనాని. సతిపట్టానాదయో హి భావియమానా పుబ్బభాగేపి అనప్పకం పీతిపామోజ్జం నిబ్బత్తేన్తి, పగేవ అపరభాగే. వుత్తజ్ఞోతం -

“యతో యతో సమ్మసతి, ఖన్ధానం ఉదయబ్బయం;

లభతీ పీతిపామోజ్జం, అమతం తం విజానత”న్తి. (ధ. ప. 324) -

లోకియరతననిబ్బత్తం పన పీతిపామోజ్జం న తస్స కలభాగమ్మి అగ్గతి. అపిచ -

“చిత్తికతం మహగ్గఱ్ఱ, అతులం దుల్లభదస్సనం;

అనోమసత్తపరిభోగం, రతనన్తి పవుచ్చతి”. (దీ. ని. అట్ట. 2.33; సం. ని. అట్ట. 3.21.223; ఖు. పా. అట్ట. 1.3;

సు. ని. అట్ట. 1.224; మహాని. అట్ట. 20);

యది చ చిత్తికతాదిభావేన రతనం నామ హోతి, సతిపట్టానాదీనయేవ భూతతో రతనభావో. బోధిపక్ఖియధమ్మానజ్ఞో సో ఆనుభావో, యం సావకా సావకపారమిజాణం, పచ్చేకబుద్ధా పచ్చేకబోధిజాణం, సమ్మాసమ్మద్ధా సమ్మాసమ్మోధిం

అధిగచ్ఛన్తి ఆసన్నకారణత్వా. ఆసన్నకారణశ్చ దానాదిఉపనిస్సయోతి ఏవం రతిజననట్టేన చిత్తికతాదిఅత్తేన చ రతనభావో బోధిపక్తియధమ్మానం సాతిసయో. తేన వుత్తం “తత్తిమాని రతనాని, సేయ్యధిదం. చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆది.

తత్త ఆరమ్మణే ఓక్కన్తిత్వా ఉపట్టానట్టేన ఉపట్టానం, సతియేవ ఉపట్టానన్తి సతిపట్టానం. ఆరమ్మణస్స పన కాయాదివసేన చతుబ్బిధత్తా వుత్తం “చత్తారో సతిపట్టానా”తి. తథా హి కాయవేదనాచిత్తధమ్మేసు సుభసుఖనిచ్చఅత్తసజ్ఞానం పహానతో అసుభదుక్ఖానిచ్చానత్తభావగ్గహణతో చ నేసం కాయానుపస్సనాదిభావో విభత్తో.

సమ్మా పదహన్తి ఏతేన, సయం వా సమ్మా పదహతి, పసత్తం సుద్ధరం వా పదహన్తితి సమ్మప్పధానం, పుగ్గలస్స వా సమ్మదేవ పధానభావకరణతో సమ్మప్పధానం వీరియస్సేతం అధివచనం. తమ్మి అనుప్పన్నుప్పన్నానం అకుసలానం అనుప్పాదనప్పహానవసేన అనుప్పన్నుప్పన్నానం కుసలానం ధమ్మానం ఉప్పాదనట్టాపనవసేన చ చతుకిచ్చసాధకత్తా వుత్తం “చత్తారో సమ్మప్పధానా”తి.

ఇజ్జతీతి ఇద్ధి, సమిజ్జతి నిప్పజ్జతీతి అత్తో. ఇజ్జన్తి వా తాయ సత్తా ఇద్ధా వుద్ధా ఉక్కంసగతా హోన్తితి ఇద్ధి. ఇతి పఠమేన అత్తేన ఇద్ధి ఏవ పాదోతి ఇద్ధిపాదో, ఇద్ధికోట్టాసోతి అత్తో. దుతియేన అత్తేన ఇద్ధియా పాదో పతిట్టా అధిగముపాయోతి ఇద్ధిపాదో. తేన హి ఉపరూపరివిసేససజ్ఞాతం ఇద్ధిం పజ్జన్తి పాపుణన్తి. స్వాయం ఇద్ధిపాదో యస్మా ఛన్దాదికే చత్తారో అధిపతిధమ్మే ధురే జేట్టకే కత్వా నిబ్బత్తీయతి, తస్మా వుత్తం “చత్తారో ఇద్ధిపాదా”తి.

పఞ్ఞేన్ద్రియానీతి సద్ధాదీని పఞ్చ ఇన్ద్రియాని. తత్త అస్సద్ధియం అభిభవిత్యా అధిమోక్షలక్షణే ఇన్ద్రియం కారేతీతి సద్ధిన్ద్రియం. కోసజ్జం అభిభవిత్యా పగ్గహలక్షణే, పమాదం అభిభవిత్యా ఉపట్టానలక్షణే, విక్లేపం అభిభవిత్యా అవిక్లేపలక్షణే, అఞ్ఞాణం అభిభవిత్యా దస్సనలక్షణే ఇన్ద్రియం కారేతీతి పఞ్ఞేన్ద్రియం.

తానియేవ అస్సద్ధియాదీహి అనభిభవనీయతో అకమ్పియట్టేన సమ్మయుత్తధమ్మేసు ధిరభావేన చ బలాని వేదితబ్బాని.

సత్త బోజ్జఙ్గాతి బోధియా, బోధిస్స వా అజ్ఞాతి బోజ్జఙ్గా. యా హి ఏసా ధమ్మసామగ్గీ యాయ లోకుత్తరమగ్గక్షణే ఉప్పజ్జమానాయ లీనుద్ధచ్చపతిట్టానాయూహనకామసుఖత్తకిలమథానుయోగఉచ్చేదసస్సతాభినివేసాదీనం అనేకేసం ఉపద్దవానం పటిపక్షభూతాయ సతిధమ్మవిచయవీరియపీతిపస్సద్ధిసమాధిఉపేక్షాసజ్ఞాతాయ ధమ్మసామగ్గీయా అరియసావకో బుజ్జతి, కిలేసనిద్దాయ వుట్టహతి, చత్తారి అరియసచ్ఛాని పటివిజ్జతి, నిబ్బానమేవ వా సచ్చికరోతీతి “బోధీ”తి వుచ్చతి. తస్సా ధమ్మసామగ్గిసజ్ఞాతాయ బోధియా అజ్ఞాతిపి బోజ్జఙ్గా ఝానజ్ఞమగ్గజ్ఞాదయో వియ. యోపేస వుత్తప్పకారాయ ధమ్మసామగ్గీయా బుజ్జతీతి కత్వా అరియసావకో “బోధీ”తి వుచ్చతి. తస్స బోధిస్స అజ్ఞాతిపి బోజ్జఙ్గా సేనగ్గరథజ్ఞాదయో వియ. తేనాహు పోరాణా “బుజ్జనకస్స పుగ్గలస్స అజ్ఞాతి బోజ్జఙ్గా”తి (విభ. అట్ట. ౪౬౬; సం. ని. అట్ట. ౩.౫.౧౮౨; పటి. మ. అట్ట. ౨.౨.౧౭). “బోధాయ సంవత్తన్తితి బోజ్జఙ్గా”తిఆదినా (పటి. మ. ౨.౧౭) నయేనపి బోజ్జఙ్గత్తో వేదితబ్బో.

అరియో అట్టఙ్గికో మగ్గీతి తంతంమగ్గవజ్ఞేహి కిలేసేహి ఆరకత్తా, అరియభావకరత్తా, అరియఫలప్పటిలాభకరత్తా చ అరియో. సమ్మాదిట్టిఆదీని అట్టఙ్గాని అస్స అత్తి, అట్ట అజ్ఞానియేవ వా అట్టఙ్గికో. మారేన్తో కిలేసే గచ్ఛతి నిబ్బానత్తికేహి వా

మగ్గీయతి, సయం వా నిబ్బానం మగ్గతీతి మగ్గోతి ఏవమేతేసం సతిపట్టానాదీనం అత్తవిభాగో వేదితబ్బో.

సోతాపన్నోతి మగ్గసంజ్ఞాతం సోతం ఆపజ్జిత్వా పాపుణిత్వా రితో, సోతాపత్తిఫలట్టోతి అత్తో. సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నోతి సోతాపత్తిఫలస్స అత్తపచ్చక్షకరణాయ పటిపజ్జమానో పఠమమగ్గట్టో, యో అట్టమకోతిపి వుచ్చతి. సకదాగామీతి సకిదేవ ఇమం లోకం పటిసన్నిగ్గహణవసేన ఆగమనసీలో దుతియఫలట్టో. అనాగామీతి పటిసన్నిగ్గహణవసేన కామలోకం అనాగమనసీలో తతియఫలట్టో. యో పన సద్ధానుసారీ ధమ్మానుసారీ ఏకబీజీతిఏవమాదికో అరియపుగ్గలవిభాగో, సో ఏతేసంయేవ పభేదోతి. సేసం వుత్తనయసదిసమేవ.

పహారాదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉపోసథసుత్తవణ్ణనా

౨౦. దసమే తదహుపోసథేతి (ఉదా. అట్ట. ౪౨; సారత్థ. టీ. చూళవగ్గ ౩.౩౮౩) తస్మిం ఉపోసథదివసభూతే అహాని. ఉపోసథకరణత్థాయాతి ఓవాదపాతిమోక్షం ఉద్దిసితుం. ఉద్ధస్తం అరుణన్తి అరుణుగ్గమనం. ఉద్దిసతు, భన్నే, భగవా భిక్షూనం పాతిమోక్షన్తి థేరో భగవంతం పాతిమోక్షుద్దేసం యాచి. తస్మిం కాల్ “న, భిక్షవే, అనుపోసథే ఉపోసథో కాతబ్బో”తి (మహావ. ౧౩౬) సిక్ఖాపదస్స అపజ్ఞాత్తత్తా. కస్మా పన భగవా తియామరత్తిం వీతినామేసి ? తతో పట్టాయ ఓవాదపాతిమోక్షం అనుద్దిసితుకామో తస్స వత్తుం పాకటం కాతుం. అద్దసాతి కథం అద్దస? అత్తనో చేతోపరియజాణేన తస్సం పరిసతి భిక్షూనం చిత్తాని పరిజానన్తో తస్స దుస్సీలస్స చిత్తం పస్సి. యస్మా పన చిత్తే దిట్టే తంసమగ్గీపుగ్గలో దిట్టో నామ హోతి, తస్మా “అద్దసా ఖో ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం పుగ్గలం దుస్సీల”న్తిఆది వుత్తం. యథేవ హి అనాగతే సత్తసు దివసేసు పవత్తం పరేసం చిత్తం చేతోపరియజాణలాభీ జానాతి, ఏవం అతీతేపీతి. మజ్జే భిక్షుసంజ్ఞస్స నిసిన్నన్తి సజ్జపరియాపన్నో వియ భిక్షుసంజ్ఞస్స అన్తో నిసిన్నం. దిట్టోసీతి అయం న పకతత్తోతి భగవతా దిట్టో అసి. యస్మా చ ఏవం దిట్టో, తస్మా నత్తి తే తవ భిక్షూహి సద్ధిం ఏకకమ్మాదిసంవాసో. యస్మా పన సో సంవాసో తవ నత్తి, తస్మా ఉట్టోహి, ఆవుసోతి ఏవమేత్థ పదయోజనా వేదితబ్బా.

తతియమ్మి ఖో సో పుగ్గలో తుణ్ణీ అహోసీతి అనేకవారం వత్వాపి “థేరో సయమేవ నిబ్బిన్నో ఓరమిస్సతీ”తి వా, “ఇదాని ఇమేసం పటిపత్తిం జానిస్సామీ”తి వా అధిప్పాయేన తుణ్ణీ అహోసి. బాహాయం గహేత్వాతి “భగవతా మయా చ యాథావతో దిట్టో, యావతతియం ‘ఉట్టోహి, ఆవుసో’తి చ వుత్తో న వుట్టాతి, ఇదానిస్స నిక్కడ్డనకాలో, మా సజ్జస్స ఉపోసథన్తరాయో అహోసీ”తి తం బాహాయం అగ్గహేసి, తథా గహేత్వా. బహి ద్వారకోట్టకా నిక్ఖామేత్వాతి ద్వారకోట్టకా ద్వారసాలాతో నిక్ఖామేత్వా. బహితి పన నిక్ఖామితట్టానదస్సనం. అథ వా బహిద్వారకోట్టకాతి బహిద్వారకోట్టకతోపి నిక్ఖామేత్వా, న అన్తోద్వారకోట్టకతో ఏవ. ఉభయత్థాపి విహారతో బహికత్వాతి అత్తో. సూచిఘటికం దత్వాతి అగ్గళసూచిఞ్చ ఉపరిఘటికఞ్చ ఆదహిత్వా, సుట్టుతరం కవాటం థకేత్వాతి అత్తో. యావ బాహాగహణాపి నామాతి ఇమినా “అపరిసుద్ధా, ఆనన్ద, పరిసా”తి వచనం సుత్వా ఏవ హి తేన పక్కమితబ్బం సీయా, ఏవం అపక్కమితత్వా యావ బాహాగహణాపి నామ సో మోఘపురిసో ఆగమేస్సతి, అచ్చరియమిదన్తి దస్సేతి. ఇదఞ్చ గరహనచ్చరియమేవాతి వేదితబ్బం.

అథ భగవా చిన్తేసి - “ఇదాని భిక్షుసజ్జే అబ్బుదో జాతో, అపరిసుద్ధా పుగ్గలా ఉపోసథం ఆగచ్ఛన్తి, న చ తథాగతా అపరిసుద్ధాయ పరిసాయ ఉపోసథం కరోన్తి, పాతిమోక్షం ఉద్ధిసన్తి. అనుద్ధిసన్తే చ భిక్షుసజ్జస్స ఉపోసథో పచ్ఛిజ్జతి. యంనూనాహం ఇతో పట్టాయ భిక్షానంయేవ పాతిమోక్షుద్ధేసం అనుజానేయ్య”న్తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా భిక్షానంయేవ పాతిమోక్షుద్ధేసం అనుజాని. తేన వుత్తం “అథ ఖో భగవా...పే.... పాతిమోక్షం ఉద్ధిసేయ్యాథా”తి. తత్త న దానాహన్తి ఇదాని అహం ఉపోసథం న కరిస్సామి, పాతిమోక్షం న ఉద్ధిసిస్సామీతి పచ్ఛేకం న-కారేన సమ్మన్తో. దువిధజ్ఞో పాతిమోక్షం - ఆణాపాతిమోక్షం, ఓవాదపాతిమోక్షన్తి . తేసు “సుణాతు మే, భన్తే”తిఆదికం (మహావ. ౧౩౪) ఆణాపాతిమోక్షం. తం సావకావ ఉద్ధిసన్తి, న బుద్ధా, యం అన్వద్ధమాసం ఉద్ధిసీయతి. “ఖన్తి పరమం...పే.... సబ్బపాపస్స అకరణం...పే.... అనుపవాదో అనుపఘాతో...పే.... ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి (దీ. ని. ౨.౯౦; ధ. ప. ౧౮౩-౧౮౪; ఉదా. ౩౬; నేత్తి. ౩౦) ఇమా పన తిస్సో గాథా ఓవాదపాతిమోక్షం నామ. తం బుద్ధావ ఉద్ధిసన్తి, న సావకా, ఛన్నమ్మి వస్సానం అచ్ఛయేన ఉద్ధిసన్తి. దీఘాయుకబుద్ధానజ్ఞో ధరమానకాలే అయమేవ పాతిమోక్షుద్ధేసో, అప్పాయుకబుద్ధానం పన పరమబోధియంయేవ. తతో పరం ఇతరో. తజ్ఞా ఖో భిక్షాయేవ ఉద్ధిసన్తి, న బుద్ధా, తస్మా అష్టాకమ్మి భగవా వీసతివస్సమత్తం ఇమం ఓవాదపాతిమోక్షం ఉద్ధిసీత్వా ఇమం అన్తరాయం దిస్వా తతో పరం న ఉద్ధిసి. అట్టానన్తి అకారణం. అనవకానోతి తస్సేవ వేవచనం. కారణజ్ఞో యథా తిట్ఠతి ఏత్థ ఫలం తదాయత్తపుత్తితాయాతి “రాన”న్తి వుచ్ఛతి, ఏవం “అవకానో”తిపి వుచ్ఛతి. యన్తి కిరియాపరామసనం.

అట్టిమే, భిక్షవే, మహాసముద్ధేతి కో అనుసద్ధి? య్వాయం అపరిసుద్ధాయ పరిసాయ పాతిమోక్షస్స అనుద్ధేసో వుత్తో, సో ఇమస్మిం ధమ్మవినయే అచ్ఛరియో అబ్బుతో ధమ్మాతి తం అపరేహిపి సత్తహి అచ్ఛరియబ్బుతథమ్మేహి సద్ధిం విభజిత్వా దస్సేతుకామో పరమం తావ తేసం ఉపమాభావేన మహాసముద్ధే అట్ట అచ్ఛరియబ్బుతథమ్మే దస్సేన్తో సత్తా “అట్టిమే, భిక్షవే, మహాసముద్ధే”తిఆదిమాహ.

ఉపోసథసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

మహావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. గహపతివగ్గో

౧-౭. పఠమఉగ్గసుత్తాదివణ్ణనా

౨౧-౨౭. తతియస్స పఠమదుతియేసు నత్తి వత్తబ్బం. తతియే “హత్థగో”తి వత్తబ్బే “హత్థకో”తి వుత్తం. సో హి రాజపురిసానం హత్థతో యక్ఖస్స హత్థం, యక్ఖస్స హత్థతో భగవతో హత్థం , భగవతో హత్థతో పున రాజపురిసానం హత్థం గతత్తా నామతో హత్థకో ఆళవకోతి జాతో. తేనాహ “ఆళవకయక్ఖస్స హత్థతో హత్థేహి సమ్మటిచ్చితత్తా హత్థకోతి లద్ధనామో రాజకుమారో”తి. చతుత్తాదీని ఉత్తానత్తానేవ.

పఠమఉగ్గసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౮. దుతియబలసుత్తవణ్ణనా

౨౮. అట్టమే ఖీణాసవస్స సబ్బేసం సజ్ఞారానం అనిచ్చతా అసమ్మోహవసేన కిచ్చతో మగ్గపజ్ఞాయ సుప్పటివిద్ధా, విపస్సనాయ ఆరమ్మణకరణవసేనపీతి దస్సేంతో ఆహ “సహవిపస్సనాయ మగ్గపజ్ఞాయ”తి. ఇమే కామాతి ద్వేపి కామే వదతి. కిలేసవసేన ఉప్పజ్జమానో హి పరిళాహో వత్తుకామసన్నిస్సయో వత్తుకామవిసయో వాతి ద్వేపి సపరిళాహట్టేన అజ్ఞారకాసు వియాతి “అజ్ఞారకాసూపమా”తి వుత్తా. అంతో వుచ్చతి లామకట్టేన తణ్ణా, బ్యంతం విగతంతం భూతంతి బ్యన్తిభూతంతి ఆహ “విగతంతభూత”న్తి, నిత్తంతి అత్తో.

దుతియబలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. అక్ఖణసుత్తవణ్ణనా

౨౯. నవమే యస్మా మహిద్ధికపేతా దేవాసురానం ఆవాహం గచ్చంతి, వివాహం న గచ్చంతి, తస్మా పేత్తివిసయేనేవ అసురకాయో గహితోతి వేదితట్టో. పేతాసురా పన పేతా ఏవాతి తేసం పేతేహి సజ్ఞహో అవుత్తసిద్ధోవ.

అక్ఖణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. అనురుద్ధమహావితక్కుసుత్తవణ్ణనా

౩౦. దసమే అప్పిచ్చస్సాతి న ఇచ్చస్స. అభావత్తో హేత్థ అప్పసద్ధో “అప్పడంసమకసవాతాతపా”తిఆదీసు (అ. ని. ౧౦.౧౧) వియ. పచ్చయేసు అప్పిచ్చో పచ్చయప్పిచ్చో, చీవరాదిపచ్చయేసు ఇచ్చారహితో. అధిగమప్పిచ్చోతి ఝానాదిఅధిగమవిభావనే ఇచ్చారహితో . పరియత్తిఅప్పిచ్చోతి పరియత్తియం బాహుసచ్చవిభావనే ఇచ్చారహితో. ధుతజ్ఞప్పిచ్చోతి ధుతజ్ఞేసు అప్పిచ్చో ధుతజ్ఞభావవిభావనే ఇచ్చారహితో. సంతగుణనిగుహనేనాతి అత్తని సంవిజ్ఞమానానం ఝానాదిగుణానజ్ఞేవ బాహుసచ్చగుణస్స ధుతజ్ఞగుణస్స చ నిగుహనేన ఛాదనేన. సమ్మజ్జతీతి నిప్పజ్జతి సిజ్జతి. నో మహిచ్చస్సాతి మహాతియా ఇచ్చాయ సమన్నాగతస్స నో సమ్మజ్జతి అనుధమ్మస్సపి అనిప్పజ్జనతో. పవివితస్సాతి

పకారేహి వివిత్తస్స. తేనాహ “కాయచిత్తఉపధివివేకేహి వివిత్తస్సా”తి. ఆరమ్భవత్థవసేనాతి భావనాభియోగవసేన ఏకీభావోవ కాయవివేకోతి అధిప్పేతో, న గణసంఖాకాభావమత్తన్తి దస్సేతి. కమ్మన్తి యోగకమ్మం.

సత్తేహి కిల్లేసేహి చ సంఖానం సమాధానం సంఖానికా, సా ఆరమిత్తబ్బట్టేన ఆరామో ఏతస్సాతి సంఖానికారామో, తస్స. తేనాహ “గణసంఖానికాయ చేవా”తిఆది. ఆరద్ధవీరియస్సాతి పగ్గహితవీరియస్స. తస్సా ఖో ఉపధివివేకే నిన్నతావసేన “అయం ధమ్మో”తి వచనతో. ఏస నయో ఇతరేసుపి. వివట్టనిస్సితంయేవ హి సమాధానం ఇధాధిప్పేతం, తథా పజ్ఞాపి. కమ్మస్స-కతపజ్ఞాయ హి రితో కమ్మవసేన భవేసు నానప్పకారో అనత్తోతి జానంతో కమ్మక్షయకరం ఇథాం అభిపత్తేతి, తదత్తస్స ఉస్సాహం కరోతి. మానాదయో సత్తసంతానం సంసారే పపజ్ఞోన్తి విత్థారేన్తీతి పపజ్ఞాతి ఆహ “తత్థామానదిట్టిపపజ్ఞారహితత్తా”తిఆది. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

అనురుద్ధమహావితక్కుసత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

గహపతివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. దానవగ్గో

౧-౪. పరమదానసుత్తాదివణ్ణనా

౩౧-౩౪. చతుత్తస్స పరమే అసజ్జాతి యస్స దేతి, తస్స ఆగమనహేతు తేన సమాగమనిమిత్తం. భయాతి భయహేతు. నను భయం నామ లద్ధకామతారాగాదయో వియ చేతనాయ అవిసుద్ధికరం, తం కస్మా ఇథ గహితన్తి? నయిదం తాదిసం వోహరభయాదిం సన్ధాయ వుత్తన్తి దస్సేతుం “అయం అదాయకో అకారకో”తిఆది వుత్తం. అదాసి మేతి యం పుట్టే కతం ఉపకారం చిన్తేత్వా దీయతి, తం సన్ధాయ వుత్తం. దస్సతి మేతి పచ్చపకారాసీసాయ యం దీయతి, తం సన్ధాయ వదతి. సాహు దానన్తి దానం నామేతం పణ్ణితపజ్జాత్తన్తి సాధుసమాచారే రత్వా దేతి. అలజ్జారత్తన్తి ఉపసోభనత్తం. దానజ్ఞో దత్వా తం పచ్చవేక్షన్తస్స పామోజ్జపీతిసోమనస్సాదయో ఉప్పజ్జన్తి, లోభదోసఇస్సామచ్చేరాదయోపి విదూరీ భవన్తి. ఇదాని దానం అనుకూలధమ్మపరిబ్రూహనేన పచ్చనీకధమ్మవిదూరీకరణేన చ భావనాచిత్తస్స ఉపసోభనాయ చ పరిక్ఖారాయ చ హోతీతి “అలజ్జారత్తజ్ఞోవ పరిక్ఖారత్తజ్ఞో దేతీ”తి వుత్తం. తేనాహ “దానజ్ఞో చిత్తం ముదుం కరోతీ”తిఆది. ముదుచిత్తో హోతి లద్ధా దాయకే “ఇమినా మయ్ఠం సజ్గహో కతో”తి, దాతాపి లద్ధరి. తేన వుత్తం “ఉభిన్నమ్మి చిత్తం ముదుం కరోతీ”తి.

అదన్తదమనన్తి అదన్తా అనస్సవాపిస్స దానేన దన్తా అస్సవా హోన్తి, వసే వత్తన్తి. అదానం దన్తదూసకన్తి అదానం పుట్టే దన్తానం అస్సవానమ్మి విఘాతుప్పాదనేన చిత్తం దూసేతి. ఉన్నమన్తి దాయకా పియంవదా చ పరేసం గరుచిత్తీకారట్ఠానతాయ. నమన్తిపటిగ్గాహకా దానేన పియవాదాయ చ లద్ధసజ్గహోసజ్గహకానం.

చిత్తాలజ్జారదానమేవ ఉత్తమం అనుపక్కి లిట్ఠతాయ సుపరిసుద్ధతాయ గుణవిసేసపచ్చయతాయ చ. దుతియాదీని ఉత్తానత్తానేవ.

పరమదానసుత్తాదివణ్ణనా నిట్ఠితా.

౫. దానూపపత్తిసుత్తవణ్ణనా

౩౫. పఞ్చమే దానపచ్చయాతి దానకారణా, దానమయపుజ్జాస్స కతత్తా ఉపచితత్తాతి అత్తో. ఉపపత్తియోతి మనుస్సేసు దేవేసు చ నిబ్బత్తియో. రహితీతి ఏకవారమేవ అనుప్పజ్జిత్వా యథా ఉపరి తేనేవాకారేన పవత్తతి, ఏవం రహేతి. తదేవ చస్స అధిట్ఠానన్తి ఆహ “తస్సేవ వేవచన”న్తి. వడ్డేతీతి బ్రూహేతి న హాపేతి. విముత్తన్తి అధిముత్తం, నిన్నం పోణం పబ్బారన్తి అత్తో. విముత్తన్తి వా విస్సట్టం. నిప్పరియాయతో ఉత్తరి నామ పణీతం మజ్ఞేపి హీనమజ్ఞిమవిభాగస్స లబ్బనతోతి వుత్తం “ఉత్తరి అభావితన్తి తతో ఉపరిమగ్గపలత్థాయ అభావిత”న్తి. సంవత్తతి తథాపణిహితం దానమయం చిత్తం. యం పన పాళియం “తజ్ఞా ఖో”తిఆది వుత్తం, తం తత్తుపపత్తియా విబన్ధకరదుస్సీల్యాభావదస్సనపరం దట్ఠబ్బం, న దానమయస్స పుజ్జాస్స కేవలస్స తంసంవత్తనతాదస్సనపరన్తి దట్ఠబ్బం. సముచ్చిన్నరాగస్సాతి సముచ్చిన్నకామరాగస్స. తస్స హి సియా బ్రహ్మలోకే ఉపపత్తి, న సముచ్చిన్నభవరాగస్స. వీతరాగగ్గహణేన చేత్త కామేసు వీతరాగతా అధిప్పేతా, యాయ బ్రహ్మలోకూపపత్తి సియా. తేనాహ “దానమత్తేనేవా”తిఆది. యది ఏవం దానం తత్త కిమత్తియన్తి ఆహ “దానం పనా”తిఆది. దానేన ముదుచిత్తోతి బద్ధాఘాతే వేరిపుగ్గలేపి అత్తనో దానసమ్మటిచ్చనేన ముదుభూతచిత్తో.

దానూపపత్తిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పుణ్ణాకిరియవత్తుసుత్తవణ్ణనా

౩౬. ఛట్ఠే పుజ్జభవఫలం నిబ్బత్తేన్తి, అత్తనో సన్తానం పునన్తితి వా పుణ్ణాని చ తాని హేతుపచ్చయేహి కత్తబ్బతో కిరియా చాతి పుణ్ణాకిరియా, తాయేవ చ తేసం తేసం పియమనాపతాదిఆనిసంసానం వత్తుభావతో పుణ్ణాకిరియవత్తూని.

అనుచ్ఛిన్నభవమూలస్స అనుగ్గహవసేన, పూజావసేన వా అత్తనో దేయ్యధమ్మస్స పరస్స పరిచ్ఛాగచేతనా దీయతి ఏతేనాతి దానం, దానమేవ దానమయం. పదపూరణమత్తం మయ-సద్దో. చీవరాదీసు చతూసు పచ్చయేసు (దీ. ని. అట్ట. ౩.౩౦౦), అన్నాదీసు వా దససు దానవత్తూసు, రూపాదీసు వా ఛసు ఆరమ్మణేసు తం తం దేన్తస్స తేసం ఉప్పాదనతో పట్టాయ పుబ్బభాగే పరిచ్ఛాగకాలే పచ్చా సోమనస్సచిత్రేన అనుస్సరణే చాతి తీసు కాలేసు పవత్తచేతనా దానమయం పుణ్ణాకిరియవత్తు నామ.

నిచ్చసీలఉపోసథసీలాదివసేన పఞ్చ అట్ట దస వా సీలాని సమాదియన్తస్స “సీలపూరణత్తం పబ్బజిస్సామీ”తి విహారం గచ్ఛన్తస్స పబ్బజన్తస్స, మనోరథం మత్థకం పాపేత్వా “పబ్బజితో వతమ్హి సాధు సుట్టూ”తి ఆవజ్ఞేన్తస్స, సద్ధాయ పాతిమోక్షం పరిపూరేన్తస్స, పఞ్ణాయ చీవరాదికే పచ్చయే పచ్చవేక్షన్తస్స, సతియా ఆపాథగతేసు రూపాదీసు చక్షుద్వారాదీని సంవరన్తస్స, వీరియేన ఆజీవం సోధేన్తస్స చ పవత్తచేతనా సీలతి, సీలేతీతి వా సీలమయం పుణ్ణాకిరియవత్తు నామ.

పటిసమ్మిదాయం (పటి. మ. ౧.౪౮) పుత్తేన విపస్సనామగ్గేన చక్షుం అనిచ్చతో దుక్ఖతో అనత్తతో విపస్సన్తస్స, సోతం...పే... ఘానం...పే... జిహ్వం...పే... కాయం...పే... రూపే...పే... ధమ్మే...పే... చక్షువిజ్ఞాణం...పే... మనోవిజ్ఞాణం...పే... చక్షుసమ్మస్సం ...పే... మనోసమ్మస్సం...పే... చక్షుసమ్మస్సజం వేదనం...పే... మనోసమ్మస్సజం వేదనం...పే... జరామరణం అనిచ్చతో దుక్ఖతో అనత్తతో విపస్సన్తస్స యా చేతనా, యా చ పథవీకసిణాదీసు సబ్బాసు అట్టత్తింసాయ ఆరమ్మణేసు పవత్తా ఝానచేతనా, యా చ అనవజ్ఞేసు కమ్మాయతనసిప్పాయతనవిజ్ఞాట్టానేసు పరిచయమనసికారాదివసేన పవత్తా చేతనా, సబ్బా సా భావేతి ఏతాయాతి భావనామయం పుత్తనయేన పుణ్ణాకిరియవత్తు చాతి భావనామయం పుణ్ణాకిరియవత్తు.

ఏకమేకశ్చోత్థ యథారహం పుబ్బభాగతో పట్టాయ కరోన్తస్స కాయకమ్మం హోతి. తదత్తం వాచం నిచ్ఛారేన్తస్స వచీకమ్మం. కాయగ్గం వాచగ్గచ్చ అచోపేత్వా మనసా చిన్తయన్తస్స మనోకమ్మం. అన్నాదీని దేన్తస్స చాపి “అన్నదానాదీని దేమీ”తి వా, దానపారమిం ఆవజ్ఞేత్వా వా దానకాలే దానమయం పుణ్ణాకిరియవత్తు హోతి. యథా హి కేవలం “అన్నదానాదీని దేమీ”తి దానకాలే దానమయం పుణ్ణాకిరియవత్తు హోతి, ఏవం “ఇదం దానమయం సమ్మాసమ్మోధియా పచ్చయో హోతూ”తి దానపారమిం ఆవజ్ఞేత్వా దానకాలేపి దానసీసేనేవ పవత్తితత్తా. వత్తసీసే రత్వా దదన్తో “ఏతం దానం నామ మయ్యం కులవంసహేతు పవేణిచారిత్త”న్తి చారిత్తసీసేన వా దేన్తో చారిత్తసీలత్తా సీలమయం. ఖయతో వయతో సమ్మసనం పట్టపేత్వా దదతో భావనామయం పుణ్ణాకిరియవత్తు హోతి. యథా హి దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగవసేన వత్తమానాపి దానచేతనా వత్తసీసే రత్వా దదతో సీలమయం పుణ్ణాకిరియవత్తు హోతి పుబ్బాభిసంఖారస్స అపరభాగే చేతనాయ చ తథాపవత్తత్తా.

పుష్కరియవత్తుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭-౮. సప్పురిసదానసుత్తాదివణ్ణనా

౩౭-౩౮. సత్తమే విచేయ్య దేతీతి ఏత్త ద్వే విచిననాని దక్ఖిణేయ్యవిచిననం, దక్ఖిణావిచిననఇచ్చ. తేసు విపన్నసీలే ఇతో బహిద్ధా పిచ్చనవుతి పాసణ్ణభేదే చ దక్ఖిణేయ్యే పహాయ సీలాదిగుణసమ్మన్నానం సాసనే పబ్బజితానం దానం దక్ఖిణేయ్యవిచిననం నామ. లామకలామకే పచ్చయే అపనేత్వా పణీతపణీతే విచినిత్వా తేసం దానం దక్ఖిణావిచిననం నామ. తేనాహ “ఇమస్స దిన్నం మహప్పలం భవిస్సతీ”తిఆది. అట్టమే నత్తి వత్తబ్బం.

సప్పురిసదానసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. అభిసన్దసుత్తాదివణ్ణనా

౩౯-౪౦. నవమే పుష్కరాభిసన్దాతి పుష్కరదియో. కుసలాభిసన్దాతి కుసలానం పవాహ. సుఖస్సాహారాతి సుఖపచ్చయా. అగ్గానీతి ఇతత్తా అగ్గణ్ణాని. చిరరత్తం ఇతత్తా రత్తణ్ణాని. అరియానం సాధూనం వంసానీతి ఇతత్తా వంసణ్ణాని. పోరాణానం ఆదిపురిసానం ఏతానీతి పోరాణాని. సబ్బసో కేనచిపి పకారేన సాధూహి న కిణ్ణాని న ఖిత్తాని ఛడ్డితానీతి అసంకిణ్ణాని. అయిచ్చ నయో నేసం యథా అతీతే, ఏవం ఏతరహి అనాగతే చాతి ఆహ “అసంకిణ్ణపుబ్బాని న సంకియన్తి న సంకియిస్సన్తి”తి. తతో ఏవ అప్పటికుట్టాని. న హి కదాచి విజ్ఞా సమణబ్రాహ్మణా హింసాదిపాపధమ్మం అనుజానన్తి. అపరిమాణానం సత్తానం అభయం దేతీతి సబ్బేసు భూతేసు నిహితదణ్ణత్తా సకలస్సపి సత్తకాయస్స భయాభావం దేతి. అవేరన్తి వేరాభావం. అబ్యాబజ్ఞన్తి నిద్దుక్ఖతం. ఏవమేత్థ సజ్జేపతో పాళివణ్ణనా వేదితబ్బా. దసమే నత్తి వత్తబ్బం.

అభిసన్దసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

దానవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఉపోసథవగ్గో

౧-౮. సంఖితూపోసథసుత్తాదివణ్ణనా

౪౧-౪౮. పశ్చామస్స పఠమాదీసు నత్తి వత్తబ్బం. ఛట్ఠే (సం. ని. టీ. ౧.౧.౧౬౫) పశ్చా అజ్ఞాని ఏతస్సాతి పశ్చాఙ్గం, పశ్చాఙ్గమేవ పశ్చాఙ్గేకం, తస్స పశ్చాఙ్గేకస్స. మహాతీ దద్ధరీ వీణావిసేసోపి ఆతతమేవాతి “చమ్మపరియోనద్ధేసు”తి విసేసనం కతం. ఏకతలతూరియం కుమ్భధునదద్ధరికాది. ఉభయతలం భేరిముదిజ్ఞాది. చమ్మపరియోనద్ధం హుత్వా వినిబద్ధం ఆతతవితతం. సబ్బసో పరియోనద్ధం నామ చతురస్సఅమ్పణం పణవాది చ. గోముఖీఆదీనమ్పి ఏత్తేవ సజ్జహో దట్ఠబ్బో. వంసాదీతి ఆది-సద్దేన సజ్జాదీనం సజ్జహో. సమ్మాదీతి సమ్మతాళకంసతాళసిలాసలాకతాళాది. తత్థ సమ్మతాళం నామ దంతమయతాళం. కంసతాళం లోహమయం. సిలామయం అయోపత్తేన చ వాదనతాళం సిలాసలాకతాళం. సుముచ్చితస్సాతి సుట్టు పటియత్తస్స. పమాణేతి నాతిదళ్ళనాతిసిథిలసజ్జాతే మజ్జిమే ముచ్చనాపమాణే. ఛేకోతి పటు పట్టో. సో చస్స పటుభావో మనోహరోతి ఆహ “సున్దరో”తి. రజ్జోతున్తి రాగం ఉప్పాదేతుం. ఖమతేవాతి రోచతేవ. న నిబ్బిన్దతీతి న తజ్జేతి, సోతసుఖభావతో పియాయితబ్బోవ హోతి.

భత్తారం నాతిమజ్జాతీతి సామికం ముఞ్చిత్వా అజ్ఞం మనసాపి న పట్ఠేతి. ఉట్టాహికాతి ఉట్టానవీరియసమ్పన్నా. అనలసాతి నిక్కోసజ్జా. సజ్జహితపరిజ్ఞనాతి సమ్మాననాదీహి చేవ ఛణాదీసు పేసేతబ్బ-పియభణ్ణాదిపణ్ణాకారపేసనాదీహి చ సజ్జహితపరిజ్ఞనా. ఇథ పరిజ్ఞనో నామ సామికస్స చేవ అత్తనో చ జాతిజ్ఞనో. సమ్మతన్తి కసివణిజ్ఞాదీని కత్వా ఆభతథనం. సత్తమట్టమాని ఉత్తానత్తాని.

సంఖితూపోసథసుత్తాదివణ్ణనా నిట్ఠితా.

౯-౧౦. పఠమఇథలోకికసుత్తాదివణ్ణనా

౪౯-౫౦. నవమే ఇథలోకవిజయాయాతి ఇథలోకవిజిననత్థాయ అభిభవత్థాయ. యో హి దిట్ఠధమ్మికం అనత్థం పరివజ్జనవసేన అభిభవతి, తతో ఏవ తదత్థం సమ్మాదేతి, సో ఇథలోకవిజయాయ పటిపన్నో నామ హోతి పచ్చత్తికనిగ్గణ్ణనతో సదత్థసమ్మాదనతో చ. తేనాహ “అయంస లోకో ఆరద్ధో హోతి”తి. (పసంసావహతో తయిదం పసంసావహానం కిత్తిసద్దేన ఇథలోకే సద్ధానం చిత్తతోసనవిద్ధేయ్యభావాపాదనేన చ హోతీతి దట్ఠబ్బం.) సుసంవిహితకమ్మన్తోతి యాగుభత్తపచనకాలాదీని అనతిక్కమిత్వా తస్స తస్స సాధుకం కరణేన సుట్టు సంవిహితకమ్మన్తో. పఠలోకవిజయాయాతి పఠలోకస్స విజిననత్థాయ అభిభవత్థాయ. యో హి సమ్మరాయికం అనత్థం పరివజ్జనవసేన అభిభవతి, తతో ఏవ తదత్థం సమ్మాదేతి, సో పఠలోకవిజయాయ పటిపన్నో నామ హోతి. సేసం సబ్బత్థ ఉత్తానమేవ.

పఠమఇథలోకికసుత్తాదివణ్ణనా నిట్ఠితా.

ఉపోసథవగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

పఠమపణ్ణాసకం నిట్ఠితం.

౨. దులియపడ్డాసకం

(౬) ౧. గోతమీవగ్గో

౧-౩. గోతమీసుత్తాదివణ్ణనా

౨౧-౨౩. ఛట్టస్స పరమే (సారత్థ. టీ. చూళవగ్గ ౩.౪౦౨) గోతమీతి గోత్తం. నామకరణదివసే పనస్సా లద్ధసక్కారా బ్రాహ్మణా లక్ఖణసమ్మత్తిం దిస్సా “సచే అయం ధీతరం లభిస్సతి, చక్కవత్తిరజ్ఞో మహేసీ భవిస్సతి. సచే పుత్తం లభిస్సతి, చక్కవత్తిరాజా భవిస్సతీతి ఉభయథాపి మహతీయేవస్సా పజా భవిస్సతీ”తి బ్యాకరింసు. అథస్సా “మహాపజాపతీ”తి నామం అకంసు. తేనాహ “పుత్తపజాయ చేవ ధీతుపజాయ చ మహాంతత్తా ఏవంలద్ధనామా”తి.

“అత్తదణ్ణా భయం జాతం, జనం పస్సథ మేధగం;

సంవేగం కిత్తయిస్సామి, యథా సంవిజితం మయా”తి. (సు. ని. ౯౪౧; మహాని. ౧౭౦) –

ఆదినా అత్తదణ్ణసుత్తం కథేసి. తంతంపలోభనకిరియా కాయవాచాహి పరక్కమన్తియో ఉక్కణ్ణంతాతి సాసనం పేసేన్తి నామాతి కత్వా పుత్తం “సాసనం పేసేత్వా”తి. కుణాలదహన్తి కుణాలదహతీరం. అనభిరతిం వినోదేత్వాతి ఇత్థీనం దోసదస్సనముఖేన కామానం వోకారసంకిలేసవిభావనేన అనభిరతిం వినోదేత్వా.

అపాదికాతి సంవద్ధకా, తుమ్మాకం హత్తపాదేసు కిచ్చం అసాధేన్తేసు హత్తే చ పాదే చ వడ్డేత్వా పటిజగ్గితాతి అత్తో. పోసికాతి దివసస్స ద్వే తయో వారే నహాపేత్వా భోజేత్వా పాయేత్వా తుమ్మే పోసేసి. ధణ్ణం పాయేసీతి నన్దకుమారో కిర బోధిసత్తతో కతిపాహేనేవ దహరో, తస్మిం జాతే మహాపజాపతీ అత్తనో పుత్తం ధాతీనం దత్వా సయం బోధిసత్తస్స ధాతికిచ్చం సాధయమానా అత్తనో ధణ్ణం పాయేసి. తం సన్ధాయ థరో ఏవమాహ. దహరోతి తరుణో. యువాతి యోబ్బజ్ఞో రితో. మణ్ణనకజాతికోతి అలఙ్కారసభావో. తత్థ కోచి తరుణోపి యువా న హోతి యథా అతితరుణో. కోచి యువాపి మణ్ణనకజాతికో న హోతి యథా ఉపసన్తసభావో, ఆలసియబ్బసనాదీహి వా అభిభూతో. ఇథ పన దహరో చేవ యువా చ మణ్ణనకజాతికో చ అధిప్పేతో, తస్మా ఏవమాహ. ఉప్పలాదీని మణ్ణనకజాతికో చ లోకసమ్మతత్తా వుత్తాని.

మాతుగామస్స పబ్బజితత్తాతి ఇదం పఞ్చవస్ససతతో ఉద్ధం అట్ఠత్వా పఞ్చసుయేవ వస్ససతేసు సద్ధమ్మట్టితియా కారణనిదస్సనం. పటిసమ్మిదాపభేదప్పత్తఖీణాసవవసేనేవ పుత్తన్తి ఏత్థ పటిసమ్మిదాప్పత్తఖీణాసవగ్గహణేన యూనానిపి గహితానేవ హోన్తి. న హి నిజ్ఞానకానం సబ్బప్పకారసమ్మత్తి ఇజ్ఞతీతి వదన్తి. సుక్ఖవిపస్సకఖీణాసవవసేన వస్ససహస్సన్తిఆదినా చ యం పుత్తం, తం ఖన్ధకభాణకానం మతేన పుత్తన్తి వేదితబ్బం. వినయట్ఠకథాయమ్మి (చూళవ. అట్ఠ. ౪౦౩) ఇమినావ నయేన పుత్తం.

దీఘనికాయట్ఠకథాయం (దీ. ని. అట్ఠ. ౩.౧౬౧) పన “పటిసమ్మిదాప్పత్తేహి వస్ససహస్సం అట్ఠాసి, ఛళభిజ్ఞోహి వస్ససహస్సం, తేవిజ్ఞోహి వస్ససహస్సం, సుక్ఖవిపస్సకేహి వస్ససహస్సం, పాతిమోక్షేన వస్ససహస్సం అట్ఠాసీ”తి పుత్తం. ఇథాపి సాసనన్తరధానకథాయం (అ. ని. అట్ఠ. ౧.౧.౧౩౦) “బుద్ధానజ్ఞో పరినిబ్బానతో వస్ససహస్సమేవ పటిసమ్మిదా

నిబ్బత్తేతుం సక్కింతి, తతో పరం ఛ అభిజ్ఞా, తతో తాపి నిబ్బత్తేతుం అసక్కింతా తిస్సో విజ్ఞా నిబ్బత్తేంతి, గచ్ఛంతే గచ్ఛంతే కాల్ తాపి నిబ్బత్తేతుం అసక్కింతా సుక్ఖవిపస్సకా హోంతి. ఏతేనేవ ఉపాయేన అనాగామినో, సకదాగామినో, సోతాపన్నా”తి వుత్తం.

సంయుత్తనికాయట్టకథాయం (సం. ని. అట్ట. ౨.౨.౧౦౬) పన “పరమబోధియజ్ఞో భిక్షూ పటిసమ్మిదాప్పత్తా అహీసుం. అథ కాల్ గచ్ఛంతే పటిసమ్మిదా పాపుణితుం న సక్కింసు, ఛళభిజ్ఞా అహీసుం. తతో ఛ అభిజ్ఞా పత్తుం అసక్కింతా తిస్సో విజ్ఞా పాపుణింసు. ఇదాని కాల్ గచ్ఛంతే తిస్సో విజ్ఞా పాపుణితుం అసక్కింతా ఆసవక్ఖయమత్తం పాపుణిస్సంతి, తమ్మి అసక్కింతా అనాగామిఫలం, తమ్మి అసక్కింతా సకదాగామిఫలం, తమ్మి అసక్కింతా సోతాపత్తిఫలం, గచ్ఛంతే కాల్ సోతాపత్తిఫలమ్మి పత్తుం న సక్కిస్సంతి”తి వుత్తం. యస్మా చేతం సబ్బం అజ్ఞామజ్ఞాప్పటివిరుద్ధం, తస్మా తేసం తేసం భాణకానం మతమేవ ఆచరియేన తత్త తత్త దస్సింతి గహేతబ్బం. అజ్ఞాథా హి ఆచరియస్సేవ పుట్టాపరవిరోధప్పసఙ్గో సియాతి.

తానియేవాతి తానియేవ పఞ్చవస్ససహస్సాని. పరియత్తిమూలకం సాసనంతి ఆహ “న హి పరియత్తియా అసతి పటివేధో అత్తి”తిఆది. పరియత్తియా హి అన్తరహితాయ పటిపత్తిఅన్తరధాయతి, పటిపత్తియా అన్తరహితాయ అధిగమో అన్తరధాయతి. కింకారణా? అయజ్ఞో పరియత్తి పటిపత్తియా పచ్చయో హోతి, పటిపత్తి అధిగమస్స. ఇతి పటిపత్తితోపి పరియత్తియేవ పమాణం. దుతియతతియేసు నత్తి వత్తబ్బం.

గోతమీసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౪-౨. దీఘజాణుసుత్తాదివణ్ణనా

౨౪-౨౨. చతుత్థే (దీ. ని. అట్ట. ౩.౨౬౨) ఏకేన భోగే భుజ్జోయ్యాతి ఏకేన కోట్టాసేన భోగే భుజ్జోయ్య, వినిభుజ్జోయ్య వాతి అత్తో. ద్వీహి కమ్మంతి ద్వీహి కోట్టాసేహి కసివణిజ్ఞాదికమ్మం పయోజేయ్య. నిధాపేయ్యాతి చతుత్థకోట్టాసం నిధేత్వా రపేయ్య, నిదహిత్వా భూమిగతం కత్వా రపేయ్యాతి అత్తో. ఆపదాసు భవిస్సతీతి కులానజ్ఞో న సబ్బకాలం ఏకసదిసం వత్తతి, కదాచి రాజఅగ్గిచోరదుబ్బిక్ఖాదివసేన ఆపదా ఉప్పజ్జంతి, తస్మా ఏవం ఆపదాసు ఉప్పన్నాసు భవిస్సతీతి ఏకం కోట్టాసం నిధాపేయ్యాతి వుత్తం. ఇమేసు పన చతుసు కోట్టాసేసు కతరం కోట్టాసం గహేత్వా కుసలం కాతబ్బంతి? “భోగే భుజ్జోయ్యా”తి వుత్తకోట్టాసం. తతో గణ్ఠిత్వా హి భిక్షూనమ్మి కపణద్ధికానమ్మి దానం దాతబ్బం, పేసకారన్తాపితాదీనమ్మి వేతనం దాతబ్బం. సమణబ్రాహ్మణకపణద్ధికాదీనం దానవసేన చేవ, అధివత్థదేవతాదీనం పేతబలివసేన, స్థాపితాదీనం వేతనవసేన చ వినియోగోపి ఉపయోగో ఏవ.

అపేంతి గచ్ఛంతి, అపేంతా వా ఏతేహీతి అపాయా, అపాయా ఏవ ముఖాని ద్వారానీతి అపాయముఖాని. వినాసద్వారానీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. పఞ్చమే నత్తి వత్తబ్బం.

దీఘజాణుసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౮. భయసుత్తాదివణ్ణనా

౨౬-౨౮. ఛట్టే గబ్బవాసో ఇథ ఉత్తరపదలోపేన గబ్బో వుత్తోతి ఆహ “గబ్బోతి గబ్బవాసో”తి. సత్తమట్టమాని ఉత్తానత్థాని.

భయసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౧౦. పుగ్గలసుత్తాదివణ్ణనా

౨౯-౬౦. నవమే దానం దదన్తానన్తి దక్ఖిణ్ణేయ్యం ఉద్దిస్స దానం దేన్తానం. ఉపధీ విపచ్చన్తి ఏతేన, ఉపధీసు వా విపచ్చతి, ఉపధయో వా విపాకా ఏతస్సాతి ఉపధివిపాకం. సజ్జే దిన్నం మహప్పలన్తి అరియసజ్జే దిన్నం విప్పారట్ఠానం హోతి, విపులఫలన్తి అత్తో. దసమే నత్తి వత్తబ్బం.

పుగ్గలసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

గోతమీవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

(2) ౨. భూమిచాలవగ్గో

౧-౫. ఇచ్చాసుత్తాదివణ్ణనా

౬౧-౬౫. సత్తమస్స పరమాదీని సువిజ్ఞోయ్యాని. పఞ్చమే (దీ.ని.టి. ౨.౧౭౩) అభిభవతీతి అభిభు, పరికమ్మం, ఇాణం వా. అభిభు ఆయతనం ఏతస్సాతి అభిభాయతనం, యూనం. అభిభవితబ్బం వా ఆరమ్మణసజ్ఞాతం ఆయతనం ఏతస్సాతి అభిభాయతనం. అథ వా ఆరమ్మణాభిభవనతో అభితు చ తం ఆయతనం ఇచ్చా యోగినో సుఖవిసేసానం అధిట్ఠానభావతో మనాయతనధమ్మాయతనభావతో చాతిపి ససమ్మయుత్తజ్ఞానం అభిభాయతనం. తేనాహ “అభిభవనకారణానీ”తిఆది. తాని హీతి అభిభాయతనసజ్ఞాతాని యూనాని. “పుగ్గలస్స ఇాణుత్తరియతాయా”తి ఇదం ఉభయత్థాపి యోజేతబ్బం. కథం? పటిపక్ఖభావేన పచ్చనీకధమ్మే అభిభవన్తి పుగ్గలస్స ఇాణుత్తరియతాయ ఆరమ్మణాని అభిభవన్తి. ఇాణబలేనేవ హి ఆరమ్మణాభిభవనం వియ పటిపక్ఖాభిభవోపీతి.

పరికమ్మవసేన అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో, న అప్పనావసేన. న హి పటిభాగనిమిత్తారమ్మణా అప్పనా అజ్ఞత్తవిసయా సమ్భవతి. తం పన అజ్ఞత్తపరికమ్మవసేన లద్ధం కసిణనిమిత్తం అవిసుద్ధమేవ హోతి, న బహిద్ధాపరికమ్మవసేన లద్ధం వియ విసుద్ధం.

పరిత్తానీతి యథాలద్ధాని సుప్పసరావమత్తాని. తేనాహ “అవడ్డితానీ”తి. పరిత్తవసేనేవాతి వణ్ణవసేన ఆభోగే విజ్ఞమానేపి పరిత్తవసేనేవ ఇదం అభిభాయతనం వుత్తం. పరిత్తతా హేత్థ అభిభవనస్స కారణం. వణ్ణాభోగే సతిపి అసతిపి అభిభాయతనభావనా నామ తిక్ఖపజ్ఞాస్సేవ సమ్భవతి, న ఇతరస్సాతి ఆహ “ఇాణుత్తరికో పుగ్గలో”తి. అభిభవిత్యా సమాపజ్ఞతీతి ఏత్థ అభిభవనం సమాపజ్ఞన ఇచ్చ ఉపచారజ్ఞానాధిగమసమనంతరమేవ అప్పనాయూనుప్పాదనన్తి ఆహ “సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవేత్థ అప్పనం పాపేతీ”తి. సహ నిమిత్తుప్పాదేనాతి చ అప్పనాపరివాసాభావస్స లక్ఖణవచనమేతం. యో “ఖిప్పాభిజ్ఞో”తి వుచ్చతి, తతోపి ఇాణుత్తరస్సేవ అభిభాయతనభావనా. ఏత్థాతి ఏతస్మిం నిమిత్తే. అప్పనం పాపేతీతి భావనం అప్పనం నేతి.

ఏత్థ చ కేచి “ఉప్పన్నే ఉపచారజ్ఞానే తం ఆరబ్బ యే హేట్ఠిమన్నేన ద్వే తయో జవనవారా పవత్తన్తి, తే ఉపచారజ్ఞానపక్ఖికా ఏవ, తదనంతర ఇచ్చ భవగ్గపరివాసేన ఉపచారాసేవనాయ చ వినా అప్పనా హోతి, సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవ అప్పనం పాపేతీ”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం. న హి పారివాసికకమ్మేన అప్పనావారో ఇచ్చితో, నాపి మహగ్గతప్పమాణజ్ఞానేసు వియ ఉపచారజ్ఞానే ఏకంతతో పచ్చవేక్ఖణా ఇచ్చితబ్బా, తస్మా ఉపచారజ్ఞానాధిగమతో పరం కతిపయభవగ్గచిత్తావసానే అప్పనం పాపుణన్తో “సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవేత్థ అప్పనం పాపేతీ”తి వుత్తో. “సహ నిమిత్తుప్పాదేనా”తి చ అధిప్పాయికమిదం వచనం, న నీతత్తం. అధిప్పాయో వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

న అన్తోసమాపత్తియం తదా తథారూపస్స ఆభోగస్స అసమ్భవతో, సమాపత్తితో వుట్టితస్స ఆభోగో పుబ్బభాగభావనాయ వసేన యూనక్ఖణే పవత్తం అభిభవనాకారం గహేత్వా పవత్తోతి దట్ఠబ్బం. అభిధమ్మట్ఠకథాయం (ధ. స.

అట్లం. ౨౦౪) పన “ఇమినా పనస్స పుబ్బభోగో కథితో”తి వుత్తం. అన్తోసమాపత్తియం తథా ఆభోగాభావే కస్మా
“ఝానసంజ్ఞాయపీ”తి వుత్తన్ని ఆహ “అభిభవన...పీ.... అత్థీ”తి.

వడ్డితప్పమాణానీతి విపులప్పమాణానీతి అత్థో, న ఏకజలద్వజలదివసేన వడ్డిం పాపితానీతి తథావడ్డనస్సవేత్త
అసమ్మవతో. తేనాహ “మహనానీ”తి. భత్తవడ్డితకన్తి భుజ్జనభాజనే వడ్డిత్వా దిన్నం భత్తం, ఏకాసనే పురిసేన
భుజ్జితబ్బభత్తతో ఉపడ్డభత్తన్ని అత్థో.

రూపే సజ్ఞా రూపసజ్ఞా, సా అస్స అత్థీతి రూపసజ్ఞో, న రూపసజ్ఞో అరూపసజ్ఞో. సజ్ఞాసీసేన ఝానం వదతి.
రూపసజ్ఞాయ అనుప్పాదనమేవేత్త అలాభితా. బహిద్ధావ ఉప్పన్నన్తి బహిద్ధావత్తుస్మియేవ ఉప్పన్నం. అభిధమ్మే (ధం. స.
౨౦౪-౨౦౯) పన “అజ్ఞత్తం అరూపసజ్ఞో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్తాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని, అప్పమాణాని
సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి ఏవం చతున్నం అభిభాయతనానం ఆగతత్తా అభిధమ్మృకథాయం “కస్మా పన యథా సుత్తన్తే అజ్ఞత్తం
రూపసజ్ఞో ఏకో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్తానీతిఆది వుత్తం, ఏవం అవత్వా ఇథ చతుసుపి అభిభాయతనేసు అజ్ఞత్తం
అరూపసజ్ఞోతావ వుత్తా”తి చోదనం కత్వా “అజ్ఞత్తరూపానం అనభిభవనీయతో”తి కారణం వత్వా “తత్త వా ఇథ వా బహిద్ధా
రూపానేవ అభిభవితత్వాని, తస్మా తాని నియమతోవ వత్తబ్బానీతి తత్తాపి ఇథాపి వుత్తాని, ‘అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో’తి ఇదం పన
సత్తు దేసనావిలాసమత్తమేవా”తి వుత్తం.

ఏత్త చ వణ్ణాభోగరహితాని సహితాని చ సబ్బాని “పరిత్తాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి వుత్తాని, తథా “అప్పమాణాని
సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి. అత్థి హి సో పరియాయో “పరిత్తాని అభిభుయ్య, తాని చే కదాచి వణ్ణవసేన ఆభుజితాని హోన్తి
సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని అభిభుయ్య”తి. పరియాయకథా హి సుత్తన్తదేసనాతి. అభిధమ్మే పన నిప్పరియాయదేసనత్తా
వణ్ణాభోగరహితాని విసుం వుత్తాని, తథా సహితాని. అత్థి హి ఉభయత్త అభిభవనవిసేనోతి, తథా ఇథ పరియాయదేసనత్తా
విమోక్షానమ్మి అభిభవనపరియాయో అత్థీతి “అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో”తిఆదినా పరమదుతియఅభిభాయతనేసు పరమవిమోక్షో,
తతియచతుత్తఅభిభాయతనేసు దుతియవిమోక్షో, వణ్ణాభిభాయతనేసు తతియవిమోక్షో చ అభిభవనప్పవత్తితో సజ్ఞహితో.
అభిధమ్మే (ధం. స. ౨౦౪-౨౦౯, ౨౪౭-౨౪౯) పన నిప్పరియాయదేసనత్తా విమోక్షాభిభాయతనాని అసజ్కరతో దస్సేతుం
విమోక్షే వజ్ఞేత్వా అభిభాయతనాని కథితాని. సబ్బాని చ విమోక్షకిచ్చాని ఝానాని విమోక్షదేసనాయం వుత్తాని. తదేతం
“అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో”తి ఆగతస్స అభిభాయతనద్వయస్స అభిధమ్మే అభిభాయతనేసు అవచనతో “రూపీ రూపాని
పస్సతీ”తిఆదీనఞ్చ సబ్బవిమోక్షకిచ్చసాధారణవచనభావతో వవత్థానం కతన్తి విజ్ఞాయతి. “అజ్ఞత్తరూపానం
అనభిభవనీయతో”తి ఇదం అభిధమ్మే కత్తచిపి “అజ్ఞత్తం రూపాని పస్సతీ”తి అవత్వా సబ్బత్త యం వుత్తం “బహిద్ధా రూపాని
పస్సతీ”తి, తస్స కారణవచనం. తేన యం అజ్ఞాహేతుకం, తం తేన హేతునా వుత్తం. యం పన దేసనావిలాసహేతుకం
అజ్ఞత్తం అరూపసజ్ఞోతాయ ఏవ అభిధమ్మే వచనం, న తస్స అజ్ఞాం కారణం మగ్గితబ్బన్తి దస్సేతి.

అజ్ఞత్తరూపానం అనభిభవనీయతా చ తేసం బహిద్ధారూపానం వియ అవిభూతత్తా దేసనావిలాసో చ
యథావుత్తవవత్థానవసేన వేదితత్తో వేనేయ్యజ్ఞాసయవసేన విజ్ఞమానపరియాయకథాభావతో. “సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి
ఏతేనేవ సిద్ధత్తా న నీలాదిఅభిభాయతనాని వత్తబ్బానీతి చే? తం న. నీలాదీసు కతాధికారానం నీలాదిభావస్సేవ
అభిభవనకారణత్తా. న హి తేసం పరిసుద్ధాపరిసుద్ధవణ్ణానం పరిత్తతా వా అప్పమాణతా వా అభిభవనకారణం, అథ ఖో

నీలాదిభావో ఏవాతి. ఏతేసు చ పరిత్యాదికసింహరూపేసు యం యం చరితస్స ఇమాని అభిభాయతనాని ఇజ్జన్తి, తం దస్సేతుం “ఇమేసు పనా”తిఆది వుత్తం. సబ్బసంఖాహికవసేనాతి నీలవణ్ణనీలనిదస్సననీలనిభాసానం సాధారణవసేన. వణ్ణవసేనాతి సభావవణ్ణవసేన. నిదస్సనవసేనాతి పస్సితబ్బతావసేన చక్కువిజ్ఞాణాదివిజ్ఞాణవీధియా గహేతబ్బతావసేన. ఓభాసవసేనాతి సప్పభాసతాయ అవభాసనవసేన.

ఇచ్చాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౬. విమోక్షసుత్తవణ్ణనా

౬౬. ఛట్ఠే (దీ. ని. టీ. ౨.౧౨౯) కేనట్ఠేనాతి కేన సభావేన. సభావో హి ఇాణేన యాథావతో అరణీయతో ఇాతబ్బతో “అత్థో”తి వుచ్చతి, సో ఏవ త్థ-కారస్స త్థ-కారం కత్వా “అత్థో”తి వుత్తే. అధిముచ్చనట్ఠేనాతి అధికం సవిసేసం ముచ్చనట్ఠేన. ఏతేన సతిపి సబ్బస్సపి రూపావచరణ్ణానస్స విక్ఖమ్భనవసేన పటిపక్ఖతో విముత్తభావే యేన భావనావిసేసేన తం ఝానం సాతిసయం పటిపక్ఖతో విముచ్చిత్వా పవత్తతి, సో భావనావిసేసో దీపితో. భవతి హి సమానజాతియుత్తోపి భావనావిసేసేన పవత్తిఆకారవిసేసో. యథా తం సద్ధావిముత్తతో దిట్టిప్పత్తస్స, తథా పచ్చనీకధమ్మేహి సుట్టు విముత్తతాయ ఏవ అనిగ్గహితభావేన నిరాసజ్ఞతాయ అభిరతివసేన సుట్టు అధిముచ్చనట్ఠేనపి విమోక్షో. తేనాహ “ఆరమ్మణే చా”తిఆది. అయం పనట్ఠోతి అయం అధిముచ్చనట్ఠో పచ్చిమే విమోక్షో నిరోధే నత్తి. కేవలో విముత్తట్ఠో ఏవ తత్థ లబ్భతి, తం సయమేవ పరతో వక్ఖతి.

రూపీతి యేనాయం ససంతతిపరియాపన్నేన రూపేన సమన్నాగతో, తం యస్స ఝానస్స హేతుభావేన విసిట్టరూపం హోతి, యేన విసిట్ఠేన రూపేన “రూపీ”తి వుచ్చేయ్య రూపీసద్దస్స అతిసయత్తదీపనతో, తదేవ ససంతతిపరియాపన్నరూపస్స వసేన పటిలద్దణ్ణానం ఇథ పరమత్తతో రూపిభావసాధకన్తి దట్టబ్బం. తేనాహ “అజ్జత్త”న్తిఆది. రూపజ్ఞానం రూపం ఉత్తరపదలోపేన. రూపానీతి పనేత్త పురిమపదలోపో దట్టబ్బో. తేన వుత్తం “నీలకసింహాదీని రూపానీ”తి. రూపే కసింహరూపే సజ్ఞా రూపసజ్ఞా , సా ఏతస్స అత్థితి రూపసజ్ఞో, సజ్ఞాసీసేన ఝానం వదతి. తప్పటిపక్ఖేన అరూపసజ్ఞో. తేనాహ “అజ్జత్తం న రూపసజ్ఞో”తిఆది.

అన్తో అప్పనాయం “సుభ”న్తి ఆభోగో నట్టితి ఇమినా పుబ్బాభోగవసేన తథా అధిముత్తి సియాతి దస్సేతి. ఏవత్తోత్థ తథావత్తబ్బతాపత్తిచోదనా అనవట్ఠానా హోతి. యస్మా సువిసుద్ధేసు నీలాదీసు వణ్ణకసింహేసు తత్త కతాధికారానం అభిరతివసేన సుట్టు అధిముచ్చనట్ఠో సమ్భవతి, తస్మా అట్టకథాయం తథా తతియో విమోక్షో సంవణ్ణితో. యస్మా పన మేత్తాదివసేన పవత్తమానా భావనా సత్తే అప్పటికూలతో దహన్తి, తే సుభతో అధిముచ్చిత్వా పవత్తతి, తస్మా పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౧.౨౧౨-౨౧౩) బ్రహ్మవిహారభావనా “సుభవిమోక్షో”తి వుత్తా. తయిదం ఉభయమ్మి తేన తేన పరియాయేన వుత్తత్తా న విరుజ్ఞతీతి దట్టబ్బం.

సబ్బసోతి అనవసేసతో. న హి చతున్నం అరూపక్ఖన్ధానం ఏకదేసోపి తత్త అవసిస్సతి. విస్సట్టత్తాతి యథాపరిచ్చిన్నకాలే నిరోధితత్తా. ఉత్తమో విమోక్షో నామ అరియేహేవ సమాపజ్జితబ్బతో అరియఫలపరియోసానత్తా దిట్ఠేవ ధమ్మే నిబ్బానప్పత్తిభావతో చ.

విమోక్షసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అనరియవోహరసుత్తవణ్ణనా

౬౭. సుత్తమే అనరియానం లామకానం వోహరో అనరియవోహరో. దిట్టవాదితాతి దిట్టం మయాతి ఏవం వాదితా. ఏవం సేసేసుపి. ఏత్థ చ తంతంసముట్టాపకచేతనావసేన అత్తో వేదితబ్బో. తేనాహ “యాహి చేతనాహి”తిఆది.

అనరియవోహరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరిసాసుత్తవణ్ణనా

౬౯. నవమే (దీ. ని. టీ. ౨.౧౭౨) సమాగంతబ్బతో, సమాగచ్ఛతీతి వా సమాగమో, పరిసా. బిమ్మిసారప్పముఖో సమాగమో బిమ్మిసారసమాగమో. సేసద్వయేపి ఏసేవ నయో. బిమ్మిసార...పే... సమాగమసదిసం ఖత్తియపరిసన్ని యోజనా. అత్తోసు చక్కవాళేసుపి లబ్భతేవ సత్థు ఖత్తియపరిసాదిఉపసంక్కమనం. ఆదితో తేహి సద్ధిం సత్థు భాసనం ఆలాపో, కథనప్పటికథనం సల్లాపో. ధమ్మాపసంహితా పుచ్చాపటిపుచ్చా ధమ్మసాకచ్ఛా. సత్థానం పటిచ్చ కథితం సత్థానపరియాయత్తా వణ్ణ-సద్దస్స “మహంతం హత్తిరాజవణ్ణం అభినిమ్మినిత్వా”తిఆదిసు (సం. ని. ౧.౧౩౮) వియ. తేసన్ని పదం ఉభయపదాపేక్షం “తేసమ్మి లక్ఖణసత్థానం వియ సత్థు సరీరసత్థానం తేసం కేవలం పజ్ఞాయతి ఏవా”తి. నాపి ఆముత్తమణికుణ్డలో భగవా హోతీతి యోజనా. భిన్నస్సరాతి ద్వీధా భిన్నస్సరా. గగ్గరస్సరాతి జజ్జరితస్సరా. భాసంతస్స తేసం సత్తానం భాసతో అత్థం భాసం. వీమంసాతి చింతనా. కిమత్థం...పే... దేసేతీతి ఇదం నను అత్తానం జానాపేత్వా ధమ్మ కథితే తేసం సాతిసయో పసాదో హోతీతి ఇమినా అధిప్పాయేన వుత్తం? యేసం అత్తానం అజానాపేత్వావ ధమ్మ కథితే పసాదో హోతి, న జానాపేత్వా, తాదీసే సద్ధాయ సత్థా తథా కరోతి. తత్థ పయోజనమాహ “వాసనత్థాయా”తి. ఏవం సుతోపీతి ఏవం అవిజ్ఞాతదేసకో అవిజ్ఞాతాగమనోపి సుతో ధమ్మో అత్తనే ధమ్మసుధమ్మతాయేవ అనాగతే పచ్చయో హోతి సుణంతస్స.

పరిసాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. భూమిచాలసుత్తవణ్ణనా

౭౦. దసమే (దీ. ని. టీ. ౨.౧౬౭; సం. ని. టీ. ౨.౨.౮౨౨) ఉదేనయక్ఖస్స చేతియట్టానేతి ఉదేనస్స నామ యక్ఖస్స ఆయతనభావేన ఇట్టకాహి కతే మహాజనస్స చిత్తీకతట్టానే. కతవిహారోతి భగవంతం ఉద్దిస్స కతవిహారో. వుచ్చతీతి పురిమవోహరేన “ఉదేనం చేతియ”న్తి వుచ్చతి. గోతమకాదీసుపీతి “గోతమకం చేతియ”న్తిఆదిసుపి. ఏసేవ నయోతి చేతియట్టానే కతవిహారభావం అతిదిసతి. తథా హి సత్తమ్మన్తి కికిస్స రత్తో ధీతరో సత్త కుమారియో సంవేగజాతా గేహతో నిక్ఖమిత్వా తత్థ పధానం పదహింసు, తం రానం “సత్తమ్మం చేతియ”న్తి వదన్తి. బహుపుత్తకన్తి చ బహుపారోహో ఏకో నిగ్రోధరుక్ఖో, తస్మిం అధివత్తం దేవతం బహూ మనుస్సా పుత్తే పత్తేన్తి, తదుపాదాయ తం రానం “బహుపుత్తకం చేతియ”న్తి పజ్ఞాయితే. సారన్తదస్స నామ యక్ఖస్స వసితట్టానం, చాపాలస్స నామ యక్ఖస్స వసితట్టానం, ఇతి సల్లాపేవేతాని బుద్ధుప్పాదతో పుబ్బదేవతా పరిగ్గహేత్వా చేతియవోహరేన వోహరితాని, భగవతో విహారే కతేపి తథేవ సజ్ఞానన్తి. రమణీయాతి ఏత్థ వేసాలియా తావ భూమిభాగసమ్మత్తియా సులభపిణ్ణతాయ రమణీయభావో వేదితబ్బో. విహారానం పన

నగరతో నాతిదూరతాయ నచ్చాసన్నతాయ గమనాగమనసమ్పత్తియా అనాకిణ్ణవిహారట్టానతాయ ఛాయుదకసమ్పత్తియా పవివేకపతిరూపతాయ చ రమణీయతా దట్టబ్బా.

వడ్డితాతి భావనాపారిపూరివసేన పరిబ్రూహితా. పునప్పునం కతాతి భావనాయ బహులీకరణేన అపరాపరం పవత్తితా. యుత్తయానం వియ కతాతి యథా యుత్తమాజ్ఞాయానం ఛేకేన సారథినా అధిట్టితం యథారుచి పవత్తితి, ఏవం యథారుచి పవత్తిరహతం గమితా. పతిట్టానట్టేనాతి అధిట్టానట్టేన. వత్తు వియ కతాతి సబ్బసో ఉపక్కిలేసవిసోధనేన ఇద్దివిసయతాయ పతిట్టానభావతో సువిసోధితపరిస్సయవత్తు వియ కతా. అధిట్టితాతి పటిపక్ఖదూరీభావతో సుభావితభావేన తంతంఅధిట్టానయోగ్యతాయ రపితా. సమన్తతో చితాతి సబ్బభాగేన భావనుపచయం గమితా. తేనాహ “సువడ్డితా”తి. సుట్టు సమారద్ధాతి ఇద్దిభావనాయ సిఖాప్పుత్తియా సమ్మదేవ సంసేవితా.

అనియమేనాతి “యస్స కస్సచీ”తి అనియమవచనేన. నియమేత్వాతి “తథాగతస్సా”తి సరూపదస్సనేన నియమేత్వా. ఆయుప్పమాణన్తి (దీ. ని. టీ. ౧.౪౦; దీ. ని. అభి. టీ. ౧.౪౦) పరమాయుప్పమాణం వదతి. కిం పనేత్త పరమాయు నామ, కథం వా తం పరిచ్చిన్నప్పమాణన్తి? వుచ్చతే - యో తేసం తేసం సత్తానం తస్మిం తస్మిం భవవిసేసే పురిమసిద్ధభవపత్తనూపనిస్సయవసేన సరీరావయవవణ్ణసణ్ణానప్పమాణాదివిసేసా వియ తంతంగతినికాయాదీసు యేభుయ్యేన నియతపరిచ్ఛేదో గబ్బసేయ్యకకామావచరదేవరూపావచరసత్తానం సుక్కిసోణితఉతుభోజనాదిఉతుఆదిపచ్చప్పన్నపచ్చయూపత్తిమ్మితో విపాకప్పబద్ధస్స రితికాలనియమో. సో యథాసకం ఖణమత్తావట్టాయానమ్మి అత్తనో సహజాతానం రూపారూపధమ్మానం రపనాకారపుత్తితాయ పవత్తనకాని రూపారూపజీవితిన్త్రియాని యస్మా న కేవలం తేసం ఖణరితియా ఏవ కారణభావేన అనుపాలకాని, అథ ఖో యావ భవజ్ఞపచ్చేదా అనుపబద్ధస్స అవిచ్ఛేదహేతుభావేనపి, తస్మా ఆయుహేతుకత్తా కారణూపచారేన ఆయు, ఉక్కింసపరిచ్ఛేదవసేన పరమాయూతి చ వుచ్చతి. తం పన దేవానం నేరయికానం ఉత్తరకురుకానశ్చ నియతపరిచ్ఛేదం. ఉత్తరకురుకానం పన ఏకన్తనియతపరిచ్ఛేదమేవ, అవసిట్టమనుస్సపేతతిరచ్ఛానానం పన చిరట్టితిసంవత్తనికకమ్మబహులే కాలే తంకమ్మసహితసన్తానజనితసుక్కిసోణితపచ్చయానం తంమూలకానశ్చ చన్దసూరియసమవిసమపరివత్తనాదిజనితఉతుఆహారాదిసమవిసమపచ్చయానశ్చ వసేన చిరాచిరకాలతో అనియతపరిచ్ఛేదం, తస్స చ యథా పురిమసిద్ధభవపత్తనావసేన తంతంగతినికాయాదీసు వణ్ణసణ్ణానాదివిసేసనియమో సిద్ధో దస్సనానుస్సవాదీహి, తథా ఆదితో గహణసిద్ధియా. ఏవం తాసు తాసు ఉపపత్తిసు నిబ్బత్తసత్తానం యేభుయ్యేన సమప్పమాణట్టితికాలం దస్సనానుస్సవేహి లభిత్యా తంపరమతం అజ్ఞోసాయ పవత్తితభవపత్తనావసేన ఆదితో పరిచ్ఛేదనియమో వేదితబ్బో. యస్మా పన కమ్మం తాసు తాసు ఉపపత్తిసు యథా తంతంఉపపత్తినియతవణ్ణాదినిబ్బత్తనే సమత్తం, ఏవం నియతాయుపరిచ్ఛేదాసు ఉపపత్తిసు పరిచ్ఛేదాతిక్కిమేన విపాకనిబ్బత్తనే సమత్తం న హోతి, తస్మా వుత్తం “తస్మిం తస్మిం కాలే యం మనుస్సానం ఆయుప్పమాణం, తం పరిపుణ్ణం కరోన్తో తిట్టేయ్యా”తి.

మహాసీవత్థేరో పన “మహాబోధిసత్తానం చరిమభవే పటిసన్దిదాయినో కమ్మస్స అసఙ్ఖేయ్యాయుకతాసంవత్తనసమత్తతం హదయే రపేత్వా బుద్ధానశ్చ ఆయుసజ్ఞారస్స పరిస్సయవిక్ఖమ్మనసమత్తతా పాళియం ఆగతా ఏవాతి ఇమం భద్దకప్పమేవ తిట్టేయ్యా”తి అవోచ. ఖణ్ణిచ్చాదీహి అభిభుయ్యతీతి ఏతేన యథా ఇద్దిబలేన

జరాయ న పటిఘాతో, ఏవం తేన మరణస్సపి న పటిఘాతోతి అత్తతో ఆపన్నమేవాతి. “క్వ సరో ఖిత్తో, క్వ చ నిపతితో”తి అజ్ఞాథా వుట్టితేనపి థేరవాదేన అట్టకథావచనమేవ సమట్టితన్తి దట్టబ్బం. తేనాహ “యో పన వుచ్చతి...పి.... నియామిత”న్తి.

ఓళారికే నిమిత్తేతి ధూలే సజ్ఞాప్పాదనే. ధూలసజ్ఞాప్పాదనశ్లోతం “తిట్టతు భగవా కప్ప”న్తి సకలం కప్పం అవట్టానయాచనాయ, యదిదం “యస్స కస్సచి, ఆనన్ద, చత్తారో ఇద్ధిపాదా భావితా”తిఆదినా అజ్ఞాపదేసేన అత్తనో చతురిద్ధిపాదభావనానుభావేన కప్పం అవట్టానసమత్థతావిభావనం. **ఓభాసేతి** పాకటవచనే. పాకటవచనశ్లోతం, యదిదం పరియాయం ముఞ్చిత్వా ఉజ్జకమేవ అత్తనో అధిప్పాయవిభావనం. **పరియుట్టితచిత్తోతి** యథా కిఞ్చి అట్టానత్థం సల్లక్ఖేతుం న సక్కా, ఏవం అభిభూతచిత్తో. సో పన అభిభవో మహతా ఉదకోఘేన అప్పకస్స ఉదకస్స అజ్ఞోత్తరణం వియ అహోసీతి వుత్తం “**అజ్ఞోత్థటచిత్తో**”తి. **అజ్ఞో**తి థేరతో, అరియేహి వా అజ్ఞోపి యో కోచి పుధుజ్జనో. పుధుజ్జనగ్గహణశ్చోత్త యథా సబ్బేన సబ్బం అప్పహీనవిపల్లాసో మారేన పరియుట్టితచిత్తో కిఞ్చి అట్టానత్థం సల్లక్ఖేతుం న సక్కోతి, ఏవం థేరో భగవతా కతనిమిత్తోభాసం సబ్బసో న సల్లక్ఖేసీతి దస్సనత్థం. తేనాహ “**మారో హి**”తిఆది.

చత్తారో విపల్లాసాతి అసుభే “సుభ”న్తి సజ్ఞావిపల్లాసో, చిత్తవిపల్లాసో, దుక్ఖే “సుఖ”న్తి సజ్ఞావిపల్లాసో, చిత్తవిపల్లాసోతి ఇమే చత్తారో విపల్లాసా. **తేనాతి** యదిపి ఇతరే అట్ట విపల్లాసా పహీనా, తథాపి యథావుత్తానం చతున్నం విపల్లాసానం అప్పహీనభావేన. **అస్సాతి** థేరస్స. **మద్దతీతి** పుసనమత్తేన మద్దన్తో వియ హోతి, అజ్ఞాథా తేన మద్దితే సత్తానం మరణమేవ సియా. **కిం సక్ఖిస్సతి**, న సక్ఖిస్సతీతి అధిప్పాయో. కస్మా న సక్ఖిస్సతి, నను ఏస అగ్గసావకస్స కుచ్చిం పవిట్టోతి? సచ్చం పవిట్టో, తఞ్చ ఖో అత్తనో ఆనుభావదస్సనత్థం, న విబాధనాధిప్పాయేన. విబాధనాధిప్పాయేన పన ఇథ “కిం సక్ఖిస్సతీ”తి వుత్తం హదయమద్దనస్స అధికతత్తా. **నిమిత్తోభాసన్తి** ఏత్థ “తిట్టతు భగవా కప్ప”న్తి సకలకప్పం అవట్టానయాచనాయ “యస్స కస్సచి, ఆనన్ద, చత్తారో ఇద్ధిపాదా భావితా”తిఆదినా అజ్ఞాపదేసేన అత్తనో చతురిద్ధిపాదభావనానుభావేన కప్పం అవట్టానసమత్థతావసేన సజ్ఞాప్పాదనం నిమిత్తం. తథా పన పరియాయం ముఞ్చిత్వా ఉజ్జకమేవ అత్తనో అధిప్పాయవిభావనం ఓభాసో. **జానన్తోయేవాతి** మారేన పరియుట్టితభావం జానన్తోయేవ. అత్తనో అపరాధహేతుతో సత్తానం సోకో తనుకో హోతి, న బలవాతి ఆహ “**దోసారోపనేన సోకతనుకరణత్థ**”న్తి. కిం పన థేరో మారేన పరియుట్టితచిత్తకాలే పవత్తిం పచ్చా జానాతీతి? న జానాతి సభావేన, బుద్ధానుభావేన పన జానాతి.

గచ్చ త్వం, ఆనన్దాతి యస్మా దివావిహరణాయ ఇథాగతో, తస్మా, ఆనన్ద, గచ్చ త్వం యథారుచితట్టానం దివావిహరాయ. తేనాహ “**యస్సదాని కాలం మజ్ఞాసీ**”తి. **అనత్తే నియోజేన్తో** గుణమారణేన **మారేతి**, విరాగవిబన్ధనేన వా జాతినిమిత్తతాయ తత్థ తత్థ జాతం మారేన్తో వియ హోతీతి “**మారేతీతి మారో**”తి వుత్తం. అతి వియ పాపతాయ **పాపిమా**. కణ్ఠధమ్మేహి సమన్నాగతో కణ్ఠో. విరాగాదిగుణానం అన్తకరణతో **అన్తకో**. సత్తానం అనత్తావహం పటిపత్తిం న ముఞ్చతీతి **నముచి**. అత్తనో మారపాసేన పమత్తే బన్ధతి, పమత్తా వా బన్ధా ఏతస్సాతి **పమత్తబన్ధ**. సత్తమసత్తాహతో పరం సత్త అహాని సన్ధాయాహ “**అట్టమే సత్తాహి**”తి న పన పల్లజ్కసత్తాహాది వియ నియతకిచ్చస్స అట్టమసత్తాహస్స నామ లబ్బనతో. సత్తమసత్తాహస్స హి పరతో అజపాలనిగ్రోధమూలే మహాబ్రహ్మణో సక్కస్స చ దేవరజ్ఞో పటిజ్ఞాతధమ్మదేసనం భగవన్తం ఇత్వా “ఇదాని సత్తే ధమ్మదేసనాయ మమ విసయం సమతిక్కమాపేస్సతీ”తి సజ్ఞాతదోమనస్సో హుత్వా రితో చిన్తేసి – “హన్ద దానాహం నం ఉపాయేన పరినిబ్బాపేస్సామి, ఏవమస్స మనోరథో అజ్ఞాథత్తం గమిస్సతి, మమ చ మనోరథో ఇజ్ఞిస్సతీ”తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా భగవన్తం ఉపసజ్కమిత్వా ఏకమన్తం రితో “పరినిబ్బాతు దాని, భన్తే, భగవా”తిఆదినా

పరినిబ్బానం యాచి. తం సన్ధాయ వుత్తం “అట్టమే సత్తాహే”తిఆది. తత్త అజ్ఞాతి ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనదివసం సన్ధాయాహ. భగవా చస్స అతిబద్ధనాధిప్పాయం జానంతోపి తం అనావికత్వా పరినిబ్బానస్స అకాలభావమేవ పకాసేంతో యాచనం పటిక్ఖిపి. తేనాహ “న తావాహ”నిఆది.

మగ్గవసేన బృత్తాతి సచ్చసమ్మటివేధవేయ్యత్తియేన బృత్తా. తథేవ వినీతాతి మగ్గవసేనేవ కిలేసానం సముచ్చేదవినయేన వినీతా. తథా విసారదాతి అరియమగ్గాధిగమేనేవ సత్తుసాసనే వేసారజ్జప్పత్తియా విసారదా, సారజ్జకరానం దిట్టివిచికిచ్చాదిపాపధమ్మానం విగమేన విసారదభావం పత్తాతి అత్తో. యస్స సుతస్స వసేన వట్టదుక్ఖతో నిస్సరణం సమ్మవతి, తం ఇథ ఉక్కుట్టనిద్దేసేన సుతస్స అధిప్పేతస్స ఆహ “తేపిటకవసేనా”తి. తిణ్ణం పిటకానం సమూహో తేపిటకం , తీణి వా పిటకాని తిపిటకం, తిపిటకమేవ తేపిటకం, తస్స వసేన. తమేవాతి యం తం తేపిటకం సోతబ్బభావేన “సుత”స్స వుత్తం, తమేవ. ధమ్మస్స పరియత్తిధమ్మం. ధారేంతి సువణ్ణభాజనే పక్ఖిత్తసీహవసం వియ అవినస్సంతం కత్వా సుప్పగుణసుప్పవత్తిభావేన ధారేంతి హదయే రపేంతి. ఇతి పరియత్తిధమ్మవసేన బహుస్సుతధమ్మధరభావం దస్సేత్వా ఇదాని పటివేధధమ్మవసేనపి తం దస్సేతుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. అరియధమ్మస్సాతి మగ్గఫలధమ్మస్స, నవవిధస్సపి వా లోకుత్తరధమ్మస్స. అనుధమ్మభూతస్స అధిగమాయ అనురూపధమ్మభూతం. అనుచ్ఛవికప్పటిపదస్స చ తమేవ విపస్సనాధమ్మమాహ, ఛబ్బిధా విసుద్ధియో వా. అనుధమ్మస్స తస్సా యథావుత్తప్పటిపదాయ అనురూపం అభిసల్లేఖితం అప్పిఛతాదిధమ్మం. చరణసీలాతి సమాదాయ వత్తనసీలా. అనుమగ్గఫలధమ్మో ఏతిస్సాతి వా అనుధమ్మా, పుట్టానగామినీ విపస్సనా. తస్సా చరణసీలా. అత్తనో ఆచరియవాదస్స అత్తనో ఆచరియస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స వాదం. సదేవకస్స లోకస్స ఆచారసిక్ఖాపసేన ఆచరియో, భగవా, తస్స వాదో, చతుసచ్చదేసనా.

అచిక్ఖిస్సంతీతి ఆదితో కథేస్సంతి, అత్తనా ఉగ్గహితనియామేన పరే ఉగ్గణ్ణాపేస్సంతీతి అత్తో. దేసేస్సంతీతి వాచేస్సంతి, పాళిం సమ్మా పబోధేస్సంతీతి అత్తో. పజ్జాపేస్సంతీతి పజానాపేస్సంతి, సజ్జాసేస్సంతీతి అత్తో. పట్టపేస్సంతీతి పకారేహి రపేస్సంతి, పకాసేస్సంతీతి అత్తో. వివరిస్సంతీతి వివటం కరిస్సంతి. విభజిస్సంతీతి విభత్తం కరిస్సంతి. ఉత్తానీకరిస్సంతీతి అనుత్తానం గమ్భీరం ఉత్తానం పాకటం కరిస్సంతి. సహధమ్మేనాతి ఏత్త ధమ్మ-సద్దో కారణపరియాయో “హేతుమ్హి ఇాణం ధమ్మపటిసమ్మిదా”తిఆదీసు (విభ. ౭౨౦) వియాతి ఆహ “సహేతుకేన సకారణేన వచనేనా”తి. సప్పాటిహారియస్స సనిస్సరణం. యథా పరవాదం భజ్జేత్వా సకవాదో పతిట్టహతి, ఏవం హేతుదాహరణేహి యథాధిగతమత్తం సమ్మాదేత్వా ధమ్మం కథేస్సంతి. తేనాహ “నియ్యానికం కత్వా ధమ్మం దేసేస్సంతీ”తి, నవవిధం లోకుత్తరధమ్మం పబోధేస్సంతీతి అత్తో. ఏత్త చ “పజ్జాపేస్సంతీ”తిఆదీహి ధహి పదేహి ఛ అత్తపదాని దస్సితాని, ఆదితో పన ద్వీహి పదేహి ఛ బృజ్జానపదాని. ఏత్తావతా తేపిటకం బుద్ధవచనం సంవణ్ణనానయేన సఙ్గహేత్వా దస్సితం హోతి. వుత్తఞ్ఞోతం నేత్తియం (నేత్తి. సఙ్గహవారో) “ద్వాదస పదాని సుత్తం, తం సబ్బం బృజ్జానఞ్చ అత్తో చా”తి.

సిక్ఖాత్తయసఙ్గహితస్స అధిసీలసిక్ఖాదిసిక్ఖాత్తయసఙ్గహం. సకలం సాసనబ్రహ్మచరియస్స అనవసేసం సత్తుసాసనభూతం సేట్ఠచరియం. సమిద్ధస్స సమ్మదేవ వడ్డితం. ఝానస్సాదవసేనాతి తేహి తేహి భిక్ఖూహి సమధిగతజ్ఞానసుఖవసేన. వుద్ధిప్పత్తిస్స ఉళారపణీతభావూపగమేన సబ్బసో పరివుద్ధిముపగతం. సబ్బపాలిపుల్లం వియ అభిజ్ఞాసమ్మత్తివసేన అభిజ్ఞాసమ్మదాహి సాసనాభివుద్ధియా మత్తకప్పత్తితో. పతిట్టితవసేనాతి పతిట్టానవసేన, పతిట్టప్పత్తియాతి అత్తో. పటివేధవసేన బహునో జనస్స హితస్స బాహుజఙ్గాం. తేనాహ “మహాజనాభిసమయవసేనా”తి. పుథు పుథులం భూతం

జాతం, పుడు వా పుడుతం పత్తని పుడుభూతం. తేనాహ “సబ్బా...పే... పత్త”ని. సుట్టు పకాసితని సుట్టు సమ్మదేవ ఆదికల్యాణాదిభావేన పవేదితం.

సతిం సూపట్టితం కత్వాతి అయం కాయాదివిభాగో అత్తభావసజ్ఞోతో దుక్ఖభారో మయా ఏత్తకం కాలం వహితో, ఇదాని పన న వహితబ్బో, ఏతస్స అవహనత్థజ్ఞో చిరతరం కాలం అరియమగ్గసమ్మారో సమ్మతో, స్వాయం అరియమగ్గో పటివిద్ధో. యతో ఇమే కాయాదయో అసుభాదితో సభావాదితో సమ్మదేవ పరిజ్ఞాతాతి చతుబ్బిధమ్మి సమ్మాసతిం యతాతథం విసయే సుట్టు ఉపట్టితం కత్వా. జాణేన పరిచ్ఛిన్నిత్వాతి ఇమస్స అత్తభావసజ్ఞోతస్స దుక్ఖభారస్స వహనే పయోజనభూతం అత్తహితం తావ బోధిమూలే ఏవ పరిసమాపితం, పరహితం పన బుద్ధవేనేయ్యవినయం పరిసమాపితబ్బం, తం ఇదాని మాసత్తయేనేవ పరిసమాపనం పాపుణిస్సతి, అహమ్మి విసాఖాపుణ్ణమాయం పరినిబ్బాయిస్సామీతి ఏవం బుద్ధజాణేన పరిచ్ఛిన్నిత్వా సబ్బభాగేన నిచ్చయం కత్వా. ఆయుసజ్ఞారం విస్సజ్జీతి ఆయుసో జీవితస్స అభిసజ్ఞారకం ఫలసమాపత్తిధమ్మం న సమాపజ్ఞిస్సామీతి విస్సజ్జి. తంవిస్సజ్జనేనేవ తేన అభిసజ్జరియమానం జీవితసజ్ఞారం “న పవత్తేస్సామీ”తి విస్సజ్జి. తేనాహ “తత్థా”తిఆది.

రానమహస్తతాయపి పవత్తిఆకారమహస్తతాయపి మహంతో పథవీకమ్మా. తత్త రానమహస్తతాయ భూమిచాలస్స మహస్తత్తం దస్సేతుం “తదా కిర...పే... కమ్మిత్థా”తి వుత్తం. సా పన జాభిక్ఖేత్తభూతా దససహస్సీ లోకధాతు ఏవ, న యా కాచి. యా మహాభినీహరమహాభిజాతిఆదీసుపి కమ్మిత్త, తదాపి తత్తికాయ ఏవ కమ్మనే కిం కారణం? జాతిక్ఖేత్తభావేన తస్సేవ ఆదితో పరిగ్గహస్స కత్తా, పరిగ్గహకరణం చస్స ధమ్మతావసేన వేదితబ్బం. తథా హి పురిమబుద్ధానమ్మి తావత్తకమేవ జాతిక్ఖేత్తం అహోసి. తథా హి వుత్తం “దససహస్సీ లోకధాతు, నిస్సద్ధా హోతి నిరాకులా...పే... మహాసముద్ధో ఆభుజతి, దససహస్సీ పకమ్మతీ”తి (బు. వం. ౨.౮౪-౯౧) చ ఆది. ఉదకపరియంతం కత్వా ధప్పకారపవేధనేన అవీతరాగే భింసేతీతి భింసనో, సో ఏవ భింసనకోతి ఆహ “భయజనకో”తి. దేవభేరియోతి దేవదున్దుభిసద్ధస్స పరియాయవచనమత్తం. న చేత్త కాచి భేరీ “దున్దుభీ”తి అధిప్పేతా, అథ ఖో ఉప్పాతభావేన లబ్భమానో ఆకాసగతో నిగ్గోససద్ధో. తేనాహ “దేవో”తిఆది. దేవోతి మేఘా. తస్స హి గజ్జభావేన ఆకాసస్స వస్సాభావేన సుక్ఖగజ్జితసజ్ఞోతే సద్ధే నిచ్చరంతే దేవదున్దుభిసమజ్ఞా. తేనాహ “దేవో సుక్ఖగజ్జితం గజ్జీ”తి.

పీతివేగవిస్సట్టని “ఏవం చిరతరం కాలం వహితో అయం అత్తభావసజ్ఞోతో దుక్ఖభారో, ఇదాని న చిరస్సేవ నిక్ఖిపిస్సామీ”తి సజ్ఞాతసోమనస్సో భగవా సభావేనేవ పీతివేగవిస్సట్టం ఉదానం ఉదానేసి. ఏవం పన ఉదానేనేన అయమ్మి అత్తో సాధితో హోతీతి దస్సనత్తం అట్టకథాయం “కస్మా”తిఆది వుత్తం.

తులీయతీతి తులని తుల-సద్ధో కమ్మసాధనోతి దస్సేతుం “తులీత”నిఆది వుత్తం. అప్పానుభావతాయ పరిచ్ఛిన్నం. తథా హి తం పరితో ఖణ్ణితభావేన “పరిత్త”ని వుచ్చతి. పటిపక్ఖవిక్ఖమ్మనతో దీఘసంతానతాయ విపులఫలతాయ చ న తులం న పరిచ్ఛిన్నం. యేహి కారణేహి పుట్టే అవినేసతో మహగ్గతం “అతుల”ని వుత్తం, తాని కారణాని రూపావచరతో అరూపస్స సాతిసయాని విజ్ఞంతీతి అరూపావచరం “అతుల”ని వుత్తం ఇతరశ్చ “తుల”ని. అప్పవిపాకని తీసుపి కమ్మేసు యం తనువిపాకం హీనం, తం తులం. బహువిపాకని యం మహావిపాకం పణీతం, తం అతులం. యం పనేత్త మజ్ఞిమం, తం హీనం ఉక్కుట్టని ద్వీధా భిన్నిత్వా ద్వీసుపి భాగేసు పక్ఖిపితబ్బం. హీనత్తికవణ్ణనాయం (ధ. స. అట్ట. ౧౪) వుత్తనయేన వా

అప్పబహువిపాకతం నిద్ధారేత్వా తస్య వసేన తులాతులభావో వేదితబ్ధో. సమ్భవతి ఏతస్మాతి సమ్భవోతి ఆహ
 “సమ్భవహేతుభూత”న్తి. నియకజ్ఞత్తరతోతి ససన్తానధమ్మేసు విపస్సనావసేన గోచరాసేవనాయ చ నిరతో. సవిపాకమ్పి
 సమానం పవత్తివిపాకమత్తదాయకమ్మం సవిపాకట్టేన సమ్భవం, న చ తం కామాదిభవాభిసంభారకన్తి తతో విసేసనత్తం
 “సమ్భవ”న్తి వత్వా “భవసంభార”న్తి వుత్తం. ఓస్సజీతి అరియమగ్గేన అవస్సజి. కవచం వియ అత్తభావం పరియోనన్దిత్వా
 రితం అత్తని సమ్మాతత్తా అత్తసమ్భవం కిలేసన్సా అభిన్దీతి కిలేసభేదసహభావికమ్మోస్సజ్జనం దస్సేన్తో తదుభయస్స
 కారణమవోచ “అజ్ఞత్తరతో సమాహితో”తి.

పరమవికప్పే అవసజ్జనమేవ వుత్తం, ఏత్థ అవసజ్జనాకారోతి తం దస్సేన్తో “అథ వా”తిఆదిమాహ. తత్థ తీరేన్తోతి
 “ఉప్పాదో భయం, అనుప్పాదో ఖేమ”న్తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౧౦) వీమంసన్తో. “తులేన్తో తీరేన్తో”తిఆదినా సజ్ఞేపతో
 వుత్తమత్తం విత్తారతో దస్సేతుం “పశ్చాక్షణ్ణా”తిఆదిం వత్వా భవసంభారస్స అవసజ్జనాకారం సరూపతో దస్సేతి. ఏవన్తిఆదినా
 పన ఉదానగాథావణ్ణనాయం ఆదితో వుత్తమత్తం నిగమవసేన దస్సేతి.

యన్తి (దీ. ని. టీ. ౨.౧౭౧) కరణే, అధికరణే వా పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “యేన సమయేన, యస్మిం వా సమయే”తి.
 ఉక్లేపకవాతాతి ఉదకసన్ధారకవాతం ఉపచ్చిన్దిత్వా రితట్టానతో ఖేపకవాతా. సట్టి...పే.... బహులన్తి ఇదం తస్స వాతస్స
 ఉట్టేధప్పమాణమేవ గహేత్వా వుత్తం , ఆయామవిత్తారతో పన దససహస్సచక్కువాళప్పమాణం
 కోటిసతసహస్సచక్కువాళప్పమాణమ్పి ఉదకసన్ధారకవాతం ఉపచ్చిన్దితియేవ. ఆకాసీతి పుట్టే వాతేన పతిట్టితాకాసే. పున
 వాతోతి ఉక్లేపకవాతే తథా కత్వా విగతే ఉదకసన్ధారకవాతో పున ఆబన్దిత్వా గణ్ణాతి. యథా తం ఉదకం న భస్సతి, ఏవం
 ఉపత్తమ్మేన్తం ఆబన్దనవితానవసేన బన్దిత్వా గణ్ణాతి. తతో ఉదకం ఉగ్గచ్చతీతి తతో ఆబన్దిత్వా గహణతో తేన వాతేన
 ఉట్టాపితం ఉదకం ఉగ్గచ్చతి ఉపరి గచ్చతి. హోతియేవాతి అన్తరన్తరా హోతియేవ. బహుభావేనాతి మహాపథవియా
 మహాన్తభావేన. సకలా హి మహాపథవీ తదా ఓగ్గచ్చతి చ ఉగ్గచ్చతి చ, తస్మా కమ్పనం న పజ్ఞాయతి.

ఇజ్జనస్సాతి ఇచ్చితత్తసిజ్జనస్స అనుభవితబ్బస్స ఇస్సరియసమ్మత్తిఆదికస్స. పరిత్తాతి పటిలద్ధమత్తా
 నాతిసుభావితా. తథా చ భావనా బలవతీ న హోతీతి ఆహ “దుబ్బలా”తి. సజ్ఞాసీసేన హి భావనా వుత్తా. అప్పమాణాతి
 పగుణా సుభావితా. సా హి ధిరా దళ్ళతరా హోతీతి ఆహ “బలవా”తి. “పరిత్తా పథవీసజ్ఞా, అప్పమాణా ఆపోసజ్ఞా”తి
 దేసనామత్తమేతం, ఆపోసజ్ఞాయ పన సుభావితాయ పథవీకమ్మా సుఖేనేవ ఇజ్జతీతి అయమేత్త అధిప్పాయో వేదితబ్ధో.
 సంవేజేన్తో వా దిబ్బసమ్మత్తియా పమత్తం సక్కుం దేవరాజానం, వీమంసన్తో వా తావదేవ సమధిగతం అత్తనో ఇద్దిబలం. సో
 కిరాయస్మా (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౭౧) ఖురగ్గే అరహత్తం పత్వా చిన్తేసి – “అత్తి ను ఖో కోచి భిక్కు యేన పబ్బజితదివసేయేవ
 అరహత్తం పత్వా వేజయన్తో పాసాదో కమ్పితపుట్టో”తి. తతో “నత్తి కోచీ”తి ఇత్వా “అహం కమ్మేస్సామ్మీ”తి అభిజ్ఞాబలేన
 వేజయన్తమత్తకే రత్వా పాదేన పహరిత్వా కమ్మేతుం నాసక్తి. అథ నం సక్కుస్స నాటకిత్తియో ఆహంసు – “పుత్త సజ్జరక్ఖిత,
 త్వం పూతిగన్ధేనేవ సీసేన వేజయన్తం కమ్మేతుం ఇచ్చసి, సుప్పతిట్టితో, తాత, పాసాదో, కథం కమ్మేతుం సక్కిస్ససీ”తి.

సామణేరో “ఇమా దేవతా మయా సద్ధిం కేళిం కరోన్తి, అహం ఖో పన ఆచరియం నాలత్తం, కహం ను ఖో మే ఆచరియో
 సాముద్దికమహానాగత్తేరో”తి ఆవజ్ఞేత్వా “మహాసముద్ధే ఉదకలేణం మాపేత్వా దివావిహారం నిసినో”తి ఇత్వా తత్థ గన్త్వా
 ధేరం వన్దిత్వా అట్టాసి. తతో నం ధేరో, “తాత సజ్జరక్ఖిత, అసిక్కిత్వావ యుద్ధం పవిట్టిసీ”తి వత్వా “నాసక్తి, తాత, వేజయన్తం

కమ్మేతు”ని పుచ్చి. ఆచరియం, భన్తే, నాలర్థుని. అధ నం ధేరో, “తాత, తుమ్మాదిసే అకమ్మేస్తే అజ్ఞో కో కమ్మేస్సతి, దిట్టపుబ్బం తే, తాత, ఉదకపిట్టే గోమయఖణ్డం పిలవన్తం, తాత, కపల్లపూవం పచ్చన్తం అన్తన్తేన పరిచ్చిన్నన్తి ఇమినా ఓపమ్మేన జానాహి”తి ఆహ. సో “వట్టిస్సతి, భన్తే, ఏత్తకేనా”తి వత్వా “పాసాదేన పతిట్టితోకాసం ఉదకం హోతూ”తి అధిట్టాయ వేజయన్తాభిముఖో అగమాసి. దేవధీతరో తం దిస్వా “ఏకవారం లజ్జిత్యా గతో, పునపి సామణేరో ఏతి, పునపి ఏతీ”తి వదింసు. సక్కో దేవరాజా “మా మయ్యం పుత్తేన సద్ధిం కథయిత్త, ఇదాని తేన ఆచరియో లద్ధో ఖణేన పాసాదం కమ్మేస్సతీ”తి ఆహ. సామణేరోపి పాదజ్ఞట్టేన పాసాదధూపికం పహరి, పాసాదో చతూహి దిసాహి ఓణమతి. దేవతా “పతిట్టాతుం దేహి, తాత, పాసాదస్స, పతిట్టాతుం దేహి, తాత, పాసాదస్సా”తి విరవింసు. సామణేరో పాసాదం యథారానే రపేత్వా పాసాదమత్థకే రత్వా ఉదానం ఉదానేసి -

“అజ్ఞేవాహం పబ్బజితో, అజ్ఞ పత్తాసవక్ఖయం;
అజ్ఞ కమ్మేమి పాసాదం, అహో బుద్ధస్సుళారతా.

“అజ్ఞేవాహం పబ్బజితో, అజ్ఞ పత్తాసవక్ఖయం;
అజ్ఞ కమ్మేమి పాసాదం, అహో ధమ్మస్సుళారతా.

“అజ్ఞేవాహం పబ్బజితో, అజ్ఞ పత్తాసవక్ఖయం;
అజ్ఞ కమ్మేమి పాసాదం, అహో సజ్ఞస్సుళారతా”తి.

“ధమ్మతా ఏసా, భిక్ఖవే, యదా బోధిసత్తో తుసితకాయా చవిత్వా మాతుకుచ్చిం ఓక్కమతీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮) వత్వా “అయిచ్చ దససహస్సీ లోకధాతు సజ్కమ్మి సమ్మకమ్మి సమ్మవేధీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮), తథా “ధమ్మతా ఏసా, భిక్ఖవే, యదా బోధిసత్తో మాతుకుచ్చిమ్మా నిక్ఖమతీ”తి (దీ. ని. ౨.౩౨) వత్వా “అయిచ్చ దససహస్సీ లోకధాతు సజ్కమ్మి సమ్మకమ్మి సమ్మవేధీ”తి (దీ. ని. ౨.౩౨) చ మహాసత్తస్స గబ్బోక్కన్తియం అభిజాతిచ్చ ధమ్మతావసేన మహాపదానే పథవీకమ్మస్స వుత్తత్తా ఇతరేసుపి చతూసు రానేసు పథవీకమ్మో ధమ్మతావసేనేవాతి అత్థతో వుత్తమేతన్తి దట్టబ్బం.

ఇదాని నేసం పథవీకమ్మానం కారణతో పవత్తిఆకారతో చ విభాగం దస్సేతుం “ఇతి ఇమేసు”తిఆది వుత్తం. ధాతుకోపేనాతి ఉక్లేపకవాతసంజ్ఞతాయ వాయోధాతుయా పకోపేన. ఇద్ధానుభావేనాతి ఇాణిద్ధియా, కమ్మవిపాకజిద్ధియా వా సభావేన, తేజేనాతి అత్థో. పుజ్జితేజేనాతి పుజ్జానుభావేన, మహాబోధిసత్తస్స పుజ్జబలేనాతి అత్థో. ఇాణితేజేనాతి అనజ్జసాధారణేన పటివేధిజాణానుభావేన. సాధుకారదానవసేనాతి యథా అనజ్జసాధారణప్పటివేధిజాణానుభావేన అభిహతా మహాపథవీ అభిసమ్పాధియం కమ్మిత్త, ఏవం అనజ్జసాధారణేన దేసనాజాణానుభావేన అభిహతా మహాపథవీ కమ్మిత్త, తం పనస్సా సాధుకారదానం వియ హోతీతి “సాధుకారదానవసేనా”తి వుత్తం.

యేన పన భగవా అసీతిఅనుబ్యజ్జనప్పటిమణ్ణితద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణవిచిత్రరూపకాయో సబ్బాకారపరిసుద్ధసీలక్ఖన్దాదిగుణరతనసమిద్ధిధమ్మకాయో పుజ్జమహత్తథామమహత్తఇద్ధిమహత్తయసమహత్తపజ్జామహత్తానం పరముక్కంసగతో అసమో అసమసమో అప్పటిపుగ్గలో అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో అత్తనో అత్తభావసంజ్ఞితం ఖన్ధపఞ్చకం కప్పం వా కప్పావసేసం వా రపేతుం

సమర్థోపి సజ్జతధమ్మపరిజిగుచ్ఛనాకారప్పవత్తేన జాణవిసేసేన తిణాయపి అమజ్జామానో ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనవిధినా నిరపేక్షో ఓస్సజ్జి. తదనుభావాభిహతా మహాపథవీ ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనే అకమ్పితే. తం పనస్సా కారుజ్జాసభావసణ్ణితా వియ హోతీతి వుత్తం “కారుజ్జాభావేనా”తి.

యస్మా భగవా పరినిబ్బానసమయే చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞా సమాపత్తియో సమాపజ్జి, అన్తరన్తరా ఫలసమాపత్తిసమాపజ్జనేన తస్స పుబ్బభాగే సాతిసయం తిక్ఖం సూరం విపస్సనాజాణజ్ఞా పవత్తేసి. “యదత్తజ్ఞా మయా ఏవం సుచిరకాలం అనజ్జాసాధారణో పరముక్కుంసగతో జాణసమ్భారో సమ్మతో, అనుత్తరో చ విమోక్షో సమధిగతో, తస్స వత మే సిఖాప్పత్తఫలభూతా అచ్చన్తనిట్టా అనుపాదిసేసపరినిబ్బానధాతు అజ్జ సమ్మిజ్జితీ”తి భియ్యా అతివియ సోమనస్సప్పత్తస్స భగవతో పీతివిప్పారాదిగుణవిపులతరానుభావో పరేహి అసాధారణజాణాతిసయో ఉదపాది, యస్స సమాపత్తిబలసముపట్టూహితస్స జాణాతిసయస్స ఆనుభావం సన్ధాయ ఇదం వుత్తం “ద్వేమే పిణ్ణపాతా సమసమఫలా సమసమవిపాకా”తిఆది (ఉదా. ౭౦), తస్మా తస్సానుభావేన సమభిహతా మహాపథవీ అకమ్పితే, తం పనస్సా తస్సం వేలాయం ఆరోదనాకారప్పత్తి వియ హోతీతి “అట్టమో ఆరోదనేనా”తి వుత్తం.

ఇదాని సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరస్తో “మాతుకుచ్చిం ఓక్కమన్తే”తిఆదిమాహ. అయం పనత్థోతి “సాధుకారదానవసేనా”తిఆదినా వుత్త అత్థో. పథవీదేవతాయ వసేనాతి ఏత్త సముద్దదేవతా వియ మహాపథవియా అధిదేవతా కిర నామ అత్థి, తాదిసే కారణే సతి తస్సా చిత్తవసేన అయం మహాపథవీ సజ్కమ్మతి సమ్మకమ్మతి సమ్మవేధతి. యథా వాతవలాహకదేవతానం చిత్తవసేన వాతా వాయన్తి, సీతుణ్ణఅబ్బవస్సవలాహకదేవతానం చిత్తవసేన సీతాదయో భవన్తి, తథా హి విసాఖపుణ్ణమాయం అభిసమ్మోధిఅత్థం బోధిరుక్ఖమూలే నిసిన్నస్స లోకనాథస్స అన్తరాయకరణత్తం ఉపట్టితం మారబలం విధమితుం -

“అచేతనాయం పథవీ, అవిజ్ఞాయ సుఖం దుఖం;

సాపి దానబలా మయ్హం, సత్తక్ఖత్తుం పకమ్పథా”తి. (చరియా. ౧.౧౨౪) -

వచనసమనన్తరం మహాపథవీ భిజ్జిత్వా సపరిసం మారం పరివత్తేసి. ఏతన్ని సాధుకారదానాది. యదిపి నత్తి అచేతనత్తా, ధమ్మతావసేన పన వుత్తనయేన సియాతి సక్కా వత్తుం. ధమ్మతా పన అత్థతో ధమ్మభావో, సో పుజ్జాధమ్మస్స వా జాణధమ్మస్స వా ఆనుభావసభావోతి. తయిదం సబ్బం విచారితమేవ. ఏవజ్ఞా కత్వా -

“ఇమే ధమ్మే సమ్మసతో, సభావసరసలక్ఖణే;

ధమ్మతేజేన వసుధా, దససహస్సీ పకమ్పథా”తి. (బు. వం. ౨.౧౬౬) -

ఆదివచనజ్ఞా సమత్థితం హోతి.

అయం పన (దీ. ని. అట్ట. ౧.౧౪౯) మహాపథవీ అపరేసుపి అట్టసు రానేసు అకమ్పితే మహాభినిక్ఖమనే బోధిమణ్ణాపసజ్కమనే పంసుకూలగ్గహణే పంసుకూలధోవనే కాళకారామసుత్తే గోతమకసుత్తే వేస్సన్తరజాతకే బ్రహ్మజాలేతి. తత్త మహాభినిక్ఖమనబోధిమణ్ణాపసజ్కమనేసు వీరియబలేన అకమ్పితే. పంసుకూలగ్గహణే “ద్విసహస్సదీపపరివారే నామ

చత్వారో మహాదీప పహాయ పబ్బజిత్వా సుసానం గన్త్యా పంసుకూలం గణ్ణస్తేన దుక్కరం భగవతా కత"ని
అచ్చరియవేగాభిహతా అకమ్పిత. పంసుకూలధోవనవేస్సన్తరజాతకేసు అకాలకమ్పనేన అకమ్పిత.

కాళకరామగోతమకసుత్తేసు (అ. ని. ౪.౨౪; ౩.౧౨౬) "అహం సక్ఖీ భగవా"తి సక్ఖిభావేన అకమ్పిత. బ్రహ్మజాలే (దీ. ని.
౧.౧౪౭) పన ద్వాసట్టియా దిట్టిగతేసు విజట్టత్వా నిగ్గుమ్మం కత్వా దేసియమానేసు సాధుకారదానవసేన అకమ్పితాతి
వేదితబ్బా.

న కేవలశ్చ ఏతేసుయేవ రానేసు పథవీ అకమ్పిత, అథ ఖో తేసు సజ్ఘహేసుపి మహామహిన్దత్తేరస్స ఇమం దీపం
ఆగన్త్యా జోతివనే నిసీదిత్వా ధమ్మం దేసితదివసేపి అకమ్పిత. కల్యాణీయమహావిహారే చ పిణ్డపాతియత్తేరస్స చేతియఙ్గణం
సమ్మజ్జిత్వా తత్తేవ నిసీదిత్వా బుద్ధారమ్మణం పీతిం గహేత్వా ఇమం సుత్తన్తం ఆరద్ధస్స సుత్తపరియోసానే ఉదకపరియన్తం
కత్వా అకమ్పిత. లోహపాసాదస్స పాచీనఅమ్మలట్టికట్టానం నామ అహోసి, తత్త నిసీదిత్వా దీఘభాణకత్తేరా
బ్రహ్మజాలసుత్తం ఆరభింసు. తేసం సజ్ఘాయపరియోసానేపి ఉదకపరియన్తమేవ కత్వా పథవీ అకమ్పిత.

యది ఏవం "అట్టిమే, ఆనన్ద, హేతూ అట్ట పచ్చయా మహతో భూమిచాలస్స పాతుభావాయా"తి కస్మా అట్టేవ హేతూ
వుత్తాతి? నియమహేతుభావతో. ఇమేయేవ హి అట్ట హేతూ నియమన్తి, నాఞ్ఞో. తే హి కదాచి సమ్మవన్తితి
అనియమభావతో న గణితా. వుత్తఞ్ఞోతం నాగసేనత్తేరేన మిలిన్దపఞ్ఞో (మి. ప. ౪.౧.౪) -

"అట్టిమే, భిక్షవే, హేతూ అట్ట పచ్చయా మహతో భూమిచాలస్స పాతుభావాయాతి. యం వేస్సన్తరేన రజ్ఞా
మహాదానే దీయమానే సత్తక్ఖత్తుం మహాపథవీ కమ్పితా, తశ్చ పన అకాలికం కదాచుప్పత్తికం అట్టహి హేతూహి
విప్పముత్తం, తస్మా అగణితం అట్టహి హేతూహి.

"యథా, మహారాజ, లోకే తయోయేవ మేఘా గణీయన్తి వస్సికో, హేమన్తికో, పావుసకోతి. యది తే
ముఞ్చిత్వా అఞ్ఞో మేఘో పవస్సతి, న సో మేఘో గణీయతి సమ్మతేహి మేఘేహి, అకాలమేఘాత్తేవ సజ్ఘం
గచ్ఛతి, ఏవమేవ ఖో, మహారాజ, వేస్సన్తరేన రజ్ఞా మహాదానే దీయమానే యం సత్తక్ఖత్తుం మహాపథవీ కమ్పితా,
అకాలికం ఏతం కదాచుప్పత్తికం అట్టహి హేతూహి విప్పముత్తం, న తం గణీయతి అట్టహి హేతూహి.

"యథా వా పన, మహారాజ, హిమవన్తా పబ్బతా పశ్చా నదిసతాని సన్దన్తి, తేసం, మహారాజ, పశ్చాన్నం
నదిసతానం దసేవ నదియో నదిగణనాయ గణీయన్తి. సేయ్యధిదం - గజ్ఞా, యమునా, అచిరవతీ, సరభూ, మహీ,
సిన్ధు, సరస్వతీ, వేత్రవతీ, వీతంసా, చన్దభాగాతి. అవసేసా నదియో నదిగణనాయ అగణితా. కింకారణా? న తా
నదియో ధువసలిలా, ఏవమేవ ఖో, మహారాజ, వేస్సన్తరేన రజ్ఞా మహాదానే దీయమానే యం సత్తక్ఖత్తుం
మహాపథవీ కమ్పితా, అకాలికం ఏతం కదాచుప్పత్తికం అట్టహి హేతూహి విప్పముత్తం, న తం గణీయతి అట్టహి
హేతూహి.

"యథా వా పన, మహారాజ, రజ్ఞో సతమ్పి ద్విసతమ్పి తిసతమ్పి అమచ్ఛా హోన్తి, తేసం ఛయేవ జనా
అమచ్ఛగణనాయ గణీయన్తి. సేయ్యధిదం - సేనాపతి, పురోహితో, అక్షదస్సో, భణ్ణాగారికో, ఛత్తగ్గాహకో, ఖగ్గగ్గాహకో,
ఏతేయేవ అమచ్ఛగణనాయ గణీయన్తి. కింకారణా? యుత్తత్తా రాజగుణేహి. అవసేసా అగణితా, సబ్బే

అమచ్చాత్వేన సజ్ఞం గచ్ఛన్తి, ఏవమేవ ఖో, మహారాజ, వేస్సంతరేన రజ్ఞౌ మహాదానే దీయమానే యం సత్తక్ఖత్తం
మహాపథవీ కమ్మితా, అకాలికం ఏతం కదాచుప్పత్తికం అట్టహి హేతూహి విప్పముత్తం, న తం గణీయతి అట్టహి
హేతూహి"తి.

భూమిచాలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

చాపాలవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

(౮) ౩. యమకవగ్గో

౧-౧౦. సద్ధాసుత్తాదివణ్ణనా

౭౧-౮౦. అట్టమస్స పరమాదీని ఉత్తానత్తానేవ. దసమే కుచ్చితం సీదతీతి కుసీతో ద-కారస్స త-కారం కత్వా. యస్స ధమ్మస్స వసేన పుగ్గలో “కుసీతో”తి వుచ్చతి, సో కుసితభావో ఇథ కుసిత-సద్దేన వుత్తో. వినాపి హి భావజోతనసద్దం భావత్తో విజ్ఞాయతి యథా “పటస్స సుక్క”న్తి, తస్మా కుసితభావవత్థూనీతి అత్తో. తేనాహ “కోసజ్జకారణానీతి అత్తో”తి. కమ్మం నామ సమణసారుప్పం ఈదిసన్తి ఆహ “చీవరవిచారణాదీ”తి. వీరియన్తి పధానవీరియం. తం పన చజ్జమనవసేన కరణే కాయకన్తిపి వత్తబ్బతం లభతీతి ఆహ “దువిధమ్మీ”తి. పత్తియాతి పాపుణనత్థం. ఓసీదనన్తి భావనానుయోగే సజ్జోచో. మాసేహి ఆచితం నిచితం వియాతి మాసాచితం, తం మజ్జో. యస్మా మాసా తిన్తా విసేసేన గరుకా హోన్తి, తస్మా “యథా తిన్తమాసో”తిఆది వుత్తం. వుట్టితో హోతి గిలానభావాతి అధిప్పాయో.

తేసన్తి ఆరమ్భవత్థూనం. ఇమినావ నయేనాతి ఇమినా కుసీతవత్థూసు వుత్తేనేవ నయేన “దువిధమ్మి వీరియం ఆరభతీ”తిఆదినా. ఇదం పఠమన్తి “ఇదం, హన్దాహం, వీరియం ఆరభామీ”తి, “ఏవం భావనాయ అబ్బుస్సహనం పఠమం ఆరమ్భవత్థూ”తిఆదినా చ అత్తో వేదితబ్బో. యథా తథా పఠమం పవత్తం అబ్బుస్సహనజ్ఞో ఉపరి వీరియారమ్భస్స కారణం హోతి. అనురూపపచ్చవేక్షణసహితాని హి అబ్బుస్సహనాని తమ్మూలకాని వా పచ్చవేక్షణాని అట్ట ఆరమ్భవత్థూనీతి వేదితబ్బాని.

సద్ధాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

యమకవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౮౧-౯౨౬. సేసం ఉత్తానమేవ.

ఇతి మనోరథపూరణియా అజ్ఞత్తరనికాయ-అట్టకథాయ

అట్టకనిపాతవణ్ణనాయ అనుత్తానత్థదీపనా సమత్తా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స

అజ్ఞత్తరనికాయే

నవకనిపాత-టీకా

౧. పఠమపణ్ణాసకం

౧. సమ్మోధివర్గో

౧-౨. సమ్మోధిసుత్రాదివణ్ణనా

౧-౨. నవకనిపాతస్స పరమదుతియేసు నత్తి వత్తబ్బం.

౩. మేఘియసుత్తవణ్ణనా

౩. తతియే (ఉదా. అట్టం ౩౧) మేఘియోతి తస్స ధేరస్స నామం. ఉపట్టాకో హోతీతి పరిచారకో హోతి. భగవతో హి పరమబోధియం ఉపట్టాకా అనిబద్ధా అహీసుం. ఏకదా నాగసమలో, ఏకదా నాగితో, ఏకదా ఉపవాణో, ఏకదా సునక్ఖత్తో, ఏకదా చున్తో సమణుద్దేసో, ఏకదా సాగతో, ఏకదా మేఘియో, తదాపి మేఘియత్తేరోవ ఉపట్టాకో హోతి. తేనాహ “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా మేఘియో భగవతో ఉపట్టాకో హోతి”తి.

కిమికాళాయాతి కాళకిమీనం బహులతాయ “కిమికాళా”తి లద్ధనామాయ నదియా. జఙ్ఘవిహారంతి చిరనిసజ్ఞాయ జఙ్ఘసు ఉప్పన్నకిలమధవినోదనత్తం విచరణం. పాసాదికంతి అవిరళరుక్ఖతాయ సినిద్ధపత్తతాయ చ పస్సన్తానం పసాదం ఆవహతీతి పాసాదికం. సన్దచ్చాయతాయ మనుజ్ఞాభూమిభాగతాయ చ అన్తో పవిట్టానం పీతినోమనస్సజననట్టేన చిత్తం రమేతీతి రమణీయం. అలన్తి పరియత్తం, యుత్తన్తిపి అత్తో. పధానత్తికస్సాతి పధానేన భావనానుయోగేన అత్తికస్స. యస్మా సో పధానకమ్మే యుత్తో పధానకమ్మికో నామ హోతి, తస్మా వుత్తం “పధానకమ్మికస్సా”తి. ఆగచ్ఛేయ్యాహన్తి ఆగచ్ఛేయ్యం అహం. ధేరేన కిర పుట్టే తం రానం అనుప్పటిపాటియా పఞ్చ జాతిసతాని రజ్ఞా ఏవ సతా అనుభూతపుట్టం ఉయ్యానం అహోసి, తేనస్స దిట్టమత్తేయేవ తత్త విహరితుం చిత్తం నమి.

యావ అఙ్ఘోపి కోచి భిక్ఖు ఆగచ్ఛతీతి అఙ్ఘో కోచిపి భిక్ఖు మమ సన్తికం యావ ఆగచ్ఛతి, తావ ఆగమేహీతి అత్తో. “కోచి భిక్ఖు దిస్సతీ”తిపి పారో, “ఆగచ్ఛతూ”తిపి పరన్తి, తథా “దిస్సతూ”తిపి. నత్తి కిఞ్చ ఉత్తరి కరణీయన్తి చతూసు సచ్ఛేసు చతూహి మగ్గేహి పరిఙ్ఞాదీనం సోళసన్నం కిచ్చానం కతత్తా అభిసమ్మోధియా వా అధిగతత్తా తతో అఙ్ఘం ఉత్తరి కరణీయం నామ నత్తి. చతూసు సచ్ఛేసు చతున్నం కిచ్చానం కతత్తాతి ఇదం పన మగ్గవసేన లబ్బభానం భేదం అనుపేక్షిత్వా వుత్తం. అత్తి కతస్స పటిచయోతి మయ్ఘం సన్తానే నిప్పాదితస్స సీలాదిధమ్మస్స అరియమగ్గస్స అనధిగతత్తా తదత్తం పున వడ్డనసజ్ఞతో పటిచయో అత్తి, ఇచ్చితబ్బోతి అత్తో.

తివిధనాటకపరివారోతి మహన్తిత్తియో మజ్ఞిమిత్తియో అతితరుణిత్తియోతి ఏవం వధూకుమారికకఙ్ఞావత్థాహి తివిధాహి నాటకిత్థిహి పరివృతో. అకుసులవితక్కేహీతి యథావుత్తేహి కామవితక్కాదీహి. అపరే పన “తస్మిం వనసణ్డే పుప్పఫలపల్లవాదీసు లోభవసేన కామవితక్కో, ఖరస్సరానం పక్ఖిఆదీనం సద్దస్సవసేన బ్యాపాదవితక్కో, లేడ్డుఆదీహి తేసం విహేరనాధిప్పాయేన విహింసావితక్కో. ‘ఇధేవాహం వసేయ్య’న్తి తత్త సాపేక్షతావసేన వా కామవితక్కో, వనచరకే తత్త తత్త దిస్వా తేసు చిత్తదుబ్బనేన బ్యాపాదవితక్కో, తేసం విహేరనాధిప్పాయేన విహింసావితక్కో తస్స ఉప్పజ్జతీ”తి వదన్తి. యథా తథా వా తస్స మిచ్చావితక్కప్పవత్తియేవ అచ్చరియకారణం. అచ్చరియం వత, భోతి గరహణచ్చరియం నామ కిరేతం . యథా ఆయస్మా ఆనన్దో భగవతో వలియగత్తం దిస్వా అవోచ “అచ్చరియం, భన్తే, అబ్బుతం, భన్తే”తి (సం. ని. ౫.౫౧౧).

సమ్మరివారితాతి వోకిణ్ణా. అత్తని గరుమ్మి చ ఏకత్తేపి బహువచనం దిస్సతి. “అన్వాసత్తో”తిపి పారో. కస్మా పనస్స భగవా తత్థ గమనం అనుజాని? “అననుజ్ఞాతోపి చాయం మం ఓహాయ గచ్ఛిస్సతేవ, పరిచారకామతాయ మజ్ఞో భగవా గన్తుం న దేతీతి చస్స సీయా అజ్ఞాధత్తం, తదస్స దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తేయ్యా”తి అనుజాని.

ఏవం తస్మిం అత్తనో పవత్తిం ఆరోచేత్వా నిసిన్నే అథస్స భగవా సప్పాయధమ్మం దేసేన్తో “అపరిపక్కాయ, మేఘియ, చేతోవిముత్తియా”తిఆదిమాహ. తత్థ “అపరిపక్కాయ”తి పరిపాకం అప్పత్తాయ. చేతోవిముత్తియాతి కిలోసేహి చేతసో విముత్తియా. పుబ్బభాగే హి తదభ్జవసేన చేవ విక్ఖమ్భనవసేన చ చేతసో విముత్తి హోతి, అపరభాగే సముచ్ఛేదవసేన చేవ పటిప్పస్సద్ధివసేన చ. సాయం విముత్తి హేట్థా విత్థారతో కథితావ, తస్మా తత్థ వుత్తనయేన వేదితబ్బా. తత్థ విముత్తిపరిపాచనీయేహి ధమ్మేహి ఆసయే పరిపాచితే సోధితే విపస్సనాయ మగ్గగబ్బం గణ్ఠాన్తియా పరిపాకం గచ్ఛన్తియా చేతోవిముత్తి పరిపక్కా నామ హోతి, తదభావే అపరిపక్కా.

కతమే పన విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా? సద్ధిన్తియాదీనం విసుద్ధికరణవసేన పన్నరస ధమ్మా వేదితబ్బా.
వుత్తజ్ఞోతం -

“అస్సద్ధే పుగ్గలే పరివజ్జయతో, సద్ధే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, పసాదనీయే సుత్తన్తే పచ్చవేక్ఖతో ఇమేహి తీహాకారేహి సద్ధిన్తియం విసుజ్ఞతి.

“కుసీతే పుగ్గలే పరివజ్జయతో, ఆరద్ధవీరియే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, సమ్మప్పధానే పచ్చవేక్ఖతో ఇమేహి తీహాకారేహి వీరియిన్తియం విసుజ్ఞతి.

“ముట్టస్సతీ పుగ్గలే పరివజ్జయతో, ఉపట్టితస్సతీ పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, సతిపట్టానే పచ్చవేక్ఖతో ఇమేహి తీహాకారేహి సత్తిన్తియం విసుజ్ఞతి.

“అసమాహితే పుగ్గలే పరివజ్జయతో, సమాహితే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, ఝానవిమోక్షే పచ్చవేక్ఖతో ఇమేహి తీహాకారేహి సమాధిన్తియం విసుజ్ఞతి.

“దుప్పజ్ఞో పుగ్గలే పరివజ్జయతో, పజ్ఞావన్తే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, గమ్మీరజ్ఞాణచరియం పచ్చవేక్ఖతో ఇమేహి తీహాకారేహి పజ్ఞాన్తియం విసుజ్ఞతి.

“ఇతి ఇమే పజ్ఞా పుగ్గలే పరివజ్జయతో, పజ్ఞా పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, పజ్ఞా సుత్తన్తే పచ్చవేక్ఖతో ఇమేహి పన్నరసహి ఆకారేహి ఇమాని పజ్ఞాన్తియాని విసుజ్ఞన్తి”తి (పటి. మం. ౧.౧౮౩).

అపరేహిపి పన్నరసహి ఆకారేహి ఇమాని పజ్ఞాన్తియాని విసుజ్ఞన్తి. అపరేపి పన్నరస ధమ్మా విముత్తిపరిపాచనీయా. సద్ధాపజ్ఞామాని ఇన్తియాని, అనిచ్చసజ్ఞా అనిచ్చే, దుక్ఖసజ్ఞా దుక్ఖే, అనత్తసజ్ఞా, పహానసజ్ఞా, విరాగసజ్ఞాతి ఇమా పజ్ఞా నిబ్బేధభాగియా సజ్ఞా, కల్యాణమిత్తతా, సీలసంవరో, అభిసల్లేఖతా, వీరియారమ్మా, నిబ్బేధికపజ్ఞాతి. తేసు వేనేయ్యదమనకుసలో సత్థా వేనేయ్యస్స మేఘియత్తేరస్స అజ్ఞాసయవసేన ఇథ కల్యాణమిత్తతాదయో

విముత్తిపరిపాచనీయే ధమ్మే దస్సేన్తో “పశ్చా ధమ్మా పరిపక్కాయ సంవత్తన్తి”తి వత్వా తే విత్థారేన్తో “ఇథ, మేఘీయ, భిక్షు కల్యాణమిత్తో హోతి”తిఆదిమాహ.

తత్త కల్యాణమిత్తోతి కల్యాణో భద్దో సున్దరో మిత్తో ఏతస్సాతి కల్యాణమిత్తో. యస్స సీలాదిగుణసమ్మన్నో “అఘస్స తాతా హితస్స విధాతా”తి ఏవం సబ్బాకారేన ఉపకారో మిత్తో హోతి, సో పుగ్గలో కల్యాణమిత్తోవ. యథావుత్తేహి కల్యాణపుగ్గలేహివ సబ్బిరియాపథేసు సహ అయతి పవత్తతి, న వినా తేహీతి కల్యాణసహాయో. కల్యాణపుగ్గలేసు ఏవ చిత్తేన చేవ కాయేన చ నిన్నపోణపబ్బారభావేన పవత్తతీతి కల్యాణసమ్మవజ్జో. పదత్తయేన కల్యాణమిత్తసంసగ్గే ఆదరం ఉప్పాదేతి. అయం కల్యాణమిత్తతాసజ్ఞాతో బ్రహ్మచరియవాసస్స ఆదిభావతో సబ్బేసశ్చ కుసలధమ్మానం బహుకారతాయ పధానభావతో చ ఇమేసు పశ్చాసు ధమ్మేసు ఆదితో వుత్తత్తా పఠమో అనవజ్జధమ్మో అవిసుద్ధానం సద్ధాదీనం విసుద్ధికరణవసేన చేతోవిముత్తియా పరిపక్కాయ సంవత్తతి. ఏత్థ చ కల్యాణమిత్తస్స బహుకారతా పధానతా చ “ఉపద్ధమిదం, భన్తే, బ్రహ్మచరియస్స యదిదం కల్యాణమిత్తతా”తి వదంతం ధమ్మభణ్ణాగారికం “మా హేవం, ఆనన్దా”తి ద్విక్ఖతుం పటిసేధేత్వా “సకలమేవ హిదం, ఆనన్ద, బ్రహ్మచరియం యదిదం కల్యాణమిత్తతా కల్యాణసహాయతా”తి – ఆదిసుత్తపదేహి (సం. ని. ౧.౧౨౯; ౫.౨) వేదితబ్బా.

పున చపరన్తి పున చ అపరం ధమ్మజాతం. సీలవాతి ఏత్థ కేనట్టేన సీలం? సీలనట్టేన సీలం . కిమిదం సీలనం నామ? సమాధానం, కాయకమ్మాదీనం సుసీల్యవసేన అవిప్పకిణ్ణతాతి అట్తో. అథ వా ఉపధారణం, యూనాదికుసలధమ్మానం పతిట్ఠానవసేన ఆధారభావోతి అట్తో. తస్మా సీలేతి, సీలతీతి వా సీలం. అయం తావ సద్దలక్ఖణనయేన సీలట్టో. అపరే పన “సిరట్టో సీలట్టో, సీతలట్టో, సీలట్టో”తి నిరుత్తినయేన అత్తం వణ్ణేన్తి. తయిదం పారిపూరితో అతిసయతో వా సీలం అస్స అత్తీతి సీలవా, సీలసమ్మన్నోతి అట్తో.

యథా చ సీలవా హోతి సీలసమ్మన్నో, తం దస్సేతుం “పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతో”తిఆది వుత్తం. తత్త పాతిమోక్ఖన్తి సిక్ఖాపదసీలం. తస్మా యో నం పాతి రక్ఖతి, తం మోక్ఖేతి మోచేతి ఆపాయికాదీహి దుక్ఖేహీతి పాతిమోక్ఖం. సంవరణం సంవరో, కాయవాచాహి అవీతిక్కమో. పాతిమోక్ఖమేవ సంవరో పాతిమోక్ఖసంవరో, తేన సంవుతో పిహితకాయవాచోతి పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతో. ఇదమస్స తస్మిం సీలే పతిట్ఠితభావపరిదీపనం. విహరతీతి తదనురూపవిహరసమగ్గిభావపరిదీపనం. ఆచారగోచరసమ్మన్నోతి హేట్ఠా పాతిమోక్ఖసంవరస్స ఉపరి విసేసానం యోగస్స చ ఉపకారధమ్మపరిదీపనం. అణుమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీతి పాతిమోక్ఖసీలతో అచవనధమ్మతాపరిదీపనం. సమాదాయాతి సిక్ఖాపదానం అనవసేసతో ఆదానపరిదీపనం. సిక్ఖతీతి సిక్ఖాయ సమగ్గిభావపరిదీపనం. సిక్ఖాపదేసూతి సిక్ఖితబ్బధమ్మపరిదీపనం.

అపరో నయో – కిలేసానం బలవభావతో పాపకిరియాయ సుకరభావతో పుణ్ణాకిరియాయ చ దుక్కరభావతో బహుక్ఖతుం అపాయేసు పతనసీలోతి పాతీ, పుథుజ్జనో. అనిచ్చతాయ వా భవాదీసు కమ్మవేగుక్ఖిత్తో ఘటియంతం వియ అనవట్ఠానేన పరిబ్భమనతో గమనసీలోతి పాతీ. మరణవసేన వా తమ్మి తమ్మి సత్తనికాయే అత్తభావస్స పతనసీలో వా పాతీ, సత్తసన్తానో, చిత్తమేవ వా. తం పాతినం సంసారదుక్ఖతో మోక్ఖతీతి పాతిమోక్ఖం. చిత్తస్స హి విమోక్ఖేన సత్తో “విముత్తో”తి వుచ్చతి. వుత్తమ్మో “చిత్తవోదానా విసుజ్ఞన్తి”తి (సం. ని. ౩.౧౦౦), “అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముత్త”న్తి (మహావ. ౨౮) చ.

అథ వా అవిజ్ఞాదిహేతునా సంసారే పతతి గచ్ఛతి పవత్యతీతి పాతి. “అవిజ్ఞానీవరణానం సత్తానం తథ్ఞాసంయోజనానం సన్ధావతం సంసరత”న్తి (సం. ని. ౨.౧౨౪) హి వుత్తం. తస్స పాతినో సత్తస్స తథ్ఞాదిసంకిలేసత్తయతో మోక్షో ఏతేనాతి పాతిమోక్షం.

అథ వా పాతేతి వినిపాతేతి దుక్ఖేతి పాతి, చిత్తం. వుత్తజ్ఞో “చిత్తేన నీయతీ లోకో, చిత్తేన పరికస్సతీ”తి (సం. ని. ౧.౬౨). తస్స పాతినో మోక్షో ఏతేనాతి పాతిమోక్షం. పతతి వా ఏతేన అపాయదుక్ఖే సంసారదుక్ఖే చాతి పాతి, తథ్ఞాదిసంకిలేసో. వుత్తజ్ఞో “తథ్ఞా జనేతి పురిసం (సం. ని. ౧.౨౨). తథ్ఞాదుతియో పురిసో”తి (అ. ని. ౪.౯; ఇతివృ. ౧౨, ౧౦౨) చ ఆది. తతో పాతితో మోక్షోతి పాతిమోక్షం.

అథ వా పతతి ఏత్థాతి పాతి, ఛ అజ్ఞత్తికబాహిరాని ఆయతనాని. వుత్తజ్ఞో “ఛసు లోకో సముప్పన్నో, ఛసు కుబ్బతి సన్ధవ”న్తి (సం. ని. ౧౭౧). తతో ఛఅజ్ఞత్తికబాహిరాయతనసజ్ఞాతతో పాతితో మోక్షోతి పాతిమోక్షం. అథ వా పాతో వినిపాతో అస్స అత్థీతి పాతి, సంసారో. తతో మోక్షోతి పాతిమోక్షం. అథ వా సబ్బలోకాధిపతిభావతో ధమ్మిస్సరో భగవా పతీతి వుచ్చతి, ముచ్చతి ఏతేనాతి మోక్షో, పతినో మోక్షో తేన పజ్ఞాత్తత్తాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షం. సబ్బగుణానం వా మూలభావతో ఉత్తమట్ఠేన పతి చ సో యథావుత్తేనత్తేన మోక్షో చాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షం. తథా హి వుత్తం “పాతిమోక్షన్తి ఆదిమేతం ముఖమేతం పముఖమేత”న్తి (మహావ. ౧౩౨) విత్థారో.

అథ వా ప-ఇతి పకారే, అతీతి అచ్చన్తత్తే నిపాతో, తస్మా పకారేహి అచ్చన్తం మోక్షేతీతి పాతిమోక్షం. ఇదజ్ఞో సీలం సయం తదగ్గవసేన, సమాధిసహితం పజ్ఞాసహితజ్ఞా విక్ఖమ్మనవసేన సముచ్చేదవసేన అచ్చన్తం మోక్షేతి మోచేతీతి పాతిమోక్షం. పతి పతి మోక్షోతి వా పతిమోక్షో, తవ్వా తవ్వా వీతిక్కమదోసతో పచ్చేకం మోక్షోతి అత్తో. పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షం. మోక్షోతి వా నిబ్బానం, తస్స మోక్షస్స పటిచిమ్మభూతోతి పతిమోక్షో. సీలసంవరో హి సూరియస్స అరుణగ్గమనం వియ నిబ్బానస్స ఉదయభూతో తప్పటిభాగోవ యథారహం కిలేసనిబ్బాపనతో. పతిమోక్షోయేవ పాతిమోక్షం. అథ వా మోక్షం పతి వత్తతి, మోక్షాభిముఖన్తి వా పతిమోక్షం, పతిమోక్షమేవ పాతిమోక్షన్తి ఏవం తావ ఏత్థ పాతిమోక్షసద్దస్స అత్తో వేదితబ్బో.

సంవరతి పిదహతి ఏతేనాతి సంవరో, పాతిమోక్షమేవ సంవరోతి పాతిమోక్షసంవరో. అత్తతో పన తతో తతో వీతిక్కమితబ్బతో విరతియో చేతనా చ, తేన పాతిమోక్షసంవరేన ఉపేతో సమన్నాగతో పాతిమోక్షసంవరసంవుతో. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా - “ఇమినా పాతిమోక్షసంవరేన ఉపేతో హోతి సముపేతో ఉపగతో సమ్పన్నో సమన్నాగతో, తేన వుచ్చతి పాతిమోక్షసంవరసంవుతో”తి (విభ. ౨౧౧).

విహరతీతి ఇరియాపథవిహరేన విహరతి ఇరియతి వత్తతి. ఆచారగోచరసమ్మన్నోతి వేళుదానాదిమిచ్చాజీవస్స కాయపాగబ్బియాదీనజ్ఞా అకరణేన సబ్బసో అనాచారం వజ్జేత్వా కాయికో అవీతిక్కమో, వాచసికో అవీతిక్కమో, కాయికవాచసికో అవీతిక్కమోతి ఏవం వుత్తభిక్ఖు సారుప్పఆచారసమ్మత్తియా వేసియాదిఅగోచరం వజ్జేత్వా పిణ్ణపాతాదిఅత్థం ఉపసబ్బమితుం యుత్తట్ఠానసజ్ఞాతగోచరచరణేన చ సమ్మన్నత్తా ఆచారగోచరసమ్మన్నో.

అపిచ యో భిక్షు సత్థరి సగారవో సప్పతిస్సో సబ్రహ్మచారీసు సగారవో సప్పతిస్సో హిరోత్తప్పసమ్మన్నో సునివత్తో సుపారుతో పాసాదికేన అభిక్కున్నేన పటిక్కున్నేన ఆలోకితేన విలోకితేన సమిజ్జితేన పసారితేన ఇరియాపథసమ్మన్నో ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారో భోజనే మత్తజ్ఞా జాగరియం అనుయుత్తో సతిసమ్మజ్జాన సమన్నాగతో అప్పిచ్చో సన్తుట్తో పవివిత్తో అసంసట్తో ఆభిసమాచారికేసు సక్కుచ్చకారీ గరుచిత్తికారబహులో విహరతి, అయం వుచ్చతి ఆచారసమ్మన్నో.

గోచరో పన ఉపనిస్సయగోచరో, ఆరక్ఖగోచరో, ఉపనిబన్ధగోచరోతి తివిధో. తత్త యో దసకథావత్తుగుణసమన్నాగతో వుత్తలక్ఖణో కల్యాణమిత్తో, యం నిస్సాయ అస్సుతం సుణాతి, సుతం పరియోదాపేతి, కఙ్ఘం వితరతి, దిట్టిం ఉజం కరోతి, చిత్తం పసాదేతి, యస్స చ అనుసిక్ఖన్నో సద్ధాయ వడ్డతి, సీలేన, సుతేన, చాగేన, పజ్ఞాయ వడ్డతి, అయం వుచ్చతి ఉపనిస్సయగోచరో.

యో భిక్షు అన్తరఘరం పవిట్తో వీధిం పటిపన్నో ఓక్ఖితచక్ఖు యుగమత్తదస్సీ సంవుతో గచ్చతి, న హత్తిం ఓలోకేన్నో, న అస్సం, న రథం, న పత్తిం, న ఇత్తిం, న పురిసం ఓలోకేన్నో, న ఉద్ధం ఉల్లోకేన్నో, న అద్ధో ఓలోకేన్నో, న దిసావిదిసం షేక్ఖమానో గచ్చతి, అయం ఆరక్ఖగోచరో.

ఉపనిబన్ధగోచరో పన చత్తారో సతిపట్టానా, యత్త భిక్షు అత్తనో చిత్తం ఉపనిబన్ధతి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా - “కో చ, భిక్షవే, భిక్షునో గోచరో సకో పేత్తికో వिसయో, యదిదం చత్తారో సతిపట్టానా”తి (సం. ని. ౨.౩౭౨). తత్త ఉపనిస్సయగోచరస్స పుట్టే వుత్తత్తా ఇతరేసం వసేనేత్త గోచరో వేదితబ్బో. ఇతి యథావుత్తాయ ఆచారసమ్మత్తియా ఇమాయ చ గోచరసమ్మత్తియా సమన్నాగతత్తా ఆచారగోచరసమ్మన్నో.

అణుమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీతి అప్పమత్తకత్తా అణుప్పమాణేసు అస్సతియా అసజ్ఞోచ్చ ఆపన్నసేఖియఅకుసలచిత్తుప్పాదాదిభేదేసు వజ్జేసు భయదస్సనసీలో. యో హి భిక్షు పరమాణుమత్తం వజ్జం అట్టసట్టియోజనసతసహస్సుట్టేధసినేరుపబ్బతరాజసదిసం కత్వా పస్సతి, యోపి సబ్బలహుకం దుబ్బాసితమత్తం పారాజికసదిసం కత్వా పస్సతి, అయమ్మి అణుమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీ నామ. సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసూతి యంకిఞ్చి సిక్ఖాపదేసు సిక్ఖితబ్బం, తం సట్టేన సబ్బం సబ్బథా సబ్బం అనవసేసం సమాదియిత్వా సిక్ఖతి, వత్తతి పూరేతీతి అత్తో.

అభిసల్లేఖికాతి అతివియ కిలేసానం సల్లేఖనీయా, తేసం తనుభావాయ పహానాయ యుత్తరూపా. చేతోవివరణసప్పాయాతి చేతసో పటిచ్చాదకానం నీవరణానం దూరీభావకరణేన చేతోవివరణసజ్ఞాతానం సమథవిపస్సనానం సప్పాయా, సమథవిపస్సనాచిత్తస్సేవ వా వివరణాయ పాకటీకరణాయ వా సప్పాయా ఉపకారికాతి చేతోవివరణసప్పాయా.

ఇదాని యేన నిబ్బిదాదిఆవహణేన అయం కథా అభిసల్లేఖికా చేతోవివరణసప్పాయా చ నామ హోతి, తం దస్సేతుం “ఏకన్తనిబ్బిదాయా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఏకన్తనిబ్బిదాయాతి ఏకంసేనేవ వట్టదుక్ఖతో నిబ్బిన్దనత్థాయ. విరాగాయ నిరోధాయాతి తస్సేవ విరజ్జనత్థాయ చ నిరుజ్జనత్థాయ చ. ఉపసమాయాతి సబ్బకిలేసవూపసమాయ. అభిజ్ఞాయాతి సబ్బస్సపి అభిజ్ఞోయ్యస్స అభిజాననాయ. సమ్మోధాయాతి చతుమగ్గసమ్మోధాయ. నిబ్బానాయాతి

అనుపాదీసనిబ్బానాయ. ఏతేసు హి ఆదితో తీహి పదేహి విపస్సనా వుత్తా, ద్వీహి నిబ్బానం వుత్తం. సమధవిపస్సనా ఆదిం కత్వా నిబ్బానపరియోసానో అయం సబ్బో ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో దసకథావత్తులాభినో సిఙ్ఘతీతి దస్సేతి.

ఇదాని తం కథం విభజిత్వా దస్సేన్తో “అప్పిచ్చకథా”తిఆదిమాహ. తత్త అప్పిచ్చోతి నిఇచ్చో, తస్స కథా అప్పిచ్చకథా, అప్పిచ్చభావప్పటిసంయుత్తకథా వా అప్పిచ్చకథా. ఏత్త చ అత్రిచ్చో, పాపిచ్చో, మహిచ్చో, అప్పిచ్చోతి ఇచ్ఛావసేన చత్తారో పుగ్గలా. తేసు అత్తనా యథాలద్దేన లాభేన అతిత్తో ఉపరూపరి లాభం ఇచ్ఛన్తో అత్రిచ్చో నామ. యం సన్ధాయ -

“చతుబ్బి అట్టఙ్ఘగమా, అట్టాహిపి చ సోళస;
సోళసాహి చ బాత్తింస, అత్రిచ్చం చక్కమాసదో;
ఇచ్ఛాహతస్స పోసస్స, చక్కం భమతి మత్తకే”తి. (జా. ౧.౫.౧౦౩) చ;

“అత్రిచ్చం అతిలోభేన, అతిలోభమదేన చా”తి. చ వుత్తం;

లాభసక్కారసిలోకనికామయమానాయ అసన్తగుణసమ్భావనాధిప్పాయో పాపిచ్చో. యం సన్ధాయ వుత్తం “ఇధేకచ్చో అస్సద్ధో సమానో ‘సద్ధోతి మం జనో జానాతూ’తి ఇచ్ఛతి, దుస్సీలో సమానో ‘సీలవాతి మం జనో జానాతూ’తి ఇచ్ఛతీ”తిఆది (విభ. ౮౫౧).

సన్తగుణసమ్భావనాధిప్పాయో పటిగ్గహణే అమత్తఙ్గా మహిచ్చో, యం సన్ధాయ వుత్తం “ఇధేకచ్చో సద్ధో సమానో ‘సద్ధోతి మం జనో జానాతూ’తి ఇచ్ఛతి, సీలవా సమానో ‘సీలవాతి మం జనో జానాతూ’తి ఇచ్ఛతీ”తిఆది. దుత్తప్పియతాయ హిస్స విజాతమాతాపి చిత్తం గహేతుం న సక్కోతి. తేనేతం వుచ్చతి -

“అగ్గిక్షన్తో సముద్ధో చ, మహిచ్చో చాపి పుగ్గలో;
సకటేన పచ్చయే దేన్తు, తయోపేతే అతప్పయా”తి.

ఏతే పన అత్రిచ్చతాదయో దోసే ఆరకా వివజ్ఞేత్వా సన్తగుణనిగుహనాధిప్పాయో పటిగ్గహణే చ మత్తఙ్గా అప్పిచ్చో. అత్తని విజ్ఞమానమ్మి గుణం పటిచ్ఛాదేతుకామతాయ సద్ధో సమానో “సద్ధోతి మం జనో జానాతూ”తి న ఇచ్ఛతి, సీలవా, బహుస్సుతో, పవివితో, ఆరద్ధవీరియో, ఉపట్టితస్సతి, సమాహితో, పఙ్గావా సమానో “పఙ్గావాతి మం జనో జానాతూ”తి న ఇచ్ఛతి. స్వాయం పచ్చయప్పిచ్చో, ధుతఙ్గప్పిచ్చో, పరియత్తిఅప్పిచ్చో అధిగమప్పిచ్చోతి చతుబ్బిద్ధో. తత్త చతుసు పచ్చయేసు అప్పిచ్చో పచ్చయదాయకం దేయ్యధమ్మం అత్తనో ధామఙ్గా ఓలోకేత్వా సచేపి హి దేయ్యధమ్మో బహు హోతి, దాయకో అప్పం దాతుకామో, దాయకస్స వసేన అప్పమేవ గణ్ఠాతి. దేయ్యధమ్మో చే అప్పో, దాయకో బహుం దాతుకామో, దేయ్యధమ్మస్స వసేన అప్పమేవ గణ్ఠాతి. దేయ్యధమ్మోపి చే బహు, దాయకోపి బహుం దాతుకామో, అత్తనో ధామం ఇత్వా పమాణయుత్తమేవ గణ్ఠాతి. ఏవరూపో హి భిక్ఖు అనుప్పన్నం లాభం ఉప్పాదేతి, ఉప్పన్నం లాభం ధావరం కరోతి, దాయకానం చిత్తం ఆరాధేతి. ధుతఙ్గసమాదానస్స పన అత్తని అత్తిభావం న జానాపేతుకామో ధుతఙ్గప్పిచ్చో. యో అత్తనో బహుస్సుతభావం జానాపేతుం న ఇచ్ఛతి, అయం పరియత్తిఅప్పిచ్చో . యో పన నోతాపన్నాదీసు అఙ్గాతరో హుత్వా సబ్బహ్మచారీనమ్మి అత్తనో నోతాపన్నాదిభావం జానాపేతుం న ఇచ్ఛతి, అయం అధిగమప్పిచ్చో. ఏవమేతేసం అప్పిచ్ఛానం

యా అప్పిచ్చతా, తస్మా సద్ధిం సద్దస్సనాదివిధినా అనేకాకారవోకారానిసంసవిభావనవసేన సప్పటిపక్ఖస్స
అత్రిచ్చతాదిభేదస్స ఇచ్ఛాచారస్స ఆదీనవవిభావనవసేన చ పవత్తా కథా అప్పిచ్చకథా.

సన్తుటికథాతి ఏత్త సన్తుట్టితి సకేన అత్తనా లద్ధేన తుట్టి సన్తుట్టి. అథ వా విసమం పచ్చయిచ్చం పహాయ సమం తుట్టి
సన్తుట్టి, సన్తేన వా విజ్ఞమానేన తుట్టి సన్తుట్టి. వుత్తజ్ఞోతం -

“అతీతం నానుబద్ధో సో, నప్పజప్పమనాగతం;

పచ్చుప్పన్నేన యాపేన్నో, సన్తుట్టితి పవుచ్చతీ”తి.

సమ్మా వా జాయేన భగవతా అనుజ్ఞాతవిధినా పచ్చయేహి తుట్టి సన్తుట్టి, అత్తతో ఇతరీతరపచ్చయసన్నోసో, సో
ద్వాదసవిధో హోతి. కథం? చీవరే యథాలాభసన్నోసో, యథాబలసన్నోసో, యథాసారుప్పసన్నోసోతి తివిధో. ఏవం
పిణ్డపాతాదీసు.

తత్తాయం పభేదవణ్ణనా - ఇథ భిక్ఖు చీవరం లభతి సున్దరం వా అసున్దరం వా, సో తేనేవ యాపేతి, అజ్ఞాం న పత్తేతి,
లభన్నోపి న గణ్ణాతి, అయమస్స చీవరే యథాలాభసన్నోసో. అథ పన పకతిదుబ్బలో వా హోతి ఆబాధజరాభిభూతో వా,
గరుచీవరం పారుపన్నో కిలమతి, సో సభాగేన భిక్ఖునా సద్ధిం తం పరివత్తేత్వా లహుకేన యాపేన్నోపి సన్తుట్టివ హోతి,
అయమస్స చీవరే యథాబలసన్నోసో. అపరో పణీతపచ్చయలాభీ హోతి, సో పట్టచీవరాదీనం అజ్ఞాతరం మహగ్గచీవరం
బహూని వా లభిత్వా “ఇదం ధేరానం చిరపబ్బజితానం బహుస్సుతానం అనురూపం, ఇదం గిలానానం దుబ్బలానం
అప్పలాభీనం హోతు”తి తేసం దత్వా అత్తనా సజ్జారకూటాదితో వా నన్తకాని ఉచ్చినిత్వా సజ్ఞాటిం కత్వా తేసం వా
పురాణచీవరాని గహేత్వా ధారేన్నోపి సన్తుట్టివ హోతి, అయమస్స చీవరే యథాసారుప్పసన్నోసో.

ఇథ పన భిక్ఖు పిణ్డపాతం లభతి లూఖం వా పణీతం వా, సో తేనేవ యాపేతి, అజ్ఞాం న పత్తేతి, లభన్నోపి న గణ్ణాతి,
అయమస్స పిణ్డపాతే యథాలాభసన్నోసో. అథ పన ఆబాధికో హోతి, లూఖం పణీతం పకతివిరుద్ధం బ్యాధివిరుద్ధం వా
పిణ్డపాతం భుజ్జేత్వా గాళ్ళం వా రోగాబాధం పాపుణాతి, సో సభాగస్స భిక్ఖునో దత్వా తస్స హత్తతో సప్పాయభోజనం
భుజ్జేత్వా సమణధమ్మం కరోన్నోపి సన్తుట్టివ హోతి, అయమస్స పిణ్డపాతే యథాబలసన్నోసో. అపరో బహుం పణీతం
పిణ్డపాతం లభతి, సో “అయం పిణ్డపాతో చిరపబ్బజితానం అనురూపో”తి చీవరం వియ తేసం దత్వా తేసం వా సేసకం
అత్తనా పిణ్డాయ చరిత్వా మిస్సకాహరం వా భుజ్జేన్నోపి సన్తుట్టివ హోతి, అయమస్స పిణ్డపాతే యథాసారుప్పసన్నోసో.

ఇథ పన భిక్ఖునో సేనాసనం పాపుణాతి మనాపం వా ఆమనాపం వా అన్తమసో తిణసన్ధారకమ్మి, సో తేనేవ సన్తుస్సతి,
పున అజ్ఞాం సున్దరతరం పాపుణాతి, తం న గణ్ణాతి, అయమస్స సేనాసనే యథాలాభసన్నోసో. అథ పన ఆబాధికో హోతి
దుబ్బలో వా, పకతివిరుద్ధం వా సో బ్యాధివిరుద్ధం వా సేనాసనం లభతి, యత్తస్స వసతో అఫాసు హోతి, సో తం సభాగస్స
భిక్ఖునో దత్వా తస్స సన్తకే సప్పాయసేనాసనే వసిత్వా సమణధమ్మం కరోన్నోపి సన్తుట్టివ హోతి, అయమస్స సేనాసనే
యథాబలసన్నోసో. అపరో సున్దరం సేనాసనం పత్తమ్మి న సమ్మటిచ్చతి “పణీతసేనాసనం నామ పమాదట్ఠాన”న్తి,
మహాపుణ్ణతాయ వా లేణమణ్ణపకూటాగారాదీని బహూని పణీతసేనాసనాని లభతి, సో తాని చీవరాదీని వియ
చిరపబ్బజితాదీనం దత్వా యత్త కత్తచి వసన్నోపి సన్తుట్టివ హోతి, అయమస్స సేనాసనే యథాసారుప్పసన్నోసో.

ఇధ పన భిక్తు భేసజ్జం లభతి లూఖం వా పణితం వా, సో తేనేవ తుస్సతి, అజ్ఞాం న పత్తేతి, లభంతోపి న గణ్ఠాతి, అయం గిలానపచ్చయే యథాలాభసంతోసో. అధ పన తేలేన అత్తికో ఫాణితం లభతి, సో యం లభతి, సో తం సభాగస్స భిక్తునో దత్వా తస్స హత్తో తేలేన భేసజ్జం కత్వా సమణధమ్మం కరోంతోపి సన్తుట్టోవ హోతి, అయమస్స గిలానపచ్చయే యథాబలసంతోసో. అపరో మహాపుజ్ఞో బహుం తేలమధుఫాణితాదిపణితభేసజ్జం లభతి, సో తం చీవరాదీని వియ చిరపబ్బజితాదీనం దత్వా తేసం ఆభతకేన యేన కేనచి భేసజ్జం కరోంతోపి సన్తుట్టోవ హోతి. యో పన ఏకస్మిం భాజనే ముత్తహరీతకం, ఏకస్మిం చతుమధురం రపేత్వా “గణ్ఠాధ, భన్తే, యదిచ్చసీ”తి వుచ్చమానో “సచస్స తేసు అజ్ఞాతరేనపి రోగో వూపసమ్మతి, ఇదం ముత్తహరీతకం నామ బుద్ధాదీహి వణ్ణిత”న్తి, “పూతిముత్తభేసజ్జం నిస్సాయ పబ్బజ్ఞా, తత్త తే యావజీవం ఉస్సాహో కరణీయో”తి (మహావ. ౧౨౮) వచనం అనుస్మరంతో చతుమధురం పటిక్ఖిపిత్వా ముత్తహరీతకేన భేసజ్జం కరోంతో పరమసన్తుట్టోవ హోతి, అయమస్స గిలానపచ్చయే యథాసారుప్పసంతోసో.

సో ఏవంపభేదో సబ్బోపి సంతోసో సన్తుట్టితి పవుచ్చతి. తేన వుత్తం “అత్తతో ఇతరీతరపచ్చయసంతోసో”తి. తస్మా సన్తుట్టియా సద్ధిం సన్దస్సనాదివిధినా ఆనిసంసవిభావనవసేన తప్పటిపక్ఖస్స అత్తిచ్చతాదిభేదస్స ఇచ్ఛాచారస్స ఆదీనవవిభావనవసేన చ పవత్తా కథా సన్తుట్టికథా. ఇతో పరాసుపి కథాసు ఏసేవ నయో. విసేసముత్తమేవ వక్ఖామ.

పవివేకకథాతి ఏత్త కాయవివేకో, చిత్తవివేకో, ఉపధివివేకోతి తయో వివేకా. తేసు ఏకో గచ్చతి, ఏకో తిట్ఠతి, ఏకో నిసీదతి, ఏకో సేయ్యం కప్పేతి, ఏకో గామం పిణ్ణాయ పవిసతి, ఏకో పటిక్ఖమతి, ఏకో అభిక్ఖమతి, ఏకో చక్కమం అధిట్ఠాతి, ఏకో చరతి, ఏకో విహరతి, ఏవం సబ్బిరియాపథేసు సబ్బకిచ్చేసు గణసంఘణికం పహాయ వివిత్తవాసో కాయవివేకో నామ. అట్ట సమాపత్తియో పన చిత్తవివేకో నామ. నిబ్బానం ఉపధివివేకో నామ. వుత్తజ్ఞోతం “కాయవివేకో చ వివేకట్ఠకాయానం నేక్ఖమ్మాభిరతానం, చిత్తవివేకో చ పరిసుద్ధచిత్తానం పరమవోదానప్పత్తానం, ఉపధివివేకో చ నిరుపధీనం పుగ్గలానం విసంఖారగతాన”న్తి (మహాని. ౨౭). వివేకోయేవ పవివేకో, పవివేకో పటిసంయుత్తా కథా పవివేకకథా.

అసంసగ్గకథాతి ఏత్త సవనసంసగ్గో, దస్సనసంసగ్గో, సముల్లపనసంసగ్గో, సమ్మోగసంసగ్గో, కాయసంసగ్గోతి పఞ్చ సంసగ్గా. తేసు ఇధేకచ్ఛో భిక్కు సుణాతి “అముకస్మిం రానే గామే వా నిగమే వా ఇత్థీ అభిరూపా దస్సనీయా పాసాదికా పరమాయ వణ్ణిపోక్ఖరతాయ సమన్నాగతా”తి, సో తం సుత్వా సంసీదతి విసీదతి, న సక్కోతి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తతి, ఏవం విసభాగారమ్మణస్సవసేన ఉప్పన్నకిలేససన్ధవో సవనసంసగ్గో నామ. న హేవ ఖో భిక్కు సుణాతి, అపిచ ఖో సామం పస్సతి ఇత్థిం అభిరూపం దస్సనీయం పాసాదికం పరమాయ వణ్ణిపోక్ఖరతాయ సమన్నాగతం, సో తం దిస్వా సంసీదతి విసీదతి, న సక్కోతి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తతి, ఏవం విసభాగారమ్మణదస్సనేన ఉప్పన్నకిలేససన్ధవో దస్సనసంసగ్గో నామ. దిస్వా పన అజ్ఞామజ్ఞాం ఆలాపసల్లాపవసేన ఉప్పన్నో కిలేససన్ధవో సముల్లపనసంసగ్గో నామ. సజ్జగ్ధనాదిపి ఏతేనేవ సజ్జయ్యతి. అత్తనో పన సన్తకం యం కిఞ్చీ మాతుగామస్స దత్వా అదత్వా వా తేన దిన్నస్స వనభజ్ఞీనియాదిసో పరిభోగవసేన ఉప్పన్నో కిలేససన్ధవో సమ్మోగసంసగ్గో నామ. మాతుగామస్స హత్థగ్గాహాదివసేన ఉప్పన్నకిలేససన్ధవో కాయసంసగ్గో నామ.

యోపి చేస “గిహీహి సంసట్టో విహరతి అననులోమికేన సంసగ్గేన సహసోకీ సహనన్దీ సుఖితేసు సుఖితో దుక్ఖితేసు దుక్ఖితో ఉప్పన్నేసు కిచ్చకరణీయేసు అత్తనా వో యోగం ఆపజ్జతీ”తి (సం. ని. ౩.౩; మహాని. ౧౬౪) ఏవం వుత్తో

అననులోమికో గిహిసంసగ్గో నామ, యో చ సబ్రహ్మచారిహిపి కిలేసుప్పత్తిహేతుభూతో సంసగ్గో, తం సబ్బం పహాయ
య్యాయం సంసారే ధిరతరం సంవేగసజ్ఞారేసు తిబ్బం భయసజ్ఞం సరీరే పటిక్కులసజ్ఞం సబ్బాకుసలేసు
జిగుచ్చాపుబ్బుళ్ళమం హిరోత్తప్పం సబ్బకిరియాసు సతిసమ్మజ్ఞాన్తి సబ్బం పచ్చపట్టపేత్వా కమలదలే జలబిన్దు వియ
సబ్బత్థే అలగ్గభావో, అయం సబ్బసంసగ్గప్పటిపక్ఖతాయ అసంసగ్గో, తప్పటిసంయుత్తా కథా అసంసగ్గకథా.

వీరియారమ్మకథాతి ఏత్థ వీరస్స భావో, కమ్మన్తి వా వీరియం, విధినా ఈరేతబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి వా వీరియం,
వీరియజ్ఞ తం అకుసలానం ధమ్మానం పహానాయ, కుసలానం ధమ్మానం ఉపసమ్మదాయ ఆరభనం వీరియారమ్మో.
స్వాయం కాయికో, చేతసికో చాతి దువిధో, ఆరమ్మధాతు, నిక్కమధాతు, పరక్కమధాతు, చాతి తివిధో, సమ్మప్పధానవసేన
చతుబ్బిధో. సో సబ్బోపి యో భిక్కు గమనే ఉప్పన్నకిలేసం రానం పాపుణితుం న దేతి, రానే ఉప్పన్నం నిసజ్జం, నిసజ్జాయ
ఉప్పన్నం సయనం పాపుణితుం న దేతి, తత్థ తత్థేవ అజపదేన దణ్డేన కణ్ఠసప్పం ఉప్పీళేత్వా గణ్ఠన్తో వియ తిఖిణేన అసినా
అమిత్తం గీవాయ పహరన్తో వియ సీసం ఉక్ఖిపితుం అదత్వా వీరియబలేన నిగ్గణ్ఠాతి, తస్సేవం వీరియారమ్మో
ఆరద్ధవీరియస్స వసేన వేదితబ్బో, తప్పటిసంయుత్తా కథా వీరియారమ్మకథా.

సీలకథాతిఆదీసు దువిధం సీలం లోకియం లోకుత్తరజ్ఞ. తత్థ లోకియం పాతిమోక్షసంవరాది చతుపారిసుద్ధిసీలం.
లోకుత్తరం మగ్గసీలం ఫలసీలజ్ఞ. తథా సమాధిపి. విపస్సనాయ పాదకభూతా సహ ఉపచారేన అట్ట సమాపత్తియో
లోకియో సమాధి, మగ్గసమ్మయుత్తో పనేత్థ లోకుత్తరో సమాధి నామ. తథా పజ్ఞాపి. లోకియా సుతమయా, చిన్తామయా,
ఝానసమ్మయుత్తా, విపస్సనాజ్ఞాణజ్ఞ. విసేసతో పనేత్థ విపస్సనాపజ్ఞా గహేతబ్బా. లోకుత్తరా మగ్గపజ్ఞా ఫలపజ్ఞా చ.
విముత్తి అరియఫలవిముత్తి నిబ్బానజ్ఞ. అపరో పన తదక్ఖవిక్ఖమ్మనసముచ్చేదవిముత్తీనమ్మి వసేనేత్థ అత్తం సంవణ్ణేన్తి.
విముత్తిజ్ఞాణదస్సనమ్మి ఏకూనవీసతివిధం పచ్చవేక్ఖణజ్ఞాణం. ఇతి ఇమేసం సీలాదీనం సద్ధిం సన్దస్సనాదివిధినా
అనేకాకారవోకారఆనిసంసవిభావనవసేన చేవ తప్పటిపక్ఖానం దుస్సీల్యాదీనం ఆదీనవవిభావనవసేన చ పవత్తా కథా,
తప్పటిసంయుత్తా కథా వా సీలాదికథా నామ.

ఏత్థ చ “అత్తనా చ అప్పిచ్చో హోతి, అప్పిచ్చ కథజ్ఞ పరేసం కత్తా”తి (మ. ని. ౧.౨౫౨; అ. ని. ౧౦.౨౦) “సన్తుట్టో
హోతి ఇతరీతరేన చీవరేన, ఇతరీతరచీవరసన్తుట్టియా చ వణ్ణవాదీ”తి (సం. ని. ౨.౧౪౪; చూళని. ఖగ్గవిసాణపుచ్చానిద్దేసో
౧౨౮) చ ఆదివచనతో సయజ్ఞ అప్పిచ్చతాదిగుణసమన్నాగతేన పరేసమ్మి తదత్థాయ హితజ్ఞాసయేన పవత్తేతబ్బా
తథారూపీ కథా. యా ఇధ అభిసల్లేఖికాదిభావేన విసేసేత్వా వుత్తా అప్పిచ్చకథాదీతి వేదితబ్బా. కారకస్సేవ హి కథా
విసేసతో అధిప్పేతత్థసాధినీ. తథా హి వక్ఖతి - “కల్యాణమిత్తస్సేతం, మేఘియ, భిక్కునో పాటికజ్ఞం...పే... అకసిరలాభీ”తి
(అ. ని. ౯.౩).

ఏవరూపియాతి ఈదిసాయ యథావుత్తాయ. నికామలాభీతి యథిచ్చితలాభీ యథారుచిలాభీ, సబ్బకాలం ఇమం కథం
సోతుం విచారేతుజ్ఞ యథాసుఖం లభన్తో. అకిచ్చలాభీతి నిదుక్ఖలాభీ. అకసిరలాభీతి విపులలాభీ.

ఆరద్ధవీరియోతి పగ్గహితవీరియో. అకుసలానం ధమ్మానం పహానాయాతి అకోసల్లసమ్మూతట్టేన అకుసలానం
పాపధమ్మానం పజహనత్తాయ. కుసలానం ధమ్మానన్తి కుచ్చితానం సలనాదిఅత్తేన అనవజ్జట్టేన చ కుసలానం
సహవిపస్సనానం మగ్గఫలధమ్మానం. ఉపసమ్మదాయాతి సమ్మాదనాయ అత్తనో సన్తానే ఉప్పాదనాయ. థామవాతి

ఉన్నోళ్ళిసజ్ఞతేన వీరియథామేన సమన్నాగతో. దళ్ళపరక్కమోతి ధిరపరక్కమో అసిథిలవీరియో. అనిశ్చిత్తధురోతి అనోరోహితధురో అనోసక్కవీరియో.

పజ్ఞావాతి విపస్సనాపజ్ఞాయ పజ్ఞావా. ఉదయత్థగామినియాతి పజ్ఞాన్నం ఖద్దానం ఉదయజ్ఞా వయజ్ఞా పటివిజ్ఞున్తియా. అరియాయాతి విక్ఖమ్భనవసేన కిలేసేహి ఆరకా దూరే రితాయ నిద్దోసాయ. నిబ్బేధికాయాతి నిబ్బేధభాగియాయ. సమ్మా దుక్ఖక్షయగామినియాతి వట్టదుక్ఖస్స ఖోపనతో “దుక్ఖక్షయో”తి లద్ధనామం అరియమగ్గం సమ్మా హేతునా నయేన గచ్ఛన్తియా. ఇమేసు చ పన పజ్ఞాసు ధమ్మేసు సీలం వీరియం పజ్ఞా చ యోగినో అజ్ఞత్తికం అజ్ఞం, ఇతరద్వయం బాహిరం అజ్ఞం. తత్థాపి కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేనేవ సేసం చతుబ్బిధం ఇజ్ఞతి, కల్యాణమిత్తస్సేవేత్థ బహుకారతం దస్సేన్తో సత్థా “కల్యాణమిత్తస్సేతం, మేఘియ, భిక్షునో పాటికజ్ఞ”న్తిఆదినా దేసనం వడ్డేసి. తత్థ పాటికజ్ఞున్తి ఏకంసేన ఇచ్చితబ్బం, అవస్సంభావీతి అత్థో. యన్తి కిరియాపరామసనం . ఇదం వుత్తం హోతి – “సీలవా భవిస్సతీ”తి ఏత్థ యదేతం కల్యాణమిత్తస్స భిక్షునో సీలవస్తతాయ భవనం సీలసమ్మన్నత్తం, తస్స భిక్షునో సీలసమ్మన్నత్తా ఏతం తస్స పాటికజ్ఞం, అవస్సంభావీ ఏకంసేనేవ తస్స తత్థ నియోజనతోతి అధిప్పాయో. పాతిమోక్షసంవరసంవుతో విహరతీతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో.

ఏవం భగవా సదేవకే లోకే ఉత్తమకల్యాణమిత్తసజ్ఞతస్స అత్తనో వచనం అనాదియిత్వా తం వనసణ్ణం పవిసిత్వా తాదిసం విప్పకారం పత్తస్స ఆయస్మతో మేఘియస్స కల్యాణమిత్తతాదినా సకలం సాసనసమ్మదం దస్సేత్వా ఇదానిస్స తత్థ ఆదరజాతస్స పుట్టే యేహి కామవితక్కాదీహి ఉపద్దుతత్తా కమ్మట్టానం న సమ్మజ్జతి, తస్స తేసం ఉజ్జవిపచ్చనీకభూతత్తా చ భావనానయం పకాసేత్వా తతో పరం అరహత్తస్స కమ్మట్టానం ఆచిక్ఖన్తో “తేన చ పన, మేఘియ, భిక్షునా ఇమేసు పజ్ఞాసు ధమ్మేసు పతిట్ఠాయ చత్తారో ధమ్మా ఉత్తరి భావేతబ్బా”తిఆదిమాహ. తత్థ తేనాతి ఏవం కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేన యథావుత్తసీలాదిగుణసమన్నాగతేన. తేనేవాహ “ఇమేసు పజ్ఞాసు ధమ్మేసు పతిట్ఠాయ”తి. ఉత్తరీతి ఆరద్ధతరుణవిపస్సనస్స రాగాదిపరిస్సయా చే ఉప్పజ్జేయ్యుం, తేసం విసోధనత్థం తతో ఉద్ధం చత్తారో ధమ్మా భావేతబ్బా ఉప్పాదేతబ్బా వడ్డేతబ్బా చ.

అసుభాతి ఏకాదససు అసుభకమ్మట్టానేసు యథారహం యత్థ కత్థచి అసుభభావనా. రాగస్స పహానాయాతి కామరాగస్స పజహనత్థాయ. అయమత్థో సాలిలావకోపమాయ విభావేతబ్బో. ఏవంభూతం భావనావిధిం సన్ధాయ వుత్తం – “అసుభా భావేతబ్బా రాగస్స పహానాయా”తి. మేత్తాతి మేత్తాకమ్మట్టానం. బ్యాపాదస్స పహానాయాతి వుత్తనయేనేవ ఉప్పన్నస్స కోపస్స పజహనత్థాయ. ఆనాపానస్సతీతి సోళసవత్థుకా ఆనాపానస్సతి. వితక్కుపచ్ఛేదాయాతి వుత్తనయేనేవ ఉప్పన్నానం వితక్కానం పచ్ఛేదనత్థాయ. అస్మిమానసముగ్ధతాయాతి “అస్మీ”తి ఉప్పజ్జనకస్స నవవిధస్స మానస్స సముచ్ఛేదనత్థాయ.

అనిచ్చసజ్ఞానోతి హుత్వా అభావతో ఉదయబ్బయవస్తతో పభజ్ఞతో తావకాలికతో నిచ్చప్పటిక్ఖేపతో చ “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్చా”తి (ధ. ప. ౨౭౭; చూళని. హేమకమాణవపుచ్చానిద్దేసో ౨౬) పవత్తఅనిచ్చానుపస్సనావసేన అనిచ్చసజ్ఞానో. అనత్తసజ్ఞా సణ్ఠాతీతి అసారకతో అవసవత్తనతో పరతో రిత్తతో తుచ్చతో సుజ్ఞాతో చ “సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (ధ. ప. ౨౭౯; చూళని. హేమకమాణవపుచ్చానిద్దేసో ౨౬) ఏవం పవత్తఅనత్తానుపస్సనాసజ్ఞాతా అనత్తసజ్ఞా చిత్తే సణ్ఠహతి అతిదళ్ళం

పతిట్టహాతి. అనిచ్చలక్ష్మణో హి దిట్టో అనత్తలక్ష్మణం దిట్టమేవ హోతి. తీసు లక్ష్మణోసు హి ఏకస్మిం దిట్టో ఇతరద్వయం దిట్టమేవ హోతి. తేన పుత్తం “అనిచ్చసంజ్ఞోనో, మేఘియ, అనత్తసంజ్ఞా సంతాతీ”తి. అనత్తలక్ష్మణో సుదిట్టో “అస్మీ”తి ఉప్పజ్జనకమానో సుప్పజహోవ హోతీతి ఆహ “అనత్తసంజ్ఞో అస్మీమానసముగ్ధాతం పాపుణాతీ”తి. దిట్టవ ధమ్మే నిబ్బానన్తి దిట్టవ ధమ్మే ఇమస్మింయేవ అత్తభావే అపచ్చయపరినిబ్బానం పాపుణాతి. అయమేత్థ సజ్ఞేపో, విత్థారతో పన అసుభాదిభావనానయో విసుద్ధిమగ్గే పుత్తనయేన వేదితబ్బో.

మేఘియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪-౨. నన్దకసుత్తాదివణ్ణనా

౪-౨. చతుత్థే ఆగమయమానోతి ఓలోకయమానో, బుద్ధో సహసా అపవిసిత్వా యావ సా కథా నిట్టాతి, తావ అట్టాసీతి అత్తో. తేనాహ “ఇదమవోదాతి ఇదం కథావసానం ఉదిక్ఖమానో”తి. అనిచ్చదుక్ఖాదివసేన సబ్బధమ్మసన్తరణం అధిపజ్ఞావిపస్సనాతి ఆహ “సజ్ఞారపరిగ్గహవిపస్సనాజాణస్సా”తి. మానసన్తి రాగోపి చిత్తమ్మి అరహత్తమ్మి. “అన్తలిక్ఖచరో పాసో, య్వాయం చరతి మానసో”తి (సం. ని. ౧.౧౨౧; మహావ. ౩౩) ఏత్థ రాగో మానసం. “చిత్తం మనో మానస”న్తి (ధ. స. ౬) ఏత్థ చిత్తం. “అప్పత్తమానసో సేఖో, కాలం కయిరా జనే సుతా”తి (సం. ని. ౧.౧౨౯) ఏత్థ అరహత్తం. ఇథాపి అరహత్తమేవ అధిప్పేతం. తేనాహ “అప్పత్తమానసాతి అప్పత్తఅరహత్తా”తి. అప్పత్తం మానసం అరహత్తం ఏతేహీతి అప్పత్తమానసా. ఇదాని చిత్తపరియాయమేవ మానససద్దం సన్ధాయాహ “అరహత్తం వా”తిఆది. పఞ్చమం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

నన్దకసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సేవనాసుత్తవణ్ణనా

౬. ఛట్టే జీవితసమ్మారాతి జీవితప్పవత్తియా సమ్మారా పచ్చయా. సముదానేతబ్బాతి సమ్మా జాయేన అనవజ్జఉచ్చాచరియాదినా ఉద్ధముద్ధమానేతబ్బా పాపుణీతబ్బా. తే పన సముదానితా సమాహతా నామ హోన్తీతి ఆహ “సమాహరితబ్బా”తి. దుక్ఖేన ఉప్పజ్జన్తీతి సులభుప్పాదా న హోన్తి. ఏతేన గోచరఅసప్పాయాదిభావం దస్సేతి. రత్తిభాగం వా దివసభాగం వాతి భుమ్మత్థే ఉపయోగవచనన్తి ఆహ “రత్తికోట్టాసే వా దివసకోట్టాసే వా”తి. రత్తియేవ పక్కమితబ్బం సమణధమ్మస్స తత్థ అనిప్పజ్జనతో. సజ్ఞాపీతి “యదత్థమహం పబ్బజితో, న మేతం ఇథ నిప్పజ్జతి, చీవరాది పన సముదాగచ్ఛతి, నాహం తదత్థం పబ్బజితో, కిం మే ఇథ వాసేనా”తి పటిసజ్ఞాయపి. తేనాహ “సామజ్ఞాత్థస్స భావనాపారిపూరితగమనం జానిత్వా”తి. అనన్తరవారే సజ్ఞాపీతి సమణధమ్మస్స నిప్పజ్జనభావం జానిత్వా. సో పుగ్గలో అనాపుచ్ఛా పక్కమితబ్బం, నానుబద్ధితబ్బోతి “సో పుగ్గలో”తి పదస్స “నానుబద్ధితబ్బో”తి ఇమినా సమ్మన్తో. యస్స యేన హి సమ్మన్తో, దూరట్టేనపి సో భవతి. తం పుగ్గలన్తి సో పుగ్గలోతి పచ్చత్తవచనం ఉపయోగవసేన పరిణామేత్వా తం పుగ్గలం అనాపుచ్ఛా పక్కమితబ్బన్తి అత్తో. అత్థవసేన హి విభత్తిపరిణామోతి. ఆపుచ్ఛా పక్కమితబ్బన్తి చ కతజ్ఞాకతవేదితాయ నియోజనం. ఏవరూపోతి యం నిస్సాయ భిక్షునో గుణేహి వుద్ధియేవ పాటికజ్ఞా, పచ్చయేహి న పరిస్సయో, ఏవరూపో దణ్డకమ్మాదీహ నిగ్గణ్ణాతి చేపి, న పరిచ్చజితబ్బోతి దస్సేతి “సచేపీ”తిఆదినా.

సేవనాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭-౧౦. సుతవాసుత్తాదివణ్ణనా

౭-౧౦. సత్తమే అభబ్బో ఖీణాసవో భిక్ఖు సఙ్గచ్ఛ పాణన్తిఆది దేసనాసీసమేవ, సోతాపన్నాదయోపి పన అభబ్బావ, పుధుజ్జనఖీణాసవానం నిద్దాపసంసత్తమ్మి ఏవం వుత్తం. పుధుజ్జనో నామ గారయ్యో మాతుఘాతాదీని కరోతి, ఖీణాసవో పన పాసంసో కున్ధకిపిల్లికఘాతాదీనిపి న కరోతి. సన్నిధికారకం కామే పరిభుజ్జాతున్తి యథా గిహిభూతో సన్నిధిం కత్వా వత్తుకామే పరిభుజ్జాతి, ఏవం తిలతణ్ణులసప్పినవనీతాదీని సన్నిధిం కత్వా ఇదాని పరిభుజ్జాతుం అభబ్బోతి అత్తో. వత్తుకామే పన నిదహిత్యా పరిభుజ్జాన్తా తన్నిస్సితం కిలేసకామమ్మి నిదహిత్యా పరిభుజ్జాన్తి నామాతి ఆహ “వత్తుకామకిలేసకామే”తి. నను చ ఖీణాసవస్సేవ వసనట్టానే తిలతణ్ణులాదయో పజ్ఞాయన్తితి? న పన తే అత్తనో అత్థాయ నిధేన్తి, అఫాసుకపబ్బజితాదీనం అత్థాయ నిధేన్తి. అనాగామిస్స కథన్తి? తస్సపి పఞ్చ కామగుణా సబ్బసోవ పహీనా, ధమ్మేన పన లద్ధం విచారేత్వా పరిభుజ్జాతి. అకప్పీయకామగుణే సన్ధాయేతం వుత్తం, న మఱ్ఱాపీఠతరణపావరణాదిసన్నిస్సితం. సేయ్యాథాపి పుట్టే అగారియభూతోతి యథా పుట్టే గిహిభూతో పరిభుజ్జాతి, ఏవం పరిభుజ్జాతుం అభబ్బో. అగారమజ్ఞే వసన్తా హి సోతాపన్నాదయో యావజీవం గిహిబుజ్జానేన తిట్టన్తి. ఖీణాసవో పన అరహత్తం పత్వావ మనుస్సభూతో పరినిబ్బాతి వా పబ్బజతి వా. చాతుమహారాజికాదీసు కామావచరదేవేసు ముహుత్తమ్మి న తిట్టతి. కస్మా? వివేకట్టానస్స అభావా. భుమ్మదేవత్తభావే పన రితో అరహత్తం పత్వాపి తిట్టతి వివేకట్టానసమ్మవా. అట్టమాదీని ఉత్తానత్థానేవ.

సుతవాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

సమ్మోధివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సీహనాదవగ్గో

౧. సీహనాదసుత్తవణ్ణనా

౧౧. దుతియస్స పఠమే అవాపురేన్తి వివరన్తి ద్వారం ఏతేనాతి అవాపురణం. రజం హరన్తి ఏతేనాతి రజోహరణం. కళోపిహత్తోతి విలీవమయభాజనహత్తో, “చమ్మమయభాజనహత్తో”తి చ వదన్తి. చిన్నాని విసాణాని ఏతస్సాతి చిన్నవిసాణో, ఉసభో చ సో చిన్నవిసాణో చాతి ఉసభచిన్నవిసాణో. విసేసనపరోయం సమాసో. అహికుణపేన వాతిఆది అతిజేగుచ్చప్పటికూలకుణపదస్సనత్థం వుత్తం. కణ్ఠో ఆసత్తేనాతి కేనచిదేవ పచ్చత్తికేన ఆనేత్వా కణ్ఠో బద్ధేన, ఓముక్కేనాతి అత్తో. అట్టో ఆతురో దుగ్గన్ఠపీళాయ పీళితో. అచ్చయస్స పటిగ్గణ్ణనం వా అధివాసనం. ఏవజ్ఞో సో కారణే దేసియమానే తతో విగతో నామ హోతి. తేనాహ “పటిగ్గణ్ణతూతి ఖమతూ”తి. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

సీహనాదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సఉపాదిసేససుత్తవణ్ణనా

౧౨. దుతియే భవస్స అప్పమత్తకతా నామ ఇత్తరకాలతాయాతి ఆహ “అచ్చరాసజ్ఞాతమత్తమ్మి”తి.

సఉపాదిసేససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. కోట్టికసుత్తవణ్ణనా

౧౩. తతియే దిట్టధమ్మో వుచ్చతి పచ్చక్ఖభూతో అత్తభావో, తస్మిం వేదితబ్బం ఫలం దిట్టధమ్మవేదనీయం. తేనాహ “ఇమస్మింయేవ అత్తభావే”తి. చతుప్పఞ్చక్ఖన్ఠఫలతాయ సజ్ఞాభవూపగం కమ్మం బహువేదనీయం. ఏకక్ఖన్ఠఫలత్తా అసజ్ఞాభవూపగం కమ్మం “అప్పవేదనీయ”న్తి వుత్తం. కేచి పన “అరూపావచరకమ్మం బహుకాలం వేదితబ్బఫలత్తా బహువేదనీయం, ఇతరం అప్పవేదనీయం. రూపారూపావచరకమ్మం వా బహువేదనీయం, పరిత్తం కమ్మం అప్పవేదనీయ”న్తి వదన్తి. వేదనీయన్తి పచ్చయన్తరసమవాయే విపాకుప్పాదనసమత్థం, న ఆరద్ధవిపాకమేవ. అవేదనీయన్తి పచ్చయవేకల్లేన విపచ్చితుం అసమత్థం అహోసికమ్మాదిభేదం.

కోట్టికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సమిద్ధిసుత్తవణ్ణనా

౧౪. చతుత్థే సమిద్ధీతి థేరస్స కిర అత్తభావో సమిద్ధో అభిరూపో పాసాదికో, తస్మా సమిద్ధీత్వేన సజ్ఞాతో. తేనాహ “అత్తభావసమిద్ధతాయా”తిఆది. రూపధాతుఆదీసూతి ఆది-సద్దేన సద్దధాతుఆదిం సజ్ఞణ్ణాతి.

సమిద్ధిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫-F. గణ్డసుత్తాదివణ్ణనా

౧౫-౧౯. పశ్చాత్తే మాతాపీత్తికసమ్భవస్సాతి మాతితో చ పితితో చ నిబ్బత్తేన మాతాపీత్తికేన సుక్కసోణితేన సమ్భుతస్స. ఉచ్చాదనధమ్మస్సాతి ఉచ్చాదేతబ్బసభావస్స. పరిమద్దనధమ్మస్సాతి పరిమద్దితబ్బసభావస్స. ఏత్థ చ ఓదనకుమ్మాసూపచయఉచ్చాదనపదేహి వడ్డి కథితా, అనిచ్చభేదనవిద్ధంసనపదేహి హాని. పురిమేహి వా సముదయో, పచ్చిమేహి అత్థజ్జమోతి ఏవం చాతుమహాభూతికస్స కాయస్స వడ్డిపరిహానినిబ్బత్తిభేదా దస్సితా. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఛట్టాదీని ఉత్తానత్తాని.

గణ్ణసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. వేలామసుత్తవణ్ణనా

౨౦. దసమే సకుణ్ణకభత్తన్తి సకుణ్ణకం ఉత్తణ్ణులభత్తం. పరిత్తేహి సకుణ్ణేహి తణ్ణులేహిపి సద్ధిం విపక్కభత్తం ఉత్తణ్ణులమేవ హోతి. బిళగ్గం వుచ్చతి ఆరనాళం, బిళగ్గతో నిబ్బత్తనతో తదేవ కణ్ణోయతో జాతన్తి కణ్ణోయం, తం దుతియం ఏతస్సాతి బిళగ్గదుతియం, తం కణ్ణోయదుతియన్తి వుత్తం. అసక్కరిత్వాతి దేయ్యధమ్మమ్మి పుగ్గలమ్మి అసక్కరిత్వా. దేయ్యధమ్మస్స అసక్కరణం అసమ్పన్నకారో, పుగ్గలస్స అసక్కరణం అగరుకరణం. దేయ్యధమ్మం అసక్కరోన్తో హి ఉత్తణ్ణులాదిదోససమన్నాగతం ఆహారం దేతి, న సమ్పన్నం కరోతి. పుగ్గలం అసక్కరోన్తో నిసీదనట్టానం అసమ్మజ్జిత్వా యత్థ తత్థ వా నిసీదాపేత్వా యం వా తం వా దారకం పేసేత్వా దేతి. అచిత్తికత్వాతి న చిత్తిం కత్వా, న పూజేత్వాతి అత్తో. పూజేన్తో హి పూజేతబ్బవత్థుం చిత్తే రపేతి, న తతో బహి కరోతి. చిత్తం వా అచ్చరియం కత్వా పటిపత్తి చిత్తికరణం సమ్భావనకిరియా, తప్పటిక్ఖేపతో అచిత్తికరణం అసమ్భావనకిరియా. అపవిద్ధన్తి ఉచ్చిట్టాదిఛడ్డనీయధమ్మం వియ అవఖిత్తకం. యో హి ఛడ్డేతుకామో హుత్వా రోగినో సరీరే ఓదనాదీని మజ్జిత్వా వమ్మికే రోగం పక్ఖిపన్తో వియ దేతి, అయం అపవిద్ధం దేతి నామ. అనాగమనదిట్టికోతి “అద్ధా ఇమస్స దానస్స ఫలం మమ ఆగచ్ఛతీ”తి ఏవం యస్స కమ్మస్సకతదిట్టి అత్తి, సో ఆగమనదిట్టికో. అయం పన న తాదిసోతి అనాగమనదిట్టికో, ఫలం పాటికజ్ఞం హుత్వా న దేతితి అత్తో. తేనాహ “న కమ్మశ్చా ఫలశ్చ సద్దహిత్వా దేతి”తి.

వేలామోతి ఏత్థ మా-సద్ధో పటిసేధవచనో. జాతిగోత్తరూపభోగాదిగుణానం వేలా మరియుాదా నత్తి ఏతస్మిన్తి వేలామో. అథ వా యథావుత్తగుణానం వేలా మరియుాదా అమతి ఓసానం గచ్ఛతి ఏతస్మిన్తి వేలామో, వేలం వా మరియుాదం అమతి గచ్ఛతి అతిక్కమతీతి వేలామో. తేనాహ “జాతిగోత్త...పే.... ఏవంలద్ధనామో”తి. దీయతీతి దానం, దానవత్తు. తం అగ్గీయతి నిస్సజ్జీయతి ఏత్థాతి దానగ్గం. దానం వా గణ్ణన్తి ఏత్థాతి దానగ్గం, ఏవం భత్తగ్గం, పరివేసనట్టానం. దుకూలసన్ధనానీతి రజతభాజనాదినిస్సితే దుకూలే ఖీరస్స సన్ధనం ఏతేసన్తి దుకూలసన్ధనాని. కంసూపధారణానీతి రజతమయదోహభాజనాని. తేనాహ “రజతమయఖీరపటిచ్చకానీ”తి. రజతమయాని ఖీరపటిచ్చకాని ఖీరపటిగ్గహభాజనాని ఏతేసన్తి రజతమయఖీరపటిచ్చకాని. సోధేయ్యాతి మహప్పలభావకరణేన వినోధేయ్య. మహప్పలభావప్పత్తియా హి దక్ఖిణా విసుజ్జతి నామ.

మగ్గేనాగతం అనివత్తనసరణన్తి ఇమినా లోకుత్తరసరణగమనం దీపేతి. అపరేతిఆదినా లోకియసరణగమనం వుత్తం. సరణం నామ తిణ్ణం రతనానం జీవితపరిచ్ఛాగమయం పుణ్ణం సబ్బసమ్మత్తిం దేతి, తస్మా మహప్పలతరన్తి అధిప్పాయో. ఇదశ్చ - “సచే త్వం యథా గహితం సరణం న భిన్దిస్ససి, ఏవాహం తం మారేమీ”తి యదిపి కోచి తిణ్ణేన సత్తేన జీవితా

వోరోపేయ్య, తథాపి “నేవాహం బుద్ధం న బుద్ధోతి, ధమ్మం న ధమ్మోతి, సజ్జం న సజ్జోతి వదామీ”తి దళ్ళతరం కత్వా
గహితస్స వసేన వుత్తం. మగ్గేనాగతన్తి లోకుత్తరసీలం సన్ధాయ వదతి. అపరేతిఆదినా పన లోకియసీలం వుత్తం. సబ్బేసం
సత్తానం జీవితదానాదినిహితదణ్డతాయ సకలలోకియలోకుత్తరగుణాధిట్ఠానతో చస్స మహప్పలమహానిసంసతా వేదితబ్బా.

ఉపసిజ్ఞనమత్తన్తి ఘాయనమత్తం. గద్దోహనమత్తన్తి పారంతరే గోదోహనమత్తం కాలన్తి అత్తో. సో చ న సకలో
గోదోహనక్ఖణో అధిప్పేతోతి దస్సేతుం “గావియా ఏకవారం ధనఅఞ్చనమత్త”న్తి అత్తో వుత్తో. అఞ్చనమత్తన్తి ఆకడ్డనమత్తం.
గావియా ధనం గహేత్వా ఏకఖీరబిన్దుదుహనకాలమత్తమ్పి గద్దుహనమత్తన్తి వదన్తి. ఏత్తకమ్పి హి కాలం యో
వసనగబ్బపరివేణవిహారాపచారపరిచ్ఛేదేన వా అపరిమాణాసు లోకధాతూసు సబ్బసత్తే హితఫరణం మేత్తచిత్తం భావేతుం
సక్కోతి. ఇదం తతో యథావుత్తదానాదితో మహప్పలతరం.

వేలామసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

సీహనాదవగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

3. సత్రావాసవగ్గో

౧. తిరానసుత్తవణ్ణనా

౨౧. తతియస్స పఠమే అమమాతి వత్థాభరణపానభోజనాదీసుపి మమత్తవిరహితా. అపరిగ్గహాతి ఇత్తిపరిగ్గహేన అపరిగ్గహో. తేసం కిర “అయం మయ్యం భరియా”తి మమత్తం న హోతి, మాతరం వా భగినిం వా దిస్సా ఛన్దరాగో న ఉప్పజ్జతి. ధమ్మతాసిద్ధస్స సీలస్స ఆనుభావేన పుత్తే దిట్టమత్తే ఏవ మాతుథనతో ధజ్ఞం పగ్గరతి, తేన సజ్ఞాణేన నేసం మాతరి పుత్తస్స మాతుసజ్ఞా, మాతు చ పుత్తే పుత్తసజ్ఞా పచ్చుపట్టితాతి కేచి.

అపిచేత్త (సారత్థ. టీ. ౧.౧ వేరజ్ఞాకణ్ణవణ్ణనా) ఉత్తరకురుకానం పుజ్ఞానుభావసిద్ధో అయమ్పి విసేసో వేదితబ్బో. తత్త కిర తేసు తేసు పదేసేసు ఘననిచితపత్తసజ్ఞాన్నసాఖాపసాఖా కూటాగారసమా మనోరమా రుక్ఖా తేసం మనుస్సానం నివేసనకిచ్చం సాధేన్తి. యత్త సుఖం నివసన్తి, అజ్ఞోపి తత్త రుక్ఖా సుజాతా సబ్బదాపి పుప్పితగ్గా తిట్టన్తి. జలాసయాపి వికసితకమలకువలయపుణ్ణరీకసోగన్ధికాదిపుష్పసజ్ఞాన్నా సబ్బకాలం పరమసుగన్ధం సమన్తతో పవాయన్తా తిట్టన్తి. సరీరమ్పి తేసం అతిదీఘాదిదోసరహితం ఆరోహపరిణాహసమ్పన్నం జరాయ అనభిభూతత్తా వలితపలితాదిదోసవిరహితం యావతాయుకం అపరిక్ష్ణిణజవబలపరక్కమసోభమేవ హుత్వా తిట్టతి. అనుట్థానఫలూపజీవితాయ న చ నేసం కసివణిజ్ఞాదివసేన ఆహారపరియేట్టివసేన దుక్ఖం అత్తి, తతో ఏవ న దాసదాసీకమ్మకరాదిపరిగ్గహో అత్తి, న చ తత్త సీతుణ్ణడంసమకసవాతాతపసరీసపవాళాదిపరిస్సయో అత్తి. యథా నామేత్త గివ్హానం పచ్చిమే మాసే పచ్చాసవేలాయం సమసీతుణ్ణో ఉతు హోతి, ఏవమేవ సబ్బకాలం తత్త సమసీతుణ్ణోవ ఉతు హోతి, న చ నేసం కోచి ఉపఘాతో విహేసా వా ఉప్పజ్జతి. అకట్టపాకిమేవ సాలిం అకణం అథుసం సుద్ధం సుగన్ధం తణ్ణులప్పలం పరిభుజ్జన్తి. తం భుజ్జన్తానం నేసం కుట్టం, గణ్డో, కిలాసో, సోసో, కాసో, సాసో, అపమారో, జరోతి ఏవమాదికో న కోచి రోగో ఉప్పజ్జతి, న చ తే ఖుజ్జా వా వామనా వా కాణా వా కుణీ వా ఖజ్జా వా పక్ఖహతా వా వికలగ్గో వా వికలిన్ద్రియా వా హోన్తి.

ఇత్తియోపి తత్త నాతిదీఘా, నాతిరస్సా, నాతికిసా, నాతిథూలా, నాతికాళా, నచ్చోదాతా, సోభగ్గప్పత్తరూపా హోన్తి. తథా హి దీఘుగ్గలీ, తమ్పనఖా, అలమ్మధనా, తనుమజ్ఞా, పుణ్ణచన్దముఖీ, విసాలక్ఖీ, ముదుగత్తా, సహితోరూ, ఓదాతదన్తా, గమ్మీరనాభీ, తనుజజ్ఞా, దీఘసీలవేల్లితకేసీ, పుథులసుస్సోణీ, నాతిలోమా, నాలోమా, సుభగా, ఉతుసుఖసమ్మస్సా, సణ్ణా, సఖిలా, సుఖసమ్మాసా, నానాభరణవిభూసితా విచరన్తి. సబ్బదాపి సోళసవస్సుద్ధేసికా వియ హోన్తి, పురిసా చ పఞ్చవీసతివస్సుద్ధేసికా వియ. న పుత్తదారేసు రజ్జన్తి. అయం తత్త ధమ్మతా.

సత్తాహికమేవ చ తత్త ఇత్తిపురిసా కామరతియా విహరన్తి. తతో వీతరాగా వియ యథాసకం గచ్ఛన్తి, న తత్త ఇధ వియ గబ్బోక్కన్తిమూలకం, గబ్బపరిహరణమూలకం, విజాయనమూలకం వా దుక్ఖం హోతి. రత్తకజ్ఞాకతో కజ్ఞానపటిమా వియ దారకా మాతుకుచ్చితో అమక్ఖితా ఏవ సేవ్హాదినా సుఖేనేవ నిక్ఖమన్తి. అయం తత్త ధమ్మతా.

మాతా పన పుత్తం వా ధీతరం వా విజాయిత్యా తే విచరణకప్పదేసే రపేత్వా అనపేక్ఖా యథారుచి గచ్ఛతి. తేసం తత్త సయితానం యే పస్సన్తి పురిసా వా ఇత్తియో వా, తే అత్తనో అజ్ఞలియో ఉపనామేన్తి. తేసం కమ్మబలేన తతో వీరం పవత్తతి, తేన తే దారకా యాపేన్తి. ఏవం పన వడ్డేన్తా కతిపయదివసేహేవ లద్ధబలా హుత్వా దారికా ఇత్తియో ఉపగచ్ఛన్తి, దారకా

పురిసే. కప్పురుక్తో ఏవ చ తేసం తత్త వత్తాభరణాని నిప్పజ్జన్తి. నానావిరాగవణ్ణవిచిత్రాని హి సుఖుమాని ముదుసుఖసమ్మస్సాని వత్తాని తత్త తత్త కప్పురుక్తోసు ఓలమ్మనాని తిట్టన్తి. నానావిధరస్మిజాలసముజ్జలవివిధవణ్ణరతనవినద్ధాని అనేకవిధమాలాకమ్మలతాకమ్మభిత్తికమ్మవిచిత్రాని సీసూపగగీవూపగహత్థూపగకటూపగపాదూపగాని సోవణ్ణమయాని ఆభరణాని కప్పురుక్తో ఓలమ్మన్తి. తథా వీణాముదిగ్గపణవసమ్మతాళసజ్జవంసవేతాళపరివాదినీవల్లకీపభుతికా తూరియభణ్ణాపి తతో తతో ఓలమ్మన్తి. తత్త బహూ ఫలరుక్ఖా కుమ్మమత్తాని ఫలాని ఫలన్తి మధురరసాని, యాని పరిభుజ్జీత్వా తే సత్తాహమ్మి ఖుప్పిపాసాహి న బాధీయన్తి.

నజ్జోపి తత్త సువిసుద్ధజలా సుప్పతిత్థా రమణీయా అకద్దమా వాలుకతలా నాతిసీతా నచ్చుణ్ణా సురభిగన్ధీహి జలజపుప్పేహి సశ్చన్నా సబ్బకాలం సురభీ వాయన్తియో సన్దన్తి, న తత్త కణ్ణకికా కక్ఖళగచ్చలతా హోన్తి, అకణ్ణకా పుప్పఫలసమ్మన్నా ఏవ హోన్తి, చన్దననాగరుక్ఖా సయమేవ రసం పగ్గరన్తి, నహాయితుకామా చ నదితిత్థే ఏకజ్ఞం వత్తాభరణాని రపేత్వా నదిం ఓతరిత్వా వ్హత్వా ఉత్తిణ్ణుత్తిణ్ణా ఉపరిట్టిమం ఉపరిట్టిమం వత్తాభరణం గణ్ణన్తి, న తేసం ఏవం హోతి “ఇదం మమ, ఇదం పరస్సా”తి. తతో ఏవ న తేసం కోచి విగ్గహో వా వివాదో వా. సత్తాహికా ఏవ చ నేసం కామరతికీళా హోతి, తతో వీతరాగా వియ విచరన్తి. యత్త చ రుక్ఖే సయితుకామా హోన్తి, తత్తేవ సయనం ఉపలబ్బతి. మతే చ సత్తే దిస్సా న రోదన్తి న సోచన్తి. తశ్చ మణ్ణయిత్వా నిక్కిపన్తి. తావదేవ చ నేసం తథారూపా సకుణా ఉపగన్త్వా మతం దీపన్తరం నేన్తి, తస్మా సుసానం వా అసుచిట్టానం వా తత్త నత్తి, న చ తతో మతా నిరయం వా తిరచ్ఛానయోనిం వా పేత్తివిసయం వా ఉపపజ్జన్తి. ధమ్మతాసిద్ధస్స పశ్చాసీలస్స ఆనుభావేన తే దేవలోకే నిబ్బత్తన్తీతి వదన్తి. వస్ససహస్సమేవ చ నేసం సబ్బకాలం ఆయుప్పమాణం, సబ్బమేతం తేసం పశ్చాసీలం వియ ధమ్మతాసిద్ధమేవాతి.

తిరానసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తత్తామూలకసుత్తవణ్ణనా

౨౩. తతియే (దీ. ని. టీ. ౨.౧౦౩) ఏసనతత్తాతి భోగానం పరియేసనవసేన పవత్తా తత్తా. ఏసితతత్తాతి పరియిట్టేసు భోగేసు ఉప్పజ్జమానతత్తా. పరితస్సనవసేన పరియేసతి ఏతాయాతి పరియేసనా, ఆసయతో పయోగతో చ పరియేసనా తథాపవత్తో చిత్తుప్పాదో. తేనాహ “తత్తాయ సతి హోతి”తి. రూపాదిఆరమ్మణప్పటిలాభోతి సవత్థకానం రూపాదిఆరమ్మణానం గవేసనవసేన పటిలాభో. యం పన అపరియిట్టంయేవ లబ్బతి, తమ్మి అత్థతో పరియేసనాయ లద్ధమేవ నామ తథారూపస్స కమ్మస్స పుట్టేకతత్తా ఏవ లబ్ధనతో. తేనాహ “సో హి పరియేసనాయ సతి హోతి”తి.

సుఖవినిచ్చయన్తి సుఖం విసేసతో నిచ్చినోతీతి సుఖవినిచ్చయో. సుఖం సభావతో సముదయతో అత్థజ్ఞమతో ఆదీనవతో నిస్సరణతో చ యాథావతో జానిత్వా పవత్తజ్ఞాణంవ సుఖవినిచ్చయం. జ్ఞాతి జానేయ్య. “సుఖం సుఖ”న్తిఆదికం ఆరమ్మణే అభూతాకారం వివిధం నిన్నభావేన చినోతి ఆరోపేతీతి వినిచ్చయో, అస్సాదానుపస్సనా తత్తా. దిట్టియాపి ఏవమేవ వినిచ్చయభావో వేదితబ్బో. ఇమస్మిం పన సుత్తే వితక్కేయేవ ఆగతోతి యోజనా. ఇమస్మిం పన సుత్తేతి సక్కపజ్ఞాసుత్తే (దీ. ని. ౨.౩౮౮). తత్త హి “ఛన్దో భో, దేవానమిన్ద, వితక్కనిదానో”తి ఆగతం. ఇథాతి ఇమస్మిం సుత్తే. వితక్కేనేవ వినిచ్చినన్తీతి ఏతేన “వినిచ్చినతి ఏతేనాతి వినిచ్చయో”తి వినిచ్చయసద్దస్స కరణసాధనమాహ. ఏత్తకన్తిఆది వినిచ్చయనాకారదస్సనం.

ఛన్దనట్టిన ఛన్దో, ఏవం రజ్జనట్టిన రాగోతి ఛన్దరాగో. స్వాయం అనాసేవనతాయ మన్దో హుత్వా పవత్తో ఇధాధిష్ఠేతి ఆహ “దుబ్బలరాగస్సాధివచన”న్తి. అజ్ఞోసానన్తి తణ్ణాదిట్టివసేన అభినివేసనం. “మయ్యం ఇద”న్తి హి తణ్ణాగాహో యేభుయ్యేన అత్తగ్గాహసన్నిస్సయోవ హోతి. తేనాహ “అహం మమన్తి”తి. బలవసన్నిట్టానన్తి చ తేసం గాహానం ధిరభావప్పత్తిమాహ. తణ్ణాదిట్టివసేన పరిగ్గహకరణన్తి అహం మమన్తి బలవసన్నిట్టానవసేన అభినివిట్టస్స అత్తత్తనియగ్గాహవత్థునో అజ్ఞాసాధారణం వియ కత్వా పరిగ్గహేత్వా రానం, తథాపవత్తో లోభసహగతచిత్తుప్పాదో. అత్తనా పరిగ్గహితస్స వత్థునో యస్స వసేన పరేహి సాధారణభావస్స అసహమానో హోతి పుగ్గలో, సో ధమ్మో అసహనతా. ఏవం వచనత్థం వదన్తి నిరుత్తినయేన. సద్దలక్ఖణేన పన యస్స ధమ్మస్స వసేన మచ్ఛరియయోగతో పుగ్గలో మచ్ఛరో , తస్స భావో, కమ్మం వా మచ్ఛరియం, మచ్ఛరో ధమ్మో. మచ్ఛరియస్స బలవభావతో ఆదరేన రక్ఖణం ఆరక్ఖోతి ఆహ “ద్వార...పి... సుట్టు రక్ఖణ”న్తి.

అత్తనో ఫలం కరోతీతి కరణం, యం కిఞ్చి కారణం. అధికం కరణన్తి అధికరణం, విసేసకారణం. విసేసకారణాన్చ భోగానం ఆరక్ఖదణ్ణాదానాదిఅనత్థసమ్మవస్సాతి వుత్తం “ఆరక్ఖాధికరణ”న్తిఆది. పరనిసేధనత్థన్తి మారణాదినా పరేసం విబాధనత్థం. ఆదియన్తి ఏతేనాతి ఆదానం, దణ్ణస్స ఆదానం దణ్ణాదానం, దణ్ణం ఆహరిత్వా పరవిహేరనచిత్తుప్పాదో. సత్థాదానేపి ఏసేవ నయో. హత్థపరామాసాదివసేన కాయేన కాతబ్బో కలహో కాయకలహో. మమ్మఘట్టనాదివసేన వాచాయ కాతబ్బో కలహో వాచాకలహో. విరుజ్ఞనవసేన విరూపం గణ్ణాతి ఏతేనాతి విగ్గహో. విరుద్ధం వదతి ఏతేనాతి వివాదో. “తువం తువ”న్తి అగారవవచనసహచరణతో తువంతువం. సబ్బేపి తే తథాపవత్తదోససహగతా చిత్తుప్పాదా వేదితబ్బా. తేనాహ భగవా “అనేకే పాపకా అకుసులా ధమ్మా సమ్మవన్తి”తి.

తణ్ణామూలకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪-౫. సత్తావాససుత్తాదివణ్ణనా

౨౪-౨౫. చతుత్థే సత్తా ఆవసన్తి ఏతేసూతి సత్తావాసా, నానత్తసజ్జోఆదిభేదా సత్తనికాయా. యస్మా తే తే సత్తనివాసా తప్పరియాపన్నానం సత్తానం తాయ ఏవ తప్పరియాపన్నతాయ ఆధారో వియ వత్తబ్బతం అరహన్తి. సముదాయాచారో హి అవయవస్స యథా “రుక్ఖే సాఖా”తి, తస్మా “సత్తానం ఆవాసా, వసనట్టానానీతి అత్తో”తి వుత్తం. సుద్ధావాసాపి సత్తావాసోవ “న సో, భిక్ఖవే, సత్తావాసో సులభరూపో, యో మయా అనావుత్థపుట్టో ఇమినా దీఘేన అద్ధునా అజ్ఞాత్ర సుద్ధావాసేహి దేవేహి”తి (దీ. ని. ౨.౯౧) వచనతో. యది ఏవం తే కస్మా ఇధ న గహితాతి తత్థ కారణమాహ “అసబ్బకాలికత్తా”తిఆది. వేహప్పలా పన చతుత్థేయేవ సత్తావాసే భజన్తీతి దట్టబ్బం. పఞ్చమం ఉత్తానమేవ.

సత్తావాససుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సిలాయూపసుత్తవణ్ణనా

౨౬. ఛట్టే పమాణమజ్ఞిమస్స పురిసస్స చతువీసతగ్గలికో హత్తో కుక్కు, “కక్కు”తిపి తస్సేవ నామం. అట్ట కుక్కు ఉపరి నేమస్సాతి అట్ట హత్తా ఆవాటస్స ఉపరి ఉగ్గన్త్వా రితా భవేయ్యం. సేసమేత్థ ఉత్తానమేవ.

సిలాయూపసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పరమవేరసుత్తవణ్ణనా

౨౭. సత్తమే (సం. ని. టీ. ౨.౨౪౧) యతోతి యస్మిం కాలే. అయఞ్ఞో తో-సద్దో దా-సద్దో వియ ఇథ కాలవిసయో, యదాతి వుత్తం హోతి. భయాని వేరానీతి భీయతే భయం, భయేన యోగా, భాయితబ్బేన వా భయం ఏవ వేరప్పసవట్ఠేన వేరన్తి చ లద్ధనామా చేతనాదయో. పాణాతిపాతాదయో హి యస్స పవత్తన్తి, యఞ్చ ఉద్దిస్స పవత్తీయన్తి, ఉభయేసఞ్చ వేరావహో, తతో ఏవ చేతే భాయితబ్బా వేరసజ్జానకా నామాతి. సోతస్స అరియమగ్గస్స ఆదితో పజ్జనం పటిపత్తి అధిగమో సోతాపత్తి. తదత్థాయ తత్థ పతిట్ఠితస్స చ అజ్ఞాని సోతాపత్తియజ్ఞాని. దువిధఞ్ఞో (సం. ని. అట్ట. ౨.౨.౪౧) సోతాపత్తియజ్ఞం సోతాపత్తిఅత్థాయ చ అజ్ఞం కారణం, యం సోతాపత్తిమగ్గప్పటిలాభతో పుట్టభాగే సోతాపత్తిప్పటిలాభాయ సంవత్తతి, “సప్పురిససంసేవో సద్ధమ్మస్సవనం యోనిసోమనసికారో ధమ్మానుధమ్మపటిపత్తి”తి (దీ. ని. ౩.౩౧౧) ఏవం ఆగతం. పటిలద్ధగుణస్స చ సోతాపత్తిం పత్వా రితస్స అజ్ఞం, యం “సోతాపన్నస్స అజ్ఞ”న్తిపి వుచ్చతి “సోతాపన్నో అజ్ఞీయతి జ్ఞాయతి ఏతేనా”తి కత్వా, బుద్ధే అవేచ్చప్పసాదాదీనం ఏతం అధివచనం. ఇదమిథాధిప్పేతం.

ఖీణనిరయోతిఆదీసు ఆయతిం తత్థ అనుప్పజ్జనతాయ ఖీణో నిరయో మయ్యతి, సో అహం ఖీణనిరయో. ఏస నయో సబ్బత్థ. సోతాపన్నోతి మగ్గసోతం ఆపన్నో. అవినిపాతధమ్మాతి న వినిపాతసభావో. నియతోతి పరమమగ్గసజ్ఞాతేన సమ్మత్తనియామేన నియతో. సమ్పాధిపరాయణోతి ఉపరిమగ్గత్తయసజ్ఞాతో సమ్పాధి పరం అయనం మయ్యన్తి సోహం సమ్పాధిపరాయణో, సమ్పాధిం అవస్సం అభిసమ్మజ్జనకోతి అత్తో.

పాణాతిపాతపచ్చయాతి పాణాతిపాతకమ్మస్స కరణహేతు. భయం వేరన్తి అత్థతో ఏకం. వేరం వుచ్చతి విరోధో, తదేవ భాయితబ్బతో “భయ”న్తి వుచ్చతి. తఞ్చ పనేతం దువిధం హోతి - బాహిరం, అజ్ఞత్తికన్తి. ఏకేన హి ఏకస్స పితా మారితో హోతి. సో చిన్తేతి “ఏతేన కిర మే పితా మారితో, అహమ్మి తంయేవ మారేస్సామీ”తి నిసితం సత్థం ఆదాయ చరతి. యా తస్స అబ్భంతరే ఉప్పన్నా వేరచేతనా, ఇదం బాహిరం వేరం నామ తస్స వేరస్స మూలభూతతో వేరకారకపుగ్గలతో బహిభావత్తా. యా పన ఇతరస్స “అయం కిర మం మారేస్సామీతి చరతి, అహమేవ నం పరమతరం మారేస్సామీ”తి చేతనా ఉప్పజ్జతి, ఇదం అజ్ఞత్తికం వేరం నామ. ఇదం తావ ఉభయమ్మి దిట్ఠధమ్మికమేవ. యా పన తం నిరయే ఉప్పన్నం దిస్సా “ఏతం పహరిస్సామీ”తి జలితం అయముగ్గరం గణ్ఠాంతస్స నిరయపాలస్స చేతనా ఉప్పజ్జతి, ఇదమస్స సమ్మరాయికం బాహిరం వేరం. యా చస్స “అయం నిద్దోసం మం పహరిస్సామీతి ఆగచ్ఛతి, అహమేవ నం పరమతరం పహరిస్సామీ”తి చేతనా ఉప్పజ్జతి, ఇదమస్స సమ్మరాయికం అజ్ఞత్తం వేరం. యం పనేతం బాహిరం వేరం, తం అట్టకథాసు “పుగ్గలవేర”న్తి వుచ్చతి. దుక్ఖం దోమనస్సన్తి అత్థతో ఏకమేవ. యథా చేత్థ, ఏవం సేసేసుపి “ఇమినా మమ భణ్ణం హటం, మయ్యం దారేసు చారిత్తం ఆపన్నం, ముసా వత్వా అత్తో భగ్గో, సురామదమత్తేన ఇదం నామ కత”న్తిఆదినా నయేన వేరప్పవత్తి వేదితబ్బా.

అవేచ్చప్పసాదేనాతి అధిగతేన అచలప్పసాదేన. అరియకన్తేహీతి పఞ్చహి సీలేహి. తాని హి అరియానం కన్తాని పియాని భవన్తి, భవంతరగతాపి అరియా తాని న విజహన్తి, తస్మా “అరియకన్తానీ”తి వుచ్చన్తి. సేసమేత్థ యం వత్తబ్బం సియా, తం సబ్బం విసుద్ధిమగ్గే అనుస్సతినిద్దేసే వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

పరమవేరసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౯. ఆఘాతవత్తుసుత్తవణ్ణనా

౨౯. నవమే వసతి ఏత్త ఫలం తన్నిమిత్తతాయ పవత్తతీతి వత్తు, కారణన్ని ఆహ “ఆఘాతవత్తూనీ”తి. కోపో నామాయం యస్మిం వత్తుస్మిం ఉప్పజ్జతి, న తత్త ఏకవారమేవ ఉప్పజ్జతి, అథ ఖో పునపి ఉప్పజ్జతేవాతి వుత్తం “బన్ధతీ”తి. అథ వా యో పచ్చయవిసేసేన ఉప్పజ్జమానో ఆఘాతో సవిసయే బద్ధో వియ న విగచ్ఛతి, పునపి ఉప్పజ్జతేవ. తం సన్ధాయాహ “ఆఘాతం బన్ధతీ”తి. తం పనస్స పచ్చయవసేన నిబ్బత్తనం ఉప్పాదనమేవాతి వుత్తం “ఉప్పాదేతీ”తి.

ఆఘాతవత్తుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఆఘాతపటివినయసుత్తవణ్ణనా

౩౦. దసమే తం కుతేత్థ లబ్భాతి ఏత్త తన్ని కిరియాపరామసనం. పదజ్ఞాహారేన చ అత్తో వేదితబ్బోతి “తం అనత్థచరణం మా అహోసీ”తిఆదిమాహ. కేన కారణేన లద్ధబ్బం నిరత్థకభావతో. కమ్మస్సకా హి సత్తా. తే కస్స రుచియా దుక్ఖితా సుఖితా వా భవన్తి, తస్మా కేవలం తస్మిం మయ్హం అనత్థచరణం, తం కుతేత్థ లబ్భాతి అధిష్సాయో. అథ వా తం కోపకారణం ఏత్త పుగ్గలే కుతో లబ్భా పరమత్థతో కుజ్ఞితబ్బస్స కుజ్ఞనకస్స చ అభావతో. సజ్ఞారమత్తజ్ఞోతం, యదిదం ఖన్ధపఞ్చకం యం “సత్తో”తి వుచ్చతి, తే సజ్ఞారా ఇత్తరఖణికా, కస్స కో కుజ్ఞతీతి అత్తో. లాభా నామ కే సీయుం అజ్ఞాత్ర అనత్థుప్పత్తితో.

ఆఘాతపటివినయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. అనుపుబ్బనిరోధసుత్తవణ్ణనా

౩౧. ఏకాదసమే అనుపుబ్బనిరోధాతి అనుపుబ్బేన అనుక్యమేన పవత్తేతబ్బనిరోధా. తేనాహ “అనుపటిపాటినిరోధా”తి.

అనుపుబ్బనిరోధసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

సత్తావాసవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మహావగ్గో

౧. అనుపుబ్బవిహరసుత్తవణ్ణనా

౩౨. చతుత్థస్స పఠమే అనుపుబ్బతో విహరితబ్బాతి అనుపుబ్బవిహరా. అనుపటిపాటియాతి అనుక్కమేన. సమాపజ్జితబ్బవిహరాతి సమాపజ్జత్వా సమజ్ఞేనో హుత్వా విహరితబ్బవిహరా.

అనుపుబ్బవిహరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౩. అనుపుబ్బవిహరసమాపత్తిసుత్తాదివణ్ణనా

౩౩-౩౪. దుతియే ఛాతం వుచ్చతి తణ్ణాదిట్టియో కామానం పాతబ్బతో తాసం వసేన వత్తనతో, తన్నిన్నత్తా నత్తి ఏతేసు ఛాతన్తి నిచ్చాతా. తేనాహ “తణ్ణాదిట్టిచ్చాతాన”న్తిఆది. తతియే నత్తి వత్తబ్బం.

అనుపుబ్బవిహరసమాపత్తిసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౪. గావీఉపమాసుత్తవణ్ణనా

౩౫. చతుత్థే పబ్బతచారిసీతి పకతియా పబ్బతే బహులచారిసీ. అఖేత్తణ్ణాతి (విసుద్ధి. మహాటీ. ౧.౭౭) అగోచరణ్ణా. సమాధిపరిపన్నానం వినోధనానభిజ్ఞాతాయ బాలో. ఝానస్స పగుణభావాపాదనవేయ్యత్తియస్స అభావేన అబ్బత్తో. ఉపరిఝానస్స పదట్టానభావానవబోధేన అఖేత్తణ్ణా. సబ్బధాపి సమాపత్తికోసల్లాభావేన అకుసలో. సమాధినిమిత్తస్స వా అనాసేవనాయ బాలో. అభావనాయ అబ్బత్తో. అబహులీకారేన అఖేత్తణ్ణా. సమ్మదేవ అనధిట్టానతో అకుసలోతి యోజేతబ్బం. ఉభతో భట్తోతి ఉభయతో ఝానతో భట్తో. సో హి అప్పగుణతాయ న సుప్పతిట్టితతాయ సఉస్సాహోపి వినాసతో అసామత్తియతో చ ఝానద్వయతో పరిహీనో.

గావీఉపమాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఝానసుత్తవణ్ణనా

౩౬. పఞ్చమే అనిచ్చతోతి ఇమినా నిచ్చప్పటిక్ఖేపతో తేసం అనిచ్చతమాహ. తతో ఏవ ఉదయవయవంతతో విపరిణామతో తావకాలికతో చ తే అనిచ్చాతి జోతితం హోతి. యఙ్ఘో నిచ్చం న హోతి, తం ఉదయవయపరిచ్చిన్నజరాయ మరణేన చాతి ద్వేధా విపరిణతం ఇత్తరక్ఖణమేవ చ హోతి. దుక్ఖతోతి న సుఖతో. ఇమినా సుఖప్పటిక్ఖేపతో తేసం దుక్ఖతమాహ. తతో ఏవ చ అభిణ్ణప్పటిపీళనతో దుక్ఖవత్తుతో చ తే దుక్ఖాతి జోతితం హోతి. ఉదయవయవంతతాయ హి తే అభిణ్ణప్పటిపీళనతో నిరంతరదుక్ఖతాయ దుక్ఖస్సేవ చ అధిట్టానభూతో. పచ్చయయాపనీయతాయ రోగమూలతాయ చ రోగతో. దుక్ఖతాసూలయోగతో కిలేసాసుచిప్పరతో ఉప్పాదజరాభజ్జేహి ఉద్ధుమాతపక్కభిజ్జనతో చ గణ్ణతో. పీళాజననతో అన్తోతుదనతో దున్నీహరణతో చ సల్లతో. అవడ్డిఆవహనతో అఘవత్తుతో చ అఘతో. అసేరిభావజననతో ఆబాధప్పతిట్టానతాయ చ ఆబాధతో. అవసవత్తనతో అవిధేయ్యతాయ చ పరతో. బ్యాధిజరామరణేహి పలుజ్జనీయతాయ

పలోకతో. సామినివాసీకారకవేదకఅధిష్టాయకవిరహాతో సుశ్శాతో. అత్తప్పటిక్ష్ణపట్టిన అనత్తతో. రూపాదిధమ్మాపి యథా న ఏత్థ అత్తా అట్టితి అనత్తా, ఏవం సయమ్మి అత్తా న హోస్తీతి అనత్తా. తేన అబ్యాపారతో నిరీహతో తుచ్చతో అనత్తాతి దీపితం హోతి.

లక్ష్మణత్తయమేవ సుఖావబోధనత్తం ఏకాదసహి పదేహి విభజిత్వా గహితన్తి దస్సేతుం “యస్మా అనిచ్చతో”తిఆది వుత్తం. అన్తోసమాపత్తియన్తి సమాపత్తీనం సహజాతతాయ సమాపత్తీనం అబ్బుంతరే చిత్తం పటిసంహరతీతి తప్పటిబద్ధధన్తరాగాదికిలేసవిక్ఖమ్భనేన విపస్సనాచిత్తం పటిసంహరతి. తేనాహ “మోచేతి అపనేతీ”తి. సవనవసేనాతి “సబ్బసజ్ఞారసమథో”తిఆదినా సవనవసేన. థుతివసేనాతి తథేవ థోమనావసేన గుణతో సంకిత్తనవసేన. పరియత్తివసేనాతి తస్స ధమ్మస్స పరియాపుణనవసేన. పజ్ఞాత్తివసేనాతి తదత్తస్స పజ్ఞాపనవసేన. ఆరమ్మణకరణవసేనేవ ఉపసంహరతి మగ్గచిత్తం, “ఏతం సన్త”న్తిఆది పన అవధారణనివత్తితత్తదస్సనం. యథా విపస్సనా “ఏతం సన్తం ఏతం పణీత”న్తిఆదినా అసజ్ఞతాయ ధాతుయా చిత్తం ఉపసంహరతి, ఏవం మగ్గో నిబ్బానం సచ్చికిరియాభిసమయవసేన అభిసమేన్తో తత్త లబ్బమానే సబ్బేపి విసేసే అసమ్మోహతో పటివిజ్ఞన్తో తత్త చిత్తం ఉపసంహరతి. తేనాహ “ఇమినా పన ఆకారేనా”తిఆది.

సో తత్త రితోతి సో అదన్తవిపస్సకో యోగీ తత్త తాయ అనిచ్ఛాదిలక్ష్మణత్తయారమ్మణాయ విపస్సనాయ రితో. సబ్బసోతి సబ్బత్త తస్స తస్స మగ్గస్స అధిగమాయ నిబ్బత్తితసమథవిపస్సనాసు. అసక్కోన్తో అనాగామీ హోతితి హేట్ఠిమమగ్గావహాసు ఏవ సమథవిపస్సనాయ ధన్తరాగం పహాయ అగ్గమగ్గావహాసు నికన్తిం పరియాదాతుం అసక్కోన్తో అనాగామితాయమేవ సన్ఠాతి.

సమతిక్కున్తత్తాతి సమథవసేన విపస్సనావసేన చాతి సబ్బధాపి రూపస్స సమతిక్కున్తత్తా. తేనాహ “అయం హీ”తిఆది. అనేనాతి యోగినా. తం అతిక్కుమ్మాతి ఇదం యో పరమం పశ్చావోకారవికవోకారపరియాపన్నే ధమ్మే సమ్మదేవ సమ్మసిత్వా తే విస్సజ్ఞేత్వా తతో అరూపసమాపత్తిం సమాపజ్ఞిత్వా అరూపధమ్మే సమ్మసతి, తం సన్ఠాయ వుత్తం. తేనాహ “ఇదాని అరూపం సమ్మసతీ”తి.

ఝానసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౬. ఆనన్తసుత్తవణ్ణనా

౩౭. ఛట్ఠే ఓకాసం అవసరం అధిగచ్ఛతి ఏతేనాతి ఓకాసాధిగమో, మగ్గఫలసుఖాధిగమాయ ఓకాసభావతో వా ఓకాసో, తస్స అధిగమో ఓకాసాధిగమో. ఏత్థ చ దీఘనికాయేనేవ (దీ. ని. ౨.౨౮౮) పన సుత్తన్తదేసనాయం పఠమజ్ఞానం, చతుత్థజ్ఞానం, అరహత్తమగ్గోతి తయో ఓకాసాధిగమా ఆగతా. తత్త (దీ. ని. అట్ట. ౨.౨౮౮) పఠమం ఝానం పశ్చా నీవరణాని విక్ఖమ్భేత్వా అత్తనో ఓకాసం గహేత్వా తిట్ఠతీతి “పఠమో ఓకాసాధిగమో”తి వుత్తం. చతుత్థజ్ఞానం పన సుఖదుక్ఖం విక్ఖమ్భేత్వా అత్తనో ఓకాసం గహేత్వా తిట్ఠతీతి దుతియో ఓకాసాధిగమో. అరహత్తమగ్గో సబ్బకిలేసే విక్ఖమ్భేత్వా అత్తనో ఓకాసం గహేత్వా తిట్ఠతీతి “తతియో ఓకాసాధిగమో”తి వుత్తే. ఇథ పన వక్ఖమానాని తీణి అరూపజ్ఞానాని సన్ఠాయ “ఓకాసాధిగమో”తి వుత్తం. తేసంయేవ చ గహణే కారణం సయమేవ వక్ఖతి.

సత్తానం విసుద్ధిం పాపనత్థాయాతి రాగాదీహి మలేహి అభిజ్ఞావిసమలోభాదీహి చ ఉపక్కిలేసేహి కిలిట్ఠచిత్తానం సత్తానం విసుద్ధిపాపనత్థాయ సమతిక్కుమనత్థాయ. ఆయతిం అనుప్పజ్జనన్తో ఇథ “సమతిక్కుమో”తి వుత్తం. అత్తం గమనత్థాయాతి

కాయకదుక్ష్మస్య చ చేతసికదోమనస్సస్య చాతి ఇమేసం ద్విన్నం అత్తభగమాయ, నిరోధాయాతి అత్తో. ఇాయతి నిచ్చయేన కమతి నిబ్బానం, తం వా ఇాయతి పటివిట్టియతి ఏతేనాతి ఇాయో, సముచ్చేదభావో అరియమగ్గోతి ఆహ “సహవిపస్సనకస్స మగ్గస్సా”తి. పచ్చక్షకరణత్థాయాతి అత్తపచ్చక్షతాయ. పరపచ్చయేన వినా పచ్చక్షకరణత్తో “సచ్చికిరియా”తి వుచ్చతి. అసమ్మిన్నన్తి పిత్తసేవ్హాదీహి అపలిబుద్ధం అనుపహతం.

రాగానుగతో సమాధి అభినతో నామ హోతి ఆరమ్మణో అభిముఖాభావేన పవత్తియా, దోసానుగతో పన అపనతో అపగమనవసేన పవత్తియా, తదుభయప్పటిక్ఖేపేన “న చాభినతో న చాపనతో”తి వుత్తన్తి ఆహ “రాగవసేనా”తిఆది. న ససజ్ఞారనిగ్గయ్యవారితగతోతి లోకియజ్ఞానచిత్తాని వియ న ససజ్ఞారేన సప్పయోగేన తదభగ్గహానవిక్ఖమ్మనప్పహానవసేన చ నిగ్గహేత్వా వారేత్వా రితో. కిఞ్చరహి కిలేసానం చిన్నన్తే ఉప్పన్నో. తథాభూతం ఫలసమాధిం సన్ధాయేతం వుత్తం. తేనాహ “న ససజ్ఞారేన...పి... చిన్నన్తే ఉప్పన్నో”తి.

ఆనన్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. లోకాయతికసుత్తవణ్ణనా

౩౮. సత్తమే లోకాయతవాదకాతి ఆయతిం హితం లోకో న యతతి న విరుహతి ఏతేనాతి లోకాయతం, వితణ్ణసత్తం. తత్తో గగ్గం నిస్సాయ సత్తా పుజ్జాకిరియాయ చిత్తమ్మి న ఉప్పాదేన్తి, తం వదన్తితి లోకాయతవాదకా.

దళ్ళం ధిరం ధను ఏతస్సాతి దళ్ళధన్వా (అ. ని. టీ. ౨.౪.౪౫-౪౬; సం. ని. టీ. ౧.౧.౧౦౭), సో ఏవ “దళ్ళధమ్మా”తి వుత్తో. పటిసత్తువిధమనత్తం ధనుం గణ్ణాతీతి ధనుగ్గహో. సో ఏవ ఉసుం సరం అసతి ఖిపతీతి ఇస్సాసో. ద్విసహస్సథామన్తి లోహాదిభారం వహితుం సమత్తం ద్విసహస్సథామం. తేనాహ “ద్విసహస్సథామం నామా”తిఆది. దణ్ణేతి ధనుదణ్ణే. యావ కణ్ణప్పమాణాతి దీఘతో యత్తకం కణ్ణస్స పమాణం, తత్తకే ధనుదణ్ణే ఉక్ఖిత్తమత్తే ఆరోపితేసుయేవ జియాదణ్ణేసు సో చే భారో పధవితో ముచ్చతి, ఏవం ఇదం ద్విసహస్సథామం నామ ధనూతి దట్టబ్బం. ఉగ్గహితసివ్విోతి ఉగ్గహితధనుసివ్విో. కతహత్తోతి ధిరతరం లక్ఖేసు అవిరజ్జునసరక్ఖేవో. ఈదిసో పన తత్త వసిభూతో కతహత్తో నామ హోతీతి ఆహ “చిణ్ణవసిభావో”తి. కతం రాజకులాదీసు ఉపేచ్చ అసనం ఏతేన సో కతూపాసనోతి ఆహ “రాజకులాదీసు దస్సితసివ్విో”తి. ఏవం కతన్తి ఏవం అన్తోసుసిరకరణాదినా సల్లహుకం కతం.

లోకాయతికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮-౯. దేవాసురసజ్ఞామసుత్తాదివణ్ణనా

౩౯-౪౦. అట్టమే అభియింసూతి కదా అభియింసు? యదా బలవన్తో అహేసుం, తదా. తత్తాయమనుపుబ్బికథా (సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౪౭; సారత్థ. టీ. ౧.వేరజ్జాకణ్ణవణ్ణనా) – సక్కో కిర మగధరట్టో మచలగామకే మఘో నామ మాణవో హుత్వా తేత్తింస పురిసే గహేత్వా కల్యాణకమ్మం కరోన్తో సత్త వతపదాని పూరేత్వా తత్త కాలజ్జతో దేవలోకే నిబ్బత్తి. తం బలవకమ్మానుభావేన సపరిసం సేసదేవతా దసహి రానేహి అధిగణ్ణంతం దిస్సా “ఆగన్తుకదేవపుత్తా ఆగతా”తి నేవాసికా గన్ధపానం సజ్జయింసు. సక్కో సకపరిసాయ సజ్జం అదాసి “మారిసా మా గన్ధపానం పివిత్థ, పివనాకారమత్తమేవ

దస్సేదా"తి. తే తథా అకంసు. నేవాసికదేవతా సువణ్ణసరకేహి ఉపనీతం గన్ధపానం యావదత్తం పివిత్వా మత్తా తత్త తత్త సువణ్ణపథవియం పతిత్వా సయింసు. సక్కో "గణ్ణథ పుత్తహతాయ పుత్తే"తి తే పాదేసు గహేత్వా సినేరుపాదే ఖిపాపేసి. సక్కుస్స పుణ్ణాతేజేన తదనువత్తకాపి సబ్బే తత్తేవ పతింసు. తే సినేరువేమజ్జకాలే సజ్ఞం లభిత్వా, "తాతా, సురం న పివిమ్మ, సురం న పివిమ్మా"తి ఆహంసు. తతో పట్టాయ అసురా నామ జాతా. అథ నేసం కమ్మపచ్చయఉతుసముట్టానం సినేరుస్స హేటిమతలే దసయోజనసహస్సం అసురభవనం నిబ్బత్తి. సక్కో తేసం నివత్తిత్వా అనాగమనత్థాయ ఆరక్ఖం రపేసి. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“అన్తరా ద్వీన్నం అయుజ్జపురానం,

పశ్చావిధా రపేతా అభిరక్ఖా;

ఉరగ-కరోటి-పయస్స చ హరీ,

మదనయుతా చతురో చ మహత్తా"తి. (సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౪౭; సారత్థ. టీ. ౧.౧ వేరజ్జకణ్ణవణ్ణనా);

ద్వే నగరాని హి యుద్ధేన గహేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ అయుజ్జపురాని నామ జాతాని దేవనగరశ్చ అసురనగరశ్చ. యదా హి అసురా బలవన్తో హోన్తి, అథ దేవేహి పలాయిత్యా దేవనగరం పవిసిత్వా ద్వారే పిదహితే అసురానం సతసహస్సమ్మి కిళ్ళి కాతుం న సక్కోతి. యదా దేవా బలవన్తో హోన్తి, అథాసురేహి పలాయిత్యా అసురనగరస్స ద్వారే పిదహితే సక్కానం సతసహస్సమ్మి కిళ్ళి కాతుం న సక్కోతి. ఇతి ఇమాని ద్వే నగరాని అయుజ్జపురాని నామ. తేసం అన్తరా ఏతేసు ఉరగాదీసు పశ్చాసు రానేసు సక్కేన ఆరక్ఖా రపేతా. తత్త ఉరగసద్దేన నాగా గహేతా. తే హి ఉదకే బలవన్తో హోన్తి, తస్మా సినేరుస్స పరమాల్లిన్దే ఏతేసం ఆరక్ఖా. కరోటిసద్దేన సుపణ్ణా గహేతా. తేసం కిర కరోటి నామ పానభోజనం, తేన తం నామం లభింసు, దుతియాల్లిన్దే తేసం ఆరక్ఖా. పయస్సహారిసద్దేన కుమ్భణ్ణా గహేతా, దానవరక్ఖసా కిర తే, తతియాల్లిన్దే తేసం ఆరక్ఖా. మదనయుతసద్దేన యక్ఖా గహేతా. విసమచారినో కిర తే యుజ్జనోణ్ణా, చతుత్థాల్లిన్దే తేసం ఆరక్ఖా. చతురో చ మహత్తాతి చత్తారో మహారాజానో వుత్తా, పశ్చామాల్లిన్దే తేసం ఆరక్ఖా, తస్మా యది అసురా కుపితావిలచిత్తా దేవపురం ఉపయన్తి యుజ్జితుం. యం గిరినో పరమం పరిభణ్ణం, తం ఉరగా పటిహాయన్తి. ఏవం సేసేసు సేసా.

తే పన అసురా ఆయువణ్ణయసశస్సరియసమ్పత్తిహి తావతింససదిసావ, తస్మా అన్తరా అత్తానం అజానిత్వా పాటలియా పుప్పితాయ “న ఇదం దేవనగరం, తత్త పారిచ్చత్తకో పుప్పతి, ఇథ పన చిత్తపాటలీ, జరసక్కేనామ్మాకం సురం పాయేత్వా వశ్శితా, దేవనగరశ్చ నో గహేతం, గచ్ఛామ, తేన సద్ధిం యుజ్జిస్సామా"తి హత్థిఅస్సరథే ఆరుయ్హు సువణ్ణరజతమణిఫలకాని గహేత్వా యుద్ధసజ్జా హుత్వా అసురభేరియో వాదేన్తా మహాసముద్ధే ఉదకం ద్వీదా భేత్వా ఉట్టహన్తి. తే దేవే వుట్టే వమ్మికమక్ఖికా వమ్మికం వియ సినేరుం ఆరుహేతుం ఆరభన్తి. అథ నేసం పరమం నాగేహి సద్ధిం యుద్ధం హోతి. తస్మిం ఖో పన యుద్ధే న కస్సచి ధవి వా చమ్మం వా ఛిజ్జతి, న లోహితం ఉప్పజ్జతి, కేవలం కుమారకానం దారుమేణ్ణకయుద్ధం వియ అజ్ఞామజ్ఞాసన్తాసనమత్తమేవ హోతి. కోటిసతాపి కోటిసహస్సాపి నాగా తేహి సద్ధిం యుజ్జిత్వా తే అసురపురంయేవ పవేసేత్వా నివత్తన్తి. యదా పన అసురా బలవన్తో హోన్తి, అథ నాగా ఓసక్కిత్వా దుతియే ఆల్లిన్దే సుపణ్ణేహి సద్ధిం ఏకతోవ హుత్వా యుజ్జన్తి. ఏస నయో సుపణ్ణాదీసుపి. యదా పన తాని పశ్చాపి రానాని అసురా మద్దన్తి, తదా ఏకతో సమ్మిణ్ణితానిపి తాని పశ్చా బలాని ఓసక్కున్తి. అథ చత్తారో మహారాజానో గన్త్యా సక్కుస్స తం పవత్తిం ఆరోచేన్తి. సక్కో

తేసం వచనం సుత్వా దియడ్డయోజనసతికం వేజయన్తరథం ఆరుయ్య సయం వా నిక్ష్మమతి, ఏకం పుత్రం వా పేసేతి. యదా దేవా పున అపచ్ఛాగమనాయ అసురే జినింసు, తదా సక్కో అసురే పలాపేత్వా పశ్చాను రానేసు ఆరక్ష్తం దత్వా వేదియపాదే వజిరహణ్ణా ఇన్దపటిమాయో రపేసి. అసురా కాలేన కాలం ఉట్టహిత్వా పటిమాయో దిస్వా “సక్కో అప్పమత్తో తిట్టతీ”తి తతోవ నివత్తన్తి. ఇథ పన యదా అసురానం జయో అహోసి, దేవానం పరాజయో, తం సన్ధాయేతం వుత్తం – “పరాజితా చ, భిక్ష్వే, దేవా అపయింసుయేవ ఉత్తరేనాభిముఖా, అభియంసు అసురా”తి.

దక్షిణాభిముఖా హుత్వాతి చక్రవాళపబ్బతాభిముఖా హుత్వా. అసురా కిర దేవేహి పరాజితా పలాయన్తా చక్రవాళపబ్బతాభిముఖం గన్త్యా చక్రవాళమహాసముద్ధపిఠీయం రజతపట్టవణ్ణే వాలికాపులినే యత్థ పణ్ణకుటియో మాపేత్వా ఇసయో వసన్తి, తత్థ గన్త్యా ఇసీనం అస్సమపదేన గచ్ఛన్తా “సక్కో ఇమేహి సద్ధిం మన్నేత్వా అమ్మే నాసేతి, గణ్ణథ పుత్తహతాయ పుత్తే”తి కుపితా అస్సమపదే పానీయఘటచక్కుమనపణ్ణసాలాదీని విద్ధంసేన్తి. ఇసయో అరణ్ణతో ఫలాఫలం ఆదాయ ఆగతా దిస్వా పున దుక్ఖేన పటిపాకతికం కరోన్తి, తేపి పునప్పునం తథేవ పరాజితా గన్త్యా వినాసేన్తి. తేన వుత్తం – “పరాజితా చ ఖో, భిక్ష్వే, అసురా అపయింసుయేవ దక్షిణేనాభిముఖా”తి. నవమం ఉత్తానత్థమేవ.

దేవాసురసజ్ఞామసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. తపుస్ససుత్తవణ్ణనా

౪౧. దసమే పక్ఖన్దతీతి పవిసతి. పసీదతీతి పసాదం అభిరుచిం ఆపజ్జతి, పతిట్ఠాతి విముచ్చతీతి అత్థో. కథాపాభతన్తి కథాయ మూలం. మూలఙ్ఘో “పాభత”న్తి వుచ్చతి. యథాహ –

“అప్పకేనపి మేధావీ, పాభతేన విచక్ఖణో;

సముట్ఠాపేతి అత్తానం, అణుం అగ్గింవ సన్దమ”న్తి. (జా. ౧.౧.౪);

తేనేవాహ “కథాపాభతన్తి కథామూల”న్తి. వితక్కుగ్గహణేనేవ తంసహచరితో విచారోపి గహితో. తేనేవేత్థ బహువచననిద్దేసో కతోతి ఆహ “వితక్కేసుతి వితక్కువిచారేసు”తి.

తపుస్ససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

మహావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సామజ్ఞవగ్గో

౧-౧౦. సమ్బాధసుత్తాదివణ్ణనా

౪౨-౫౧. పశ్చిమస్స పరమే ఉదాయాతి తయో థేరా ఉదాయా నామ కాళుదాయా, లాళుదాయా, మహాఉదాయాతి, ఇథ కాళుదాయా అధిప్పేతోతి ఆహ “ఉదాయాతి కాళుదాయితేరో”తి. సమ్బాధేతి సమ్మేళితతణ్ణాసంకిలేసాదినా సఉప్పీళనతాయ పరమసమ్బాధే. అతివియ సజ్జరత్థానభూతో హి నీవరణసమ్బాధో అధిప్పేతో. ఓకాసోతి ఝానస్సేతం నామం. నీవరణసమ్బాధాభావేన హి ఝానం ఇథ “ఓకాసో”తి వుత్తం. పటిలీననిసభోతి వా పటిలీనో హుత్వా సేట్టో, పటిలీనానం వా సేట్టోతి పటిలీననిసభో. పటిలీనా నామ పహీనమానా వుచ్చన్తి మానుస్సయవసేన ఉణ్ణతాభావతో. యథాహ “కథిచ్చ, భిక్ఖవే, భిక్ఖు పటిలీనో హోతి? ఇథ, భిక్ఖవే, భిక్ఖునో అస్మిమానో పహీనో హోతి ఉచ్చిన్నమూలో తాలావత్తుకతో అనభావంగతో ఆయతిం అనుప్పాదధమ్మో”తి (అ. ని. ౪.౩౮; మహాని. ౮౭). సేసం సబ్బత్థ ఉత్తానమేవ.

సమ్బాధసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి మనోరథపూరణియా అజ్ఞత్తరనికాయ-అట్టకథాయ

నవకనిపాతవణ్ణనాయ అనుత్తానత్థదీపనా సమత్తా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స

అజ్ఞత్తరనికాయే

దసకనిపాత-టీకా

౧. పఠమపణ్ణాసకం

౧. ఆనిసంసవగ్గో

౧. కిమత్తియసుత్తవణ్ణనా

౧. దసకనిపాతస్స పఠమే అవిప్పటిసారత్థానీతి అవిప్పటిసారప్పయోజనాని. అవిప్పటిసారానిసంసానీతి అవిప్పటిసారుదయాని. ఏతేన అవిప్పటిసారో నామ సీలస్స ఉదయమత్తం, సంవద్ధితస్స రుక్ఖస్స ఛాయాపుష్పసదిసం, అఙ్ఘో ఏవ పనానేన నిప్పాదేతబ్బో సమాధిఆదిగుణోతి దస్సేతి. “యావ మగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధి, తావ తరుణవిపస్సనా”తి హి వచనతో ఉపక్కిలేసవిముత్తఉదయబ్బయజాణతో పరం అయఙ్గా విపస్సనా విరజ్జతి యోగావచరో విరత్తో పురిసో వియ భరియాయ సజ్ఞారతో ఏతేనాతి విరాగో.

కిమత్తియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౫. చేతనాకరణీయసుత్తాదివణ్ణనా

౨-౫. దుతియే సంసారమహోఘస్స పరతీరభావతో యో నం అధిగచ్ఛతి, తం పారేతి గమేతీతి పారం, నిబ్బానం. తబ్బిదురతాయ నత్తి ఏత్థ పారంతి అపారం, సంసారో. తేనాహ “ఓరిమతీరభూతా తేభూమకవట్టా”తిఆది. తతియాదీసు నత్తి వత్తబ్బం.

చేతనాకరణీయసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సమాధిసుత్తవణ్ణనా

౬. ఛట్ఠే సంతం సంతంతి అప్పీత్వా నిసిన్నస్సాతిఆదీసు సంతం సంతం పణీతం పణీతంతిఆదీని వదతి. ఇమినా పన ఆకారేన తం పటివిజ్ఞిత్వా తత్త చిత్తం ఉపసంహరతో ఫలసమాపత్తిసజ్ఞతో చిత్తుప్పాదో తథా పవత్తతీతి వేదితబ్బో. సేసం సబ్బత్త ఉత్తానమేవ.

సమాధిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆనిసంసవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. నాథవగ్గో

౧-౪. సేనాసనసుత్తాదివణ్ణనా

౧౧-౧౪. దుతియస్స పఠమే నాతిదూరన్తి గోచరట్ఠానతో అడ్డగావుతతో ఓరభాగతాయ నాతిదూరం. నాచ్ఛాసన్నన్తి పచ్చిమేన పమాణేన గోచరట్ఠానతో పఞ్చధనుసతికతాయ న అతిఆసన్నం. తాయ చ పన నాతిదూరనాచ్ఛాసన్నతాయ గోచరట్ఠానపటిపరిస్సయాదిరహితమగ్గతాయ చ గమనస్స చ ఆగమనస్స చ యుత్తరూపత్తా గమనాగమనసమ్పన్నం. దివసభాగే మహాజనసంక్కిణ్ణతాభావేన దివా అప్పాకిణ్ణం. అభావత్తో హి అయం అప్ప-సద్దో “అప్పిచ్చో”తిఆదీసు వియ. రత్తియం మనుస్ససద్దాభావేన రత్తిం అప్పసద్దం. సబ్బదాపి జనసన్నిపాతనిగ్గోసాభావేన అప్పనిగ్గోసం.

అప్పకసిరేనాతి అకసిరేన సుఖేనేవ. సీలాదిగుణానం ధిరభావప్పత్తియా థేరా. సుత్తగేయ్యాది బహు సుతం ఏతేసన్తి బహుస్సుతా. తముగ్గహధారణేన సమ్మదేవ గరూనం సన్తికే ఆగమితభావేన చ ఆగతో పరియత్తిధమ్మసజ్ఞాతో ఆగమో ఏతేసన్తి ఆగతాగమా. సుత్తాభిధమ్మసజ్ఞాతస్స ధమ్మస్స ధారణేన ధమ్మధరా. వినయస్స ధారణేన వినయధరా. తేసం ధమ్మవినయానం మాతికాయ ధారణేన మాతికాధరా. తత్థ తత్థ ధమ్మపరిపుచ్చాయ పరిపుచ్చతి. అత్థపరిపుచ్చాయ పరిపజ్ఞాతి ఏమంసతి విచారేతి. ఇదం, భవే, కథం, ఇమస్స కో అత్తోతి పరిపుచ్చాపరిపజ్ఞాకారదస్సనం. అవివటజ్ఞేవ పాళియా అత్థం పదేసంతరపాళిదస్సనేన ఆగమతో వివరన్తి. అనుత్తానీకతజ్ఞా యుత్తివిభావనేన ఉత్తానిం కరోన్తి. కజ్ఞానానియేసు ధమ్మేసు సంసయుప్పత్తియా హేతుతాయ గణ్ఠిట్ఠానభూతేసు పాళిప్పదేసేసు యాథావతో వినిచ్చయప్పదానేన కజ్ఞం పటివినోదేన్తి.

ఏత్థ చ నాతిదూరం నాచ్ఛాసన్నం గమనాగమనసమ్పన్నన్తి ఏకం అజ్ఞం, దివా అప్పాకిణ్ణం, రత్తిం అప్పసద్దం, అప్పనిగ్గోసన్తి ఏకం, అప్పడంసమకసవాతాతపసరీసపసమ్పన్నన్తి ఏకం, తస్మిం ఖో పన సేనాసనే విహరంతస్స...పే.... పరిక్ఖారాతి ఏకం, తస్మిం ఖో పన సేనాసనే థేరా...పే.... కజ్ఞం పటివినోదేన్తితి ఏకం. ఏవం పఞ్చ అజ్ఞాని వేదితబ్బాని. దుతియాదీని ఉత్తానత్థాని.

సేనాసనసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౬. అప్పమాదసుత్తాదివణ్ణనా

౧౨-౧౬. పఞ్చమే కారాపకఅప్పమాదో నామ “ఇమే అకుసలా ధమ్మా పహాతబ్బా, ఇమే కుసలా ధమ్మా ఉపసమ్మాదేతబ్బా”తి తంతంపరివజ్ఞేతబ్బవజ్జనసమ్మాదేతబ్బసమ్మాదనవసేన పవత్తో అప్పమాదో. ఏసాతి అప్పమాదో. లోకియోవ న లోకుత్తరో. అయజ్ఞాతి చ ఏసాతి చ అప్పమాదమేవ వదతి. తేసన్తి చాతుభూమకధమ్మానం. పటిలాభకత్తేనాతి పటిలాభాపనకత్తేన.

జగ్గలానన్తి జగ్గలచారీనం. జగ్గల-సద్దో చేత్థ ఖరభావసామజ్ఞోన పథవీపరియాయో, న అనుపట్టానవిదూరదేసవాచీ. తేనాహ “పథవీతలచారీన”న్తి. పదానం వుచ్చమానత్తా “సపాదకపాణాన”న్తి విసేసేత్వా వుత్తం. సమోధానన్తి అన్తోగధభావం.

తేనాహ “ఓధానం పక్షేప”ని. “ఉపక్షేప”నిపి పరని, ఉపనేత్వా పక్షిపితబ్బని అథో. వస్సికాయ పుష్పం వస్సికం యథా “ఆమలకియా ఫలం ఆమలక”ని. మహాతలస్మిని ఉపరిపాసాదే. ఛట్టం ఉత్తానమేవ.

అప్పమాదసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౭-౮. పరమనాథసుత్తాదివణ్ణనా

౧౭-౧౮. సత్తమే యేహి సీలాదీహి సమన్నాగతో భిక్షు ధమ్మసరణతాయ ధమ్మేనేవ నాథతి ఆసీసతి అభిభవతీతి నాథో వుచ్చతి, తే తస్స నాథభావకరా ధమ్మా నాథకరణాతి వుత్తాతి ఆహ “అత్తనో సనాథభావకరా పతిట్టకరాతి అథో”తి. తథ అత్తనో పతిట్టకరాతి యస్స నాథభావకరా, తస్స అత్తనో పతిట్టావిధాయినో. అప్పతిట్టో అనాథో, సప్పతిట్టో సనాథోతి పతిట్టత్తో నాథ-సద్దో. కల్యాణగుణయోగతో కల్యాణాతి దస్సేన్తో “సీలాదిగుణసమ్మన్నా”తి ఆహ. మిజ్జనలక్ఖణా మేత్తా ఏతస్స అత్థీతి మిత్తో. సో వుత్తనయేన కల్యాణో అస్స అత్థీతి తస్స అత్థితామత్తం కల్యాణమిత్తపదేన వుత్తం. అస్స తేన సబ్బకాలం అవిజహితవాసోతి తం దస్సేతుం “కల్యాణసహాయో”తి వుత్తన్తి ఆహ “తేవస్సా”తి. తే ఏవ కల్యాణమిత్తా అస్స భిక్షునో. సహ అయనతోతి సహ పవత్తనతో. అసమోధానే చిత్తేన, సమోధానే పన చిత్తేన చేవ కాయేన చ సమ్మవజ్జో. సుఖం వచో ఏతస్మిం అనుకూలగాహిష్ఠి ఆదరగారవవతి పుగ్గలేతి సువచో. తేనాహ “సుఖేన వత్తబ్బో”తిఆది. ఖమోతి ఖన్తో. తమేవస్స ఖమభావం దస్సేతుం “గాళ్ళేనా”తిఆది వుత్తం. వామతోతి మిచ్ఛా, అయోనిసో వా గణ్ణాతి. పటిప్పరతీతి పటాణికభావేన తిట్టతి. పదక్ఖీణం గణ్ణాతీతి సమ్మా, యోనిసో వా గణ్ణాతి.

ఉచ్చావచానీతి విపులఖుద్ధకాని. తత్తుపగమనియాయాతి తత్ర తత్ర మహన్తే ఖుద్ధకే చ కమ్మే సాధనవసేన ఉపాయేన ఉపగచ్ఛన్తియా, తస్స తస్స కమ్మస్స నిప్పాదనే సమణ్ణాయాతి అథో. తత్తుపాయాయాతి వా తత్ర తత్ర కమ్మే సాధేతబ్బే ఉపాయభూతాయ.

ధమ్మే అస్స కామోతి ధమ్మకామోతి బృధికరణానమ్మి బాహిరథో సమాసో హోతీతి కత్వా వుత్తం. కామేతబ్బతో వా పియాయితబ్బతో కామో, ధమ్మో. ధమ్మో కామో అస్సాతి ధమ్మకామో. ధమ్మోతి పరియత్తిధమ్మో అధిప్పేతోతి ఆహ “తేపిటకం బుద్ధవచనం పియాయతీతి అథో”తి. సముదాహరణం కథనం సముదాహరో, పియో సముదాహరో ఏతస్సాతి పియసముదాహరో. సయశ్చాతి ఏత్థ చ-సద్దేన “సక్కచ్చ”ని పదం అనుకడ్డతి. తేన సయశ్చ సక్కచ్చం దేసేతుకామో హోతీతి యోజనా. అభిధమ్మో సత్త పకరణాని “అధికో అభివిసిట్తో చ పరియత్తిధమ్మో”తి కత్వా. వినయో ఉభతోవిభజ్ఞా వినయనతో కాయవాచానం. అభివినయో ఖన్ధకపరివారా విసేసతో ఆభిసమాచారికధమ్మకిత్తనతో. ఆభిసమాచారికధమ్మపారిపూరివసేనేవ హి ఆదిబ్రహ్మచరియకధమ్మపారిపూరి. ధమ్మో ఏవ పిటకద్వయస్సపి పరియత్తిధమ్మభావతో. మగ్గఫలాని అభిధమ్మో “నిబ్బానధమ్మస్స అభిముఖో”తి కత్వా. కిలేసవూపసమకరణం పుబ్బభాగియా తిస్సో సిక్ఖా సజ్ఞేపతో వివట్టనిస్సితో సమథో విపస్సనా చ. ఉళారపామోజ్ఞోతి బలవపామోజ్ఞో. కారణత్థేతి నిమిత్తత్థే. కుసలధమ్మనిమిత్తం హిస్స వీరియారమ్భా. తేనాహ “తేసం అధిగమత్థాయా”తి. కుసలేసు ధమ్మేసూతి వా నిప్పాదేతబ్బే భుమ్మం యథా “చేతసో అవూపసమే అయోనిసోమనసికారపదట్టాన”ని. అట్టమే నత్తి వత్తబ్బం.

పరమనాథసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరమఅరియావాససుత్తవణ్ణనా

౧౯. నవమే అరియానం ఏవ ఆవాసాతి అరియావాసా అనరియానం తాదిసానం అసమ్భవతో. అరియాతి చేత్త ఉక్కుట్టనిద్దేసేన ఖీణాసవా గహితా. తే చ యస్మా తేహి సబ్బకాలం అవిజహితవాసా ఏవ, తస్మా వుత్తం “తే ఆవసింసు ఆవసన్తి ఆవసిస్సన్తీ”తి. తత్త ఆవసింసుతి నిస్సాయ ఆవసింసు. పఞ్చాభ్యవిప్పహీనతాదయో హి అరియానం అపస్సయా. తేసు పఞ్చాభ్యవిప్పహానపచ్చేకసచ్చపనోదనవసనాఓసట్టాని, “సఙ్ఖాయేకం పటిసేవతి, అధివాసేతి పరివఙ్ఘేతి వినోదేతీ”తి (దీ. ని. ౩.౩౦౮; మ. ని. ౨.౧౬౮; అ. ని. ౧౦.౨౦) వుత్తేసు అపస్సేనేసు వినోదనఞ్చ మగ్గకిచ్చానేవ, ఇతరే మగ్గేన చ సమిజ్జన్తీతి.

పరమఅరియావాససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దుతియఅరియావాససుత్తవణ్ణనా

౨౦. దసమే కస్మా పన భగవా కురుసు విహరన్తో ఇమం సుత్తం అభాసీతి ఆహ “యస్మా”తిఆది. కురురట్టం కిర తదా తన్నివాసిసత్తానం యోనిసోమనసికారవంతతాదినా యేభుయ్యేన సుప్పటిపన్నతాయ పుట్టే చ కతపుణ్ణతాబలేన వా తదా ఉతుఆదిసమ్మత్తియుత్తమేవ అహోసి. కేచి పన “పుట్టే పవత్తకురువత్తధమ్మానుట్టానవాసనాయ ఉత్తరకురు వియ యేభుయ్యేన ఉతుఆదిసమ్మన్నమేవ హోతి. భగవతో కాలే సాతిసయం ఉతుసప్పాయాదియుత్తం రట్టం అహోసి”తి వదన్తి. తత్త భిక్షా భిక్షునియో ఉపాసకా ఉపాసికాయో ఉతుపచ్చయాదిసమ్మన్నత్తా తస్స రట్టస్స సప్పాయఉతుపచ్చయసేవనేన నిచ్చం కల్లసరీరా కల్లచిత్తా చ హోన్తి. తే చిత్తసరీరకల్లతాయ అనుగ్గహితపఞ్ణాబలా గమ్భీరకథం పటిగ్గహేతుం సమత్థా పటిచ్చసముప్పాదనిస్సితానం గమ్భీరపఞ్ణానఞ్చ కారకా హోన్తి. తేనాహ “కురురట్టవాసిసో భిక్షా గమ్భీరపఞ్ణాకారకా”తిఆది.

యుత్తప్పయుత్తాతి సతిపట్టానభావనాయ యుత్తా చేవ పయుత్తా చ. తస్మిన్తో (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬) జనపదే చతస్సో పరిసా పకతియావ సతిపట్టానభావనానుయోగమనుయుత్తా విహరన్తి, అన్తమసో దాసకమ్మకరపరిజనాపి సతిపట్టానప్పటిసంయుత్తమేవ కథం కథేన్తి. ఉదకతిత్తసుత్తకన్తనట్టానాదీసుపి నిరత్తకకథా నామ నప్పవత్తతి. సచే కాచి ఇట్టి, “అమ్మ, త్వం కతరం సతిపట్టానభావనం మనసి కరోసి”తి పుచ్చితా “న కిఞ్చీ”తి వదతి, తం గరహన్తి “ధీరత్తు తవ జీవితం, జీవమానాపి త్వం మతసదిసా”తి. అథ నం “మా దాని పున ఏవమకాసీ”తి ఓవదిత్వా అఞ్జాతరం సతిపట్టానం ఉగ్గఙ్ఠాపేన్తి. యా పన “అహం అసుకం సతిపట్టానం నామ మనసి కరోమీ”తి వదతి, తస్సా “సాధు సాధూ”తి సాధుకారం దత్వా “తవ జీవితం సుజీవితం, త్వం నామ మనుస్సత్తం పత్తా, తవత్థాయ సమ్మాసమ్మద్ధో ఉప్పన్నో”తిఆదీహి పసంసన్తి. న కేవలఞ్చోత్త మనుస్సజాతికాయేవ సతిపట్టానమనసికారయుత్తా, తే నిస్సాయ విహరన్తా తిరచ్ఛానగతాపి.

తత్తిదం వత్తు - ఏకో కిర నటకో సువపోతకం గహేత్వా సిక్ఖాపేన్తో విచరతి. సో భిక్షునిఉపస్సయం ఉపనిస్సాయ వసిత్వా గమనకాలే సువపోతకం పముస్సిత్వా గతో. తం సామణేరియో గహేత్వా పటిజగ్గింసు, “బుద్ధరక్ఖితో”తి చస్స నామం అకంసు. తం ఏకదివసం పురతో నిసిన్నం దిస్వా మహాధేరీ ఆహ “బుద్ధరక్ఖితా”తి. కిం, అయ్యోతి. అత్తి తే కోచి

భావనామనసికారోతి? నత్తయ్యేతి. ఆవుసో , పబ్బజితానం సన్నికే వసన్తేన నామ విస్సట్టలత్తభావేన భవితుం న వట్టతి, కోచిదేవ మనసికారో ఇచ్చితబ్బో, త్వం పన అజ్ఞం న సక్తిస్ససి, “అట్టి అట్టి”తి సజ్ఞాయం కరోహితి. సో థేరియా ఓవాదే రత్వా “అట్టి అట్టి”తి సజ్ఞాయన్తో చరతి.

తం ఏకదివసం పాతోవ తోరణగ్గే నిసీదిత్వా బాలాతపం తపమానం ఏకో సకుణో నఖపజ్జరేన అగ్గహిసి. సో “కిరి కిరీ”తి సద్దమకాసి. సామణేరియో సుత్వా, “అయ్యే, బుద్ధరక్తితో సకుణేన గహితో, మోచేమ న”న్తి లేడ్డుఆదిని గహిత్వా అనుబద్ధిత్వా మోచేసుం. తం ఆనేత్వా పురతో రపితం థేరి ఆహ, “బుద్ధరక్తిత, సకుణేన గహితకాలే కిం చిన్తేసీ”తి. అయ్యే, న అజ్ఞం చిన్తేసిం, “అట్టిపుజ్జోవ అట్టిపుజ్జం గహిత్వా గచ్ఛతి, కతరస్మిం రానే విప్పకిరిస్సతీ”తి ఏవం, అయ్యే, అట్టిపుజ్జమేవ చిన్తేసిన్తి. సాధు సాధు, బుద్ధరక్తిత , అనాగతే భవక్ఖయస్స తే పచ్చయో భవిస్సతీతి. ఏవం తత్త తిరచ్ఛానగతాపి సతిపట్టానమనసికారయుత్తా.

దీఘనికాయాదీసు మహానిదానాదీనీతి దీఘనికాయే మహానిదానం (దీ. ని. ౨.౯౫ ఆదయో) సతిపట్టానం (దీ. ని. ౨.౩౭౨ ఆదయో) మజ్జిమనికాయే సతిపట్టానం (మ. ని. ౧.౧౦౫ ఆదయో) సారోపమం (మ. ని. ౧.౩౦౭ ఆదయో) రుక్ఖోపమం రట్టపాలం మాగణ్ణీయం ఆనేజ్జసప్పాయన్తి (మ. ని. ౩.౬౬ ఆదయో) ఏవమాదీని.

జాణాదయోతి ఇాణఞ్చోవ తంసమ్మయుత్తధమ్మా చ. తేనాహ “జాణన్తి వుత్తే”తిఆది. జాణసమ్మయుత్తచిత్తాని లబ్బన్తి తేహి విసా సమ్మజానతాయ అసమ్మవతో. మహాచిత్తానీతి అట్టపి మహాకిరియచిత్తాని లబ్బన్తి “సతతవిహారా”తి వచనతో ఇాణుప్పత్తిపచ్చయరహితకాలేపి పవత్తిజోతనతో. దస చిత్తానీతి అట్ట మహాకిరియచిత్తాని హసితుప్పాదవోట్టబ్బనచిత్తేహి సద్ధిం దస చిత్తాని లబ్బన్తి. అరజ్జనాదుస్సనవసేన పవత్తి తేసమ్మి సాధారణాతి. “ఉప్పేక్ఖకో విహరతి”తి వచనతో ఛళజ్జపేక్ఖావసేన ఆగతానం ఇమేసం సతతవిహారానం సోమనస్సం కథం లబ్బతీతి ఆహ “ఆసేవనవసేన లబ్భతీ”తి. కేఞ్చాపి భేణాసవో ఇట్టానిట్టేపి ఆరమ్మణే మజ్జత్తో వియ బహులం ఉప్పేక్ఖకో విహరతి అత్తనో పరిసుద్ధపకతిభావావిజహనతో. కదాచి పన తథా చేతోభిసజ్జారాభావే యం తం సభావతో ఇట్టం ఆరమ్మణం , తత్తే యాథావసభావగ్గహణవసేనపి అరహతో చిత్తం సోమనస్ససహగతం హుత్వా పవత్తతేవ, తఞ్చ ఖో పుట్టాసేవనవసేన. తేన వుత్తం “ఆసేవనవసేన లబ్భతీ”తి. అరక్ఖకిచ్చం సాధేతి సతివేపుల్లప్పత్తత్తా. చరతోతిఆదినా నిచ్చసమాదానం దస్సేతి, తం విక్ఖేపాభావేన దట్టబ్బం.

పబ్బజ్జాపగతాతి యం కేఞ్చ పబ్బజ్జం ఉపగతా, న సమితపాపా. భోవాదినోతి జాతిమత్తల్రాహ్మణే వదతి. పాటేక్కసచ్ఛానీతి తేహి తేహి దిట్టిగతికేహి పాటియేక్కం గహితాని “ఇదమేవ సచ్చ”న్తి అభినివిట్టాని దిట్టిసచ్ఛాదీని. తానిపి హి “ఇదమేవ సచ్చ”న్తి గహణం ఉపాదాయ “సచ్ఛానీ”తి వోహరియన్తి. తేనాహ “ఇదమేవా”తిఆది. నీహటానీతి అత్తనో సన్తానతో నీహరితాని అపనీతాని. గహితగ్గహణస్సాతి అరియమగ్గాధిగమతో పుట్టే గహితస్స దిట్టిగ్గాహస్స. విస్సట్టభావవేవచనానీతి అరియమగ్గేన సబ్బసో పరిచ్ఛాగభావస్స అధివచనాని.

నత్తి ఏతాసం వయో వేకల్లన్తి అవయాతి ఆహ “అనూనా”తి, అనవసేసోతి అత్తో. ఏసనాతి కామేసనాదయో. మగ్గస్స కిచ్చనిప్పత్తి కథితా రాగాదీనం పహీనభావదీపనతో. పచ్చవేక్ఖణఫలం కథితన్తి పచ్చవేక్ఖణముఖేన అరియఫలం కథితం. అధిగతే హి అగ్గఫలే సబ్బసో రాగాదీనం అనుప్పాదధమ్మతం పజానాతి, తఞ్చ పజాననం పచ్చవేక్ఖణజాణన్తి.

దుతియరియావాససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నాథవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

3. మహావగ్గో

౧. సీహనాదసుత్తవణ్ణనా

౨౧. తతియస్స పఠమే వినమట్టనేసూతి పపాతాదీసు వినమట్టనేసు. “అఙ్ఘోహి అసాధారణానీ”తి కస్మా వుత్తం, నను చేతాని సావకానమ్మి ఏకచ్ఛానం ఉప్పజ్జంతీతి? కామం ఉప్పజ్జంతి, యాదిసాని పన బుద్ధానం రానాట్టానఞ్ఞాదీని, న తాదిసాని తదఙ్ఘోసం కదాచిపి ఉప్పజ్జంతీతి అఙ్ఘోహి అసాధారణానీతి . తేనాహ “తథాగతస్సేవ బలానీ”తి. ఇమమేవ హి యథావుత్తల్లసం అపేక్షిత్యా తదభావతో ఆసయానుసయఞ్ఞాదీసు ఏవ అసాధారణసమఙ్ఘా నిరుత్థా. కామం ఇణబలానం ఇణసమ్భారో విసేసపచ్చయో, పుఞ్ణసమ్భారోపి పన నేసం పచ్చయో ఏవ. ఇణసమ్భారస్సపి వా పుఞ్ణసమ్భారభావతో “పుఞ్ణస్సయసమ్మత్తియా ఆగతానీ”తి వుత్తం.

పకతిహత్తికులన్తి (సం. ని. టీ. ౨.౨.౨౨) గిరిచరనదిచరవనచరాదిప్పభేదా గోచరియకాలావకనామా సబ్బాపి బల్లన పాకతికా హత్తిజాతి. దసన్నం పురిసానన్తి ధామమజ్ఞిమానం దసన్నం పురిసానం. ఏకస్స తథాగతస్స కాయబలన్తి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. ఏకస్సాతి చ తథా హేట్టా కథాయం ఆగతత్తా దేసనానోతేన వుత్తం. నారాయనసఙ్ఘాతబలన్తి ఏత్థ నారా వుచ్చన్తి రస్మియో. తా బహూ నానావిధా ఇతో ఉప్పజ్జంతీతి నారాయనం, వజిరం, తస్మా నారాయనసఙ్ఘాతబలన్తి వజిరసఙ్ఘాతబలన్తి అత్తో. ఇణబలం పన పాళియం ఆగతమేవ, న కాయబలం వియ అట్టకథారుళ్లమేవాతి అధిప్పాయో.

సంయుత్తకే (సం. ని. ౨.౩౩) ఆగతాని తేసత్తతి ఇణాని, సత్తసత్తతి ఇణానీతి వుత్తం, తత్థ (విభ. మూలటీ. ౭౬౦) పన నిదానవగ్గే సత్తసత్తతి ఆగతాని చతుచత్తారీసఞ్చ. తేసత్తతి పన పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౧.౧) సుతమయాదీని ఆగతాని దిస్సన్తి, న సంయుత్తకే. అఙ్ఘానివీతి ఏతేన ఇణవత్థవిభజ్జే (విభ. ౭౦౧ ఆదయో) ఏకకాదివసేన వుత్తాని, అఙ్ఘత్థ చ “పుబ్బన్తే ఇణ”న్తిఆదినా (ధ. సం. ౧౦౬౩) బ్రహ్మజాలాదీసు చ “తయిదం తథాగతో పజానాతి ‘ఇమాని దిట్టిట్టానాని ఏవం గహితానీ’తి”ఆదినా (దీ. ని. ౧.౩౬) వుత్తాని అనేకాని ఇణప్పభేదాని సఙ్గత్థాతి. యాథావప్పటివేధతో సయఞ్చ అకమ్పియం పుగ్గలఞ్చ తంసమగ్గీనం నేయ్యేసు అధిబలం కరోతీతి ఆహ “అకమ్పియట్టేన ఉపత్థమ్మనట్టేన చా”తి.

ఉసభస్స ఇదన్తి ఆసభం, సేట్టట్టానం. సబ్బఙ్ఘాతాపటిజాననవసేన అభిముఖం గచ్ఛన్తి, అట్ట వా పరిసా ఉపసఙ్కమన్తీతి ఆసభా, పుబ్బబుద్ధా. ఇదం పనాతి బుద్ధానం రానం సబ్బఙ్ఘాతమేవ వదతి. తిట్టమానోవాతి అవదన్తోపి తిట్టమానోవ పటిజానాతి నామాతి అత్తో. ఉపగచ్ఛతీతి అనుజానాతి.

అట్టసు పరిసాసూతి “అభిజానామి ఖో పనాహం, సారిపుత్త, అనేకసతం ఖత్తియపరిసం...ఏ... తత్త వత మం భయం వా సారజ్ఞం వా ఓక్కమిస్సతీతి నిమిత్తమేతం, సారిపుత్త, న సమనుపస్సామీ”తి (మ. ని. ౧.౧౦౧) వుత్తాసు అట్టసు పరిసాసు. అభీతనాదం నదతీతి పరతో దస్సితఞ్ఞాయోగేన దసబలోహన్తి అభీతనాదం నదతి.

పటివేధనిట్టత్తా అరహత్తమగ్గఞ్ఞాణం పటివేధోతి “ఫలక్ఖణే ఉప్పన్నం నామా”తి వుత్తం. తేన పటిలద్ధస్సపి దేసనాఞ్ఞాస్స కిచ్చనిప్పత్తి పరస్స అవబుజ్ఞనమత్తేన హోతీతి “అఙ్ఘాసికోణ్ణఞ్ఞస్స సోతాపత్తిఫలక్ఖణే పవత్తం నామా”తి

వుత్తం. తతో పరం పన యావ పరినిబ్బానా దేసనాజాణపవత్తి తస్సేవ పవత్తితస్స ధమ్మచక్కస్స రానన్తి వేదితబ్బం పవత్తితచక్కస్స చక్కవత్తితో చక్కరతనస్స రానం వియ.

తిట్ఠతీతి వుత్తం, కిం భూమియం పురిసో వియ, నోతి ఆహ “తదాయత్తవుత్తితాయా”తి. రానన్తి చేత్థ అత్తలాభో ధరమానతా చ, న గతినివత్తితి ఆహ “ఉప్పజ్జతి చేవ పవత్తితి చా”తి. యత్థ పనేతం దసబలజాణం విత్థారితం, తం దస్సేన్తో “అభిధమ్మే పనా”తిఆదిమాహ. సేసేసుపి ఏసేవ నయో.

సమాదియన్తీతి సమాదానాని, తాని పన సమాదియత్వా కతాని హోన్తీతి ఆహ “సమాదియత్వా కతాన”న్తి. కమ్మమేవ వా కమ్మసమాదానన్తి ఏతేన సమాదానసద్దస్స అపుబ్బత్థాభావం దస్సేతి ముత్తగతసద్దే గతసద్దస్స వియ. గతీతి నిరయాదిగతియో. ఉపధీతి అత్తభావో. కాలోతి కమ్మస్స విపచ్చనారహకాలో. పయోగోతి విపాకుప్పత్తియా పచ్చయభూతా కిరియా.

అగతిగామినిన్తి నిబ్బానగామినిం. వుత్తజ్ఞో “నిబ్బానజ్ఞాహం, సారిపుత్త, పజానామి నిబ్బానగామినిజ్ఞా పటిపద”న్తి (మ. ని. ౧.౧౫౩). బహూసుపి మనుస్సేసు ఏకమేవ పాణం ఘాతేన్తేసు కామం సబ్బేసమ్మి చేతనా తస్సేవేకస్స జీవితిన్తియారమ్మణా, తం పన కమ్మం తేసం నానాకారం. తేసు (విభ. అట్ట. ౮౧౧) హి ఏకో ఆదరేన చన్దజాతో కరోతి, ఏకో “ఏహి త్వమ్మి కరోహి”తి పరేహి నిప్పీళితో కరోతి, ఏకో సమానచ్చన్తో వియ హుత్వా అప్పటిబాహమానో విచరతి. తేసు ఏకో తేనేవ కమ్మేన నిరయే నిబ్బత్తితి, ఏకో తిరచ్ఛానయోనియం, ఏకో పేత్తివిసయే. తం తథాగతో ఆయూహనక్ఖణేయేవ “ఇమినా నీహరేన ఆయూహితత్తా ఏస నిరయే నిబ్బత్తిస్సతి, ఏస తిరచ్ఛానయోనియం, ఏస పేత్తివిసయే”తి జానాతి. నిరయే నిబ్బత్తిమానమ్మి “ఏస మహానిరయే నిబ్బత్తిస్సతి, ఏస ఉస్సదనిరయే”తి జానాతి. తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తిమానమ్మి “ఏస అపాదకో భవిస్సతి, ఏస ద్విపాదకో, ఏస చతుప్పదో, ఏస బహుప్పదో”తి జానాతి. పేత్తివిసయే నిబ్బత్తిమానమ్మి “ఏస నిజ్ఞామతణ్ణికో భవిస్సతి, ఏస ఖుప్పిపాసికో, ఏస పరదత్తూపజీవీ”తి జానాతి. తేసు చ కమ్మేసు “ఇదం కమ్మం పటిసన్ధిం ఆకడ్డిస్సతి, ఇదం అజ్ఞోన దిన్నాయ పటిసన్ధియా ఉపధివేపక్కం భవిస్సంతీ”తి జానాతి.

తథా సకలగామవాసికేసు ఏకతో పిణ్డపాతం దదమానేసు కామం సబ్బేసమ్మి చేతనా పిణ్డపాతారమ్మణావ, తం పన కమ్మం తేసం నానాకారం. తేసు హి ఏకో ఆదరేన కరోతీతి సబ్బం పురిమసదిసం, తస్మా తేసు కేచి దేవలోకే నిబ్బత్తిన్తి, కేచి మనుస్సలోకే. తం తథాగతో ఆయూహనక్ఖణేయేవ జానాతి. “ఇమినా నీహరేన ఆయూహితత్తా ఏస మనుస్సలోకే నిబ్బత్తిస్సతి, ఏస దేవలోకే. తత్థాపి ఏస ఖత్తియకులే, ఏస బ్రాహ్మణకులే, ఏస వేస్సకులే, ఏస సుద్ధకులే, ఏస పరనిమ్మితవసవత్తిసు, ఏస నిమ్మానరతీసు, ఏస తుసితేసు, ఏస యామేసు, ఏస తావతింసేసు, ఏస చాతుమహారాజికేసు, ఏస భుమ్మదేవేసు”తిఆదినా తత్థ తత్థ హీనపణీతసువణ్ణదుబ్బణ్ణఅప్పపరివారమహాపరివారతాదిభేదం తం తం విసేసం ఆయూహనక్ఖణేయేవ జానాతి.

తథా విపస్సనం పట్టపేన్తేసుయేవ “ఇమినా నీహరేన ఏస కిజ్ఞి సల్లక్ఖేతుం న సక్ఖిస్సతి, ఏస మహాభూతమత్తమేవ వవత్థపేస్సతి, ఏస రూపపరిగ్గహేయేవ ఠస్సతి, ఏస అరూపపరిగ్గహేయేవ, ఏస నామరూపపరిగ్గహేయేవ, ఏస పచ్చయపరిగ్గహేయేవ, ఏస లక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనాయమేవ, ఏస పరమఫలేయేవ, ఏస దుతియఫలేయేవ, ఏస తతియఫలేయేవ, ఏస అరహత్తం పాపుణిస్సంతీ”తి జానాతి. కసిణపరికమ్మం కరోన్తేసుపి “ఇమస్స పరికమ్మమత్తమేవ

భవిష్యతి, ఏస నిమిత్తం ఉప్పాదేస్సతి, ఏస అప్పనం ఏవ పాపుణీస్సతి, ఏస ఝానం పాదకం కత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా అరహత్తం గణ్ఠీస్సతీ"తి జానాతి. తేనాహ "ఇమస్స చేతనా"తిఆది.

కామనతో కామేతబ్బతో కామప్పటిసంయుత్తతో చ ధాతు కామధాతు. ఆది-సద్దేన బ్యాపాదధాతురూపధాతుఆదీనం సజ్ఘహో. విలక్ఖణతాయాతి విసదిససభావతాయ. ఖిన్నాయతనధాతులోకన్తి అనేకధాతుం నానాధాతుం ఖిన్నలోకం ఆయతనలోకం ధాతులోకం యథాభూతం పజానాతీతి యోజనా. "అయం రూపక్ఖన్దో నామ...పే... అయం విజ్ఞాణక్ఖన్దో నామ. తేసుపి ఏకవిధేన రూపక్ఖన్దో, ఏకాదసవిధేన రూపక్ఖన్దో. ఏకవిధేన వేదనాక్ఖన్దో, బహువిధేన వేదనాక్ఖన్దో. ఏకవిధేన సజ్ఞాక్ఖన్దో...పే... సజ్ఞారక్ఖన్దో...పే... విజ్ఞాణక్ఖన్దో, బహువిధేన విజ్ఞాణక్ఖన్దో"తి ఏవం తావ ఖిన్నలోకస్స, "ఇదం చక్ఖాయతనం నామ...పే... ఇదం ధమ్మాయతనం నామ. తత్త దసాయతనా కామావచరా, ద్వే చాతుభూమకా"తిఆదినా ఆయతనలోకస్స, "అయం చక్ఖుధాతు నామ...పే... అయం మనోవిజ్ఞాణధాతు నామ. తత్త సోళస ధాతుయో కామావచరా, ద్వే చాతుభూమకా"తిఆదినా ధాతులోకస్స అనేకసభావం నానాసభావజ్ఞా పజానాతి. న కేవలం ఉపాదిన్నసజ్ఞారలోకస్సేవ, అథ ఖో అనుపాదిన్నకసజ్ఞారలోకస్సపి "ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నత్తా ఇమస్స రుక్ఖస్స ఖిన్దో సేతో, ఇమస్స కాళో, ఇమస్స మట్టో, ఇమస్స సకణ్ఠకో, ఇమస్స బహులత్తచో, ఇమస్స తనుత్తచో, ఇమస్స పత్తం వణ్ణసణ్ణానాదివసేన ఏవరూపం, ఇమస్స పుప్పం నీలం పీతం లోహితం ఓదాతం సుగన్ధం దుగ్గన్ధం, ఇమస్స ఫలం ఖిద్దకం మహన్తం దీఘం వట్టం సుసణ్ణానం దుస్సణ్ణానం మట్టం ఫరుసం సుగన్ధం దుగ్గన్ధం మధురం తిత్తకం కటుకం అమ్పిలం కసావం, ఇమస్స కణ్ఠకో తిఖిణో కుణ్ఠో ఉజ్జకో కుటిలో తమ్పా కాళో ఓదాతో హోతీ"తిఆదినా పజానాతి. సబ్బజ్ఞాబుద్ధానం ఏవ హి ఏతం బలం, న అజ్ఞోసం.

నానాధిముత్తికతన్తి నానజ్ఞాసయతం. అధిముత్తి నామ అజ్ఞాసయధాతు అజ్ఞాసయసభావో. సో పన హీనపణీతతాసామజ్ఞోన పాళియం ద్విధావ వుత్తోపి హీనపణీతాదిభేదేన అనేకవిధోతి ఆహ "హీనాదీహి అధిముత్తీహి నానాధిముత్తికభావ"న్తి. తత్త యే యే సత్తా యంయంఅధిముత్తికా, తే తే తంతదధిముత్తికే ఏవ సేవన్తి భజన్తి పయిరుపాసన్తి ధాతుసభాగతో. యథా గూఢాదీనం ధాతుానం సభావో ఏసో, యం గూఢాదీహి ఏవ సంసన్దన్తి సమేన్తి, ఏవం హీనజ్ఞాసయా దుస్సీలాదీహీవ సంసన్దన్తి సమేన్తి, సమ్మన్నసీలాదయో చ సమ్మన్నసీలాదీహీవ. తం నేసం నానాధిముత్తికతం భగవా యథాభూతం పజానాతీతి.

వుద్ధిం హానిజ్ఞాతి పచ్చయవిసేసేన సామత్థియతో అధికతం అనధికతజ్ఞా. ఇన్ద్రియపరోపరియత్తజ్ఞాణనిద్దేసే (విభ. ౮౧౪; పటి. మ. ౧౧౩) "ఆసయం జానాతి, అనుసయం జానాతీ"తి ఆసయాదిజాననం కస్మా నిద్దిట్ఠన్తి? ఆసయజాననాదినా యేహి ఇన్ద్రియేహి పరోపరేహి సత్తా కల్యాణపాపాసయాదికా హోన్తి, తేసం జాననస్స విభావనతో. ఏవజ్ఞా కత్వా ఇన్ద్రియపరోపరియత్తఆసయానుసయజ్ఞాణానం విసుం అసాధారణతా, ఇన్ద్రియపరోపరియత్తనానాధిముత్తికతాజ్ఞాణానం విసుం బలవతా చ సిద్ధా హోతి. తత్త ఆసయన్తి యత్త సత్తా నివసన్తి, తం తేసం నివాసట్ఠానం, దిట్టిగతం వా యథాభూతజ్ఞాణం వా ఆసయో, అనుసయో అప్పహీనభావేన ధామగతో కిలేసో. తం పన భగవా సత్తానం ఆసయం జానన్తో తేసం తేసం దిట్టిగతానం విపస్సనామగ్గజ్ఞాణానజ్ఞా అప్పవత్తిక్ఖణేపి జానాతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“కామం సేవంతయేవ భగవా జానాతి - ‘అయం పుగ్గలో కామగరుకో కామాసయో కామాధిముత్తో’తి. కామం సేవంతయేవ జానాతి - ‘అయం పుగ్గలో నేక్ష్టమ్మగరుకో నేక్ష్టమ్మాసయో నేక్ష్టమ్మాధిముత్తో’తి. నేక్ష్టమ్మం సేవంతయేవ జానాతి. బ్యాపాదం, అబ్యాపాదం, ధినమిద్ధం, ఆలోకసంజ్ఞం సేవంతయేవ జానాతి - ‘అయం పుగ్గలో ధినమిద్ధగరుకో ధినమిద్ధాసయో ధినమిద్ధాధిముత్తో’”తి (పటి. మ. ౧.౧౧౩).

పరమాదీనం చతున్నం ఝానానన్తి రూపావచరానం పరమాదీనం పచ్చనీకజ్ఞాపనట్టేన ఆరమ్మణాపనిజ్ఞాపనట్టేన చ ఝానానం. చతుక్కునయేన హేతం వుత్తం. అట్టన్నం విమోక్షానన్తి ఏత్థ పటిపాటియా సత్త అప్పితప్పితక్ఖణే పచ్చనీకధమ్మేహి విముచ్చనతో ఆరమ్మణే చ అధిముచ్చనతో విమోక్షా నామ. అట్టమో పన సబ్బసో సజ్ఞావేదయితేహి విముత్తత్తా అపగమవిమోక్షో నామ. చతుక్కునయపఞ్చాకనయేసు పరమజ్ఞానసమాధి సవితక్కుసవిచారో నామ. పఞ్చాకనయే దుతియజ్ఞానసమాధి అవితక్కువిచారమత్తో. నయద్వయేపి ఉపరి తీసు ఝానేసు సమాధి అవితక్కుఅవిచారో. సమాపత్తిసు పటిపాటియా అట్టన్నం సమాధీతిపి నామం, సమాపత్తితిపి చిత్రేకగ్గతాసబ్బావతో, నిరోధసమాపత్తియా తదభావతో న సమాధీతి నామం. హానభాగియధమ్మన్తి అప్పగుణేహి పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టితస్స సజ్ఞామనసీకారానం కామాదిఅనుపక్ఖందనం . విసేసభాగియధమ్మన్తి పగుణేహి పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టితస్స సజ్ఞామనసీకారానం దుతియజ్ఞానాదిపక్ఖందనం. ఇతి సజ్ఞామనసీకారానం కామాదిదుతియజ్ఞానాదిపక్ఖందనాని హానభాగియవిసేసభాగియా ధమ్మాతి దస్సితాని. తేహి పన ఝానానం తంసభావతా చ ధమ్మసద్దేన వుత్తా. తస్మాతి వుత్తమేవత్థం హేతుభావేన పచ్చామసతి. వోదానన్తి పగుణతాసజ్ఞాతం వోదానం. తజ్ఞో పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టహిత్వా దుతియజ్ఞానాదిఅధిగమస్స పచ్చయత్తా “వుట్టాన”న్తి వుత్తం. కేచి పన “నిరోధతో ఫలసమాపత్తియా వుట్టానన్తి పాళి నట్టి”తి వదన్తి. తే “నిరోధా వుట్టహస్తస్స నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనం ఫలసమాపత్తియా అనంతరపచ్చయేన పచ్చయో”తి ఇమాయ పాళియా (పట్ట. ౧.౧.౪౧౭) పటిసేధేతబ్బా. యో సమాపత్తిలాభీ సమానో ఏవ “న లాభీమ్హి”తి, కమ్మట్టానం సమానం ఏవ “న కమ్మట్టాన”న్తి సజ్ఞో హోతి, సో సమ్మత్తియేవ సమానం “విపత్తి”తి పచ్చేతీతి వేదితబ్బో.

న తథా దట్టబ్బన్తి యథా పరవాదినా వుత్తం, తథా న దట్టబ్బం. సకసకకిచ్చమేవ జానాతీతి
 తానాట్టానజాననాదిసకసకమేవ కిచ్చం కాతుం జానాతి, యథాసకమేవ విసయం పటివిజ్ఞతీతి అత్తో. తమ్పీతి తేహి దసబలజాణేహి జానితబ్బమ్మి. కమ్మవిపాకంతరమేవాతి కమ్మంతరస్స విపాకంతరమేవ జానాతి.
 చేతనాచేతనాసమ్మయుత్తధమ్మే నిరయాదినిబ్బానగామినిప్పటిపదాభూతే కమ్మన్తి గహత్వా ఆహ
 “కమ్మపరిచ్ఛేదమేవా”తి. ధాతునానత్తఞ్చ ధాతునానత్తకారణఞ్చ ధాతునానత్తకారణన్తి ఏకదేససరూపేకసేసో దట్టబ్బో.
 తజ్ఞో ఇథాం తదుభయమ్మి జానాతి. “ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నత్తా”తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౮౧౨) తథా చేవ సంవణ్ణీతం. సచ్చపరిచ్ఛేదమేవాతి పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన సచ్చానం పరిచ్ఛిన్నమేవ. అప్పేతుం న సక్కోతి
 అట్టమనవమబలాని వియ తంసదిసం, ఇద్ధివిధజాణమివ వికుబ్బీతుం. ఏతేనస్స బలసదిసతఞ్చ నివారేతి.
 ఝానాదిజాణం వియ వా అప్పేతుం వికుబ్బీతుఞ్చ. యదిపి హి ఝానాదిపచ్చవేక్షణజాణం సత్తమబలన్తి తస్స సవితక్కుసవిచారతా వుత్తా, తథాపి ఝానాదీహి వినా పచ్చవేక్షణా నట్టితి ఝానాదిసహగతం ఇథాం తదన్తోగధం కత్వా ఏవం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అథ వా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం ఝానాదికిచ్చం వియ న సబ్బం బలకిచ్చం కాతుం సక్కోతీతి దస్సేతుం
 “ఝానం హుత్వా అప్పేతుం, ఇద్ధి హుత్వా వికుబ్బీతుఞ్చ న సక్కోతీ”తి వుత్తం, న పన కస్సచి బలస్స ఝానఇద్ధిభావతోతి దట్టబ్బం.

ఏవం కిచ్చవిసేసవసేనపి దసబలజాణసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణవిసేసం దస్సేత్వా ఇదాని వితక్కుత్తికభూమస్తరవసేనపి తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. పటిపాటియాతిఆదితో పట్టాయ పటిపాటియా.

అనుపదవణ్ణనం ఇత్వా వేదితబ్బాసీతి సమ్మన్తో. కిలేసావరణం నియతమిచ్ఛాదిట్టి. కిలేసావరణస్స అభావో ఆసవక్ఖయజాణాధిగమస్స రానం, తబ్బావో అట్టానం. అనధిగమస్స పన తదుభయమ్మి యథాక్కమం అట్టానం రానజ్ఞాతి తత్త కారణం దస్సేన్తో “లోకియ...పి.... దస్సనతో చా”తి ఆహ. తత్త లోకియసమ్మాదిట్టియా రితి ఆసవక్ఖయాధిగమస్స రానం కిలేసావరణాభావస్స కారణత్తా. సా హి తస్మిం సతి న హోతి, అసతి చ హోతి. ఏతేన తస్సా అట్టితియా తస్స అట్టానతా వుత్తా ఏవ. నేసం వేనేయ్యసత్తానం. ధాతువేమత్తదస్సనతోతి కామధాతుఆదీనం పవత్తిభేదదస్సనతో, యదగ్గేన ధాతువేమత్తం జానాతి, తదగ్గేన చరియాదివిసేసమ్మి జానాతి. ధాతువేమత్తదస్సనతోతి వా ధమ్మధాతువేమత్తదస్సనతో. సబ్బాపి హి చరియా ధమ్మధాతుపరియాపన్నా ఏవాతి. పయోగం అనాదియిత్వాపి సస్తతిమహామత్తాదీనం వియ. దిబ్బచక్ఖానుభావతో పత్తబ్బేనాతి ఏత్త దిబ్బచక్ఖనా పరస్స హదయవత్తుసన్నిస్సయలోహితవణ్ణదస్సనముఖేన తదా పవత్తమానచిత్తజాననత్థం పరికమ్మకరణం నామ సావకానం, తజ్ఞా ఖో ఆదికమ్మికానం, యతో దిబ్బచక్ఖానుభావతో చేతోపరియజాణస్స పత్తబ్బతా సీయా. బుద్ధానం పన యదిపి ఆసవక్ఖయజాణాధిగమతో పగేవ దిబ్బచక్ఖజాణాధిగమో, తథాపి తథాపరికమ్మకరణం నత్తి విజ్ఞాత్తయసిద్ధియా సిజ్ఞనతో. సేసాభిజ్ఞాత్తయే చేతోపరియజాణం దిబ్బచక్ఖజాణాధిగమేన పత్తన్తి చ వత్తబ్బతం లభతీతి తథా వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

సీహనాదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౪. అధివుత్తిపదసుత్తాదివణ్ణనా

౨౨-౨౪. దుతియే అధివచనపదానన్తి పజ్ఞాత్తిపదానం. దాసాదీసు సిరివడ్డకాదిసద్ధా వియ వచనమత్తమేవ అధికారం కత్వా పవత్తియా అధివచనం పజ్ఞాత్తి. అథ వా అధిసద్ధో ఉపరిభాగే. వుచ్చతీతి వచనం, ఉపరి వచనం అధివచనం, ఉపాదాభూతరూపాదీనం ఉపరి పజ్ఞాపియమానా ఉపాదాపజ్ఞాత్తీతి అత్తో, తస్మా పజ్ఞాత్తిదీపకపదానీతి అత్తో దట్టబ్బో. తస్స పదాని పదట్టానాని అధివచనపదాని. తేనాహ “తేసం యే”తిఆది. తేసన్తి అధివచనానం. యేతి ఖన్ధాదయో. అధివుత్తితాయ అధివుత్తియోతి దిట్టియో వుచ్చన్తి. అధికజ్ఞో సభావధమ్మేసు సస్సతాదిం, పకతిఆదిం, ద్రబ్బాదిం, జీవాదిం, కాయాదిజ్ఞ, అభూతం అత్థం అజ్ఞారోపేత్వా దిట్టియో పవత్తన్తి. తేనాహ “అథ వా”తిఆది. తతియచతుత్థాని సువిజ్ఞోయ్యాని.

అధివుత్తిపదసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౩. కసిణసుత్తవణ్ణనా

౨౫. పజ్ఞామే సకలట్టేనాతి నిస్సేసట్టేన. అనవసేసఫరణవసేన చేత్త సకలట్టో వేదితబ్బో, అసుభనిమిత్తాదీసు వియ ఏకదేసే అట్టత్వా అనవసేసతో గహేతబ్బట్టేనాతి అత్తో. తదారమ్మణానం ధమ్మానన్తి తం కసిణం ఆరబ్బ పవత్తనకధమ్మానం. ఖేత్తట్టేనాతి ఉప్పత్తిట్టానట్టేన. అధిట్టానట్టేనాతి పవత్తిట్టానభావేన. యథా ఖేత్తం సస్సానం ఉప్పత్తిట్టానం వడ్డనట్టానజ్ఞ, ఏవమేవ తం త ఝానం సమ్మయుత్తధమ్మానన్తి. యోగినో వా సుఖవిసేసానం కారణభావేన. పరిచ్ఛిన్దిత్వాతి ఇదం “ఉద్ధం అథో తిరియ”న్తి ఏత్థాపి యోజేతబ్బం. పరిచ్ఛిన్దిత్వా ఏవ హి సబ్బత్త కసిణం వడ్డేతబ్బం. తేన తేన వా కారణేనాతి తేన తేన

ఉపరిఆదీసు కసిణవడ్డనకారణేన. యథా కిన్తి ఆహ “అలోకమివ రూపదస్సనకామో”తి. యథా దిబ్బచక్కునా ఉద్ధం చే రూపం దట్టుకామో, ఉద్ధం ఆలోకం పసారేతి. అధో చే, అధో. సమంతతో చే రూపం దట్టుకామో, సమంతతో ఆలోకం పసారేతి, ఏవం సబ్బకసిణన్తి అత్థో. ఏకస్సాతి పథవీకసిణాదీసు ఏకేకస్స. అజ్ఞాభావానుపగమనత్తన్తి అజ్ఞాకసిణభావానుపగమనదీపనత్తం, అజ్ఞాస్స వా కసిణభావానుపగమనదీపనత్తం. న హి అజ్ఞోన పసారితకసిణం తతో అజ్ఞోన పసారితకసిణభావం ఉపగచ్ఛతి, ఏవమ్మి నేసం అజ్ఞాకసిణసమ్మేదాభావో వేదితబ్బో. న అజ్ఞం పథవీఆది. న హి ఉదకేన రితత్థానే ససమ్మారపథవీ అత్థి. అజ్ఞాకసిణసమ్మేదోతి ఆపోకసిణాదినా సజ్కరో. సబ్బత్థాతి సబ్బేసు సేసకసిణేసు.

ఏకదేసే అట్టత్వా అనవసేసఫరణం పమాణస్స అగ్గహణతో అప్పమాణం. తేనేవ హి నేసం కసిణసమజ్ఞో. తథా చాహ “తజ్ఞో”తిఆది. తత్త చేతసా ఫరన్తోతి భావనాచిత్తేన ఆరమ్మణం కరోన్తో. భావనాచిత్తజ్ఞో కసిణం పరిత్తం వా విపులం వా సకలమేవ మనసి కరోతి, న ఏకదేసం. కసిణుగ్ఘాటిమాకాసే పవత్తవిజ్ఞాణం ఫరణఅప్పమాణవసేన విజ్ఞాణకసిణన్తి వుత్తం. తథా హి తం విజ్ఞాణన్తి వుచ్చతి. కసిణవసేనాతి ఉగ్ఘాటితకసిణవసేన కసిణుగ్ఘాటిమాకాసే ఉద్ధంఅధోతిరియతా వేదితబ్బా. యత్తకజ్ఞో రానం కసిణం పసారితం, తత్తకం ఆకాసభావనావసేన ఆకాసం హోతీతి. ఏవం యత్తకం రానం ఆకాసం హుత్వా ఉపట్టితం, తత్తకం సకలమేవ ఫరిత్వా విజ్ఞాణస్స పవత్తనతో ఆగమనవసేన విజ్ఞాణకసిణేపి ఉద్ధంఅధోతిరియతా వుత్తాతి ఆహ “కసిణుగ్ఘాటిమాకాసవసేన తత్త పవత్తవిజ్ఞాణే ఉద్ధంఅధోతిరియతా వేదితబ్బా”తి.

కసిణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కాళీసుత్తవణ్ణనా

౨౬. ఛట్టే అత్థస్స పత్తిన్తి ఏకంతతో హితానుప్పత్తిం. హదయస్స సన్తిన్తి పరమచిత్తూపసమం. కిలేససేనన్తి కామగుణసజ్ఞాతం పరమం కిలేససేనం. సా హి కిలేససేనా అచ్చరాసజ్ఞాతసభావాపి పటిపత్తయమానా పియాయితబ్బఇచ్చితబ్బరూపసభావతో పియరూపసాతరూపా నామ అత్తనో కిచ్చవసేన. అహం ఏకోవ ఝాయన్తోతి అహం గణసఙ్గణికాయ కిలేససఙ్గణికాయ చ అభావతో ఏకో అసహాయో లక్ఖణూపనిజ్ఞానేన ఝాయన్తో. అనుబుజ్ఞన్తి అనుక్కమేన మగ్గపటిపాటియా బుజ్ఞిం పటివిజ్ఞిం. ఇదం వుత్తం హోతి – పియరూపం సాతరూపం సేనం జినిత్వా అహం ఏకోవ ఝాయన్తో “అత్థస్స పత్తిం హదయస్స సన్తి”న్తి సజ్ఞం గతం అరహత్తసుఖం పటివిజ్ఞిం, తస్మా జనేన మిత్తసన్ధవం న కరోమి, తేనేవ చ మే కారణేన కేనచి సద్ధిం సక్ఖీ న సమ్మజ్జతీతి. అత్థాభినిబ్బత్తేసున్తి ఇతిసద్దలోపేనాయం నిద్దేసోతి ఆహ “అత్థోతి గహత్వా”తి.

కాళీసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పరమమహాపజ్ఞాసుత్తవణ్ణనా

౨౭. సత్తమే వుచ్చేథాతి వుచ్చేయ్య. దుతియపదేపీతి “అనుసాసనియా వా అనుసాసని”న్తి ఏవం దుతియవాక్యేపి. తే కిర భిక్ఖూ. న చేవ సమ్మాయిస్సన్తీతి న చేవ సమ్మదేవ పకారేహి గహేస్సన్తి ఇహేస్సన్తి. తేనాహ “సమ్మాదేత్వా కథేతుం న సక్ఖీస్సన్తీ”తి. యస్మా అవిసయే పజ్ఞం పుచ్చితా హోన్తి, తస్మా విఘాతం ఆపజ్ఞిస్సన్తీతి యోజనా. అజ్ఞాథా ఆరాధనం నామ నత్థీతి ఇమినా సపచ్ఛయనామరూపానం యాథావతో అవబోధో ఏవ ఇతో బాహిరకానం నత్థి, కుతో పవేదనాతి దస్సేతి. ఆరాధనన్తి యాథావపవేదనేన చిత్తస్స పరితోసనం.

ఏకో పశ్చాత్తి ఏకో పశ్చాదుగ్గో, ఏకం పశ్చాగవేసనన్తి అత్తో. ఏకో ఉద్దేసోతి ఏకం ఉద్దిసనం అత్తస్స సంఖిత్తవచనం. వేయ్యకరణన్తి నిద్దిసనం అత్తస్స వివరిత్వా కథనం. హేతునాతి “అన్తవన్తతో అనచ్చన్తికతో తావకాలికతో నిచ్చప్పటిక్ఖేపతో”తి ఏవమాదినా నయేన యథా ఇమే సజ్ఞారా ఏతరహి, ఏవం అతీతే అనాగతే చ అనిచ్ఛా సజ్ఞతా పటిచ్చసముప్పన్నా ఖయధమ్మా వయధమ్మా విరాగధమ్మాతి అతీతానాగతేసు నయేన.

సబ్బే సత్తాతి అనవసేసా సత్తా. తే పన భవభేదతో సజ్ఞేపేనేవ భిద్దిత్వా దస్సేన్తో “కామభవాదీసూ”తిఆదిమాహ . బృధికరణానమ్మి బాహిరత్తసమాసో హోతి యథా “ఉరసిలోమో”తి ఆహ “ఆహారతో రితి ఏతేసన్తి ఆహారట్టితికా”తి. తిట్టతి ఏతేనాతి వా రితి, ఆహారో రితి ఏతేసన్తి ఆహారట్టితికాతి ఏవం వా ఏత్త సమాసవిగ్గహో దట్టబ్బో. ఆహారట్టితికాతి పచ్చయట్టితికా, పచ్చయాయత్తవుత్తికాతి అత్తో. పచ్చయత్తో హేత్త ఆహారసద్దో “అయమాహారో అనుప్పన్నస్స వా కామచ్చన్దస్స ఉప్పాదాయా”తిఆదీసు (సం. ని. ౪.౨౩౨) వియ. ఏవశ్శో “సబ్బే సత్తా”తి ఇమినా అసజ్ఞాసత్తా పరిగ్గహితా హోన్తి. సా పనాయం ఆహారట్టితికతా నిప్పరియాయతో సజ్ఞారధమ్మో. తేనాహు అట్టకథాచరియా “ఆహారట్టితికాతి ఆగతట్టానే సజ్ఞారలోకో వేదితబ్బో”తి (పారా. అట్ట. ౧.౧ వేరజ్జకణ్ణవణ్ణనా; విసుద్ధి. ౧.౧౩౬). యది ఏవం “సబ్బే సత్తా”తి ఇదం కథన్తి? పుగ్గలాధిట్టానదేసనాతి నాయం దోసో. తేనేవాహ - “ఏకధమ్మే, భిక్ఖవే, భిక్ఖు సమ్మా నిబ్బిన్దమానో సమ్మా విరజ్జమానో సమ్మా విముచ్చమానో సమ్మా పరియన్దస్సావీ సమ్మదత్తం అభిసమేచ్చ దిట్టేవ ధమ్మే దుక్ఖస్సన్తకరో హోతి. కతమస్మిం ఏకధమ్మే? సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికా”తి. య్వాయం పుగ్గలాధిట్టానాయ కథాయ సబ్బేసం సజ్ఞారానం పచ్చయాయత్తవుత్తితాయ ఆహారపరియాయేన సామజ్ఞతో పచ్చయధమ్మో వుత్తో, అయం ఆహారో నామ ఏకో ధమ్మో.

చోదకో వుత్తమ్మి అత్తం యాథావతో అప్పటివిజ్ఞమానో నేయ్యత్తం సుత్తపదం నీతత్తతో దహన్తో “సబ్బే సత్తా”తి వచనమత్తే రత్వా “నను చా”తిఆదినా చోదేతి. ఆచరియో అవిపరీతం తత్త యథాధిప్పేతమత్తం పవేదేన్తో “న విరుజ్ఞతీ”తి వత్వా “తేసశ్శో ఝానం ఆహారో హోతీ”తి ఆహ. ఝానన్తి ఏకవోకారభవావహం సజ్ఞాయ విరజ్జనవసేన పవత్తరూపావచరచతుత్థజ్ఞానం. పాళియం పన “అనాహరా”తి వచనం అసజ్ఞాభవే చతున్నం ఆహారానం అభావం సన్ధాయ వుత్తం, న పచ్చయాహారస్స అభావతో. ఏవం సన్నేపీతి ఇదం సాసనే యేసు ధమ్మేసు విసేసతో ఆహారసద్దో నిరుళ్లో, “ఆహారట్టితికా”తి ఏత్త యది తేయేవ గయ్యన్తి, అబ్యాపితదోసమాపన్నో. అథ సబ్బోపి పచ్చయధమ్మో ఆహారోతి అధిప్పేతో, ఇమాయ ఆహారపాళియా విరోధో ఆపన్నోతి దస్సేతుం ఆరద్ధం. “న విరుజ్ఞతీ”తి యేనాధిప్పాయేన వుత్తం, తం వివరన్తో “ఏతస్మిళ్ళో సుత్తే”తిఆదిమాహ. కబళీకారాహారాదీనం ఓజట్టమకరూపాహరణాది నిప్పరియాయేన ఆహారభావో. యథా హి కబళీకారాహారో ఓజట్టమకరూపాహరణేన రూపకాయం ఉపత్తమ్మేన్తి, ఏవం ఫస్సాదయో వేదనాదిఆహరణేన నామకాయం ఉపత్తమ్మేతి, తస్మా సతిపి జనకభావే ఉపత్తమ్మకభావో ఓజాదీసు సాతీసయో లబ్బమానో ముఖ్యో ఆహారట్టితి తే ఏవ నిప్పరియాయేన ఆహారలక్ఖణా ధమ్మా వుత్తా.

ఇథాతి ఇమస్మిం సుత్తే పరియాయేన పచ్చయో ఆహారోతి వుత్తో, సబ్బో పచ్చయధమ్మో అత్తనో ఫలం ఆహారతీతి ఇమం పరియాయం లభతీతి. తేనాహ “సబ్బధమ్మానశ్శో”తిఆది. తత్త సబ్బధమ్మానన్తి సబ్బేసం సజ్ఞతధమ్మానం. ఇదాని యథావుత్తమత్తం సుత్తేన సమత్తేతుం “తేనేవాహ”తిఆది వుత్తం. అయన్తి పచ్చయాహారో. నిప్పరియాయాహారోపి గహితోవ హోతీతి యావతా సోపి పచ్చయభావేనేవ జనకో ఉపత్తమ్మకో చ హుత్వా తం తం ఫలం ఆహారతీతి వత్తబ్బతం లభతీతి.

తత్త్వాతి పరియాయాహారో, నిష్పరియాయాహారోతి ద్వీసు ఆహారేసు అసజ్జాభవే యదిపి నిష్పరియాయాహారో న లబ్ధతి, పరియాయాహారో పన లబ్ధతేవ. ఇదాని తమేవత్తం విత్తారతో దస్సేతుం “అనుప్పన్నే హి బుద్ధే”తిఆది వుత్తం. ఉప్పన్నే బుద్ధే తిత్తకరమతనిస్సితానం యూనభావనాయ అసిజ్ఞనతో “అనుప్పన్నే బుద్ధే”తి వుత్తం. సాసనికా తాదిసం యూనం న నిబ్బత్తేన్నీతి “తిత్థాయతనే పబ్బజితా”తి వుత్తం. తిత్థియా హి ఉపపత్తివిసేసే విముత్తిసజ్ఞానో సజ్ఞావిరాగావిరాగేసు ఆదీనవానిసంసదస్సినోవ హుత్వా అసజ్జాసమాపత్తిం నిబ్బత్తేత్వా అక్ఖణభూమియం ఉప్పజ్జన్తి, న సాసనికా. వాయోకసిణే పరిక్కమ్మం కత్వాతి వాయోకసిణే పరమాదీని తీణి యూనాని నిబ్బత్తేత్వా తతియజ్ఞానే చిణ్ణవసీ హుత్వా తతో వుట్టాయ చతుత్తజ్ఞానాధిగమాయ పరికమ్మం కత్వా. తేనేవాహ “చతుత్తజ్ఞానం నిబ్బత్తేత్వా”తి.

కస్సా (దీ. ని. టీ. ౧.౬౮-౭౩; దీ. ని. అభి. టీ. ౧.౬౮-౭౩) పనేత్థ వాయోకసిణేయేవ పరికమ్మం వుత్తన్తి? వుచ్చతే, యథేవ హి రూపపటిభాగభూతేసు కసిణవిసేసేసు రూపవిభావనేన రూపవిరాగభావనాసజ్ఞతో అరూపసమాపత్తివిసేసో సచ్చికరీయతి, ఏవం అపరిబృత్తవిగ్గహతాయ అరూపపటిభాగభూతే కసిణవిసేసే అరూపవిభావనేన అరూపవిరాగభావనా సజ్ఞతో రూపసమాపత్తివిసేసో అధిగమీయతీతి. ఏత్త చ “సజ్ఞా రోగో, సజ్ఞా గణ్ఠో”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౪), “ధి చిత్తం, ధి వతేతం చిత్త”న్తిఆదినా చ నయేన అరూపప్పవత్తియా ఆదీనవదస్సనేన తదభావే చ సన్తపణీతభావసన్నిట్టానేన రూపసమాపత్తియా అభిసజ్ఞరణం అరూపవిరాగభావనా. రూపవిరాగభావనా పన సద్ధిం ఉపచారేన అరూపసమాపత్తియా, తత్త్వాపి విసేసేన పరమారుప్పజ్ఞానం. యది ఏవం “పరిచ్చిన్నాకాసకసిణేపి”తి వత్తబ్బం, తస్సాపి అరూపపటిభాగతా లబ్ధతీతి? ఇచ్చితమేవేతం, కేసఞ్చి అవచనం పనేత్థ పుట్టాచరియేహి అగ్గహితభావేన. యథా హి రూపవిరాగభావనా విరజ్జనీయధమ్మాభావమత్తేన పరినిష్పన్నా, విరజ్జనీయధమ్మపరిభాసభూతే చ విసయవిసేసే పాతుభవతి, ఏవం అరూపవిరాగభావనాపీతి వుచ్చమానే న కోచి విరోధో. తిత్థియేహేవ పన తస్సా సమాపత్తియా పటిపజ్జితబ్బతాయ తేసఞ్చ విసయపథే సూపనిబద్ధనస్సేవ తస్స యూనస్స పటిపత్తితో దిట్టివన్తేహి పుట్టాచరియేహి చతుత్థేయేవ భూతకసిణే అరూపవిరాగభావనాపరికమ్మం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. కిఞ్చ వణ్ణకసిణేసు వియ పురిమభూతకసిణత్తయేపి వణ్ణప్పటిచ్చాయావ పణ్ణత్తి ఆరమ్మణం యూనస్స లోకవోహారానురోధేనేవ పవత్తితో. ఏవఞ్చ కత్వా విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౫౭) పథవీకసిణస్స ఆదాసచన్దమణ్ణలూపమవచనఞ్చ సమత్థితం హోతి, చతుత్తం పన భూతకసిణం భూతప్పటిచ్చాయమేవ యూనస్స గోచరభావం గచ్ఛతీతి తస్సేవం అరూపపటిభాగతా యుత్తాతి వాయోకసిణేయేవ పరికమ్మం వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

ధీతి జిగుచ్చనత్థే నిపాతో, తస్సా ధి చిత్తన్తి చిత్తం జిగుచ్చామి. ధి వతేతం చిత్తన్తి ఏతం మమ చిత్తం జిగుచ్చితం వత హోతు. వతాతి సమ్భావనే. తేన జిగుచ్చనం సమ్భావేన్తో వదతి. నామాతి చ సమ్భావనే ఏవ. తేన చిత్తస్స అభావం సమ్భావేతి. చిత్తస్స భావాభావేసు ఆదీనవానిసంసే దస్సేతుం “చిత్తజ్ఞో”తిఆది వుత్తం. ఖన్తిం రుచిం ఉప్పాదేత్వాతి చిత్తస్స అభావో ఏవ సాధు సుట్టాతి ఇమం దిట్టినిజ్ఞానక్ఖన్తిం తత్త చ అభిరుచిం ఉప్పాదేత్వా. తథా భావితస్స యూనస్స రితిభాగియభావప్పత్తియా అపరిహీనజ్ఞానా. తిత్థాయతనే పబ్బజితస్సేవ తథా యూనభావనా హోతీతి ఆహ “మనుస్సలోకే”తి. పణిహితో అహోసీతి మరణస్స ఆసన్నకాలే రపితో అహోసి. యది రానాదినా ఆకారేన నిబ్బత్తేయ్య కమ్మబలేన, యావ భేదా తేనేవాకారేన తిట్టేయ్యతి ఆహ “తేన ఇరియాపథేనా”తిఆది. ఏవరూపానమ్మీతి ఏవం అచేతనానమ్మి. పి-సద్దేన పగేవ సచేతనానన్తి దస్సేతి. కథం పన అచేతనానం నేసం పచ్చయాహారస్స ఉపకప్పనన్తి చోదనం సన్ధాయ తత్త నిదస్సనం దస్సేన్తో “యథా”తిఆదిమాహ. తేన న కేవలమాగమాయేవ, అయమేత్త యుత్తీతి దస్సేతి. తావ తిట్టన్తి ఉక్కంసతో పఞ్చ మహాకప్పసతాని తిట్టన్తి.

యే ఉట్టానవీరియేన దివసం వీతినామేత్వా తస్య నిస్సన్ధఫలమత్తం కిశ్చిదేవ లభిత్వా జీవికం కప్పేన్తి, తే ఉట్టానఫలూపజీవిన్. యే పన అత్తనో పుష్కాఫలమేవ ఉపజీవన్తి, తే పుష్కాఫలూపజీవిన్. నేరయికానం పన నేవ ఉట్టానవీరియవసేన జీవికకప్పనం, పుష్కాఫలస్య పన లేనోపి నట్థీతి వుత్తం “యే పన నేరయికా...పే.... జీవీతి వుత్తా”తి. పటిసన్ధివిజ్ఞాణస్య ఆహారణేన మనోసశ్చోతనా ఆహారోతి వుత్తా, న యస్య కస్యచి ఫలస్సాతి అధిష్పాయేన “కిం పశ్చా ఆహారా అట్థీ”తి చోదేతి. ఆచరియో నిష్పరియాయాహారే అధిష్పతే “సియా తవ చోదనా అవసరా, సా పన ఏత్త అనవసరా”తి చ దస్సేన్తో “పశ్చా, న పశ్చాతి ఇదం న వత్తబ్బ”న్తి వత్వా పరియాయాహారస్సేవ పనేత్త అధిష్పతభావం దస్సేన్తో “నను పచ్చయో ఆహారోతి వుత్తమేత”న్తి ఆహ. తస్మాతి యస్య కస్యచి పచ్చయస్య ఆహారోతి ఇచ్చితత్తా. ఇదాని వుత్తమేవత్తం పాళియా సమత్తేన్తో “యం సన్ధాయా”తిఆదిమాహ.

ముఖ్యాహారవసేనపి నేరయికానం ఆహారట్థీతికతం దస్సేతుం “కటళీకారాహారం...పే.... సాధేతీ”తి వుత్తం. యది ఏవం నేరయికా సుఖప్పటిసంవేదినోపి హోన్తితి? నోతి దస్సేతుం “భేళో హీ”తిఆది వుత్తం. తయోతి తయో అరూపాహారా కటళీకారాహారస్య అభావతో. అవసేసానన్తి అసన్ధాసత్తేహి అవసేసానం కామభవాదీసు నిబ్బత్తసత్తానం. పచ్చయాహారో హి సబ్బేసం సాధారణోతి.

పరమమహాపష్కాసుత్తవణ్ణనా నిట్థితా.

౮-౯. దుతియమహాపష్కాసుత్తాదివణ్ణనా

౨౮-౨౯. అట్టమే ఏవంనామకేతి కజ్జలూతి ఏవం ఇట్థిలిజ్జవసేన లద్ధనామకే మజ్జిమప్పదేసస్య మరియుదభూతే నగరే. “నిగమే”తిపి వదన్తి, “నిచులవనే”తిపి వదన్తి. నిచులం నామ ఏకా రుక్ఖజాతి, “నీపరుక్ఖో”తిపి వదన్తి. తేన సశ్చన్నో మహావనసణ్ణో, తత్త విహరతీతి అత్తో. హేతునా నయేనాతి చ హేట్టా వుత్తమేవ. నను చ “ఏనో చేవ తస్య అత్తో”తి కస్మా వుత్తం. భగవతా హి చత్తారోతిఆదిపష్కాబ్యాకరణా చత్తారో ఆహారా, పశ్చాపాదానక్ఖన్ధా, ఛ అజ్ఞత్తికాని ఆయతనాని, సత్త విజ్ఞాణట్థీతియో, అట్ట లోకధమ్మా దస్సితా. భిక్షునియా పన చత్తారో సతిపట్టానా, పశ్చిన్ద్రియాని, ఛ నిస్సారణీయా ధాతుయో, సత్త బోజ్జఙ్గా, అరియో అట్టజ్ఞికో మగ్గోతి దస్సితధమ్మా అశ్శోయేవత్తో భిక్షునియా దస్సితోతి చోదనం సన్ధాయాహ “కిశ్చాపీ”తిఆది. నవమే నత్తి వత్తబ్బం.

దుతియమహాపష్కాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్థితా.

౧౦. దుతియకోసలసుత్తవణ్ణనా

౩౦. దసమే ఉగ్గన్త్యా యుజ్ఞతి ఏతాయాతి ఉయ్యోధికా, సత్తప్పహారేహి యుజ్ఞితస్సేతం అధివచనం. ఉగ్గన్త్యా యుజ్ఞనం వా ఉయ్యోధికో, సత్తప్పహారో. తేనాహ “యుద్ధతో నివత్తో”తి. ఉపస్సుతివసేన యుజ్ఞితబ్బాకారం శాత్వాతి జేతవనే కిర దత్తత్థేరో ధనుగ్గహతిస్సత్థేరోతి ద్వే మహాల్లకత్థేరా విహరపచ్చన్తే పణ్ణసాలాయ వసన్తి. తేసు ధనుగ్గహతిస్సత్థేరో పచ్చిమయామే పబుజ్జిత్వా ఉట్టాయ నిసిన్నో దత్తత్థేరం ఆమన్తేత్వా “అయం తే మహోదరో కోసలో భుత్తభత్తమేవ పూతిం కరోతి, యుద్ధవిచారణం పన కిశ్చి న జానాతి, పరాజితోత్తేవ వదాపేతీ”తి వత్వా తేన “కిం పన కాతుం వట్టతీ”తి వుత్తే – “భన్తే, యుద్ధో నామ పదుమబ్బూహో చక్కబ్బూహో సకటబ్బూహోతి తయో బ్బూహో హోన్తి, అజాతసత్తం గణ్ణీతుకామేన

అసుకస్మిం నామ పబ్బతకుచ్చిస్మిం ద్వీసు పబ్బతభిత్తిసు మనుస్సే రపేత్వా పురతో దుబ్బలం దస్సేత్వా పబ్బతంతరం పవిట్టభావం జానిత్వా పవిట్టమగ్గం రుద్ధిత్వా పురతో చ పచ్చతో చ ఉభోసు పబ్బతభిత్తిసు వగ్గిత్వా నదిత్వా జాలపక్ష్టిత్తమచ్చం వియ కత్వా సక్కా గహేతు”న్తి. తస్మిం ఖణే “భిక్షూనం కథాసల్లాపం సుణాథా”తి రజ్జో పేసితచరపురిసా తం సుత్వా రజ్జో ఆరోచేసుం. తం సుత్వా రాజా సజ్ఞామభేరిం పహరాపేత్వా గన్త్వా సకటబ్యూహం కత్వా అజాతసత్తుం జీవగ్గాహం గణ్ఠి. తేన వుత్తం “ఉపస్సుతివసే...పే... అజాతసత్తుం గణ్ఠి”తి.

దోణపాకన్తి దోణతణ్ణులానం పక్కభత్తం. దోణన్తి చతునాళికానమేతమధివచనం. మనుజస్సాతి సత్తస్స. తనుకస్సాతి తనుకా అప్పికా అస్స పుగ్గలస్స, భుత్తపచ్చయా విసభాగవేదనా న హోన్తి. సణికన్తి మన్దం ముదుకం, అపరిస్సయమేవాతి అత్థో. జీరతీతి పరిభుత్తాహరో పచ్చతి. ఆయు పాలయన్తి నిరోగో అవేదనో జీవితం రక్షన్తో. అథ వా సణికం జీరతీతి సో భోజనే మత్తజ్ఞా పుగ్గలో పరిమితాహారతాయ సణికం చిరేన జీరతి జరం పాపుణాతి జీవితం పాలయన్తో.

ఇమం ఓవాదం అదాసీతి ఏకస్మిం కిర (ధ. ప. అట్ట. ౨.౨౦౩ పసేనదికోసలవత్తు) సమయే రాజా తణ్ణులదోణస్స ఓదనం తదుపియేన సూపబ్యజ్ఞానేన భుజ్జాతి. సో ఏకదివసం భుత్తపాతరాసో భత్తసమ్మదం అవినోదేత్వా సత్తు సన్తికం గన్త్వా కిలన్తరూపో ఇతో చితో చ సమ్మరివత్తతి, నిద్దాయ అభిభుయ్యమానోపి లహుకం నిపజ్జితుం అసక్కోన్తో ఏకమన్తం నిసీది. అథ నం సత్థా ఆహ “కిం, మహారాజ, అవిస్సమిత్వావ ఆగతోసీ”తి. ఆమ, భన్తే, భుత్తకాలతో పట్టాయ మే మహాదుక్ఖం హోతీతి. అథ నం సత్థా, “మహారాజ, అతిబహుభోజీనం ఏతం దుక్ఖం హోతీ”తి వత్వా -

“మిద్ధీ యదా హోతి మహగ్గసో చ,

నిద్దాయితా సమ్మరివత్తసాయీ;

మహావరాహోవ నివాపపుట్టో,

పునప్పునం గల్భముపేతి మన్తో”తి. (ధ. ప. ౩౨౫; నేత్తి. ౨౬, ౯౦) -

ఇమాయ గాథాయ ఓవదిత్వా, “మహారాజ, భోజనం నామ మత్తాయ భుజ్జోతుం వట్టతి, మత్తభోజినో హి సుఖం హోతీ”తి ఉత్తరిపి పున ఓవదన్తో “మనుజస్స సదా సతీమతో”తి (సం. ని. ౧.౧౨౪) ఇమం గాథమాహ.

రాజా పన గాథం ఉగ్గణ్ఠితుం నాసక్తి, సమీపే రితం పన భాగినేయ్యం సుదస్సనం నామ మాణవం “ఇమం గాథం ఉగ్గణ్ఠ తాతా”తి ఆహ. సో తం గాథం ఉగ్గణ్ఠిత్వా “కిం కరోమి, భన్తే”తి సత్థారం పుచ్చి. అథ నం సత్థా ఆహ, “మాణవ, ఇమం గాథం నటో వియ పత్తపత్తట్టానే మా అవచ, రజ్జో పాతరాసం భుజ్జానట్టానే రత్వా పరమపిణ్డాదీసుపి అవత్వా అవసానే పిణ్డే గహితే వదేయ్యాసి, రాజా సుత్వా భత్తపిణ్డం ఛడ్డేస్సతి. అథ రజ్జో హత్థేసు ధోతేసు పాతిం అపనేత్వా సిత్థాని గణేత్వా తదుపియం బ్యజ్జానం ఇత్వా పునదివసే తావతకే తణ్ణులే హరేయ్యాసి. పాతరాసే చ వత్వా సాయమాసే మా వదేయ్యాసీ”తి. సో “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా తం దివసం రజ్జో పాతరాసం భుత్వా గతత్తా సాయమాసే భగవతో అనుసిట్టినియామేన గాథం అభాసి. రాజా దసబలస్స వచనం సరిత్వా భత్తపిణ్డం పాతియంయేవ ఛడ్డేసి. రజ్జో హత్థేసు ధోతేసు పాతిం అపనేత్వా సిత్థాని గణేత్వా పునదివసే తత్తకే తణ్ణులే హరింసు, సోపి మాణవో దివసే దివసే తథాగతస్స సన్తికం గచ్చతి. దసబలస్స విస్సాసికో అహోసి. అథ నం ఏకదివసం పుచ్చి “రాజా కిత్తకం భుజ్జాతీ”తి? సో “నాళికోదన”న్తి ఆహ. వట్టిస్సతి ఏత్తావతా పురిసభాగో ఏస, ఇతో పట్టాయ గాథం మా వదీతి. రాజా తథేవ సణ్ఠాసి. తేన వుత్తం “నాళికోదనపరమతాయ సణ్ఠాసీ”తి. రత్తజ్ఞాతాయ

వడ్డతం సీలం అస్స అట్టితి వడ్డతసీలో. అపోఢుజ్జనికేహి సీలేహితి చతుపారిసుద్ధిసీలేహి సీలం అరియం సుద్ధం. తేన వుత్తం “అరియసీలో”తి. తదేకం అనవజ్జట్ఠేన కుసలం. తేన వుత్తం “కుసలసీలో”తి.

దుతియకోసలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

మహావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఉపాలివగ్గో

గ. ఉపాలిసుత్రవణ్ణనా

౩గ. చతుత్థస్స పరమే అత్థవసేతి వుద్ధివిసేసే, సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తిహేతు అధిగమనీయే హితవిసేసేతి అత్తో. అత్తోయేవ వా అత్థవసో, దస అత్తే దస కారణానీతి వుత్తం హోతి. అథ వా అత్తో ఫలం తదధీనవుత్తితాయ వసో ఏతస్సాతి అత్థవసో, హేతుాతి ఏవమ్పెత్థ అత్తో దట్టబ్బో. “యే మమ సోతబ్బం సద్దహతబ్బం మజ్ఞోస్సన్తి, తేసం తం అస్స దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ”తి వుత్తత్తా “యో చ తథాగతస్స వచనం సమ్మటిచ్చతి, తస్స తం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ సంవత్తతీ”తి వుత్తం. అసమ్మటిచ్చనే ఆదీనవన్తి భద్దాలిసుత్తే వియ అసమ్మటిచ్చనే ఆదీనవం దస్సేత్వా. సుఖవిహారాభావే సహజీవమానస్స అభావతో సహజీవితాపి సుఖవిహారోవ వుత్తో. సుఖవిహారో నామ చతున్నం ఇరియాపథవిహారానం ఫాసుతా.

మజ్ఞతన్తి నిత్తేజతం. ధమ్మేనాతిఆదీసు ధమ్మాతి భూతం వత్తు. వినయోతి చోదనా చేవ సారణా చ. సత్తుసాసనన్తి ఇత్తిసమ్మదా చేవ అనుస్సావనసమ్మదా చ.

పియసీలానన్తి సిక్ఖాకామానం. తేసజ్ఞో సీలం పియం హోతి. తేనేవాహ “సిక్ఖాత్తయపారిపూరియా ఘటమానా”తి. సన్దిద్ధమనాతి సంసయం ఆపజ్జమనా . ఉబ్బళ్లా హోన్తీతి పీళితా హోన్తి. సజ్జకమ్మానీతి సతిపి ఉపోసథపవారణానం సజ్జకమ్మభావే గోబలీబద్ధజాయేన ఉపోసథం పవారణాన్త రపేత్వా ఉపసమ్మదాదిసేససజ్జకమ్మానం గహణం వేదితబ్బం. సమగ్గానం భావో సామగ్గీ.

“నాహం, చున్ద, దిట్టధమ్మికానంయేవ ఆసవానం సంవరాయ ధమ్మం దేసేమీ”తి (దీ. ని. ౩.౧౮౨) ఏత్థ వివాదములభూతా కిలేసా ఆసవాతి ఆగతా.

“యేన దేవూపపత్తస్స, గన్ధబ్బో వా విహజ్జమో;
యక్ఖత్తం యేన గచ్ఛేయ్యం, మనుస్సత్తజ్ఞా అబ్బజే;
తే మయ్హం ఆసవా భీణా, విద్ధస్తా వినళికతా”తి. (అ. ని. ౪.౩౬) –

ఏత్థ తేభూమకం కమ్మం అవసేసా చ అకుసలా ధమ్మా. ఇథ పన పరూపవాదవిప్పటిసారవధబన్దాదయో చేవ అపాయదుక్ఖభూతా చ నానప్పకారా ఉపద్ధవా ఆసవాతి ఆహ “అసంవరే రితేన తస్మింయేవ అత్తభావే పత్తబ్బా”తిఆది. యది హి భగవా సిక్ఖాపదం న చ పజ్ఞాపేయ్య, తతో అసద్ధమ్మప్పటిసేవనఅదిన్నాదానపాణాతిపాతాదిహేతు యే ఉప్పజ్జేయ్యం పరూపవాదాదయో దిట్టధమ్మికా నానప్పకారా అనత్థా, యే చ తన్నిమిత్తమేవ నిరయాదీసు నిబ్బత్తస్స పజ్ఞావిధబన్ధనకమ్మకారణాదివసేన మహాదుక్ఖానుభవనప్పకారా అనత్థా, తే సన్దాయ ఇదం వుత్తం “దిట్టధమ్మికానం ఆసవానం సంవరాయ సమ్మరాయికానం ఆసవానం పటిఘాతాయా”తి. దిట్టధమ్మో వుచ్చతి పచ్చక్షో అత్తభావో, తత్థ భవా దిట్టధమ్మికా. తేన వుత్తం “తస్మింయేవ అత్తభావే పత్తబ్బా”తి. సమ్ముఖా గరహనం అకిత్తి, పరమ్ముఖా గరహనం అయసో. అథ వా సమ్ముఖా పరమ్ముఖా గరహనం అకిత్తి, పరివారహాని అయసోతి వేదితబ్బం. ఆగమనమగ్గధకనాయాతి

ఆగమనద్వారపిదహనత్థాయ. సమ్పరేతబ్బతో పేచ్చ గస్తబ్బతో సమ్మరాయో, పరలోకోతి ఆహ “సమ్మరాయే నరకాదీసూ”తి.

మేఘనాదీని రజ్జనట్టానాని. పాణాతిపాతాదీని దుస్సనట్టానాని.

సంవరవినయోతి సీలసంవరో, సతిసంవరో, జాణసంవరో, ఖన్తిసంవరో, వీరియసంవరోతి పఞ్చవిధో సంవరో. యథాసకం సంవరితబ్బానం వినేతబ్బానఞ్చ కాయదుచ్చరితాదీనం సంవరణతో సంవరో, వినయనతో వినయోతి వుచ్చతి . పహనవినయోతి తదగ్గప్పహనం విక్ఖమ్బనప్పహనం, సముచ్చేదప్పహనం, పటిపస్సద్ధిప్పహనం, నిస్సరణప్పహనన్తి పఞ్చవిధం పహనం యస్మా చాగట్టేన పహనం, వినయట్టేన వినయో, తస్మా “పహనవినయో”తి వుచ్చతి. సమథవినయోతి సత్త అధికరణసమథా. పఞ్ణత్తివినయోతి సిక్ఖాపదమేవ. సిక్ఖాపదపఞ్ణత్తియా హి విజ్ఞమానాయ ఏవ సిక్ఖాపదసమ్భవతో పఞ్ణత్తివినయోపి సిక్ఖాపదపఞ్ణత్తియా అనుగ్గహితో హోతి. సేసమేత్థ వుత్తత్థమేవ.

ఉపాలిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపాలివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అక్కోసవగ్గో

౧-౮. వివాదసుత్తాదివణ్ణనా

౪౧-౪౮. పశ్చామస్స పఠమాదీని ఉత్తానత్థాని. చట్టే ఖణభజ్జరతాయ న నిచ్చా న ధువాతి అనిచ్చా. తతో ఏవ పణ్ణితేహి న ఇచ్చా న ఉపగంతబ్బాతిపి అనిచ్చా. స్వాయం నేసం అనిచ్చట్టో ఉదయవయపరిచ్చిన్నతాయ వేదితబ్బోతి ఆహ “హుత్వా అభావిన్”తి, ఉప్పజ్జిత్వా వినస్సకాతి అత్తో. సారరహితాతి నిచ్చసారధువసారఅత్తసారవిరహితా. ముసాతి విసంవాదనట్టేన ముసా, ఏకంసేన అసుభాదిసభావా తే బాలానం సుభాదిభావేన ఉపట్టహన్తి, సుభాదిగ్గహణస్స పచ్చయభావేన సత్తే విసంవాదేన్తి. తేనాహ “నిచ్చసుభసుఖా వియా”తిఆది. న పస్సనసభావాతి ఖణపభజ్జరతాఇత్తరపచ్చపట్టానతాయ దిస్సమానా వియ హుత్వా అదస్సనపకతికా. ఏతే హి ఖేత్తం వియ వత్తు వియ హిరణ్ణసువణ్ణం వియ చ పణ్ణాయిత్యాపి కతిపాహేనేవ సుపినకే దిట్టా వియ న పణ్ణాయన్తి. సత్తమట్టమాని సువిణ్ణోయ్యాని.

వివాదసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. సరీరట్టధమ్మసుత్తాదివణ్ణనా

౪౯-౫౦. నవమే పునబ్భవదానం పునబ్భవో ఉత్తరపదలోపేన, పునబ్భవో సీలమస్సాతి పోనోభవికో, పునబ్భవదాయకోతి అత్తో. తేనాహ “పునబ్భవనిబ్బత్తకో”తి. భవసజ్ఞరణకమ్మన్తి పునబ్భవనిబ్బత్తనకకమ్మం. దసమే నత్తి వత్తబ్బం.

సరీరట్టధమ్మసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

అక్కోసవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

పఠమపణ్ణాసకం నిట్టితం.

౨. దుతియపణ్ణాసకం

(౬) ౧. సచిత్తవగ్గో

౧-౧౦. సచిత్తసుత్తాదివణ్ణనా

౨౧-౬౦. దుతియస్స పరమాదీని ఉత్తానత్థాని. దసమే పిత्तం సముట్థానమేతేసన్తి పిత্তసముట్థానా,
పిత্তపచ్చయాపిత্তహేతుకాతి అత్తో. సేవ్హసముట్థానాదీసుపి ఏసేవ నయో. సన్నిపాతికాతి తిణ్ణమ్మి పిత్తాదీనం కోపన
సముట్థితా. ఉతుపరిణామజాతి విసభాగఉతుతో జాతా. జగ్గలదేసవాసీనఙ్గా అనూపదేసే వసన్తానం విసభాగో చ ఉతు
ఉప్పజ్జతి, అనూపదేసవాసీనఙ్గా జగ్గలదేసేతి ఏవం పరసముద్ధతీరాదివసేనపి ఉతువిసభాగతా ఉప్పజ్జతియేవ. తతో
జాతాతి ఉతుపరిణామజా. అత్తనో పకతిచరియానం విసయానం విసమం కాయపరిహరణవసేన జాతా విసమపరిహరజా.
తేనాహ “అతిచిరత్థాననిసజ్ఞాదినా విసమపరిహరేన జాతా”తి. ఆది-సద్దేన మహాభారవహనసుధాకోట్టనాదీనం సజ్ఞహో.
పరస్స ఉపక్కమతో నిబ్బత్తా ఓపక్కమికా. బాహిరం పచ్చయం అనపేక్షిత్వా కేవలం కమ్మవిపాకతోవ జాతా కమ్మవిపాకజా.
తత్థ పురిమేహి సత్తహి కారణేహి ఉప్పన్నా సారీరికా వేదనా సక్కా పటిబాహితుం, కమ్మవిపాకజానం పన సబ్బభేసజ్ఞానిపి
సబ్బపరిత్తానిపి నాలం పటిఘాతాయ.

సచిత్తసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

సచిత్తవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

(౭) ౨. యమకవగ్గో

౧-౭. అవిజ్ఞానుత్తాదివణ్ణనా

౬౧-౬౭. దుతియస్స పరమాదీని ఉత్తానత్తాని. సత్తమే నళకపానకేతి ఏవంనామకే నిగమే. పుట్టే కిర (జా. అట్ట. ౧.౧.౧౯ ఆదయో) అష్టాకం బోధిసత్తో కపియోనియం నిబ్బత్తో మహాకాయో కపిరాజా హుత్వా అనేకసతవానరసహస్సపరివుతో పబ్బతపాదే విచరి, పజ్జవా ఖో పన హోతి మహాపజ్జో. సో పరిసం ఏవం ఓవదతి, “తాతా, ఇమస్మిం పబ్బతపాదే విసఫలాని హోన్తి, అమనుస్సపరిగ్గహితా పోక్షరణికా నామ హోన్తి, తుమ్హే పుట్టే ఖాదితపుబ్బానేవ ఫలాని ఖాదథ, పీతపుబ్బానేవ పానీయాని పివథ, ఏత్థ వో పటిపుచ్చితకిచ్చం నత్తి”తి. తే అపీతపుబ్బం దిస్సా సహసావ అపివిత్వా సమన్తా పరిధావిత్వా మహాసత్తస్స ఆగమనం ఓలోకయమానా నిసీదింసు. మహాసత్తో ఆగన్త్యా “కిం, తాతా, పానీయం న పివథా”తి ఆహ. తుమ్హాకం ఆగమనం ఓలోకేమాతి. “సాధు, తాతా”తి సమన్తా పదం పరియేసమానో ఓతిణ్ణపదంయేవ అద్దస, న ఉత్తిణ్ణపదం. అదిస్సా “సపరిస్సయా”తి అజ్ఞాసి. తావదేవ చ తత్థ అభినిబ్బత్తఅమనుస్సో ఉదకం ద్వేధా కత్వా ఉట్టాసి - సేతముఖో, నీలకుచ్చి, రత్తహత్థపాదో, మహాదారికో, వన్తదారో, విరూపో, బీభచ్ఛో, ఉదకరక్ఖసో. సో ఏవమాహ - “కస్మా పానీయం న పివథ, మధురం ఉదకం పివథ, కిం తుమ్హే ఏతస్స వచనం సుణాథా”తి. మహాసత్తో ఆహ “త్వం అధివత్తో అమనుస్సో”తి? ఆమాహన్తి. “త్వం ఇథ ఓతిణ్ణే లభసీ”తి ఆహ. ఆమ, తుమ్హే పన సబ్బే ఖాదిస్సామీతి. న సక్ఖిస్ససి యత్థాతి. పానీయం పన పివిస్సథాతి. ఆమ, పివిస్సామాతి. ఏవం సన్తే ఏకమ్పి వానరం న ముఞ్చిస్సన్తి. “పానీయఞ్చ పివిస్సామ, న చ తే వసం గమిస్సామా”తి నళం ఆహరాపేత్వా కోటియం గహేత్వా ధమి. సబ్బో ఏకచ్చిద్దో అహోసి. తీరే నిసీదిత్వావ పానీయం పివి. సేసవానరానమ్పి పాటియేక్కం నళం ఆహరాపేత్వా ధమిత్వా అదాసి. సబ్బే తే పస్సన్తస్సేవ పానీయం పివింసు. వుత్తమ్పి చేతం -

“దిస్సా పదమనుత్తిణ్ణం, దిస్సానోతరితం పదం;

నళేన వారిం పిస్సామ, నేవ మం త్వం వధిస్ససీ”తి. (జా. ౧.౧.౨౦);

తతో పట్టాయ యావ అజ్జదివసా తస్మిం రానే నళా ఏకచ్చిద్దావ హోన్తి. ఇమస్మింజ్ఞో కప్పే కప్పట్టియపాటిహారియాని నామ చన్దే ససలక్ఖణం (జా. ౧.౪.౬౧ ఆదయో), వట్టజాతకే (జా. ౧.౧.౩౮) సచ్చకిరియట్టానే అగ్గిజాలస్స ఆగమనుపచ్ఛేదో, ఘటికారస్స మాతాపితునం వసనట్టానే అనోవస్సనం (మ. ని. ౨.౨౯౧), పోక్షరణియా తీరే నళానం ఏకచ్చిద్దభావోతి. ఇతి సా పోక్షరణీ నళేన పానీయస్స పివిత్తత్తా “నళకపానకా”తి నామం లభి. అపరభాగే తం పోక్షరణిం నిస్సాయ నిగమో పతిట్టాసి, తస్సపి “నళకపాన”న్తేవ నామం జాతం. తం పన సన్ధాయ వుత్తం “నళకపానే”తి. పలాసవనేతి కింసుకవనే.

తుణ్ణీభూతం తుణ్ణీభూతన్తి బ్యాపనిచ్చాయం ఇదం ఆమేడితవచనన్తి దస్సేతుం “యం యం దిస”న్తిఆది వుత్తం. అనువిలోకేత్వాతి ఏత్థ అను-సద్దో “పరీ”తి ఇమినా సమానత్తోతి ఆహ “తతో తతో విలోకేత్వా”తి. కస్మా ఆగిలాయతి కోటిసహస్సహస్థినాగానం బలం ధారేన్తస్సాతి చోదకస్స అధిప్పాయో. ఆచరియో పనస్స “ఏస సజ్ఞారానం సభావో, యదిదం అనిచ్చతా. యే పన అనిచ్చా, తే ఏకన్తేనేవ ఉదయవయప్పటిపీళితతాయ దుక్ఖా ఏవ. దుక్ఖసభావేసు తేసు సత్థుకాయే దుక్ఖప్పత్తియా అయం పచ్చయో”తి దస్సేతుం “భగవతో”తిఆది వుత్తం. పిట్టివాతో ఉప్పజ్జి, సో చ ఖో

పుట్టేకతకమ్మపచ్చయా. ఏడాదా “కిం పన తం కమ్మం, యేన అపరిమాణకాలం సక్కుచ్చం ఉపచితవిపులపుష్కాసమ్భారో సత్తా ఏవరూపం దుష్టవిపాకమనుభవతీ”తి? వుచ్చతే – అయమేవ భగవా బోధిసత్తభూతో అతీతజాతియం మల్లపుత్తో హుత్వా పాపజనసేవీ అయోనిసోమనసికారబహులో చరతి. సో ఏకదివసం నిబ్బుద్ధే వత్తమానే ఏకం మల్లపుత్తం గహేత్వా గాళ్ళతరం నిప్పీళేసి. తేన కమ్మేన ఇదాని బుద్ధో హుత్వాపి దుష్టమనుభవి. యథా చేతం, ఏవం చిత్తమాణవికాదీనమిత్థీనం యాని భగవతో అబ్బక్ఖానాదీని దుష్టాని, సబ్బాని పుట్టేకతస్స విపాకావసేసాని, యాని కమ్మపిలోతికానీతి వుచ్చన్తి.

వుత్తజ్ఞోతం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౯.౬౪-౯౬) –

“అనోతత్తసరాసన్నే, రమణీయే సిలాతలే;
నానారతనపజ్ఞోతే, నానాగన్ధవనన్తరే.

“మహతా భిక్షుసజ్ఞేన, పరేతో లోకనాయకో;
ఆసీనో బ్యాకరీ తథ్ఠ, పుబ్బకమ్మాని అత్తనో.

“సుణాథ భిక్షవో మయ్హం, యం కమ్మం పకతం మయా;
పిలోతికస్స కమ్మస్స, బుద్ధత్తేపి విపచ్చతి.

౧. “మునాళి నామహం ధుత్తో, పుట్టే అజ్ఞాసు జాతిసు;
పచ్చేకబుద్ధం సురభిం, అబ్బాచిక్ఖిం అదూసకం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, నిరయే సంసరిం చిరం;
బహూ వస్ససహస్సాని, దుష్టం వేదేసి వేదనం.

“తేన కమ్మావసేసేన, ఇథ పచ్చిమకే భవే;
అబ్బక్ఖానం మయా లద్ధం, సున్దరికాయ కారణా.

౨. “సబ్బాభిభుస్స బుద్ధస్స, నన్దో నామాసి సావకో;
తం అబ్బక్ఖాయ నిరయే, చిరం సంసరితం మయా.

“దస వస్ససహస్సాని, నిరయే సంసరిం చిరం;
మనుస్సభావం లద్ధాహం, అబ్బక్ఖానం బహుం లభిం.

“తేన కమ్మావసేసేన, చిత్తమాణవికా మమం;
అబ్బాచిక్ఖి అభూతేన, జనకాయస్స అగ్గతో.

౩. “ట్రాహ్మణో సుతవా ఆసిం, అహం సక్కుతపూజితో;
మహావనే పిత్తాసతే, మన్తే వాచేసి మాణవే.

“తట్టాగతో ఇసి భీమో, పశ్చాత్తపో మహిద్ధికే;
తత్సాహం ఆగతం దిస్వా, అబ్బాచిక్కిం అదూసకం.

“తతోహం అవచం సిస్సే, కామభోగీ అయం ఇసి;
మయ్మమ్మి భాసమానస్స, అనుమోదింసు మాణవా.

“తతో మాణవకా సబ్బే, భిక్ఖమానం కులే కులే;
మహాజనస్స ఆహంసు, కామభోగీ అయం ఇసి.

“తేన కమ్మవిపాకేన, పశ్చాత్త భిక్ఖుసతా ఇమే;
అబ్బక్ఖానం లభుం సబ్బే, సున్దరికాయ కారణా.

౪. “వేమాతుభాతరం పుట్టే, ధనహేతు హనిం అహం;
పక్ఖిపిం గిరిదుగ్గస్మిం, సిలాయ చ అపింసయిం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, దేవదత్తో సిలం ఖిపి;
అజ్ఞట్టం పింసయీ పాదే, మమ పాసాణసక్ఖరా.

౫. “పురేహం దారకో హుత్వా, కీళమానో మహాపథే;
పచ్చేకబుద్ధం దిస్వాన, మగ్గే సకలికం ఖిపిం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, ఇథ పచ్చిమకే భవే;
వధత్థం మం దేవదత్తో, అభిమారే పయోజయి.

౬. “హత్థారోహో పురే ఆసిం, పచ్చేకమునిముత్తమం;
పిణ్డాయ విచరంతం తం, ఆసాదేసిం గజేనహం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, భన్తో నాళాగిరీ గజో;
గిరిబ్బజే పురవరే, దారుణో సముపాగమి.

౭. “రాజాహం పత్తివో ఆసిం, సత్తియా పురిసం హనిం;
తేన కమ్మవిపాకేన, నిరయే పచ్చిసం భుసం.

“కమ్మునో తస్స సేసేన, ఇదాని సకలం మమ;
పాదే ఛవిం పకప్పేసి, న హి కమ్మం వినస్సతి.

౮. “అహం కేవట్టగామస్మిం, అహం కేవట్టదారకో;
మచ్చకే ఘాతితే దిస్వా, జనయిం సోమనస్సకం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, సీసదుక్ఖం అహూ మమ;
సబ్బే సక్కా చ హజ్జాంసు, యదా హని విటటూభో.

౯. “పుస్సస్సాహం పావచనే, సావకే పరిభాసయిం;
యవం ఖాదథ భుజ్జాథ, మా చ భుజ్జాథ సాలయో.

“తేన కమ్మవిపాకేన, తేమాసం ఖాదితం యవం;
నిమన్తితో బ్రాహ్మణేన, వేరజ్జాయం వసిం తదా.

౧౦. “నిబ్బుద్ధే వత్తమానమ్మి, మల్లపుత్తం నిహేరయిం;
తేన కమ్మవిపాకేన, పిట్టిదుక్ఖం అహూ మమ.

౧౧. “తికిచ్చకో అహం ఆసిం, సేట్టిపుత్తం విరేచయిం;
తేన కమ్మవిపాకేన, హోతి పక్ఖన్దికా మమ.

౧౨. “అవచాహం జోతిపాలో, సుగతం కస్సపం తదా;
కుతో ను బోధి ముణ్ణస్స, బోధి పరమదుల్లభా.

“తేన కమ్మవిపాకేన, అచరిం దుక్కరం బహుం;
ఛబ్బస్సానురువేలాయం, తతో బోధిమపాపుణిం.

“నాహం ఏతేన మగ్గేన, పాపుణిం బోధిముత్తమం;
కుమ్మగ్గేన గవేసిస్సం, పుబ్బకమ్మేన వారితో.

“పుజ్జాపాపపరిక్ఖిణో, సబ్బసన్తాపవజ్జితో;
అసోకో అనుపాయాసో, నిబ్బాయిస్సమనాసవో.

“ఏవం జినో వియాకాసి, భిక్కుసజ్ఞస్స అగ్గతో;
సబ్బాభిజ్ఞాబలప్పత్తో, అనోతత్తే మహాసరే”తి. (అప. థేర ౧.౩౯.౬౪-౯౬);

అవిజ్ఞాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. పఠమకథావత్తుసుత్తాదివణ్ణనా

౬౯-౭౦. నవమే (దీ. ని. టీ. ౧.౧౭; దీ. ని. అభి. టీ. ౧.౧౭; సం. ని. టీ. ౨.౫.౧౦౮౦) దుగ్గతితో సంసారతో చ నియ్యాతి ఏతేనాతి నియ్యానం, సగ్గమగ్గో, మోక్షమగ్గో చ. తం నియ్యానం అరహతి, నియ్యానే వా నియుత్తా, నియ్యానం వా ఫలభూతం ఏతిస్సా అట్టితి నియ్యానికా. వచీదుచ్చరితసంకిలేసతో నియ్యాతీతి వా ఈకారస్స రస్సత్తం, యకారస్స చ

కకారం కత్వా నియ్యానికా, చేతనాయ సద్ధిం సమ్మప్పలాపా వేరమణి. తప్పటిపక్షతో అనియ్యానికా, తస్మా భావో
అనియ్యానికత్తం, తస్మా అనియ్యానికత్తా. తిరచ్చానభూతన్తి తిరోకరణభూతం. గేహస్సితకథాతి గేహప్పటిసంయుత్తా.
కమ్మట్టానభావేతి అనిచ్చతాపటిసంయుత్తచతుసచ్చకమ్మట్టానభావే.

సహ అత్తేనాతి సాత్థకం, హితప్పటిసంయుత్తన్తి అత్తో. “సురాకథా”తిపి పారోతి ఆహ “సురాకథన్తి పాళియం పనా”తి. సా
పనేసా కథా “ఏవరూపా నవసురా పీతా రతిజననీ హోతీ”తి అస్సాదవసేన న వట్టతి, ఆదీనవవసేన పన
“ఉమ్మత్తకసంవత్తనికా”తిఆదినా నయేన వట్టతి. తేనాహ “అనేకవిధం...పే.... ఆదీనవవసేన వట్టతీ”తి. విసిఖాతి
ఘరసన్నివేసో. విసిఖాగహణేన చ తన్నివాసినో గహితా “గామో ఆగతో”తిఆదీసు వియ. తేనేవాహ “సూరా సమత్తా”తి చ
“సద్ధా పసన్నా”తి చ. కుమ్మట్టానప్పదేసేన కుమ్మదాసియో వుత్తాతి ఆహ “కుమ్మదాసికథా వా”తి.

రాజకథాదిపురిమకథాయ , లోకక్థాయికాదిపచ్చిమకథాయ వా వినిముత్తా పురిమపచ్చిమకథా విముత్తా.
ఉప్పత్తిరితిసంహారాదివసేన లోకం అక్థాయతీతి లోకక్థాయికా. అసుకేన నామాతి పజాపతినా బ్రహ్మనా, ఇస్సరేన వా.
వితణ్ణసల్లాపకథాతి “అట్ఠీనం సేతత్తా సేతోతి న వత్తబ్బో, పత్తానం కాళత్తా కాళోతి పన వత్తబ్బో”తి ఏవమాదికా. ఆది-సద్దేన
“సేలపుప్పలకాని వియ జీవిదావిరపారయత్తివిసాలా నత్తి, యం యో కోచి తిరియామానా కత్తత్తా”తి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో
దట్టబ్బో. సాగరదేవేనాతి సాగరపుత్తరాజుహి. ఖతోతి ఏతం ఏకవచనం తేహి పచ్చేకం ఖత్తత్తా “సాగరదేవేన ఖత్తత్తా”తి
వుత్తం. సహముద్ధా సముద్ధోతి వుత్తో. భవతి వద్ధతి ఏతేనాతి భవో. భవాభవా హోన్తీతి ఇతిభవాభవకథా. ఏత్త చ భవోతి
సస్సతం, అభవోతి ఉచ్చేదం. భవోతి వుద్ధి, అభవోతి హాని. భవోతి కామసుఖం, అభవోతి అత్తకిలమథోతి ఇతి ఇమాయ
చబ్బిధాయ ఇతిభవాభవకథాయ సద్ధిం బాత్తింస తిరచ్చానకథా నామ హోన్తి. అథ వా పాళియం సరూపతో అనాగతాపి
అరణ్ణపబ్బతనదీదీపకథా ఇతిసద్దేన సజ్ఞణ్ణత్వా బాత్తింస తిరచ్చానకథా వుత్తా. దసమే నత్తి వత్తబ్బం.

పరమకథావత్తుసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

యమకవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

(౮) ౩. ఆకంక్షవగ్గో

౧-౪. ఆకంక్షసుత్తాదివణ్ణనా

౭౧-౭౪. తతియస్స పరమే సీలస్స అనవసేససమాదానేన అఖణ్ణాదిభావాపత్తియా చ పరిపుణ్ణసీలా. సమాదానతో పట్టాయ అవిచ్ఛిన్ననతో సీలసమజ్ఞే. ఏత్తావతా కిరాతి (అ. ని. ౨.౩౭) కిర-సద్దో అరుచిసూచనత్తో. తేనేత్త ఆచరియవాదస్స అత్తనో అరుచ్చనభావం దీపేతి. సమ్మన్నసీలాతి అనామట్టవిసేసం సామజ్ఞతో సీలసజ్ఞేపన గహితం. తన్నా చతుబ్బిధన్తి ఆచరియత్థేరో “చతుపారిసుద్ధిసీలం ఉద్ధిసిత్వా”తి ఆహ. తత్థాతి చతుపారిసుద్ధిసీలే. జేట్టకసీలన్తి (సం. ని. ౫.౪౧౨) పధానసీలం. ఉభయత్థాతి ఉద్ధేసనిద్దేసే. ఇథ నిద్దేసే వియ ఉద్ధేసేపి పాతిమోక్షసంవరో భగవతా వుత్తో “సమ్మన్నసీలా”తి వుత్తత్తాతి అధిప్పాయో. సీలగ్గహణ్ణో పాళియం పాతిమోక్షసంవరవసేన ఆగతం. తేనాహ “పాతిమోక్షసంవరోయేవా”తిఆది. తత్త అవధారణేన ఇతరేసం తిణ్ణం ఏకదేసేన పాతిమోక్షన్తోగధతం దీపేతి. తథా హి అనోలోకియోలోకనే ఆజీవహేతు ఛసిక్ఖాపదవీతిక్కమే గిలానపచ్చయస్స అపచ్చవేక్షితపరిభోగే చ ఆపత్తి విహితాతి. తీణీతి ఇన్ద్రియసంవరసీలాదీని. సీలన్తి వుత్తట్టానం నామ అత్థీతి సీలపరియాయేన తేసం కత్థచి సుత్తే గహితట్టానం నామ కిం అత్థి యథా పాతిమోక్షసంవరోతి ఆచరియస్స సమ్ముఖత్తా అప్పటిక్ఖిపన్తోవ ఉపచారేన పుచ్చన్తో వియ వదతి. తేనాహ “అననుజానన్తో”తి. ఛద్వారరక్ఖామత్తకమేవాతి తస్స సల్లహుకభావమాహ చిత్తాధిట్టానమత్తేన పటిపాకతికభావాపత్తితో. ఇతరేసుపి ఏసేవ నయో. పచ్చయుప్పత్తిమత్తకన్తి ఫలేన హేతుం దస్సేతి. ఉప్పాదనహేతుకా హి పచ్చయానం ఉప్పత్తి. ఇదమత్థన్తి ఇదం పయోజనం ఇమస్స పచ్చయస్స పరిభుజ్జనేతి అధిప్పాయో. నిప్పరియాయేనాతి ఇమినా ఇన్ద్రియసంవరాదీని తీణి పధానస్స సీలస్స పరివారవసేన పవత్తియా పరియాయసీలాని నామాతి దస్సేతి.

ఇదాని పాతిమోక్షసంవరస్సేవ పధానభావం బృతిరేకతో అన్వయతో చ ఉపమాయ విభావేతుం “యస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త నోతి పాతిమోక్షసంవరో. సీసానీతి ఇన్ద్రియసంవరాదీని. తస్సే వాతి “సమ్మన్నసీలా”తి ఏత్త యం సీలం వుత్తం, తస్సేవ. సమ్మన్నపాతిమోక్షాతి ఏత్త పాతిమోక్షగ్గహణేన వేవచనం వత్వా తం విత్థారేత్వా...పి.... ఆదిమాహ. యథా అజ్ఞాత్థాపి “ఇథ భిక్కు సీలవా హోతీ”తి పుగ్గలాధిట్టానాయ దేసనాయ ఉద్ధిట్టం సీలం “పాతిమోక్షసంవరసంవుతో విహరతీ”తి (విభ. ౫౦౮) నిద్ధిట్టం. కస్మా ఆరథన్తి దేసనాయ కారణపుచ్చా. సీలానిసంసదస్సనత్థన్తి పయోజననిద్దేసో. “సీలానిసంసదస్సనత్థ”న్తి హి ఏత్త బృతిరేకతో యం సీలానిసంసస్స అదస్సనం, తం ఇమిస్సా దేసనాయ కారణన్తి కస్మా ఆరథన్తి? వేనేయ్యానం సీలానిసంసస్స అదస్సనతోతి అత్థతో ఆపన్నో ఏవ హోతి. తేనాహ “సచేపీ”తిఆది. సీలానిసంసదస్సనత్థన్తి పన ఇమస్స అత్థం వివరితుం “తేస”న్తిఆది వుత్తం. ఆనిసంసోతి ఉదయో. “సీలవా సీలసమ్మన్నో కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జతీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౧౬; అ. ని. ౫.౨౧౩; మహావ. ౨౮౫) పన విపాకఫలమ్మి “ఆనిసంసో”తి వుత్తం. కో విసేసోతి కో ఫలవిసేసో. కా వడ్డీతి కో అబ్బుదయో. విజ్ఞమానోపి గుణో యాథావతో విభావితో ఏవ అభిరుచిం ఉప్పాదేతి, న అవిభావితో, తస్మా ఏకన్తతో ఆనిసంసకిత్తనం ఇచ్చితబ్బమేవాతి దస్సేతుం “అప్పేవ నామా”తిఆదిమాహ.

పియోతి పియాయితబ్బో. పియస్స నామ దస్సనం ఏకన్తతో అభినన్దితబ్బం హోతీతి ఆహ “పియచక్ఖూహి సమ్మస్సితబ్బో”తి. పీతిసముట్టానప్పసన్నసోమ్మరూపపరిగ్గహణ్ణో చక్ఖు “పియచక్ఖూ”తి వుచ్చతి. తేసన్తి సబ్రహ్మచారీనం.

మనవడ్డనకోతి పీతిమనస్సు పరిబ్రూహనతో ఉపరూపరి పీతిచిత్తస్వేన ఉప్పాదనకో. గరుట్టానియోతి గరుకరణస్సు రానభూతో. జానం జానాతీతి ఇాణేన జానితబ్బం జానాతి. యథా వా అజ్ఞో అజానంతాపి జానంతా వియ పవత్తన్తి, న ఏవమయం, అయం పన జానంతో ఏవ జానాతి. పస్సం పస్సతీతి దస్సనభూతేన పజ్ఞాచక్కునా పస్సితబ్బం పస్సతి, పస్సంతో ఏవ వా పస్సతి. ఏవం సమ్భావనీయోతి ఏవం విజ్ఞాతాయ పణ్ణితభావేన సమ్భావేతబ్బో. సీలేస్వేవస్స పరిపూరకారీతి సీలేసు పరిపూరకారీ ఏవ భవేయ్యాతి. ఏవం ఉత్తరపదావధారణం దట్టబ్బం. ఏవజ్ఞో ఇమినా పదేన ఉపరిసిక్ఖాద్వయం అనివత్తితమేవ హోతి. యథా పన సీలేసు పరిపూరకారీ నామ హోతి, తం ఫలేన దస్సేతుం “అజ్ఞత్త”న్తిఆది వుత్తం. విపస్సనాధిట్ఠానసమాధిసంవత్తనికతాయ హి ఇథ సీలస్స పారిపూరీ, న కేవలం అఖణ్డాదిభావమత్తం. వుత్తజ్ఞోతం “యాని ఖో పన తాని అఖణ్డాని...పే... సమాధిసంవత్తనికానీ”తి. ఏవజ్ఞా కత్వా ఉపరిసిక్ఖాద్వయం సీలస్స సమ్భారభావేన గహితన్తి సీలస్సేవేత్థ పధానగ్గహణం సిద్ధం హోతి. సీలానురక్ఖకా హి చిత్తేకగ్గతాసజ్ఞారపరిగ్గహో. అనూనేనాతి అఖణ్డాదిభావేన, కస్సచి వా అహపనేన ఉపపన్నేన. ఆకారేనాతి కరణేన సమ్మాదనేన.

అజ్ఞత్తన్తి వా అత్తనోతి వా ఏకం ఏకత్తం, బృజ్జనమేవ నానం. భుమ్మత్థే చేతం, “సమథ”న్తి ఉపయోగవచనం “అనూ”తి ఇమినా ఉపసగ్గేన యోగే సిద్ధన్తి ఆహ “అత్తనో చిత్తసమథే యుత్తో”తి. తత్త చిత్తసమథేతి చిత్తస్స సమాధానే. యుత్తోతి అవియుత్తో పసుతో. యో సబ్బేన సబ్బం ఝానభావనాయ అననుయుత్తో, సో తం బహి నీహరతి నామ. యో ఆరభిత్యా అంతరా సజ్కీచం ఆపజ్జతి, సో తం వినాసేతి నామ. యో పన ఈదిసో అహుత్వా ఝానం ఉపసమ్పజ్జ విహరతి, సో అనిరాకతజ్ఞానోతి దస్సేంతో “బహి అనీహటజ్ఞానో”తిఆదిమాహ. నీహరణవినాసత్తజ్ఞో ఇదం నిరాకరణం నామ. “థమ్మం నిరంకత్వా నివాతవుత్తీ”తిఆదీసు (సు. ని. 32౮) చస్స పయోగో దట్టబ్బో.

సత్తవిధాయ అనుపస్సనాయాతి ఏత్థ అనిచ్ఛానుపస్సనా, దుక్ఖానుపస్సనా, అనత్తానుపస్సనా, నిబ్బిదానుపస్సనా, విరాగానుపస్సనా, నిరోధానుపస్సనా, పటినిస్సగ్గానుపస్సనాతి ఇమా సత్తవిధా అనుపస్సనా. సుజ్ఞాగారగతో భిక్ఖు తత్త లద్ధకాయవివేకతాయ సమథవిపస్సనావసేన చిత్తవివేకం పరిబ్రూహేంతో యథానుసిట్ఠపటిపత్తియా లోకం సాసనజ్ఞా అత్తనో విసేసాధిగమట్ఠానభూతం సుజ్ఞాగారజ్ఞా ఉపసోభయమానో గుణవిసేసాధిట్ఠానభావాపాదనేన విజ్ఞానం అత్తతో తం బ్రూహేంతో నామ హోతీతి వుత్తం “బ్రూహేతా సుజ్ఞాగారాన”న్తి. తేనాహ “ఏత్థ చా”తిఆది. ఏకభూమకాదిపాసాదే కురుమానోపి పన నేవ సుజ్ఞాగారానం బ్రూహేతాతి దట్టబ్బో. సుజ్ఞాగారగ్గహణేన చేత్త అరజ్జరుక్ఖమూలాది సబ్బం పధానానుయోగక్ఖమం సేనాసనం గహితన్తి దట్టబ్బం.

ఏత్తావతా యథా తణ్ణావిచరితదేసనా పరమం తణ్ణావసేన ఆరద్ధాపి తణ్ణాపదట్ఠానత్తా మానదిట్ఠీనం మానదిట్ఠీయో ఓసరిత్వా కమేన పపజ్ఞాత్తయదేసనా జాతా, ఏవమయం దేసనా పరమం అధిసీలసిక్ఖావసేన ఆరద్ధాపి సీలపదట్ఠానత్తా సమథవిపస్సనానం సమథవిపస్సనాయో ఓసరిత్వా కమేన సిక్ఖాత్తయదేసనా జాతాతి వేదితబ్బా. ఏత్థ హి “సీలేస్వేవస్స పరిపూరకారీ”తి ఏత్తావతా అధిసీలసిక్ఖా వుత్తా, “అజ్ఞత్తం చేతోసమథమనుయుత్తో అనిరాకతజ్ఞానో”తి ఏత్తావతా అధిచిత్తసిక్ఖా, “విపస్సనాయ సమన్నాగతో”తి ఏత్తావతా అధిపజ్ఞాసిక్ఖా. “బ్రూహేతా సుజ్ఞాగారాన”న్తి ఇమినా పన సమథవసేన సుజ్ఞాగారవడ్డనే అధిచిత్తసిక్ఖా, విపస్సనావసేన అధిపజ్ఞాసిక్ఖాతి ఏవం ద్వేపి సిక్ఖా సజ్గహేత్వా వుత్తా. ఏత్థ చ “అజ్ఞత్తం చేతోసమథమనుయుత్తో అనిరాకతజ్ఞానో”తి ఇమేహి పదేహి సీలానురక్ఖకా ఏవ చిత్తేకగ్గతా కథితా, “విపస్సనాయా”తి ఇమినా పదేన సీలానురక్ఖకో సజ్ఞారపరిగ్గహో.

కథం చిత్రేకగ్గతా సీలమనురక్తతి? యస్స హి చిత్రేకగ్గతా నత్తి, సో బ్యాధిమ్మి ఉప్పన్నే విహజ్జాతి, సో బ్యాధివిహతో విక్ఖిత్తచిత్తో సీలం వినాసేత్వాపి బ్యాధిమాపసమం కత్తా హోతి. యస్స పన చిత్రేకగ్గతా అత్తి, సో తం బ్యాధిదుక్ఖం విక్ఖమ్మేత్వా సమాపత్తిం సమాపజ్జతి, సమాపన్నక్ఖణే దుక్ఖం దూరగతం హోతి, బలవతరం సుఖముప్పజ్జతి. ఏవం చిత్రేకగ్గతా సీలమనురక్తతి. కథం సజ్ఞారపరిగ్గహో సీలమనురక్తతి? యస్స హి సజ్ఞారపరిగ్గహో నత్తి, తస్స “మమ రూపం మమ విజ్ఞాణ”న్తి అత్తభావే బలవమమత్తం హోతి, సో తథారూపేసు దుబ్భిక్ఖబ్యాధిభయాదీసు సమ్మత్తేసు సీలం నాసేత్వాపి అత్తభావం పోసేతా హోతి. యస్స పన సజ్ఞారపరిగ్గహో అత్తి, తస్స అత్తభావే బలవమమత్తం వా సినేహో వా న హోతి, సో తథారూపేసు దుబ్భిక్ఖబ్యాధిభయాదీసు సమ్మత్తేసు సచేపిస్స అన్తాని బహి నిక్ఖమన్తి, సచేపి ఉస్సుస్సతి విసుస్సతి, ఖడ్డాఖడ్డికో వా హోతి సతథాపి సహస్సధాపి, నేవ సీలం వినాసేత్వా అత్తభావం పోసేతా హోతి. ఏవం సజ్ఞారపరిగ్గహో సీలం అనురక్తతి.

“బ్రూహేతా సుజ్ఞాగారాన”న్తి ఇమినా పన తస్సేవ ఉభయస్స బ్రూహనా వడ్డనా సాతచ్చకిరియా దస్సితా. ఏవం భగవా యస్మా “సబ్రహ్మచారీనం పియో చస్సం...పే.... భావనీయో చా”తి ఇమే చత్తారో ధమ్మే ఆకఙ్ఠనైన నత్తజ్ఞం కిఞ్చి కాతబ్బం, అజ్ఞాదత్థు సీలాదిగుణసమన్నాగతేనేవ భవితబ్బం. ఈదిసో హి సబ్రహ్మచారీనం పియో హోతి మనాపో గరు భావనీయో. వుత్తమ్మి హేతం -

“సీలదస్సనసమ్మన్నం , ధమ్మట్ఠం సచ్చవేదినం;

అత్తనో కమ్మ కుబ్బానం, తం జనో కురుతే పియ”న్తి. (ధ. పం. ౨౧౭);

తస్మా “ఆకఙ్ఠేయ్య చే, భిక్ఖవే, భిక్ఖు సబ్రహ్మచారీనం పియో చస్సం...పే.... సీలేస్వేవస్స పరిపూరకారీ...పే.... సుజ్ఞాగారాన”న్తి వత్వా ఇదాని యస్మా పచ్చయలాభాదిం పత్థయన్తేనపి ఇదమేవ కరణీయం, న అజ్ఞం కిఞ్చి, తస్మా “ఆకఙ్ఠేయ్య చే, భిక్ఖవే, భిక్ఖు లాభీ అస్స”న్తిఆదిమాహ. లాభీ అస్సన్తి లాభాసాయ సంవరసీలపరిపూరణం పాశీయం ఆగతం. కిమీదిసం భగవా అనుజానాతీతి? న భగవా సభావేన ఈదిసం అనుజానాతి, మహాకారుణికతాయ పన పుగ్గలజ్ఞాసయేన ఏవం వుత్తన్తి దస్సేన్తో “న భగవా”తిఆదిమాహ. తత్థ ఘాసేసనం చిన్నకథో, న వాచం పయుత్తం భణేతి చిన్నకథో మూగో వియ హుత్వా ఓభాసపరికథానిమిత్తవిజ్ఞాత్తిపయుత్తం ఘాసేసనం వాచం న భణే, న కథేయ్యాతి అత్తో. పుగ్గలజ్ఞాసయవసీనాతి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరన్తో “యేసం హి”తిఆదిమాహ. రసో సభావభూతో ఆనిసంసో రసానిసంసో.

పచ్చయదానకారాతి చీవరాదిపచ్చయదానవసీన పవత్తకారా. మహప్పలా మహానిసంసాతి ఉభయమేతం అత్తతో ఏకం, బృజ్జానమేవ నానం. “పఞ్చమే, గహపతయో, ఆనిసంసా”తిఆదీసు (మహావ. ౨౮౫) హి ఆనిసంససద్ధో ఫలపరియాయోపి హోతి. మహాన్తం వా లోకియసుఖం ఫలన్తి పసవన్తీతి మహప్పలా, మహతో లోకుత్తరసుఖస్స పచ్చయా హోన్తీతి మహానిసంసా. తేనాహ “లోకియసుఖేన ఫలభూతేనా”తిఆది.

పేచ్చభవం గతాతి పేతూపపత్తివసీన నిబ్బత్తిం ఉపగతా. తే పన యస్మా ఇథ కతకాలకిరియా కాలేన కతజీవితపచ్చేదా హోన్తి, తస్మా వుత్తం “కాలకతా”తి. సస్సుససురా చ తప్పక్ఖికా చ సస్సుససురపక్ఖికా. తే జాతియోనిసమ్మన్దేన ఆవాహవివాహసమ్మన్దవసీన సమ్మద్ధా జాతీ. సాలోహితాతి యోనిసమ్మన్దవసీన. ఏకలోహితబద్ధాతి

ఏకేన సమానేన లోహితసమ్బుద్ధేన సమ్బుద్ధా. పసన్నచిత్తోతి పసన్నచిత్తకో. కాలకతో పితా వా మాతా వా పేతయోనియం ఉప్పన్నోతి అధికారతో విజ్ఞాయతీతి వుత్తం. మహానిసంసమేవ హోతీతి తస్స తథాసీలసమ్పన్నత్తాతి అధిప్పాయో.

అజ్ఞోత్థరితాతి మద్దితా. న చ మం అరతి సహాయ్యాతి మం చ అరతి న అభిభవేయ్య న మద్దేయ్య న అజ్ఞోత్థరేయ్య. ఉప్పన్నంతి జాతం నిబ్బత్తం. సీలాదిగుణయుత్తో హి అరతిఇచ్చ రతిఇచ్చ సహతి అజ్ఞోత్థరతి, మద్దిత్వా తిట్టతి, తస్మా ఈదిసమత్తానం ఇచ్చంతేనపి సీలాదిగుణయుత్తేనేవ భవితబ్బంతి దస్సేతి. **చిత్తుత్తాసో** భాయతీతి **భయం, ఆరమ్మణం** భాయతి ఏతస్మాతి **భయం**. తం దువిధమ్పి భయం భేరవఇచ్చ సహతి అభిభవతీతి **భయభేరవసహో**. సీలాదిగుణయుత్తో హి భయభేరవం సహతి అజ్ఞోత్థరతి, మద్దిత్వా తిట్టతి అరియకోటియవాసీ మహాదత్తత్థేరో వియ.

థేరో కిర మగ్గం పటిపన్నో అజ్ఞాతరం పాసాదికం అరజ్ఞం దిస్సా “ఇధేవజ్ఞ సమణధమ్మం కత్వా గమిస్సామీ”తి మగ్గా ఓక్కమ్మ అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే సజ్ఞాటిం పజ్ఞాపేత్వా పల్లజ్ఞం ఆభుజిత్వా నిసీది. రుక్ఖదేవతాయ దారకా థేరస్స సీలతేజేన సకభావేన సణ్ఠాతుం అసక్కోన్తా విస్సరమకంసు. దేవతాపి సకలరుక్ఖం చాలేసి. థేరో అచలోవ నిసీది. సా దేవతా ధూమాయి పజ్జలి. నేవ సక్ఖి థేరం చాలేతుం. తతో ఉపాసకవణ్ణేనాగన్తా వన్దిత్వా అట్టాసి. “కో ఏసో”తి వుత్తా “అహం, భన్తే, తస్మిం రుక్ఖే అధివత్థా దేవతా”తి అవోచ. త్వం ఏతే వికారే అకాసీతి. ఆమ, భన్తేతి. “కస్మా”తి చ వుత్తా ఆహ “తుమ్హాకం, భన్తే, సీలతేజేన దారకా సకభావేన సణ్ఠాతుం అసక్కోన్తా విస్సరమకంసు, సాహం తుమ్హే పలాపేతుం ఏవమకాసి”న్తి. థేరో ఆహ “అథ కస్మా ‘ఇథ, భన్తే, మా వసథ, మయ్యం అపాసుక’న్తి పటికచ్చేవ నావచాసి, ఇదాని పన మా మం కిళ్ళి అవచ, ‘అరియకోటియమహాదత్తో అమనుస్సభయేన గతో’తి వచనతో లజ్జామి, తేనాహం ఇధేవ వసిస్సం, త్వం పన అజ్ఞేకదివసం యత్త కత్తచి వసాహీ”తి. ఏవం సీలాదిగుణయుత్తో భయభేరవసహో హోతి, తస్మా ఈదిసమత్తానం ఇచ్చంతేనపి సీలాదిగుణయుత్తేనేవ భవితబ్బంతి దస్సేతి. దుతియాదీని ఉత్తానత్తాని.

ఆకజ్ఞసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౫-౧౦. మిగసాలాసుత్తాదివణ్ణనా

౫౦-౮౦. పశ్చామే ఇమస్స హి పుగ్గలస్స సీలవిరహితస్స పజ్ఞా సీలం పరిధోవతీతి అఖణ్ణాదిభావాపాదనేన సీలం ఆదిమజ్ఞపరియోసానేసు పజ్ఞాయ సువిసోధితం కరోతి. యస్స హి అబ్బన్తరే సీలసంవరో నత్తి, ఉగ్గటితజ్ఞాతాయ పన చాతుప్పదికగాథాపరియోసానే పజ్ఞాయ సీలం ధోవిత్వా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణాతి, అయం పజ్ఞాయ సీలం ధోవతి నామ సేయ్యథాపి సంతతిమహామత్తో.

సీలవా పన పజ్ఞం ధోవతి. యస్స (దీ. ని. అట్ట. ౧.౩౧౭) హి పుధుజ్ఞనస్స సీలం సట్టిఅసీతివస్సాని అఖణ్ణం హోతి, సో మరణకాలేపి సబ్బకిలేసే ఘాతేత్వా సీలేన పజ్ఞం ధోవిత్వా అరహత్తం గణ్ఠాతి కన్దరసాలపరివేణే మహాసట్టివస్సత్థేరో వియ. థేరో కిర మరణమశ్చ నిపజ్జిత్వా బలవవేదనాయ నిత్థునన్తే తిస్సమహారాజా “థేరం పస్సిస్సామీ”తి గన్తా పరివేణద్వారే రితో తం సద్దం సుత్వా పుచ్చి “కస్స సద్దో అయ”న్తి. థేరస్స నిత్థుననసద్దోతి. “పబ్బజ్ఞాయ సట్టివస్సేన వేదనాపరిగ్గహమత్తమ్పి న కతం, ఇదాని న తం వన్దిస్సామీ”తి నివత్తిత్వా మహాబోధిం వన్దితుం గతో. తతో ఉపట్టాకదహరో థేరం ఆహ “కిం నో, భన్తే, లజ్జాపేథ, సద్దోపి రాజా విప్పటిసారీ హుత్వా ‘న వన్దిస్సామీ’తి గతో”తి. కస్మా, ఆవుసోతి?

తుష్టాకం నిర్థుననసద్దం సుత్వాతి. “తేన హి మే ఓకాసం కరోధా”తి వత్వా వేదనం విక్లమేభత్వా అరహత్తం పత్వా దహరస్స సజ్ఞాం అదాసి “గచ్ఛావుసో, ఇదాని రాజానం అష్టే వన్దాపేహీ”తి. దహరో గత్వా “ఇదాని కిర థేరం వన్దథా”తి ఆహ. రాజా సుసుమారపతితేన థేరం వన్దన్తో “నాహం అయ్యస్స అరహత్తం వన్దామి, పుధుజ్జనభూమియం పన రత్వా రక్తితసీలమేవ వన్దామీ”తి ఆహ. ఏవం సీలేన పజ్ఞాం ధోవతి నామ. సేసం వుత్తమేవ. ఛట్టాదీసు నత్తి వత్తబ్బం.

మిగసాలాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

ఆకజ్జవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

(౯) ౪. థేరవగ్గో

౧-౮. వాహనసుత్తాదివణ్ణనా

౮౧-౮౮. చతుత్థస్స పరమే విమరియాదీకతేనాతి నిమ్మరియాదీకతేన. చేతసాతి ఏవంవిధేన చిత్తేన విహరతి. తత్త ద్వే మరియాదా కిలేసమరియాదా చ ఆరమ్మణమరియాదా చ. సచే హిస్స రూపాదికే ఆరబ్బ రాగాదయో ఉప్పజ్జేయ్యం, కిలేసమరియాదా తేన కతా భవేయ్య. తేసు పనస్స ఏకోపి న ఉప్పన్నోతి కిలేసమరియాదా నత్తి. సచే పనస్స రూపాదిధమ్మే ఆవజ్జేస్తస్స ఏకచ్ఛే ఆపాథం నాగచ్ఛేయ్యం, ఏవమస్స ఆరమ్మణమరియాదా భవేయ్య. తే పనస్స ధమ్మే ఆవజ్జేస్తస్స ఆపాథం అనాగతధమ్మో నామ నత్తితి ఆరమ్మణమరియాదాపి నత్తి. ఇథ పన కిలేసమరియాదా అధిప్పేతాతి ఆహ “కిలేసమరియాదం భిన్నిత్వా”తిఆది. తతియాదీసు నత్తి వత్తబ్బం.

వాహనసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. కోకాలికసుత్తాదివణ్ణనా

౮౯-౯౦. నవమే (సం. ని. టీ. ౧.౧.౧౮౧) కోకాలికనామకా ద్వే భిక్షా. తతో ఇధాధిప్పేతం నిద్ధారేత్వా దస్సేతుం “కోయం కోకాలికో”తి పుచ్చా. సుత్తస్స అట్టుప్పత్తిం దస్సేతుం “కస్మా చ ఉపసంజ్ఞమీ”తి పుచ్చా. అయం కిరాతిఆది యథాక్రమం తాసం విస్సజ్జనం. వివేకవాసం వసితుకామత్తా అప్పిచ్చత్తాయ చ మా నో కస్సచి...పి.... వసింసు. ఆఘాతం ఉప్పాదేసి అత్తనో ఇచ్చావిఘాతనతో. థేరా భిక్షుసంఘస్స నియ్యాదయింసు పయుత్తవాచాయ అకతత్తా థేరేహి చ అదాపితత్తా. పుట్టేపి...పి.... మఱ్ఱోతి ఇమినా థేరానం కోహఱ్ఱో రితభావం ఆసంజ్ఞతి అవణే వణం పస్సన్తో వియ, సుపరిసుద్ధే ఆదాసతలే జల్లం ఉట్టాపేన్తో వియ చ.

అపరజ్ఞిత్వాతి భగవతో సమ్ముఖా “పాపభిక్షా జాతా”తి వత్వా. మహాసావజ్జదస్సనత్థన్తి మహాసావజ్జభావదస్సనత్థం, అయమేవ వా పాలో. మాహేవన్తి మా ఏవమాహ, మా ఏవం భణి. సద్ధాయ అయో ఉప్పాదో సద్ధాయో, తం ఆవహాతీతి సద్ధాయీకోతి ఆహ “సద్ధాయ ఆగమకరో”తి. సద్ధాయీకోతి వా సద్ధాయ అయితబ్బో, సద్ధేయ్యాతి అత్తో. తేనాహ “సద్ధాతబ్బవచనో వా”తి.

పీళకా నామ బాహిరతో పట్టాయ అట్టిని భిన్నన్తి, ఇమా పన పరమంయేవ అట్టిని భిన్నిత్వా ఉగ్గతా. తేనాహ “అట్టిని భిన్నిత్వా ఉగ్గతాహి పీళకాహి”తి. తరుణబేలువమత్తియోతి తరుణబిల్లఫలమత్తియో. విసగిలితోతి ఖిత్తపహరణో . తఇచ్చ బళిసం విససమఱ్ఱా లోకే. ఆరక్ఖదేవతానం సద్ధం సుత్వాతి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్తో.

బ్రహ్మలోకేతి సుద్ధావాసలోకే. వరాకోతి అనుగ్గహవచనమేతం. హీనపరియాయోతి కేచి. పియసీలాతి ఇమినా ఏతస్మిం అత్తే నిరుత్తినయేన పేసలాతి పదసిద్ధీతి దస్సేతి. కబరక్ఖీనీతి బ్యాధిబలేన పరిభిన్నవణ్ణతాయ కబరభూతాని అక్ఖీని. యత్తకన్తి భగవతో వచనం అఱ్ఱాధా కరోన్తేన యత్తకం తయా అపరద్ధం, తస్స పమాణం నత్తితి అత్తో. యస్మా అనాగామినో నామ

పహీనకామచ్చన్దబ్యాపాదా హోన్తి, త్వంహ్న దిట్టికామచ్చన్దబ్యాపాదవసేన ఇధాగతో, తస్మా యావంశ్చ తే ఇదం అపరద్ధన్తి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో.

అదిట్టిప్పత్తోతి అప్పత్తదిట్టికో. గిలితవిసో వియ విసం గిలిత్వా రితో వియ. కుఠారిసదిసా మూలపచ్చిన్దనట్టేన. ఉత్తమత్తోతి అరహత్తే. ఖీణాసవోతి వదతి సునక్ఖత్తో వియ అచేలం కోరక్ఖత్తియం. యో అగ్గసావకో వియ పసంసితబ్బో ఖీణాసవో, తం “దుస్సీలో అయ”న్తి వదతి. విచినాతీతి ఆచినోతి పసవతి. పసంసియన్నిదా తావ సమ్మన్నగుణపరిధంసనవసేన పవత్తియా సావజ్జతాయ కటుకవిపాకా, నిన్దియప్పసంసా పన కథం తాయ సమవిపాకాతి? తత్థ అవిజ్జమానగుణసమారోపనేన అత్తనో పరేసంశ్చ మిచ్ఛాపటిపత్తిహేతుభావతో పసంసియేన తస్స సమభావకరణతో చ. లోకేపి హి అసూరం సూరేన సమం కరోన్తో గారయ్యో హోతి, పగేవ దుప్పటిపన్నం సుప్పటిపన్నేన సమం కరోన్తోతి.

సకేన ధనేనాతి అత్తనో సాపతేయ్యేన. అయం అప్పమత్తకో అపరాధో దిట్టధమ్మికత్తా సప్పతికారత్తా చ తస్స. అయం మహంతరో కలి కతూపచితస్స సమ్మరాయికత్తా అప్పతికారత్తా చ.

నిరబ్బుదోతి గణనావిసేసో ఏసోతి ఆహ “నిరబ్బుదగణనాయా”తి, సతసహస్సం నిరబ్బుదానన్తి అత్తో. యమరియగరహీ నిరయం ఉపేతీతి ఏత్థ యథావుత్తాయుప్పమాణం పాకతికవసేన అరియూపవాదినా వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అగ్గసావకానం పన గుణమహంతతాయ తతోపి అతివియ మహంతతరమేవాతి వదన్తి.

అథ ఖో బ్రహ్మ సహమ్మతీతి కో అయం బ్రహ్మ, కస్మా చ పన భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా ఏతదవోచాతి? అయం కస్సపస్స భగవతో సాసనే సహకో నామ భిక్ఖు అనాగామీ హుత్వా సుద్ధావాసేసు ఉప్పన్నో, తత్థ సహమ్మతి బ్రహ్మతి సజ్ఞానన్తి. సో పనాహం భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా “పదుమనిరయం కిత్తేస్సామి, తతో భగవా భిక్ఖూనం ఆరోచేస్సతి, అథానుసన్ధికుసలా భిక్ఖూ తత్థాయుప్పమాణం పుచ్చిస్సన్తి, భగవా ఆచిక్ఖన్తో అరియూపవాదే ఆదీనవం పకాసేస్సతీ”తి ఇమినా కారణేన భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా ఏతదవోచ.

మగధరట్టే సంవోహారతో మాగధకో పత్తో, తేన. పచ్చితబ్బట్టానస్సాతి నిరయదుక్ఖేన పచ్చితబ్బప్పదేసస్స ఏతం అబ్బుదోతి నామం. వస్సగణనాతి ఏకతో పట్టాయ దసగుణితం అబ్బుదాయుష్ఠి తతో అపరం వీసతిగుణితం నిరబ్బుదాదీసు వస్సగణనా వేదితబ్బా. అయంశ్చ గణనా అపరిచితానం దుక్కరాతి వుత్తం “న తం సుకరం సజ్ఞాతు”న్తి. కేచి పన “తత్థ తత్థ పరిదేవనానత్తేన కమ్మకారణానత్తేనపి ఇమాని నామాని లద్ధానీ”తి వదన్తి, అపరే “సీతనరకా ఏతే”తి. సబ్బత్థాతి అబలాదీసు పదుమపరియోసానేసు సబ్బేసు నిరయేసు. ఏస నయోతి హేటిమతో ఉపరిమస్స వీసతిగుణతం అతిదిసతి. దసమే నత్తి వత్తబ్బం.

కోకాలికసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

ధేరవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

(౧౦) ౫. ఉపాలివగ్గో

౧-౪. కామభోగీసుత్రాదివణ్ణనా

౯౧-౯౪. పశ్చాదుస్స పరమాదీని ఉత్తానత్థాని. చతుత్థే తపనం సంతపనం కాయస్స ఖేదనం తపో, సో ఏతస్స అట్టితి తపస్సీ, తం తపస్సిం. యస్మా తథాభూతో తపనిస్సితో, తపో వా తన్నిస్సితో, తస్మా ఆహ “తపనిస్సితక”న్తి. లూఖం ఫరుసం సాధుసమ్మతాచారవిరహతో న పసాదనీయం ఆజీవతి వత్తతీతి లూఖాజీవీ, తం లూఖాజీవిం. ఉపక్కోసతీతి ఉప్పణ్ణేతి, ఉపహసనవసేన పరిభాసతి. ఉపవదతీతి అవజ్ఞాపుబ్బకం అపవదతి. తేనాహ “హీళేతి వమ్మేతీ”తి.

కామభోగీసుత్రాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఉత్తియసుత్తవణ్ణనా

౯౫. పశ్చామే పచ్చన్తే భవం పచ్చన్తిమం. పాకారస్స ధిరభావం ఉద్ధముద్ధం పాపేతీతి ఉద్ధాపం, పాకారమూలం. ఆది-సద్దేన పాకారద్వారబద్ధపరిఖాదీనం సజ్గహో వేదితబ్బో. పణ్ణితదేవారికట్టానియం కత్వా భగవా అత్తానం దస్సేసీతి దస్సేన్తో “ఏకద్వారన్తి కస్మా ఆహ”తి చోదనం సముట్టాపేసి. యస్మా పజ్ఞాయ వసేన పురిసో పణ్ణితోతి వుచ్చతి, తం పణ్ణిచ్చన్తి ఆహ “పణ్ణిచ్చేన సమన్నాగతో”తి. తంతంఇతికత్తబ్బతాసు ఛేకభావో బ్యత్తభావో వేయ్యత్తియం. మేధతి సమ్మోహం హింసతి విధమతీతి మేధా, సా ఏతస్స అట్టితి మేధావీ. రానే రానే ఉప్పత్తి ఏతిస్సా అట్టితి రానుప్పత్తికా, రానసో ఉప్పజ్జనపజ్ఞా. అనుపరియాయన్తి ఏతేనాతి అనుపరియాయో, సో ఏవ పథోతి అనుపరియాయపథో, పరితో పాకారస్స అనుసంయాయనమగ్గో. పాకారభాగా సన్ధాతబ్బా ఏత్థాతి పాకారసన్ధి, పాకారస్స పుల్లితప్పదేసో. సో పన హేటిమన్తేన ద్వన్నమ్మి ఇట్టకానం విగమేన ఏవం వుచ్చతీతి ఆహ “ద్వన్నం ఇట్టకానం అపగతట్టాన”న్తి. చిన్నట్టానన్తి చిన్నభిన్నప్పదేసో, చిద్దట్టానం వా. తజ్ఞో వివరన్తి వుచ్చతి.

ఉత్తియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬-౮. కోకనుదసుత్రాదివణ్ణనా

౯౬-౯౮. ఛట్టే ఖన్ధాపి దిట్టిట్టానం ఆరమ్మణట్టేన “రూపం అత్తతో సమనుపస్సతీ”తిఆదివచనతో. అవిజ్ఞాపి దిట్టిట్టానం ఉపనిస్సయాదిభావేన పవత్తనతో. యథాహ “అస్సుతవా, భిక్ఖవే, పుధుజ్జనో అరియానం అదస్సావీ అరియధమ్మస్స అకోవిదో”తిఆది (ధ. సం. ౧౦౦౭). ఫస్సోపి దిట్టిట్టానం. యథా చాహ “తదపి ఫస్సపచ్చయా (దీ. ని. ౧.౧౧౮-౧౩౦) పుస్స పుస్స పటిసంవేదియన్తి”తి (దీ. ని. ౧.౧౪౪) చ. సజ్ఞాపి దిట్టిట్టానం. వుత్తజ్ఞోతం “సజ్ఞానిదానా హి పపశ్చాసజ్ఞా (సు. ని. ౮౮౦; మహాని. ౧౦౯), పథవితో సజ్ఞత్వా”తి (మ. ని. ౧.౨) చ ఆది. వితక్కిపి దిట్టిట్టానం. వుత్తమ్మి చేతం “తక్కశ్చ దిట్ఠీసు పకప్పయిత్వా, సచ్చం ముసాతి ద్వయధమ్మమాహూ”తి (సు. ని. ౮౯౨; మహాని. ౧౨౧), “తక్కి హోతి వీమంసీ”తి (దీ. ని. ౧.౩౪) చ ఆది. అయోనిసోమనసికారోపి దిట్టిట్టానం. తేనాహ భగవా - “తస్సేవం అయోనిసో

మనసికరోతో ఛన్నం దిట్టినం అజ్ఞాతరా దిట్టి ఉప్పజ్జతి, అట్టి మే అత్తాతి తస్స సచ్చతో థేతతో దిట్టి ఉప్పజ్జతి”తిఆది (మ. ని. ౧.౧౯).

యా దిట్టితి ఇదాని వుచ్చమానానం అట్టారసన్నం పదానం సాధారణం మూలపదం. దిట్టియేవ దిట్టిగతం గూఢగతం వియ, దిట్టిసు వా గతం ఇదం దస్సనం ద్వాసట్టిదిట్టిసు అన్తోగధత్తాతిపి దిట్టిగతం, దిట్టియా వా గతం దిట్టిగతం. ఇదజ్ఞో “అట్టి మే అత్తా”తిఆది దిట్టియా గమనమత్తమేవ , నత్తేత్థ అత్తా వా నిచ్చో వా కోచీతి వుత్తం హోతి. సా చాయం దిట్టి దున్నిగ్గమనట్టేన గహనం. దురతిక్కమట్టేన సప్పటిభయట్టేన చ కన్తారో దుబ్బిక్ఖకన్తారవాళకన్తారాదయో వియ. సమ్మాదిట్టియా వినివిజ్ఞనట్టేన, విలోమనట్టేన వా విసూకం. కదాచి సస్సతస్స, కదాచి ఉచ్చేదస్స వా గహణతో విరూపం ఫన్దితన్తి విప్పన్దితం. బన్ధనట్టేన సంయోజనం. దిట్టియేవ అన్తో తుదనట్టేన దున్నీహరణీయట్టేన చ సల్లన్తి దిట్టిసల్లం. దిట్టియేవ పీళాకరణట్టేన సమ్మాధోతి దిట్టిసమ్మాధో. దిట్టియేవ మోక్షావరణట్టేన పలిబోధోతి దిట్టిపలిబోధో. దిట్టియేవ దుమ్మాచనీయట్టేన బన్ధనన్తి దిట్టిబన్ధనం. దిట్టియేవ దురుత్తరణట్టేన పపాతోతి దిట్టిపపాతో. దిట్టియేవ ధామగతట్టేన అనుసయోతి దిట్టానుసయో. దిట్టియేవ అత్తానం సన్తాపేతీతి దిట్టిసన్తాపో. దిట్టియేవ అత్తానం అనుదహతీతి దిట్టిపరిళాహో. దిట్టియేవ కిలేసకాయం గన్ధతీతి దిట్టిగన్ధో. దిట్టియేవ భుసం ఆదియతీతి దిట్టపాదానం. దిట్టియేవ “సచ్చ”న్తిఆదివసేన అభినివిసతీతి దిట్టాభినివేసో. దిట్టియేవ “ఇదం పర”న్తి ఆమసతి, పరతో వా ఆమసతీతి దిట్టిపరామాసో, సముట్టాతి ఏతేనాతి సముట్టానం, కారణం. సముట్టానస్స భావో సముట్టానట్టో, తేన సముట్టానట్టేన, కారణభావేనాతి అట్టో. సత్తమట్టమేసు నత్తి వత్తబ్బం.

కోకనుదసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౯-౧౦. ఉపాలిసుత్తాదివణ్ణనా

౯౯-౧౦౦. నవమే అజ్ఞోగాహత్వా అధిప్పేతమత్తం సమ్భవితుం సాధేతుం దుక్ఖాని దురభిసమ్భవాని. అట్టకథాయం పన తత్థ నివాసోయేవ దుక్ఖోతి దస్సేతుం “సమ్భవితుం దుక్ఖాని దుస్సహానీ”తి వుత్తం. అరణ్ణవనపత్థానీతి అరణ్ణలక్ఖణప్పత్తాని వనసణ్ణాని. వనపత్థసద్దో హి సణ్ణభూతే రుక్ఖసమూహేపి వత్తతీతి అరణ్ణగ్గహణం. పవివేకన్తి పకారతో, పకారేహి వా వివేచనం, రూపాదిపుధుత్తారమ్మణే పకారతో గమనాదిఇరియాపథప్పకారేహి అత్తనో కాయస్స వివేచనం, గచ్చతోపి తిట్టతోపి నిసజ్జతోపి నిపజ్జతోపి ఏకస్సేవ పవత్తి. తేనేవ హి వివేచేతబ్బానం వివేచనాకారస్స చ భేదతో బహువిధత్తా తే ఏకత్తేన గహేత్వా “పవివేక”న్తి ఏకవచనేన వుత్తం. దుక్కరం పవివేకన్తి వా పవివేకం కత్తుం న సుఖన్తి అట్టో. ఏకీభావేతి ఏకత్తభావే. ద్వయంద్వయారామోతి ద్విన్నం ద్విన్నం భావాభిరతో. హరన్తి వియాతి సంహరన్తి వియ విఘాతుప్పాదనేన. తేనాహ “ఘసన్తి వియా”తి. భయసన్తాసుప్పాదనేన ఖాదితుం ఆగతా యక్ఖరక్ఖసపిసాచాదయో వియాతి అధిప్పాయో. ఈదిసస్సాతి అలద్ధసమాధినో. తిణపణ్ణమిగాదిసద్దేహీతి వాతేరితానం తిణపణ్ణాదీనం మిగపక్ఖేఆదీనజ్ఞా భీసనకేహి భేరవేహి సద్దేహి. వివిధేహి చ అజ్ఞోహి ఖాణుఆదీహి యక్ఖాదిఆకారేహి ఉపట్టితేహి భీసనకేహి. ఘటేన కీళా ఘటికాతి ఏకే. దసమం ఉత్తానమేవ.

ఉపాలిసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపాలివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియపణ్ణాసకం నిట్టితం.

౩. తతియపణ్ణాసకం

(౧౧) ౧. సమణసజ్ఞావగ్గో

౧-౧౨. సమణసజ్ఞాసుత్తాదివణ్ణనా

౧౦౧-౧౧౨. తతియస్స పరమాదీని ఉత్తానాని. ఛట్టే నిజ్జరకారణానీతి పజహనకారణాని. ఇమస్మిం మగ్గో కథీయతీతి కత్వా “అయం హేట్ఠా...పే... పున గహితా”తి వుత్తం. కిఞ్చాపి నిజ్జణ్ణా మిచ్ఛాదిట్ఠీతి ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. యథా మిచ్ఛాదిట్ఠి విపస్సనాయ నిజ్జణ్ణాపి న సముచ్చిన్నాతి సముచ్చేదప్పహానదస్సనత్థం పున గహితా, ఏవం మిచ్ఛాసజ్జప్పాదయోపి విపస్సనాయ పహీనాపి అసముచ్చిన్నతాయ ఇథ పున గహితాతి అయమత్థో “మిచ్ఛాసజ్జప్పస్సా”తిఆదీసు సబ్బపదేసు వత్తబ్బోతి దస్సేతి “ఏవం సబ్బపదేసు యోజేతబ్బో”తి ఇమినా. ఏత్థ చాతి “సమ్మావిముత్తిపచ్చయా చ అనేకే కుసలా ధమ్మా భావనాపారిపూరిం గచ్ఛంతీ”తి ఏతస్మిం పాళిపదే. ఏత్థ చ సముచ్చేదవసేన చ పటిప్పస్సద్ధివసేన చ పటిపక్ఖధమ్మానం సమ్మదేవ విముచ్చనం సమ్మావిముత్తి. తప్పచ్చయా చ మగ్గఫలేసు అట్ట ఇన్ద్రియాని భావనాపారిపూరిం ఉపగచ్ఛంతీతి మగ్గసమ్మయుత్తానిపి సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని ఉద్ధటాని. మగ్గవసేన హి ఫలేసు భావనాపారిపూరీ నామాతి. అభినన్దనట్ఠేనాతి అతివియ సినేహనట్ఠేన. ఇదజ్ఞో నోమనస్సీన్ద్రియం ఉక్కుంసగతసాతసభావతో సమ్మయుత్తధమ్మే సినేహన్తం తేమేన్తం వియ పవత్తతి. పవత్తసన్తతిఆధిపతేయ్యట్ఠేనాతి విపాకసన్తానస్స జీవనే అధిపతిభావేన. ఏవన్తిఆది వుత్తస్సేవ అత్థస్స నిగమనం. సత్తమాదీని ఉత్తానత్థాని.

సమణసజ్ఞాసుత్తాదివణ్ణనా నిట్ఠితా.

సమణసజ్ఞావగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

(౧౨) ౨. పచ్చోరోహణివగ్గో

౧-౪. పరమఅధమ్మసుత్తాదివణ్ణనా

౧౧౩-౬. దుతియస్స పరమదుతియాని ఉత్తానత్థాని. తతియే జానం జానాతీతి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన జానితబ్బం సబ్బం జానాతి ఏవ. న హి పదేసజ్ఞాణే రితో జానితబ్బం సబ్బం జానాతి. ఉక్కుట్టనిద్దేసేన హి అవిసేసగ్గహణేన చ “జాన”న్తి ఇమినా నిరవసేసం శోయ్యజాతం పరిగ్గయ్యతీతి తబ్బిసయాయ జాననకిరియాయ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ కరణం భవితుం యుత్తం, పకరణవసేన “భగవా”తి సద్దంతరసన్నిధానేన చ అయమత్థో విభావేతబ్బో. పస్సితబ్బమేవ పస్సతీతి దిబ్బచక్ఖుపజ్ఞాచక్ఖుధమ్మచక్ఖుబుద్ధచక్ఖుసమంతచక్ఖుసజ్ఞాతేహి జాణచక్ఖుహి పస్సితబ్బం పస్సతి ఏవ. అథ వా జానం జానాతీతి యథా అజ్ఞో సవిపల్లాసా కామరూపపరిజ్ఞావాదినో జానంతాపి విపల్లాసవసేన జానన్తి, న ఏవం భగవా. భగవా పన పహీనవిపల్లాసత్తా జానన్తో జానాతి ఏవ, దిట్టిదస్సనస్స అభావా పస్సన్తో పస్సతియేవాతి అత్తో. చక్ఖు వియ భూతోతి దస్సనపరిణాయకట్టేన చక్ఖు వియ భూతో. యథా హి చక్ఖు సత్తానం దస్సనత్థం పరిణేతి సాధేతి, ఏవం లోకస్స యాథావదస్సనసాధనతోపి దస్సనకిచ్చపరిణాయకట్టేన చక్ఖు వియ భూతో, పజ్ఞాచక్ఖుమయత్తా వా సయమ్ముజ్ఞాణేన పజ్ఞాచక్ఖుం భూతో పత్తోతి వా చక్ఖుభూతో.

జాణసభావోతి విదితకరణట్టేన జాణసభావో. అవిపరీతసభావట్టేన పరియత్తిధమ్మప్పవత్తనతో వా హదయేన చిన్తేత్వా వాచాయ నిచ్చారితధమ్మమయోతి ధమ్మభూతో. తేనాహ “ధమ్మసభావో”తి. ధమ్మా వా బోధిపక్ఖియా తేహి ఉప్పన్నత్తా లోకస్స చ తదుప్పాదనతో, అనజ్ఞసాధారణం వా ధమ్మం పత్తో అధిగతోతి ధమ్మభూతో. సేట్టట్టేన బ్రహ్మభూతోతి ఆహ “సేట్టసభావో”తి. అథ వా బ్రహ్మ వుచ్చతి మగ్గో, తేన ఉప్పన్నత్తా లోకస్స చ తదుప్పాదనతో, తజ్ఞ సయమ్ముజ్ఞాణేన పత్తోతి బ్రహ్మభూతో. చతుసచ్చధమ్మం వదతీతి వత్తా. చిరం సచ్చప్పటివేధం పవత్తేన్తో వదతీతి పవత్తా. అత్థం నీహరిత్వాతి దుక్ఖాదిఅత్థం తత్థాపి పీళనాదిఅత్థం ఉద్ధరిత్వా. పరమత్థం వా నిబ్బానం పాపయితా నిన్నేతా. అమతాధిగమపటిపత్తిదేసనాయ అమతసచ్చికిరియం సత్తేసు ఉప్పాదేన్తో అమతం దదాతీతి అమతస్స దాతా. బోధిపక్ఖియధమ్మానం తదాయత్తభావతో ధమ్మసామీ. చతుత్థే నత్తి వత్తబ్బం.

పరమఅధమ్మసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౪౨. సజ్ఞారవసుత్తాదివణ్ణనా

౧౧౭-౧౨౪. పజ్ఞామే అప్పకాతి ధోకా, న బహూ. అథాయం ఇతరా పజాతి యా పనాయం అవసేసా పజా సక్కాయదిట్టితీరమేవ అనుధావతి, అయమేవ బహుతరాతి అత్తో. సమ్మదక్ఖాతేతి సమ్మా అక్ఖాతే సుకథితే. ధమ్మేతి తవ దేసనాధమ్మే. ధమ్మానువత్తినోతి తం ధమ్మం సుత్వా తదనుచ్చవికం పటిపదం పూరేత్వా మగ్గఫలసచ్చికరణేన ధమ్మానువత్తినో. మచ్చునో రాసభూతన్తి కిలేసమారసజ్ఞాతస్స మచ్చునో నివాసట్టానభూతం. సుదుత్తరం తరిత్వా పారమేస్సన్తీతి యే జనా ధమ్మానువత్తినో, తే ఏతం సుదుత్తరం దురతిక్కమం మారధేయ్యం తరిత్వా అతిక్కమిత్వా నిబ్బానపారం గమిస్సన్తి.

కణ్డం ధమ్మం విప్పహాయాతి కాయదుచ్చరితాదిభేదం అకుసలం ధమ్మం జహిత్యా. సుక్కుం భావేథాతి పణ్ణీతో భిక్షు అభినిక్ఖమనతో పట్టాయ యావ అరహత్తమగ్గా కాయసుచరితాదిభేదం సుక్కుం ధమ్మం భావేయ్య. ఓకా అనోకమాగమ్మాతి ఓకం వుచ్చతి ఆలయో, అనోకం వుచ్చతి అనాలయో. ఆలయతో నిక్ఖమిత్వా అనాలయసజ్ఞాతం నిబ్బానం పటిచ్చ ఆరబ్బ.

తత్రాభిరతిమిచ్చేయ్యాతి యస్మిం అనాలయసజ్ఞాతే వివేకే నిబ్బానే ఇమేహి సత్తేహి దురభిరమం, తత్రాభిరతిమిచ్చేయ్య. దువిధేపి కామేతి వత్తుకామకిలేసకామే. చిత్తక్లేసేహితి పఞ్చహి నీవరణేహి అత్తానం పరియోదపేయ్య వోదాపేయ్య, పరిసోధేయ్యాతి అత్తో.

సమ్మోధియజ్ఞేసూతి సమ్మోజ్ఞజ్ఞేసు. సమ్మా చిత్తం సుభావితన్తి సమ్మా హేతునా నయేన చిత్తం సుట్టు భావితం వడ్డితం. జతిమన్తోతి ఆనుభావవన్తో, అరహత్తమగ్గజాణజుతియా ఖిన్నాదిభేదే ధమ్మే జోతేత్వా రితాతి అత్తో. తే లోకే పరినిబ్బుతాతి తే ఇమస్మిం ఖిన్నాదిలోకే పరినిబ్బుతా నామ అరహత్తప్పత్తితో పట్టాయ కిలేసవట్టస్స ఖేపితత్తా సఉపాదిసేసేన, చరిమచిత్తనిరోధేన ఖిన్నవట్టస్స ఖేపితత్తా అనుపాదిసేసేన చాతి ద్వీహి పరినిబ్బానేహి పరినిబ్బుతా, అనుపాదానో వియ పదీపో అపణ్ణత్తికభావం గతాతి అత్తో.

ఇతో పరం యావ తతియో పణ్ణాసకో, తావ ఉత్తానత్థమేవ.

సఙ్ఖారవసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

తతియపణ్ణాసకం నిట్టితం.

౪. చతుత్థపణ్ణాసకం

౧౦౫౫-౧౬౬. చతుత్థస్స పరమవగ్గో ఉత్తానత్తోయేవ.

౧-౪౪. బ్రాహ్మణపచ్చోరోహణీసుత్తాదివణ్ణనా

౧౬౭-౨౧౦. దుతియే చ పఠమాదీని ఉత్తానత్థాని. దసమే పచ్చాభూమివాసినోతి పచ్చన్నదేసవాసినో. సేవాలమాలికాతి పాతోవ ఉదకం ఓరోహిత్వా సేవాలశ్చేవ ఉప్పలాదీని చ గహేత్వా అత్తనో ఉదకసుద్ధికభావజాననత్తశ్చేవ “లోకస్స చ ఉదకేన సుద్ధి హోతీ”తి ఇమస్స అత్తస్స జాననత్తశ్చ మాలం కత్వా పిలన్ధనకా. ఉదకోరోహకాతి పాతో మజ్జిన్తే సాయన్తే చ ఉదకఓరోహణకా. తేనాహ “సాయతతియకం ఉదకోరోహణానుయోగమనుయుత్తా”తి. ఏకాదసమాదీని ఉత్తానత్థాని. చతుత్తే పణ్ణాసకే నత్తి వత్తబ్బం.

బ్రాహ్మణపచ్చోరోహణీసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

చతుత్థపణ్ణాసకం నిట్టితం.

(౨౧) ౧. కరజకాయవగ్గో

౧-౫౩౬. పరమనిరయసగ్గసుత్తాదివణ్ణనా

౨౧౧-౭౪౬. పఞ్చమస్స పరమాదీని ఉత్తానత్థాని. నవమే యస్మిం సంతానే కామావచరకమ్మం మహగ్గతకమ్మఞ్చ కత్తూపచితం విపాకదానే లద్ధావసరం హుత్వా రితం, తేసు కామావచరకమ్మం ఇతరం నీహరిత్వా సయం తత్థ రత్వా అత్తనో విపాకం దాతుం న సక్కోతి, మహగ్గతకమ్మమేవ పన ఇతరం పటిబాహిత్వా అత్తనో విపాకం దాతుం సక్కోతి గరుభావతో. తేనాహ “తం మహోఘో పరిత్తం ఉదకం వియా”తిఆది. ఇతో పరం సబ్బత్థ ఉత్తానమేవ.

పరమనిరయసగ్గసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి మనోరథపూరణియా అజ్ఞత్తరనికాయ-అట్టకథాయ

దసకనిపాతవణ్ణనాయ అనుత్తానత్థదీపనా సమత్తా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్బుద్ధస్స

అజ్ఞత్తరనికాయే

ఏకాదసకనిపాత-టీకా

౧. నిస్సయవగ్గో

౧-౧౦. కిమత్తియసుత్తాదివణ్ణనా

౧-౧౦. ఏకాదసకనిపాతస్స పఠమాదీని ఉత్తానత్థానేవ. దసమే జనితస్మిన్తి కమ్మకిలేసేహి నిబ్బత్తే, జనే ఏతస్మిన్తి వా జనేతస్మిం, మనుస్సేసూతి అత్థో. తేనాహ “యే గోత్తపటిసారిసో”తి. జనితస్మిం-సద్ధో ఏవ వా ఇ-కారస్స ఏ-కారం కత్వా “జనేతస్మి”న్తి వుత్తో. జనితస్మిన్తి చ జనస్మిన్తి అత్థో వేదితబ్బో. జనితస్మిన్తి సామజ్ఞాగ్గహణేపి యత్థ చతువణ్ణసమజ్ఞా, తత్థేవ మనుస్సలోకే. ఖత్తియో సేట్థోతి అయం లోకసమజ్ఞాపి మనుస్సలోకేయేవ, న దేవకాయే బ్రహ్మకాయే వాతి దస్సేతుం “యే గోత్తపటిసారిసో”తి వుత్తం. పటిసరన్తితి “అహం గోతమో, అహం కస్సపో”తి పటి పటి అత్తనో గోత్తం అనుస్సరన్తి పటిజానన్తి వాతి అత్థో.

కిమత్తియసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

నిస్సయవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అనుస్మృతివగ్గో

౧-౪. పఠమమహానామసుత్తాదివణ్ణనా

౧౧-౧౪. దుతియస్స పఠమాదీని ఉత్తానత్థాని. తతియే కబళీకారాహారభక్ఖానన్తి కబళీకారాహారూపజీవీనం. కో పన దేవానం ఆహారో, కా ఆహారవేలాతి? సబ్బేసమ్మి కామావచరదేవానం సుధా ఆహారో. సా హేట్టిమేహి హేట్టిమేహి ఉపరిమానం ఉపరిమానం పణీతతమా హోతి, తం యథాసకం దివసవసేనేవ దివసే దివసే భుజ్జన్తి. కేచి పన “బిళారపదప్పమాణం సుధాహారం భుజ్జన్తి, సో జిహ్వా య రపితమత్తో యావ కేసగ్గనఖగ్గా కాయం ఫరతి, తేసంయేవ దివసవసేన సత్త దివసే యాపనసమత్తో హోతీ”తి వదన్తి. అసమయవిముత్తియా విముత్తోతి మగ్గవిమోక్షేన విముత్తో. అట్టన్నజ్ఞో సమాపత్తీనం సమాపజ్జనస్స సమయోపి అట్టి తస్స అసమయోపి, మగ్గవిమోక్షేన పన విముచ్చనస్స సమయో వా అసమయో వా నత్తి. యస్స సద్ధా బలవతీ, విపస్సనా చ ఆరద్ధా, తస్స గచ్ఛన్తస్స తిట్టన్తస్స నిసీదన్తస్స నిపజ్జన్తస్స ఖాదన్తస్స భుజ్జన్తస్స చ మగ్గఫలప్పటివేదో నామ న హోతీతి న వత్తబ్బం. ఇతి మగ్గవిమోక్షేన విముచ్చన్తస్స సమయో వా అసమయో వా నత్తీతి మగ్గవిమోక్షో అసమయవిముత్తి నామ. చతుత్తే నత్తి వత్తబ్బం.

పఠమమహానామసుత్తాదివణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మేత్తాసుత్తవణ్ణనా

౧౫. పఞ్చమే సేసజనాతి మేత్తాయ చేతోవిముత్తియా అలాభినో. సమ్మరివత్తమానాతి దక్ఖిణేవ పస్సేన అసయిత్యా సబ్బసో పరివత్తమానా. కాకచ్చమానాతి ఘురుఘురుపస్సాసవసేన విస్సరం కరోన్తా. సుఖం సుపతీతి ఏత్త దువిధా సుపనా సయనే పిట్టిప్పసారణలక్ఖణా కిరియామయచిత్తేహి అవోకిణ్ణభవజ్ఞప్పవత్తిలక్ఖణా చ. తత్తాయం ఉభయత్థాపి సుఖమేవ సుపతి. యస్మా సణికం నిపజ్జిత్యా అజ్ఞపచ్చజ్ఞాని సమోధాయ పాసాదికేన ఆకారేన సయతి, నిద్దోక్కమనేపి ఝానం సమాపన్నో వియ హోతి. తేనాహ “ఏవం అసుపిత్యా”తిఆది.

నిద్దాకాలే సుఖం అలభిత్యా దుక్ఖేన సుత్తత్తా ఏవ పటిబుజ్జనకాలే సరీరభేదేన నిత్థననం విజమ్భనం ఇతో చిత్తో చ విపరివత్తనఞ్చ హోతీతి ఆహ “నిత్థనన్తా విజమ్భన్తా సమ్మరివత్తన్తా దుక్ఖం పటిబుజ్జన్తి”తి. అయం పన సుఖేన సుత్తత్తా సరీరభేదాభావతో నిత్థననాదివిరోహితోవ పటిబుజ్జతి. తేన వుత్తం “ఏవం అప్పటిబుజ్జిత్యా”తిఆది. సుఖప్పటిబోధో చ సరీరవికారాభావేనాతి ఆహ “సుఖం నిబ్బికార”న్తి.

భద్దకమేవ సుపినం పస్సతీతి ఇదం అనుభూతపుబ్బవసేన దేవతూపసంహారవసేన చస్స భద్దకమేవ సుపినం హోతి, న పాపకన్తి కత్వా వుత్తం. తేనాహ “చేతియం వన్తన్తో వియా”తిఆది. ధాతుక్ఖోభహేతుకమ్మి చస్స బహులం భద్దకమేవ సియా యేభుయ్యేన చిత్తజరూపానుగుణతాయ ఉతుఆహారజరూపానం.

ఉరే ఆముక్కుముత్తాహారో వియాతి గీవాయ బద్ధిత్యా ఉరే లమ్మితముత్తాహారో వియాతి కేహాచి తం ఏకావలివసేన వుత్తం సియా, అనేకరతనావలిసమూహభూతో పన ముత్తాహారో అంసప్పదేసతో పట్టాయ యావ కటిప్పదేసస్స హేట్టాభాగా పలమ్మన్తో ఉరే ఆముక్కోయేవ నామ హోతి.

విసాఖత్థేరో వియాతి (విసుద్ధి. ౧.౨౫౮) సో కిర పాటలిపుత్తే కుటుమ్బియో అహోసి. సో తత్థేవ వసమానో అస్సోసి “తమ్మపణ్ణిదీపో కిర చేతియమాలాలజ్జతో కాసావపజ్జతో, ఇచ్చితిచ్చితట్టానేయేవేత్త సక్కా నిసీదితుం వా నిపజ్జితుం వా, ఉతుసప్పాయం సేనాసనసప్పాయం పుగ్గలసప్పాయం ధమ్మస్సవనసప్పాయంతి సబ్బమేత్థ సులభ”న్తి. సో అత్తనో భోగక్ఖన్ధం పుత్తదారస్స నియ్యాతేత్వా దుస్సంతే బద్ధేన ఏకకహపణేనేవ ఘరా నిక్ఖమిత్వా సముద్ధతీరే నావం ఉదిక్ఖమానో ఏకం మాసం వసి. సో వోహరకుసలతాయ ఇమస్మిం రానే భణ్ణం కిణిత్వా అసుకస్మిం విక్కిణన్తో ధమ్మికాయ వణిజ్ఞాయ తేనేవన్తరమాసేన సహస్సం అభిసంహరి. ఇతి అనుపుబ్బేన మహావిహారం గన్తా పబ్బజ్జం యాచతి. సో పబ్బాజనత్తాయ సీమం నీతో తం సహస్సత్థవికం ఓవట్టికన్తరేన భూమియం పాతేసి. “కిమేత”న్తి చ వుత్తే “కహపణసహస్సం, భన్తే”తి వత్వా, “ఉపాసక, పబ్బజితకాలతో పట్టాయ న సక్కా విచారేతుం, ఇదానేవ నం విచారేహి”తి వుత్తే “విసాఖస్స పబ్బజ్జట్టానం ఆగతా మా రిత్తహత్థా గమింసూ”తి ముఞ్చిత్వా సీమామాళకే విక్కిరిత్వా పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మన్నో. సో పఞ్చవస్సో హుత్వా ద్వేమాతికా పగుణా కత్వా అత్తనో సప్పాయం కమ్మట్టానం గహేత్వా ఏకేకస్మిం విహారే చత్తారో చత్తారో మాసే సమపవత్తవాసం వసమానో చరి. ఏవం చరమానో -

“వనన్తరే రితో థేరో, విసాఖో గజ్జమానకో;
అత్తనో గుణమేసన్తో, ఇమమత్తం అభాసథ.

“యావతా ఉపసమ్మన్నో, యావతా ఇథ మాగతో;
ఏత్తన్తరే ఖలితం నత్తి, అహో లాభో తే మారిసా”తి. (విసుద్ధి. ౧.౨౫౮);

సో చిత్తలపబ్బతవిహారం గచ్ఛన్తో ద్వేధాపథం పత్వా “అయం ను ఖో మగ్గో, ఉదాహు అయ”న్తి చిన్తయన్తో అట్టాసి. అథస్స పబ్బతే అధివత్థా దేవతా హత్థం పసారేత్వా “ఏసో మగ్గో”తి దస్సేతి. సో చిత్తలపబ్బతవిహారం గన్తా తత్త చత్తారో మాసే వసిత్వా “పచ్చాసే గమిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా నిపజ్జి. చజ్జమసీసే మణిలరుక్ఖే అధివత్థా దేవతా సోపానఫలకే నిసీదిత్వా పరోది. థేరో “కో ఏసో”తి ఆహ. అహం, భన్తే, మణిలియాతి. కిస్స రోదసీతి? తుమ్హాకం గమనం పటిచ్చాతి. మయి ఇథ వసన్తే తుమ్హాకం కో గుణోతి? తుమ్హేసు, భన్తే, ఇథ వసన్తేసు అమనుస్సా అజ్ఞామజ్ఞం మేత్తం పటిలభన్తి, తే దాని తుమ్హేసు గతేసు కలహం కరిస్సన్తి, దుట్టలమ్మి కథయిస్సన్తి. థేరో “సచే మయి ఇథ వసన్తే తుమ్హాకం ఫాసువిహరో హోతి, సున్దర”న్తి వత్వా అజ్ఞోపి చత్తారో మాసే తత్థేవ వసిత్వా పున తథేవ గమనచిత్తం ఉప్పాదేసి. దేవతాపి పున తథేవ పరోది. ఏతేనేవ ఉపాయేన థేరో తత్థేవ వసిత్వా తత్థేవ పరినిబ్బాయాతి. ఏవం ధమత్తావిహారో భిక్కు అమనుస్సానం పియో హోతి.

బలవపీయచిత్తతాయాతి ఇమినా బలవపీయచిత్తతామత్తేనపి సత్థం న కమతి, పగేవ మేత్తాయ చేతోవిముత్తియాతి దస్సేతి. ఖిప్పమేవ చిత్తం సమాధియతి, కేనచి పరిపన్ధేన పరిహీనజ్ఞానస్స బ్యాపాదస్స దూరసముస్సారితభావతో ఖిప్పమేవ సమాధియతి, “ఆసవానం ఖయాయా”తి కేచి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఏత్త చ కిఞ్చాపి ఇతో అజ్ఞాకమ్మట్టానవసేన అధిగతజ్ఞానానమ్మి సుఖసుపనాదయో ఆనిసంసా లబ్ధన్తి. యథాహ -

“సుఖం సుపన్తి మునయో, అజ్ఞత్తం సుసమాహితా;
సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా”తి. (విసుద్ధి. మహాటీ. ౧.౨౫౮); చ ఆది -

తథాపిమే ఆనిసంసా బ్రహ్మవిహరలాభినో అనవసేసా లబ్ధున్తి బ్యాపాదాదీనం ఉజువిపచ్చనీకభావతో బ్రహ్మవిహారానం.

తేనేవాహ “నిస్సరణం హేతం, ఆవుసో, బ్యాపాదస్స, యదిదం మేత్తాచేతోవిముత్తీ”తిఆది (దీ. ని. 3.3౨౬; అ. ని. ౬.౧౩).

బ్యాపాదాదివసేస చ సత్తానం దుక్ఖసుపనాదయోతి తప్పటిపక్ఖభూతేసు బ్రహ్మవిహరేసు సిద్ధేసు సుఖసుపనాదయో హత్థగతా ఏవ హోన్తితి.

మేత్తాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అట్టకనాగరసుత్తవణ్ణనా

౧౬. ఛట్టే బేలువగామకేతి వేసాలియా దక్ఖిణపస్సే అవిదురే బేలువగామకో నామ అట్టి, తం గోచరగామం కత్వాతి అట్టో. సారప్పత్తకులగణనాయాతి మహాసారమహప్పత్తకులగణనాయ. దసమే తానేతి అఙ్ఘో అఙ్ఘోతి దసగణనట్టానే. అట్టకనగరే జాతో భవోతి అట్టకనాగరో. కుక్కుటారామోతి పాటలిపుత్తే కుక్కుటారామో, న కోసమ్మియం.

పకతత్థప్పటినిద్దేసో త-సద్దోతి తస్స “భగవతా”తిఆదిహి పదేహి సమానాధికరణభావేన వుత్తస్స యేన అభిసమ్ముద్ధభావేన భగవా పకతో అధిగతో సుపాకటో చ, తం అభిసమ్ముద్ధభావం సద్ధిం ఆగమనీయపటిపదాయ అత్థభావేనేవ దస్సేన్తో “యో సో...పి.... అభిసమ్ముద్ధో”తి ఆహ. సతిపి ఇాణదస్సనసద్దానం ఇధ పఙ్గావేవచనభావే తేన తేన విసేసేన నేసం విసయవిసేసే పవత్తిదస్సనత్తం అసాధారణఇాణవిసేసవసేన, విజ్ఞాత్తయవసేన, విజ్ఞాభిజ్ఞానావరణవసేన, సబ్బఙ్గాతఙ్గాణమంసచక్ఖవసేన పటివేధదేసనాఇాణవసేన చ తదత్తం యోజేత్వా దస్సేన్తో “తేసం తేస”నిఆదిమాహ. తత్త ఆసయానుసయం జానతా ఆసయానుసయఇాణేన, సబ్బఇోయ్యధమ్మం పస్సతా సబ్బఙ్గాతానావరణఇాణేహి. పుట్టేనివాసాదీహితి పుట్టేనివాసాసవక్ఖయఇాణేహి. పటివేధపఙ్గాయాతి అరియమగ్గపఙ్గాయ. దేసనాపఙ్గాయ పస్సతాతి దేసేతబ్బధమ్మానం దేసేతబ్బప్పకారం బోధనేయ్యపుగ్గలానఇచ్చ ఆసయానుసయచరితాధిముత్తిఆదిభేదం ధమ్మం దేసనాపఙ్గాయ యాథావతో పస్సతా. అరీనన్తి కిలేసారీనం, పఞ్చవిధమారానం వా సాసనస్స వా పచ్చత్తికానం అఙ్గాతిత్తియానం. తేసం పన హననం పాటిహారియేహి అభిభవనం అప్పటిభానతాకరణం అఙ్ఘపేక్ఖణఇచ్చ. కేసేవినయసుత్తఞ్చత్త నిదస్సనం. తథా తానాట్టానాదీని జానతా. యథాకమ్మాపగే సత్తే పస్సతా. సవాసనానమాసవానం ఖీణత్తా అరహతా. అభిఙ్ఘోయ్యాదిభేదే ధమ్మే అభిఙ్ఘోయ్యాదితో అవిపరీతావబోధతో సమ్మాసమ్ముద్ధేన.

అథ వా తీసు కాలేసు అప్పటిహతఇాణతాయ జానతా. కాయకమ్మాదివసేన తిణ్ణమ్మి కమ్మానం ఇాణానుపరివత్తితో నిసమ్మకారితాయ పస్సతా. దవాదీనమ్మి అభావసాధికాయ పహానసమ్మదాయ అరహతా. ఛన్దాదీనం అహానిహేతుభూతాయ అక్ఖయపటిభానసాధికాయ సబ్బఙ్గాతాయ సమ్మాసమ్ముద్ధేనాతి ఏవం దసబలఅట్టారసఆవేణికబుద్ధధమ్మవసేనపి యోజనా కాతబ్బా.

అభిసంజ్ఞతన్తి అత్తనో పచ్చయేహి అభిసమ్ముఖభావేన సమేచ్చ సమ్మయ్య కతం. స్వాస్స కతభావో ఉప్పాదనేన వేదితబ్బో, న ఉప్పన్నస్స పటిసంజ్ఞరణేనాతి ఆహ “ఉప్పాదిత”న్తి. తే చస్స పచ్చయా చేతనాపధానాతి దస్సేతుం పాళియం “అభిసంజ్ఞతం అభిసంజ్ఞేతయిత”న్తి వుత్తన్తి “చేతయితం కప్పయిత”న్తి అత్థమాహ. అభిసంజ్ఞతం అభిసంజ్ఞేతయితన్తి చ యూనస్స పాతుభావదస్సనముఖేన విద్ధంసనభావం ఉల్లిజ్ఞేతి. యఙ్ఘో అహుత్వా సమ్మవతి, తం హుత్వా పటివేతి. తేనాహ

పాళియం “యం ఖో పనా”తిఆది. సమధవిపస్సనాధమ్మే రితీతి ఏత్త సమధధమ్మే రితత్తా సమాహితో విపస్సనం పట్టపేత్వా అనిచ్ఛానుపస్సనాదీహి నిచ్ఛసంజ్ఞాదయో పజహంతో అనుక్కమేన తం అనులోమజాణం పాపేతా హుత్వా విపస్సన్నాధమ్మే రితీ. సమధవిపస్సనాసంజ్ఞాతేసు ధమ్మేసు రజ్జానట్టేన రాగో. నద్దనట్టేన నద్దీ. తత్త సుఖుమా అపేక్షా వుత్తా. యా నికన్తీతి వుచ్చతి.

ఏవం సన్నేతి ఏవం యథారుతవసేనేవ ఇమస్స సుత్తపదస్స అత్తే గహేతప్పే సతి. సమధవిపస్సనాసు ఛన్దరాగో కత్తబ్బోతి అనాగామిఫలం అనిబ్బత్తేత్వా తదత్తాయ సమధవిపస్సనాపి అనిబ్బత్తేత్వా కేవలం తత్త ఛన్దరాగో కత్తబ్బో భవిస్సతి. కస్మా? తేసు సమధవిపస్సనాసంజ్ఞాతేసు ధమ్మేసు ఛన్దరాగమత్తేన అనాగామినా లద్ధబ్బస్స అలద్ధఅనాగామిఫలనపి లద్ధబ్బత్తా. తథా సతి తేన అనాగామిఫలమ్మి లద్ధబ్బమేవ హోతి. తేనాహ “అనాగామిఫలం పటిలద్ధం భవిస్సతీ”తి. సభావతో రసితబ్బత్తా అవిపరీతో అత్తో ఏవ అత్థరసో.

అజ్ఞాపి కాచి సుగతియోతి వినిపాతికే సన్ధాయాహ. అజ్ఞాపి కాచి దుగ్గతియోతి అసురకాయమాహ.

అప్పం యాచితేన బహుం దేన్తేన ఉళారపురిసేన వియ ఏకం ధమ్మం పుచ్చితేన “అయమ్మి ఏకధమ్మో”తి కథితత్తా ఏకాదసపి ధమ్మా పుచ్చావసేన ఏకధమ్మో నామ జాతో పచ్చేకం వాక్యపరిసమాపనజాయేన. పుచ్చావసేనాతి “అత్తి ను ఖో, భన్తే ఆనన్ద, తేన...పే... సమ్మాసమ్మద్ధేన ఏకధమ్మో సమ్మదక్ఖాతో”తి ఏవం పవత్తపుచ్చావసేన. అమతుప్పత్తిఅత్తేనాతి అమతభావస్స ఉప్పత్తిహేతుతాయ, సబ్బానిపి కమ్మట్టానాని ఏకరసాపి అమతాధిగమస్స పటిపత్తియాతి అత్తో. ఏవమేత్త అగ్గఫలభూమి అనాగామిఫలభూమీతి ద్వేవ భూమియో సరూపతో ఆగతా, నానన్దరియతాయ పన హేటిమాపి ద్వే భూమియో అత్తతో ఆగతా ఏవాతి దట్టబ్బాతి. పిన్న సతాని అగ్గో ఏతస్సాతి పిన్నసతం. సేసమేత్త ఉత్తానమేవ.

అట్టకనాగరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

2. గోపాలసుత్తవణ్ణనా

౧౭. సత్తమే తిస్సో కథాతి తిస్సో అట్టకథా, తివిధా సుత్తస్స అత్తవణ్ణనాతి అత్తో. ఏకేకం పదం నాళం మూలం ఏతిస్సాతి ఏవంసంజ్ఞితా ఏకనాళికా. ఏకేకం వా పదం నాళం అత్తనిగ్గమనమగ్గో ఏతిస్సాతి ఏకనాళికా. తేనాహ “ఏకేకస్స పదస్స అత్తకథన”న్తి. చత్తారో అంసా భాగా అత్తసల్లక్ఖణూపాయా ఏతిస్సాతి చతురస్సా. తేనాహ “చతుక్కుం బద్ధిత్వా కథన”న్తి. నియమతో నిసిన్నస్స ఆరద్ధస్స వత్తో సంవత్తో ఏతిస్సా అత్తితి నిసిన్నవత్తికా, యథారద్ధస్స అత్తస్స విసుం విసుం పరియోసాపికాతి అత్తో. తేనాహ “పణ్ణితగోపాలకం దస్సేత్వా”తిఆది. ఏకేకస్సపి పదస్స పిణ్ణత్తదస్సనవసేన బహూనం పదానం ఏకజ్ఞం అత్తం అకథేత్వా ఏకమేకస్స పదస్స అత్తవణ్ణనా అయం సబ్బత్తే లబ్బతి. చతుక్కుం బద్ధిత్వాతి కణ్ణపక్ఖే ఉపమోపమేయ్యద్వయం, తథా సుక్కపక్ఖేతి ఇదం చతుక్కుం యోజేత్వా. అయం ఏదిసేసు ఏవ సుత్తేసు లబ్బతి. పరియోసానగమనన్తి కేచి తావ ఆహు “కణ్ణపక్ఖే ఉపమం దస్సేత్వా ఉపమా చ నామ యావదేవ ఉపమేయ్యసమ్మటిపాదనత్థాతి ఉపమేయ్యత్తం ఆహరిత్వా సంకిలేసపక్ఖనిద్దేసో చ వోదానపక్ఖవిభావనత్థాయాతి సుక్కపక్ఖమ్మి ఉపమోపమేయ్యవిభాగేన ఆహరిత్వా సుత్తత్తస్స పరియోసాపనం. కణ్ణపక్ఖే ఉపమేయ్యం దస్సేత్వా

పరియోసానగమనాదీసుపి ఏసేవ నయో”తి. అపరే పన “కణ్డపక్ష్టే, సుక్కపక్ష్టే చ తంతంఉపమూపమేయ్యత్తానం విసుం విసుం పరియోసాపేత్వావ కథనం పరియోసానగమన”న్తి వదన్తి. అయన్తి నిసిన్నవత్తికా. ఇథాతి ఇమస్మిం గోపాలకసుత్తే. సబ్బాచరియానం ఆచిణ్ణాతి సబ్బేహిపి పుబ్బాచరియేహి ఆచరితా సంవణ్ణితా, తథా చేవ పాళి పవత్తాతి.

అజ్ఞీయన్తి అవయవభావేన ఇాయన్తీతి అజ్ఞాని, కోట్టాసా. తాని పనేత్త యస్మా సావజ్జసభావాని, తస్మా ఆహ “అజ్ఞేహీతి అగుణకోట్టాసేహి”తి. గోమణ్డలన్తి గోసమూహం. పరిహరితున్తి రక్తితుం. తం పన పరిహరణం పరిగ్గహేత్వా విచరణన్తి ఆహ “పరిగ్గహేత్వా విచరితు”న్తి. వడ్డిన్తి గున్నం బహుభావం బహుగోరసతాసజ్ఞాతం పరివుద్ధిం. “ఏత్తకమిద”న్తి రూపీయతీతి రూపం, పరిమాణపరిచ్ఛేదోపి సరీరరూపమ్పీతి ఆహ “గణనతో వా వణ్ణతో వా”తి. న పరియేసతి వినట్టభావస్సేవ అజాననతో. నీలాతి ఏత్త ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో. తేన సేతసబలాదివణ్ణం సజ్జణ్ణాతి.

ధనుసత్తిసూలాదీతి ఏత్త ఇస్సాసాచరియానం గావీసు కతం ధనులక్ఖణం. కుమారభత్తిగణానం గావీసు కతం సత్తిలక్ఖణం. ఇస్సరభత్తిగణానం గావీసు కతం సూలలక్ఖణన్తి యోజనా. ఆది-సద్దేన రామవాసుదేవగణాదీనం గావీసు కతం ఘరసుచక్కాదిలక్ఖణం సజ్జణ్ణాతి.

నీలమక్ఖికాతి పిట్టలమక్ఖికా, ఖుద్దకమక్ఖికా ఏవ వా. సటతి రుజతి ఏతాయాతి సాటికా, సంవడ్డా సాటికా ఆసాటికా. తేనాహ “వడ్డన్తి”తిఆది. హారేతాతి అపనేతా.

వాకేనాతి వాకపట్టన. చీరకేనాతి పిలోతికేన. అన్తోవస్సేతి వస్సకాలస్స అబ్బన్తరే. నిగ్గాహన్తి సుసుమారాదిగ్గాహరహితం. పీతన్తి పానీయస్స పీతభావం. సీహబ్యగ్గాదిపరిస్సయేన సాసజ్జో సప్పటిభయో.

పఞ్చ అహాని ఏకస్సాతి పఞ్చాహికో, సో ఏవ వారోతి, పఞ్చాహికవారో. ఏవం సత్తాహికవారోపి వేదితబ్బో. చిణ్ణట్టానన్తి చరితట్టానం గోచరగ్గహితట్టానం.

పితిట్టానన్తి పితరా కాతబ్బట్టానం, పితరా కాతబ్బకిచ్చన్తి అత్తో. యథారుచిం గహేత్వా గచ్ఛన్తీతి గున్నం రుచిఅనురూపం గోచరభూమిం వా నదిపారం వా గహేత్వా గచ్ఛన్తి. గోభత్తన్తి కప్పాసట్టికాదిమిస్సం గోభుజ్జోతబ్బం భత్తం. భత్తగ్గహణేనేవ యాగుపి సజ్గహితా.

ద్వీహాకారేహీతి వుత్తం ఆకారద్వయం దస్సేతుం “గణనతో వా సముట్టానతో వా”తి వుత్తం. ఏవం పాళియం ఆగతాతి “ఉపచయో సంతతీ”తి జాతిం ద్వీధా భిన్దిత్వా హదయవత్తుం అగ్గహేత్వా దసాయతనాని పఞ్చదస సుఖుమరూపానీతి ఏవం రూపకణ్ణపాళియం (ధ. స. ౬౬౬) ఆగతా. పఞ్చవీసతి రూపకోట్టాసాతి సలక్ఖణతో అజ్ఞామజ్ఞాసజ్కరాభావతో రూపభాగా. రూపకోట్టాసాతి వా విసుం విసుం అప్పవత్తిత్వా కలాపభావేనేవ పవత్తనతో రూపకలాపా. కోట్టాసాతి చ అంసా అవయవాతి అత్తో. కోట్టన్తి వా సరీరం, తస్స అంసా కేసాదయో కోట్టాసాతి అజ్ఞోపి అవయవా కోట్టాసా వియ కోట్టాసా.

సేయ్యథాపీతిఆది ఉపమాసంసన్దనం. తత్త రూపం పరిగ్గహేత్వాతి యథావుత్తం రూపం సలక్ఖణతో ఇణ్ణేన పరిగ్గణ్ణీత్వా. అరూపం వవత్తపేత్వాతి తం రూపం నిస్సాయ ఆరమ్మణిచ్చ కత్వా పవత్తమానే వేదనాదికే చత్తారో ఖన్ధే అరూపన్తి వవత్తపేత్వా. రూపారూపం పరిగ్గహేత్వాతి పున తత్త యం రూప్పనలక్ఖణం, తం రూపం. తదజ్ఞం అరూపం.

ఉభయవినిముత్తం కింశ్చ నత్తి అత్తా వా అత్తనియం వాతి ఏవం రూపారూపం పరిగ్రహేత్వా. తదుభయశ్చ అవిజ్ఞాదిना పచ్చయేన సపచ్చయన్తి పచ్చయం సల్లక్షేత్వా, అనిచ్చతాదిలక్షణం ఆరోపేత్వా యో కలాపసమ్మసనాదిక్రమేన కమ్మట్టానం మత్తకం పాపేతుం న సక్కోతి, సో న వడ్డతీతి యోజనా.

ఏత్తకం రూపం ఏకసముట్టానన్తి చక్ఖాయతనం, సోతాయతనం, ఘానాయతనం, జిహ్వాతనం, కాయాయతనం, ఇత్థిన్ద్రియం, పురిసిన్ద్రియం, జీవిత్తిన్ద్రియన్తి అట్టవిధం కమ్మవసేన; కాయవిజ్ఞాత్తి, వచీవిజ్ఞాత్తి ఇదం ద్వయం చిత్తవసేనాతి ఏత్తకం రూపం ఏకసముట్టానం. సద్ధాయతనమేకం ఉతుచిత్తవసేన ద్వీసముట్టానం. రూపస్స లహుతా, ముదుతా, కమ్మిజ్ఞాతాతి ఏత్తకం రూపం ఉతుచిత్తాహారవసేన తిసముట్టానం. రూపాయతనం, గన్ధాయతనం, రసాయతనం, ఘోటబ్బాయతనం, ఆకాసధాతు, ఆపోధాతు, కబళీకారో ఆహారోతి ఏత్తకం రూపం ఉతుచిత్తాహారకమ్మవసేన చతుసముట్టానం. ఉపచయో, సంతతి, జరతా, రూపస్స అనిచ్చతాతి ఏత్తకం రూపం న కుతోచి సముట్టాతీతి న జానాతి. సముట్టానతో రూపం అజానన్తోతిఆదీసు వత్తబ్బం “గణనతో రూపం అజానన్తో”తిఆదీసు వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

కమ్మలక్ఖణోతి అత్తనా కతం దుచ్చరితకమ్మం లక్ఖణం ఏతస్సాతి కమ్మలక్ఖణో, బాలో. వుత్తన్తోతం – “తీణిమాని, భిక్ఖవే, బాలస్స బాలలక్ఖణాని. కతమాని తీణి? దుచ్చిన్తితచిన్తి హోతి, దుబ్బాసితభాసీ, దుక్కుటకమ్మకారీ . ఇమాని ఖో...పే.... లక్ఖణానీ”తి (మ. ని. ౩.౨౪౬; అ. ని. ౩.౩). అత్తనా కతం సుచరితకమ్మం లక్ఖణం ఏతస్సాతి కమ్మలక్ఖణో, పణ్ణితో. వుత్తమ్మి చేతం “తీణిమాని, భిక్ఖవే, పణ్ణితస్స పణ్ణితలక్ఖణాని. కతమాని తీణి? సుచ్చిన్తితచిన్తి హోతి, సుభాసితభాసీ, సుకతకమ్మకారీ. ఇమాని ఖో...పే.... పణ్ణితలక్ఖణానీ”తి (మ. ని. ౩.౨౫౩; అ. ని. ౩.౩). తేనాహ “కుసలాకుసలకమ్మం పణ్ణితబాలలక్ఖణ”న్తి.

బాలే వజ్జేత్వా పణ్ణితే న సేవతీతి యం బాలపుగ్గలే వజ్జేత్వా పణ్ణితసేవనం అత్తకామేన కాతబ్బం, తం న కరోతి. తథాభూతస్స చ అయమాదీనవోతి దస్సేతుం పున “బాలే వజ్జేత్వా”తిఆది వుత్తం. తత్థ యం భగవతా “ఇదం వో కప్పతీ”తి అనుజ్ఞాతం, తదనులోమశ్చో, తం కప్పియం. యం “ఇదం వో న కప్పతీ”తి పటిక్ఖిత్తం, తదనులోమశ్చో, తం అకప్పియం. యం కోసల్లసమ్మూతం, తం కుసలం, తప్పటిపక్ఖం అకుసలం. తదేవ సావజ్జం, కుసలం అనవజ్జం. ఆపత్తితో ఆదితో ద్వే ఆపత్తిక్ఖన్ధా గరుకం, తదజ్ఞం లహుకం. ధమ్మతో మహాసావజ్జం గరుకం, అప్పసావజ్జం లహుకం. సప్పటికారం సతేకిచ్చం, అప్పటికారం అతేకిచ్చం. ధమ్మతానుగతం కారణం, ఇతరం అకారణం. తం అజానన్తోతి కప్పియాకప్పియం, గరుక-లహుకం, సతేకిచ్చాతేకిచ్చం అజానన్తో సువిసుద్ధం కత్వా సీలం రక్ఖితుం న సక్కోతి. కుసలాకుసలం, సావజ్జానవజ్జం, కారణాకారణం అజానన్తో ఖన్ధాదీసు అకుసలతాయ రూపారూపపరిగ్రహమ్మి కాతుం న సక్కోతి, కుతో తస్స కమ్మట్టానం గహేత్వా వడ్డనా. తేనాహ “కమ్మట్టానం గహేత్వా వడ్డేతుం న సక్కోతీ”తి.

గోవణసదసే అత్తభావే ఉప్పజ్జిత్వా తత్థ దుక్ఖప్పత్తిహేతుతో మిచ్చావితక్కా ఆసాటికా వియాతి ఆసాటికాతి ఆహ “అకుసలవితక్కం ఆసాటికం అహారేత్వా”తి.

“గణ్ఠోతి ఖో, భిక్ఖవే, పశ్చన్నేతం ఉపాదానక్ఖన్ధానం అధివచన”న్తి (సం. ని. ౪.౧౦౩; అ. ని. ౮.౫౬; F.౧౫) వచనతో ఛహి వణముఖేహి విస్సన్దమానయూసో గణ్ఠో వియ పిలోతికాఖణ్ఠేన ఛద్వారేహి విస్సన్దమానకిలేసాసుచి అత్తభావవణో సతిసంవరేన పిదహితబ్బో, అయం పన ఏవం న కరోతీతి ఆహ “యథా సో గోపాలకో వణం న పటిచ్చాదేతి, ఏవం సంవరం న సమ్మాదేతీ”తి.

యథా ధూమో ఇన్ధనం నిస్సాయ ఉప్పజ్జమానో సణ్ఠో సుఖుమో, తం తం వివరం అనుపవిస్స బ్యాపేన్తో సత్తానం డంసమకసాదిపరిస్సయం వినోదేతి, అగ్గిజాలాసముట్టానస్స పుబ్బజ్జమో హోతి, ఏవం ధమ్మదేసనాఞాణస్స ఇన్ధనభూతం రూపారూపధమ్మజాతం నిస్సాయ ఉప్పజ్జమానా సణ్ఠా సుఖుమా తం తం ఖన్ధంతరం ఆయతనంతరఞ్చ అనుపవిస్స బ్యాపేతి, సత్తానం మిచ్ఛావితక్కాదిపరిస్సయం వినోదేతి, ఞాణగ్గిజాలాసముట్టాపనస్స పుబ్బజ్జమో హోతి, తస్మా ధూమో వియాతి ధూమోతి ఆహ “గోపాలకో ధూమం వియ ధమ్మదేసనాధూమం న కరోతీ”తి. అత్తనో సన్తికం ఉపగన్త్యా నిసిన్నస్స కాతబ్బా తదనుచ్ఛవికా ధమ్మకథా ఉపనిసిన్నకకథా. కతస్స దానాదిపుఞ్ఞస్స అనుమోదనకథా అనుమోదనా. తతోతి ధమ్మకథాదీనం అకరణతో. “బహుస్సుతో గుణవాతి న జానన్తీ”తి కస్మా వుత్తం? నను అత్తనో జానాపనత్థం ధమ్మకథాది న కాతబ్బమేవాతి? సచ్చం న కాతబ్బమేవ, సుద్ధాసయేన పన ధమ్మే కథితే తస్స గుణజాననం సన్ధాయేతం వుత్తం. తేనాహ భగవా -

“నాభాసమానం జానన్తి, మిస్సం బాలేహి పణ్ణితం;
భాసయే జోతయే ధమ్మం, పగ్గణ్ఠే ఇసి నం ధజ”న్తి.

తరన్తి ఓతరన్తి ఏత్థాతి తిత్థం, నదితళాకాదీనం నహానపానాదిఅత్థం ఓతరణట్టానం. యథా పన తం ఉదకేన ఓతిణ్ణసత్తానం సరీరమలం పవాహేతి, పరిస్సమం వినోదేతి, విసుద్ధిం ఉప్పాదేతి, ఏవం బహుస్సుతా అత్తనో సమీపం ఓతిణ్ణసత్తానం ధమ్మోదకేన చిత్తమలం పవాహేన్తి, పరిస్సమం వినోదేన్తి, విసుద్ధిం ఉప్పాదేన్తి, తస్మా తే తిత్థం వియాతి తిత్థం. తేనాహ “తిత్థభూతే బహుస్సుతభిక్ఖా”తి. బృజ్జానం కథం రోపేతబ్బన్తి, భన్తే, ఇదం బృజ్జానం అయం సద్ధో కథం ఇమస్మిం అత్థే రోపేతబ్బో, కేన పకారేన ఇమస్స అత్థస్స వాచకో జాతో. “నిరూపేతబ్బ”న్తి వా పారో, నిరూపేతబ్బం అయం సభావనిరుత్తి కథమేత్థ నిరూఞ్ఞాతి అధిష్పాయో. ఇమస్స భాసితస్స కో అత్థోతి సద్దత్థం పుచ్చతి. ఇమస్మిం తానేతి ఇమస్మిం పాళిప్పదేసే. పాళి కిం వదతీతి భావత్థం పుచ్చతి. అత్థో కిం దీపేతీతి భావత్థం వా? సజ్జేతత్థం వా. న పరిపుచ్చతీతి విమతిచ్ఛేదనపుచ్ఛావసేన సబ్బసో పుచ్చం న కరోతి. న పరిపఞ్ఞాతీతి పరి పరి అత్తనో ఞాతుం ఇచ్చం న ఆచిక్ఖతి, న విభావేతి. తేనాహ “న జానాపీతీ”తి. తేతి బహుస్సుతభిక్ఖా. వివరణం నామ అత్థస్స విభజిత్వా కథనన్తి ఆహ “భాజేత్వా న దేసన్తీ”తి. అనుత్తానీకతన్తి ఞాణేన అపాకటికతం గుర్హం పటిచ్చన్నం. న ఉత్తానిం కరోన్తీతి సిసేరుపాదమూలే వాలికం ఉద్ధరన్తో వియ పథవీసన్ధారోదకం వివరిత్వా దస్సేన్తో వియ చ ఉత్తానం న కరోన్తి.

ఏవం యస్స ధమ్మస్స వసేన బహుస్సుతా “తిత్థ”న్తి వుత్తా పరియాయతో. ఇదాని తమేవ ధమ్మం నిప్పరియాయతో “తిత్థ”న్తి దస్సేతుం “యథా వా”తిఆది వుత్తం. ధమ్మో హి తరన్తి ఓతరన్తి ఏతేన నిబ్బానం నామ తళాకన్తి “తిత్థ”న్తి వుచ్చతి. తేనాహ భగవా సుమేధభూతో -

“ఏవం కిలేసమలధోవం, విజ్ఞన్తే అమతన్తళే;

న గవేసతి తం తళాకం, న దోసో అమతన్తళే”తి. (బు. వం. ౨.౧౪) -

ధమ్మస్సేవ నిబ్బానస్సోతరణతిత్థభూతస్స ఓతరణాకారం అజానన్తో “ధమ్మతిత్థం న జానాతీ”తి వుత్తో.

పీతాపీతని గోగణే పీతం అపీతాన్ గోరూపం న జానాతి, న విన్దతి. అవిన్దన్తో హి “న లభతీ”తి వుత్తో. “ఆనిసంసం న విన్దతీ”తి వత్వా తస్య అవిన్దనాకారం దస్సేన్తో “ధమ్మస్సవనగ్గం గన్త్యా”తిఆదిమాహ.

అయం లోకుత్తరోతి పదం సన్ధాయాహ “అరియ”న్తి. పచ్ఛాసత్తిజాయేన అనన్తరస్స హి విప్పటిసేధో వా. అరియసద్ధో వా నిద్ధోసపరియాయో దట్టబ్బో. అట్టజ్ఞికన్తి చ విసుం ఏకజ్ఞున్తి అట్టజ్ఞికం ఉపాదాయ గహేతబ్బం, అట్టజ్ఞతా బాహుల్లతో చ. ఏవన్తి కత్వా సత్తజ్ఞస్సపి అరియమగ్గస్స సజ్ఞహో సిద్ధో హోతి.

చత్తారో సతిపట్టానేతిఆదీసు అవిసేసేన సతిపట్టానా వుత్తా. తత్త కాయవేదనాచిత్తధమ్మారమ్మణా సతిపట్టానా లోకియా, తత్త సమ్మోహవిద్ధంసనవసేన పవత్తా నిబ్బానారమ్మణా లోకుత్తరాతి ఏవం “ఇమే లోకియా, ఇమే లోకుత్తరా”తి యథాభూతం నప్పజానాతి.

అనవసేసం దుహతీతి పటిగ్గహణే మత్తం అజానన్తో కిస్మిన్సో దాయకే సద్ధాహానియా, కిస్మిన్సో పచ్చయహానియా అనవసేసం దుహతి. వాచాయ అభిహరో వాచాభిహరో. పచ్చయానం అభిహరో పచ్చయాభిహరో.

“ఇమే అమ్మేసు గరుచిత్తీకారం న కరోన్తి”తి ఇమినా నవకానం భిక్షూనం సమ్మాపటిపత్తియా అభావం దస్సేతి ఆచరియుపజ్ఞాయేసు పితుపేమస్స అనుపట్టాపనతో, తేన చ సిక్ఖాగారవతాభావదీపనేన సజ్ఞహస్స అభాజనభావం, తేన ధేరానం తేసు అనుగ్గహాభావం. న హి సీలాదిగుణేహ సాసనే ధిరభావప్పత్తా అననుగ్గహేతబ్బే సబ్బహ్మచారీ అనుగ్గణ్ణన్తి, నిరత్తకం వా అనుగ్గహం కరోన్తి. తేనాహ “నవకే భిక్షూ”తిఆది. ధమ్మకథాబన్ధన్తి పవేణీఆగతం పకిణ్ణకధమ్మకథామగ్గం. సచ్చసత్తప్పటిసన్ధిపచ్చయాకారప్పటిసంయుత్తం సుజ్ఞాతాదీపనం గుళ్ళగన్ధం. వుత్తవిపల్లాసవసేనాతి “న రూపజ్ఞా”తిఆదీసు వుత్తస్స పటిసేధస్స పటిక్ఖేపవసేన అగ్గహణవసేన. యోజేత్వాతి “రూపజ్ఞా హోతీతి గణనతో వా వణ్ణతో వా రూపం జానాతీ”తిఆదినా, “తస్స గోగణోపి న పరిహాయతి, పన్తిగోరసపరిభోగతోపి న పరిబాహిరో హోతీ”తిఆదినా చ అత్థం యోజేత్వా. వేదితబ్బోతి తస్మిం తస్మిం పదే యథారహం అత్థో వేదితబ్బో. సేసం సబ్బత్త ఉత్తానమేవాతి.

గోపాలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి మనోరథపూరణియా అజ్ఞత్తరనికాయ-అట్టకథాయ

ఏకాదశకనిపాతవణ్ణనాయ అనుత్తానత్తదీపనా సమత్తా.

నిట్టితా చ మనోరథపూరణియా అజ్ఞత్తరనికాయ-అట్టకథాయ

అనుత్తానత్తపదవణ్ణనా.

నిగమనకథావణ్ణనా

మహాఅట్టకథాయ సారన్తి అజ్ఞత్తరమహాఅట్టకథాయ సారం. ఏకూనసట్టిమత్తోతి ధోకం ఊనభావతో మత్తసద్దగ్గహణం. మూలట్టకథాసారన్తి పుట్టే వుత్తఅజ్ఞత్తరమహాఅట్టకథాయ సారమేవ అనునిగమవసేన వదతి. అథ వా మూలట్టకథాసారన్తి పోరాణట్టకథాసు అత్థసారం. తేనేదం దస్సేతి - అజ్ఞత్తరమహాఅట్టకథాయ అత్థసారం ఆదాయ ఇమం మనోరథపూరణిం కరోన్తో

సేసమహానికాయానమ్మి మూలటకథాసు ఇథ వినియోగక్తమం అత్తసారం ఆదాయ ఏవమకాసిన్తి. మహావిహారాధివాసీనన్తి
చ ఇదం పురిమపచ్చిమపదేహి సద్ధం సమ్మన్ధితబ్బం “మహావిహారాధివాసీనం సమయం పకాసయన్తి,
మహావిహారాధివాసీనం మూలటకథాసారం ఆదాయా”తి. తేనాతి పుజ్జోన. హోతు సబ్బో సుఖీ లోకోతి కామావచరాదివిభాగో
సబ్బో సత్తలోకో యథారహం బోధిత్తయాధిగమవసేన సమ్మత్తేన నిబ్బానసుఖేన సుఖీ సుఖితో హోతూతి సదేవకస్స
లోకస్స అచ్చన్తం సుఖాధిగమాయ అత్తనో పుజ్జం పరిణామేతి.

ఏత్తావతా సమత్తావ, సబ్బసో వణ్ణనా అయం;
వీసతియా సహస్సేహి, గన్ధేహి పరిమాణతో.

పోరాణానం కథామగ్గ-సారమేత్త యతో రితం;
తస్మా సారత్తమజ్ఞాసా, ఇతి నామేన విస్సుతా.

అజ్ఞేసితో నరిన్దేన, సోహం పరక్కమబాహునా;
సద్ధమ్మట్టితికామేన, సాసనుజ్ఞోతకారినా.

తేనేవ కారితే రమ్మే, పాసాదసతమణ్ణితే;
నానాదుమగణాకిణ్ణే, భావనాభిరతాలయే.

సీతలూదకసమ్మన్నే , వసం జేతవనే ఇమం;
అత్తబ్యజ్జానసమ్మన్నం, అకాసిం సాధుసమ్మతం.

యం సిద్ధం ఇమినా పుజ్జం, యం చజ్ఞం పసుతం మయా;
ఏతేన పుజ్జాకమ్మేన, దుతియే అత్తసమ్మవే.

తావతింసే పమోదేన్తో, సీలాచారగుణే రతో;
అలగ్గో పఞ్చకామేసు, పత్వాన పరమం ఫలం.

అన్తిమే అత్తభావమ్మి, మేత్తేయ్యం మునిపుజ్జవం;
లోకగ్గపుగ్గలం నాథం, సబ్బసత్తహితే రతం.

దిస్వాన తస్స ధీరస్స, సుత్వా సద్ధమ్మదేసనం;
అధిగత్వా ఫలం అగ్గం, సోభేయ్యం జినసాసనం.

సదా రక్ఖన్తు రాజానో, ధమ్మేనేవ ఇమం పజం;
నిరతా పుజ్జాకమ్మేసు, జోతేన్తు జినసాసనం.

ఇమే చ పాణినో సబ్బే, సబ్బదా నిరుపద్దవా;
నిచ్చం కల్యాణసజ్కప్పా, పప్పోన్తు అమతం పదన్తి.

అభ్యుత్తరరీతి సమత్వా.